

СЛУЖБЕН ВЕСНИК НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

Број 34 Год. LXII

Среда, 22 март 2006

Цена на овој број е 390 денари

www.slvesnik.com.mk

contact@slvesnik.com.mk

СОДРЖИНА

395. Закон за стечај	Стр.
Огласен дел.....	1
	1-40

СОБРАНИЕ НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА 395.

Врз основа на член 75 ставови 1 и 2 од Уставот на Република Македонија, претседателот на Република Македонија и претседателот на Собранието на Република Македонија издаваат

УКАЗ ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА СТЕЧАЈ

Се прогласува Законот за стечај,
што Собранието на Република Македонија го донесе на седницата одржана на 14 март 2006 година.

Бр. 07-1139/1
14 март 2006 година
Скопје

Претседател
на Република Македонија,
Бранко Црвенковски, с.р.

Претседател
на Собранието на Република
Македонија,
д-р **Љупчо Јордановски, с.р.**

ЗАКОН ЗА СТЕЧАЈ

Дел први

ОПШТИ ОДРЕДБИ

Предмет на законот

Член 1

Со овој закон се уредуваат целите и условите за отворање на стечајната постапка; органите на стечајната постапка; управувањето и располагањето со имотот што влегува во стечајната маса; намирувањето на побарувањата на доверителите во стечајната постапка;

правните последици од отворањето на стечајната постапка; планот за реорганизација; личното управување; ослободувањето од другите обврски; посебните видови стечајни постапки за поединци со статус на трговец; стечајни постапки со странски елемент и други прашања во врска со стечајот.

Значење на употребени поими

Член 2

(1) Одделните изрази употребени во овој закон го имаат следново значење:

1. "Аранжман за финансиски колатерал" е аранжман според кој давателот на колатералот презема обврска да воспостави право на обезбедување врз финансиски инструменти или готовина или да ги пренесе неговите права врз финансиските инструменти или готовина како колатерал на име на примателот на колатералот;

2. "Банката, односно друго правно лице кое за должникот ги врши работите на платниот промет" е која било банка или друго правно лице овластено со закон кое за должникот ги врши работите на платниот промет;

3. "Внимание на уреден и совесен трговец" е правен стандард за утврдување на одговорноста на стечајниот управник при вршењето на неговите работи и овластувањата, со кои се определува вниманието на стечајниот управник кое треба да го има при вршењето на доверените работи, односно со внимание на способен и вешт човек (професионалец), при што тој одговара и за обично невнимание при вршењето на доверените работи;

4. "Готовина" се пари ставени на сметка кај носител на платниот промет, во домашна и странска валута;

5. "Доброволно порамнување" се преговори чија цел е договорно (спогодбено) уредување на должничко-доверителските односи меѓу должникот и доверителот;

6. "Доверител со обезбедено побарување" е физичко или правно лице кое има заложно право, друго право за намирување на некој предмет или право што е запишано во јавна книга;

7. "Доверител со право на издвојување на предмет или право" е лице кое врз основа на некое свое стварно или лично право може да докаже дека некој предмет не спаѓа во стечајната маса;

8. "Договор за финансиски колатерал со право на обезбедување" е договор за финансиски колатерал врз основа на кој давателот на колатерал го дава колатералот како обезбедување (залог) во корист на примателот на колатерал, при што давателот на колатерал ја задржува сопственоста врз колатералот, а примателот на колатералот се стекнува со правото на обезбедување;

9. "Договор за финансиски колатерал со пренос на сопственост" е договор за финансиски колатерал врз основа на кој давателот на колатерал ја пренесува сопственоста на финансискиот колатерал на примателот на колатерал;

10. "Доверител на стечајна маса" е физичко или правно лице кое по која основа има побарување спрема стечајниот должник, а кое настанало по отворање на стечајна постапка;

11. "Должник" е секое правно или физичко лице над кое може да се отвори стечајна постапка согласно со овој закон;

12. "Должник во постапка за реорганизација" е правното лице - стечаен должник над кое се врши реорганизација според планот за реорганизација;

13. "Застапник по закон" е извршен член на одборот на директори, член на управниот одбор, односно управител кој во согласност со закон го застапува друштвото;

14. "Заинтересирано лице" е секое лице чии права, обврски или интереси се засегнати од стечајната постапка или од посебни прашања во стечајната постапка, вклучувајќи го и должникот, стечајниот управник, доверителот, сопственикот на капитал во друштвото, одборот на доверители, надлежен државен орган или друго лице. Лицата со далечен, спореден или индиректен интерес засегнати од стечајната постапка не се сметаат за заинтересирана страна;

15. "Заштита на вредноста" ("соодветна заштита") се мерки кои се насочени кон одржување на економската вредност на имотот за обезбедување и имотот поседуван од трето лице за време на стечајната постапка. Заштитата може да се обезбеди со парични исплати, овозможување на право на обезбедување на алтернативен или дополнителен имот или со други средства утврдени од судот за да се обезбеди соодветна заштита;

16. "Имот на должникот" е имотот, правата и интересите на должникот, вклучувајќи ги правата и интересите во имотот без оглед дали е во владение на должникот или не, материјалните и нематеријалните права, правата на интелектуална сопственост, правата на движен и недвижен имот, вклучувајќи ги и правата на должникот во оптоварениот имот, односно имот кој е во сопственост на трети лица;

17. "Извештај за процена на имотот" е писмен извештај во којшто овластен проценител користејќи соодветни пристапи и методи според меѓународните стандарди за процена, оценил вредност на предмети и права (непаричен влог), како и во други случаи определени со овој закон;

18. "Имот на друштвото" е севкупност на правата, сопственички и други стварни права, што друштвото ги стекнува над добрата (парите, предметите и правата) што содружниците, односно акционерите ги вложиле во друштвото или коишто друштвото ги стекнало со своето работење;

19. "Имот за обезбедување" е имотот со кој се обезбедуваат побарувањата на доверителот;

20. "Изјава за согласност за еднаков третман" е изјава која го придружува планот за реорганизација, а во ко-

ја учесниците во планот за реорганизација, кои формираат одделни групи, во кои како различни типови доверители имаат различен правен статус, ќе се согласат да им биде даден различен третман во нивната група;

21. "Извршување на финансиски колатерал" е автоматско или слично извршување, согласно со договореното меѓу страните, при што согласно со условите на договорот за финансиски колатерал или по закон, лицето на кого му припаѓа колатералот има право да го реализира соодветниот финансиски колатерал или одредбата за нетинг влегува во сила;

22. "Лице" е секое физичко и правно лице, освен ако не е нагласено дека е физичко лице или дека е правно лице;

23. "Ликвидација на должникот" е постапка на впаричување на имотот на должникот или поделба на имотот меѓу доверителите во согласност со овој закон;

24. "Lex fori concursus" е правото на државата (земјата) во која е отворена и се води стечајната постапка;

25. "Lex rei situs" е правото на земјата во која се наоѓа имотот;

26. "Место на живеење" е местото со адреса (улица и број) на живеење на физичкото лице, како и државата ако физичкото лице е странец;

27. "Мирување на постапката" е средство кое го спречува отворањето или го суспендира продолжувањето на судските, административните или други индивидуални дејства во врска со имотот, правата, обврските и одговорностите на должникот, вклучувајќи и дејства за да се обезбеди право кое ќе биде ефективно спрема трети лица или да се спроведе тоа право и го спречува намирувањето од имотот кој е дел од стечајната маса, прекинување на договорот со должникот и трансфер, оптоварување или располагање со имотот или со правата кои произлегуваат од стечајната маса;

28. "Необезбеден доверител" е доверител чие побарување е необезбедено;

29. "Неспособност за плаќање (неликвидност)" е состојба кога должникот не ги намирува своите пристигнати парични обврски, односно кога е неспособен да ги исплати своите обврски, односно долгови како што пристигнуваат;

30. "Нетинг (аранжман) (close-out netting)" ги означува сите наведени услови во договорот за финансиски колатерал или во договорот во кој финансискиот колатерал е дел од договорот кои, ако се случат, ќе се смета дека сите побарувања се пристигнати, дека побарувањата се конвертираат во парични побарувања и дека тие можат да се срамнат (порамнат) меѓу себе и тоа според моменталната (актуелната) вредност;

31. "Национални стандарди" се стандарди кои се однесуваат за постапката, начинот и роковите за продажба на имотот од стечајната маса, начинот на чување на документацијата и другите национални стандарди кога тие се определени со овој закон и со актот со кој се определуваат професионалните стандарди;

32. "Овластен ревизор" е лице кое врши ревизорски работи согласно со овластувањето дадено според Законот за ревизија;

33. "Овластен проценител" е лице кое врши процена како овластен проценител и се води во регистарот на овластени проценители, воспоставен врз основа на закон;

34. "Одредби од чија примена се отстапува" се одредбите од овој закон кои предвидуваат можност трансакциите кои се однесуваат на пренос на имотот или преземање обврска пред започнувањето на стечајната постапка, да бидат поништени, односно прогласени за ништовни на друг начин и целиот имот што се пренесува, односно неговата вредност, да се врати во заеднички интерес на доверителите;

35. "Оптоварен имот" е имотот што нема вредност, односно има незначителна вредност за стечајната маса или е оптоварен до тој степен што оптоварувањето пов-

лекува трошоци кои би ги надминале трошоците од реализација на имотот или пак би предизвикале оптоварување, односно обврска за исплата на парични средства;

36. "Одобрение од надлежен орган" е дозвола, согласност, решение или друг акт од надлежен државен орган или од друг овластен орган или организација, освен ако со овој закон не е именуван актот на државниот или на другиот овластен орган или организација;

37. "Орган на управување" е органот во акционерското друштво на кого му е доверено управувањето на друштвото како на одбор на директори во едностепениот систем на управување, на управен одбор или на управител во двостепениот систем на управување, односно на управител, односно управители или органот во којшто тие се организирани во командитно друштво, во командитно друштво со акции и во друштво со ограничена одговорност;

38. "Носител на платен промет" се банките овластени за вршење на платниот промет во земјата;

39. "Отворање на стечајна постапка" е датата на отворање на стечајната постапка утврдена со овој закон или со судска одлука;

40. "Ослободување од обврска" е ослободување на должникот од побарувањата што биле и што можеле да бидат опфатени со стечајната постапка;

41. "Обезбедено побарување" е побарување кое е обезбедено со одредено право како гаранција за долгот, а кое може да се спроведе во случај на задоцнување на должникот;

42. "Обезбедување на финансиски колатерал" е извршување на дејства неопходни за воспоставување на право на обезбедување врз финансиски инструмент или готовина или за пренесување на финансиските инструменти или готовина како колатерал на име на примателот на колатералот;

43. "Обезбедување за исполнување на обврски" е колатералот кој е даден врз основа на договор или друг аранжман за колатерал во согласност со закон, а може да се однесува на сегашни, идни, условни, безусловни, пристигнати или одложени обврски, без разлика дали произлегуваат од еден или од повеќе договорени аранжмани, од обврските на трети страни, од обврските кои се определени (специфицирани) или е можно да бидат определени на сроден начин и од обврските кои произлегуваат одвреме навреме;

44. "Обезбеден доверител" е доверител кој поседува обезбедено побарување;

45. "Право на обезбедување" е право од имотот со кое се обезбедува исплата или друго извршување на една или повеќе обврски;

46. "Порамнување" е кога побарувањето на одреден паричен износ, кој се должи на едно лице, се користи за наплата или за намалување на побарувањето наспроти побарување на паричен износ кој го должи тоа лице;

47. "Парична добивка" е добивката од продажба на оптоварениот имот си додека добивката е предмет на право на обезбедување;

48. "Претпријатие" е збир од права, предмети и фактички односи кои имаат имотна вредност и кои припаѓаат кон трговската дејност на трговецот, при што овие елементи ја сочинуваат активата на трговецот, но ги опфаќаат и неговите обврски;

49. "Пренесување" е секој вид трансфер или поделба на имотот или правото на имотот, независно дали пренесувањето се врши во целост или делумно;

50. "Принцип на паритет" - "Pari passu" е начело според кое побарувањата на доверителите од исти наплатни редови се третираат и намируваат пропорционално според нивното побарување од имотот кој е дел од стечајната маса која служи за распределба на доверителите од нивниот ред;

51. "Побарување по отворање на стечај" е побарување кое настанало откако е отворена стечајната постапка;

52. "Приоритет" е правото на побарување кое е рангирано пред друго побарување каде што тоа право произлегува од примената на овој закон;

53. "Приоритетно побарување" е побарување кое ќе биде платено пред исплаќањето на општите необезбедени доверители;

54. "Поврзано лице во однос на должникот" се: 1) лице кое е или било во позиција на контрола на должникот и 2) родител, филијала, партнер или соработник на должникот. Во однос на должник кој е физичко лице, поврзаното лице подразбира лица кои се поврзани со должникот по крвна линија или друг вид поврзаност;

55. "Продажба како целина" е продажба или трансфер на претпријатието во целост или значителен дел, наспроти продажбата на одделен дел од имотот од претпријатието;

56. "Период за отстапување" е временскиот период во кој одредени зделки можат да бидат предмет на отстапување. Периодот обично се пресметува ретроактивно од денот на поднесувањето на пријавата за отворање на стечајна постапка или од денот на отворањето;

57. "Постапка за реорганизација" е постапката која го опфаќа предлогот на должникот за поведување на постапка за реорганизација, расправата и изјаснувањето на доверителите по предлогот, подготвувањето на планот за реорганизација, изјаснувањето на доверителите по планот за реорганизација и сите други активности што со овој закон ги презема стечајниот судија, должникот и доверителите заради и во врска со реорганизацијата на должникот врз основа на планот за реорганизација;

58. "Изјава за преземање на долгот" е доброволно дадена изјава во стечајна постапка со која трето лице доброволно презема долг под условите дадени во изјавата;

59. "Редовно деловно работење" се зделките поврзани со работата на должниковото претпријатие пред поведувањето на стечајната постапка и редовните деловни услови;

60. "Реорганизација" е процесот со кој добрата, финансиската состојба и одржливоста на претпријатието на должникот можат да се обноват, а претпријатието на должникот може да продолжи да функционира, со употреба на повеќе средства утврдени со овој закон, а пред сè со отпишување на долгот, одложување на долгот, преобразба на долгот во удел во друштвото и продажба на претпријатието како целина или дел од него;

61. "Седиште на друштвото" е местото, со адресата (улица и број) наведена во договорот за друштвото, во статутот, односно во изјавата за основање друштво со ограничена одговорност од едно лице и запишано во трговскиот регистар;

62. "Статусни измени" се присоединување, спојување и поделба на трговските друштва, односно на друго правно лице на начин и според условите определени со закон;

63. "Сопственик на капитал во друштвото" е сопственикот на удел, на издадените акции или слично право коешто претставува сопственичко побарување на дел од капиталот од друштвото или неговото претпријатие;

64. "Стечаен доверител" е физичко или правно лице кое по која било основа има побарување спрема стечајниот должник, а кое настанало пред отпочнување на стечајна постапка;

65. "Стечајна маса" е имотот на должникот кој е предмет на стечајната постапка;

66. "Стечајна постапка" е колективна постапка што ја води надлежниот суд за реорганизација или за ликвидација на должникот;

67. "Стечаен управник" е лице кое е овластено во стечајната постапка да ја води реорганизацијата или ликвидацијата на должникот;

68. "Странска постапка" е колективна судска или административна постапка во странска земја, вклучувајќи и привремена постапка, според закон за стечај во кој имотот и работењето на должникот подлежат на контрола или надзор од странски суд, заради реорганизација или впаричување;

69. "Странска колективна постапка" е странска постапка која се одвива во земјата каде што должникот има седиште;

70. "Странски стечаен управник" е лице или тело, како и привремено назначено лице, овластено во странска постапка да ја спроведе реорганизацијата или ликвидацијата на имотот или работењето на должникот или да постапи како стечаен управник во странската постапка;

71. "Странски суд" е суд или друг орган надлежен да ја контролира или надгледува странската постапка;

72. "Трговски регистар" е основен регистар во кој се вршат уписите определени со овој и со друг закон;

73. "Трошоци на стечајна постапка" се побарувања кои вклучуваат трошоци на постапката, како што е надоместокот на стечајниот управник и на лица назначени од стечајниот управник, трошоци за продолженото работење на должникот, долговите што произлегуваат од овластувањата и надлежностите на стечајниот управник, трошоци што произлегуваат од договорните и правните обврски и други трошоци на постапката;

74. "Трошоци за определување на предметот" се трошоците за реална идентификација на предметот и трошоците за утврдување на правата што го товарат тој предмет, што се утврдуваат паушално, во износ од 5% од приходите остварени со продажбата или со другиот начин на располагање со предметот;

75. "Услови за активирање (спроведување) на аранжманот за финансиски колатерал" се случуваат кога има однапред определен или сличен настан како оној кој бил договорен меѓу страните или дефиниран со закон кој, откако ќе се случи, примателот на колатералот го има правото да го реализира финансискиот колатерал или влегува во сила одредбата за close-out netting;

76. "Финансиски договор" е секој спот, форвард, фјучерс, опциски или свој договор кој вклучува каматни стапки, добра, странски валути, учество во капиталот, обврзници, индекси или кој било друг финансиски инструмент, откуп или трансакција за заем на хартии од вредност и секоја друга трансакција слична на некоја од трансакциите која се однесува на погоре споменатото, склучена на финансиските пазари и комбинација од погоре споменатите трансакции;

77. "Финансиски колатерал" се пари или финансиски инструменти;

78. "Фаворизирање" е која било зделка којашто резултира со тоа што доверителот ќе добие предност или нерегуларна исплата и

79. "Финансиски инструменти" се акции или други хартии од вредност во трговско друштво; хартии од вредност еквиваленти на акции; обврзници и други инструменти за задолжување наменети за продавање на пазарот на капитал; други хартии од вредност издадени во серии кои му даваат право на сопственикот да ги купува, продава или разменува за други хартии од вредност издадени од истиот издавач, а за остварување на ова право е потпишан договор меѓу сопственикот и издавачот со кој се овозможува продажбата, купувањето или разменувањето на овие хартии од вредност (исклучувајќи ги притоа инструментите за плаќање), преносливите купони од заедничките фондови, инструментите на пазарот на пари, должничките инструменти издадени од Народната банка на Република Македонија и сите други права и побарувања кои се однесуваат на наведените финансиски инструменти.

(2) Во овој закон изразувањето во еднина вклучува множина, а множината може да се однесува на еднина, освен кога со зборовите "само" или "освен" не е исклу-

чена множината или еднината. "Вклучува" и "вклучително" не значат дека станува збор за затворена листа, "може" означува допуштање, а "треба" означува налог и "како што е" и "на пример" изразуваат исто што изразуваат "вклучува" или "вклучително".

Цели на стечајната постапка

Член 3

(1) Стечајната постапка има за цел колективно намирање на доверителите на стечајниот должник (во натамошниот текст: должник) со впаричување на должниковиот имот и распределба на остварените средства (приходи) на доверителите или со склучување на посебен договор за порамнување на побарувањата утврдени со планот за реорганизација што е насочен кон натамошно одржување на должниковиот деловен профит (во натамошниот текст: претпријатието).

(2) Со реорганизација може да се врши и порамнување на побарувањата пред отворањето на стечајната постапка под условите утврдени со овој закон.

Лица над чиј имот се спроведува стечајот

Член 4

(1) Стечајна постапка се спроведува над имотот на должникот - правно лице, како и над имотот на должник - поединец кој имал регистрирана дејност, освен ако со овој закон поинаку не е предвидено.

(2) Стечајна постапка може да се спроведе и над имот на стопанска интересовна заедница, над имот на умрено лице и над заедничкиот имот на брачните другари.

(3) Стечајна постапка не може да се спроведе над имотот на Република Македонија, над фондовите што се финансираат од Буџетот на Република Македонија, фондовите за пензиско и инвалидско осигурување, Фондот за здравствено осигурување, единиците на локалната самоуправа, над органите на државната управа, како и на други правни лица со јавно овластување, ако тие со закон се изземени од стечајната постапка.

(4) За обврската на правното лице од ставот (3) на овој член, над кое не се спроведува стечајна постапка, солидарно одговараат неговите основачи, односно содружници или акционери.

(5) Одредбите од овој закон не се применуваат на стечајната постапка над банки, штедилници, друштва за осигурување и други финансиски организации, освен одредбите со кои се уредуваат прашања кои не се уредени со посебните закони.

(6) Стечајна постапка може да се отвори и по ликвидацијата на трговско друштво, сè додека не е извршена распределба на ликвидационата маса.

Услови за отворање стечајна постапка

Член 5

(1) Стечај или реорганизација над стечајниот должник се спроведува кога стечајниот должник е неспособен за плаќање.

(2) Ќе се смета дека должникот е неспособен за плаќање ако во период од 45 дена од која било негова сметка, кај кој било носител на платниот промет, не е исплатен износот што требало да биде исплатен врз основа на важечките основи за плаќање.

(3) Одредбите од ставот (2) на овој член нема да се применуваат ако должникот во текот на претходната постапка ги исплатил сите побарувања кои требало врз основа на важечки основи за наплата да ги исплати од сите негови сметки, или ако дојде до преземање на долг. Намирената обврска должникот може да ја докаже само со јавна исправа или со потврда издадена од Централниот регистар на Република Македонија (во натамошниот текст: Централниот регистар).

(4) Постоенето на околностите од ставовите (2) и (3) на овој член за тоа дека должникот е неспособен за плаќање се докажува со потврда издадена од Централниот регистар. Централниот регистар е должен без одлагање на предлагачот, на негово барање, да му издаде таква потврда, во спротивно одговара за штета што доверителот поради тоа би можел да ја претрпи.

Дел втори

СТЕЧАЈНА ПОСТАПКА

Глава прва

ОСНОВНИ ОДРЕДБИ ЗА ПОСТАПКАТА

Месна надлежност

Член 6

(1) Во стечајната постапка месно надлежен е судот на чие подрачје се наоѓа седиштето на должникот. Еднаш заснована месна надлежност на судот, од денот на поднесувањето на предлогот за отворање стечајна постапка, не може да се измени без оглед на околностите на случајот.

(2) Судот кој донел решение за отворање на стечајната постапка е исклучиво надлежен за решавање по тужбите за утврдување на оспорените побарувања кои настанале по отворањето на стечајната постапка. Судот пред кој се водат постапките е должен по барање на судот којшто донел решение за отворање на стечајна постапка, без одлагање, да го достави предметот со сите списи.

Примена на одредбите на Законот за парничната постапка

Член 7

На стечајната постапка соодветно се применуваат одредбите од Законот за парничната постапка, ако со овој закон поинаку не е определено.

Начела на постапката

Член 8

(1) Стечајната постапка се поведува по предлог.
 (2) Стечајната постапка е итна.
 (3) Судот може да ги донесува одлуките и без усна расправа.

(4) Судот може да се откаже од сослушување на должникот кога тоа е пропишано со овој закон, или ако лицата овластени за застапување на должникот врз основа на закон или лицата кои имаат удел или акции кај должникот, односно самиот должник - поединец, се со непознато престојувалиште или се наоѓаат во странство, па нивното сослушување би довело до прекумерно одолжување на постапката.

(5) Предлози, изјави и приговори не можат да се даваат, односно да се поднесуваат, ако се пропушти рокот или рочиштето, односно собранието на кое требало да се дадат или поднесат, освен ако со овој закон поинаку не е определено. Во стечајната постапка не може да се бара враќање во поранешната состојба, освен ако со овој закон поинаку не е определено.

(6) Табелите и извештаите можат да се изработуваат и обработуваат во електронска форма.

Доставување

Член 9

(1) Судските писмена што се упатени на широк круг лица се доставуваат, ако со овој закон поинаку не е определено, со прикачување на писмената на огласна табла за стечај во судот (во натамошниот текст: огласна табла), како и на огласната табла кај должникот. Доставувањето се смета за извршено по истекот на третиот ден на прикачувањето на писмената на огласна табла.

(2) Кога според одредбите од овој закон судски писмена или други писмена на стечаен орган треба да се достават на должникот или на некое друго лице кое има седиште запишано во трговскиот регистар, доставувањето се врши на адреса на седиштето на тоа лице запишано во регистарот. Ако доставувањето не може да се изврши на таа адреса, тогаш доставувањето се врши со прикачување на писмената на огласна табла во судот. Доставувањето се смета дека е извршено по истекот на третиот ден сметано од денот на прикачувањето на писмената на огласна табла.

(3) На лице со непознато место на живеење судот му определува привремен застапник за прием на писмената, ако нема полномошник за прием на писмена. Во таков случај доставувањето се врши на полномошникот за примање на судските писмена или на привремениот застапник.

(4) За доставувањата извршени преку огласна табла се води евидентен регистар според временскиот редослед на објавувањето, посебно спрема секој должник. Овој регистар е јавен и мора да биде достапен на секое заинтересирано лице во текот на целото работно време на судот.

(5) За покана којашто треба да биде доставена на учесник во постапката за присуство на рочиште, односно собрание ако учесникот биде уредно поканет, а не се јави на рочиштето, односно собранието и не го оправда своето отсуство, судот нема натамошна обврска да го повикува. По негово барање судот е должен да му врачи покана во судот.

(6) Министерот за правда ќе ја пропише содржината и начинот на водење на евидентниот регистар.

(7) Доставувањето на судските писмена и на другите писмена на стечајните органи што ги врши судот, судот може да му ги довери на стечајниот управник.

(8) Стечајниот судија и стечајниот управник се одговорни за доставување на поканите до членовите на одборот на доверители за првата седница на одборот на доверители.

Јавно објавување

Член 10

(1) Судските писмена (одлуки, покани, известувања и друго) што треба јавно да се објават се доставуваат до Централниот регистар којшто ги објавува преку интернет на својата веб страница, а се објавуваат и во "Службен весник на Република Македонија", како и на огласната табла во судот, во целост или во дел што го определува судот. Во објавеното писмено треба точно да се наведе фирмата, односно името и презимето на должникот, неговото седиште, адресата, единствениот матичен број на субјектот на уписот (ЕМБС), единствен даночен број (ЕДБ), сметката и предметот на работењето.

(2) Јавното објавување произведува дејство по истекот на осум дена од денот на објавувањето во "Службен весник на Република Македонија". По воспоставувањето на трговскиот регистар и регистарот на другите правни лица, јавното објавување за субјектите запишани во овие регистри ќе произведува правно дејство наредниот ден по објавувањето на веб страницата на Централниот регистар.

(3) По исклучок од ставот (1) на овој член одлуките за објавување на повик за одржување собранија на доверители се објавуваат на веб страницата на Централниот регистар и во еден од трите дневни весници кои биле најтиражни во претходната година, а се дистрибуираат на целата територија на Република Македонија.

(4) Во случај на погрешно објавен податок од ставот (1) на овој член се објавува исправка во истото гласило и на истата веб страница. Роковите почнуваат повторно да течат со денот на објавената исправка.

(5) Јавното објавување на судските писмена е докаж дека е извршено нивно доставување до сите учесници во стечајната постапка, ако е извршено во согласност со овој закон.

(6) Одлуките во врска со отворена, запрена и заклучена стечајна постапка и други судски одлуки кои имаат дејство врз податоците запишани во трговскиот регистар и регистарот на други правни лица задолжително се запишуваат во регистарската влошка. Податоците издадени од Централниот регистар се сметаат за веродостојни.

Одлуки

Член 11

(1) Одлуките во стечајната постапка се донесуваат во форма на решение и заклучок.

(2) Со заклучокот се издава налог на службено лице или на орган на стечајната постапка за вршење одделни дејства, а за сите други случаи судот одлучува со решение, ако со овој закон поинаку не е определено.

Жалба против решение

Член 12

(1) Против решението на стечаен судија е дозволена жалба до стечајниот совет. Стечајниот совет е должен да одлучи по жалбата во рок од осум дена по приемот на жалбата.

(2) Против процесните решенија на стечаен судија со кои ја раководи постапката, не е дозволена посебна жалба.

(3) Ако според овој закон доставувањето се врши со прикачување на судското писмено на огласната табла, рокот за жалба почнува да тече по истекот на третиот ден од денот на прикачувањето на решението на огласната табла, освен ако доставувањето не е извршено и со јавно објавување.

(4) Ако според овој закон решението мора да им се достави на одредени лица, рокот за поднесување на жалба тече наредниот ден од денот на доставувањето на решението, освен ако доставувањето не е извршено и со јавно објавување.

(5) Против решенијата на стечајниот совет е дозволена жалба до апелациониот суд, кој е должен да одлучи во рок од 30 дена од приемот на жалбата.

(6) Жалбата против решението не го задржува извршувањето на решението од ставовите (1) и (5) на овој член, освен ако со овој закон поинаку не е определено.

(7) Рокот за жалба од ставовите (1) и (5) на овој член изнесува осум дена, ако со овој закон поинаку не е определено.

Приговор против заклучок

Член 13

(1) Против заклучок може да се поднесе приговор во рок од три дена од денот на објавувањето, а ако заклучокот не е објавен, од денот на неговото доставување.

(2) За приговорот против заклучокот одлучува стечајниот судија со решение против кое не е дозволена жалба.

(3) Приговорот од ставот (1) на овој член не го задржува извршувањето на заклучокот.

Вонредни правни лекови

Член 14

Во стечајната постапка не може да се изјават вонредни правни лекови.

Трошоци на постапката

Член 15

Секој доверител ги поднесува своите трошоци во стечајната постапка, освен ако со овој закон поинаку не е определено.

Глава втора

СТЕЧАЕН СОВЕТ

Состав на стечајниот совет

Член 16

(1) Стечајниот совет е составен од тројца судии, од кои еден е претседател на советот. Стечајниот совет е составен од судии на стварно надлежниот суд.

(2) Стечајниот судија не може да биде член на стечајниот совет.

Овластувања на стечајниот совет

Член 17

(1) Стечајниот совет:

1) одлучува по жалбите против решенијата на стечајниот судија кога тоа е определено со овој закон;

2) одлучува за приговорите на доверител, одборот на доверители и собранието на доверители, кога тоа е определено со овој закон;

3) одлучува по приговорите за работата на стечајниот управник кога тоа е определено со овој закон;

4) одлучува по приговорите изјавени од стечајниот управник против одлуките од стечајниот судија кога тоа е определено со овој закон и

5) одлучува и врши други работи определени со овој закон.

(2) Стечајниот совет е должен да одлучи во рок од три дена по добивањето на приговорот.

(3) Стечајниот судија е должен предметот со сите списи да го достави до стечајниот совет најдоцна првиот работен ден по приемот на жалбата.

Глава трета

ОРГАНИ НА СТЕЧАЈНАТА ПОСТАПКА

Органи на стечајната постапка

Член 18

Органи на стечајната постапка се: стечаен судија, стечаен управник, одбор на доверители и собрание на доверители.

СТЕЧАЕН СУДИЈА

Овластувања на стечајниот судија

Член 19

(1) Стечајниот судија:

1) одлучува за поведување на претходна постапка заради утврдување на постоење услови за отворање на стечајна постапка и ја спроведува таа постапка;

2) одлучува за отворање на стечајната постапка;

3) го именува и разрешува привремениот стечаен управник и стечајниот управник;

4) одлучува за приговорите на стечајниот управник против донесените заклучоци;

5) одлучува за приговорите на доверителот, одборот на доверители и собранието на доверители;

6) на предлог на одборот на доверители, а ако тој не е основан, на предлог на стечајниот управник, ги одобрува започнатите работи што треба да се завршат во текот на стечајната постапка;

7) врши контрола над законитоста на работата на стечајниот управник;

8) одобрува пресметка на трошоците на стечајната постапка пред нивната исплата;

9) определува награда и надоместок на трошоци на стечајниот управник и на членовите на одборот на доверители;

10) го определува износот на авансот за покривање на трошоците во претходна постапка;

11) одобрува исплата на доверителите;

12) донесува решение за заклучување на стечајната постапка и

13) врши други работи определени со овој закон.

(2) Стечајниот судија може по службена должност, согласно со ставот (1) точка 7 од овој член по приговор или по предлог на другите органи на стечајната постапка, а по прибавено мислење на одборот на доверители, да ги менува одлуките на стечајниот управник, ако утврди дека се спротивни на закон.

(3) Стечајниот судија во рамките на овластувањата определени со овој закон на стечајниот управник му дава писмени упатства за извршување на неговите обврски определени со овој закон, кои се задолжителни за стечајниот управник.

(4) Стечајниот судија ја следи работата на одборот на доверителите и на собранието на доверителите.

СТЕЧАЕН УПРАВНИК

Кој може да биде именуван за стечаен управник

Член 20

(1) Работите на стечаен управник може да ги врши физичко лице кое има лиценца за вршење на работите на стечаен управник, како и јавно трговско друштво или друштво со ограничена одговорност (во натамошниот текст: друштво) основано само за вршење на работи на стечаен управник и има лиценца за вршење на работите на стечаен управник и се зачленети во Комората на стечајни управници.

(2) Кога стечаен судија за стечаен управник именува друштво од ставот (1) на овој член назначува едно од вработените лица во друштвото кое има уверение за овластен стечаен управник, да ги врши работите на стечаен управник.

(3) Друштвата од ставот (1) на овој член можат да вршат дејности поврзани со стечајната постапка и со планот за реорганизација.

(4) Лиценца за вршење работа на стечаен управник може да добие физичко лице - трговец поединец, ако ги исполнува следниве услови:

1) да располага со потребна стручност и деловно искуство;

2) да има висока стручна подготовка и најмалку пет години работно искуство од областа на трговската дејност;

3) да положил испит за овластен стечаен управник со кој стекнува уверение за овластен стечаен управник;

4) да не е осудуван за кривични дела што го прават неподобен за стечаен управник. Доколку физичкото лице - трговец поединец е осудено за кривично дело што го прави неподобно за стечаен управник, лиценца за вршење на стечаен управник може да добие престанувањето на правните последици од осудата и

5) да даде изјава дека во работењето ќе ги применува правилата во согласност со кодексот за етиката на стечајните управници и професионалните стандарди.

(5) Лиценца за вршење работи на стечаен управник може да добие друштвото ако ги исполни следниве услови:

- да има вработено најмалку еден овластен стечаен управник и да има вработено најмалку еден дипломиран правник и еден дипломиран економист,

- управителот да даде изјава дека овластените стечајни управници и другите вработени лица во работењето ќе ги применуваат правилата содржани во Кодексот за етиката на стечајните управници и професионалните стандарди и

- друштвото да не е осудувано за кривични дела што го прават неподобно за стечаен управник. Доколку друштвото е осудено за кривично дело што го прави неподобно за стечаен управник, лиценца за вршење на стечаен управник може да добие по престанувањето на правните последици од осудата.

Кој не може да добие лиценца за стечаен управник

Член 21

Друштво, односно физичко лице не може да стекна лиценца за вршење на работи на стечаен управник:

1) ако е осудено за кривично дело кое го прави неподобно за стечаен управник додека трае забраната утврдена со одлука на судот;

2) ако со правосилна одлука на судот е утврдено дека физичко лице со умисла, односно правно лице предизвикало стечај поради што доверителите не можеле да ги наплатат своите побарувања, додека трае забраната утврдена со одлука на судот;

3) ако е или било член на орган за управување, односно е управител на правно лице, вклучувајќи и правно лице што престанало, а не ги платило даноците и придонесите кои со закон било обврзано да ги плати;

4) ако е или било член на орган на управување, односно управител во трговско друштво над кое е спроведен стечај, а како член на органот на управување, односно како управител, не покренал иницијатива за постапување согласно со членот 354 од Законот за трговските друштва;

5) кое било член на орган на управување, односно управител на трговско друштво кое не ги платило даноците и придонесите кои со закон било обврзано да ги плати, вклучувајќи ги и друштвата што престанале;

6) кое било член на орган на управување или управител во трговско друштво чијашто сметка била блокирана и не постапил согласно со членот 51 став (9) од овој закон и

7) во други случаи кога со закон е одредена забрана за вршење на дејност додека трае забраната утврдена со одлука на судот.

Кој не може да биде именуван за стечаен управник

Член 22

(1) За стечаен управник не може да биде именувано лице:

1) роднина по крв во права линија до кој и да е степен, а во странична линија до четвртиот степен (колело), роднина по сватовство до втор степен, или брачен другар на стечајниот судија и членовите на стечајниот совет;

2) солидарен должник со стечајниот должник;

3) кое било во договорен однос, акционер или член на орган на управување или на надзорниот одбор на стечајниот должник во последните три години пред покренување на стечајната постапка;

4) кое било вработено кај стечајниот должник три години пред покренување на стечајната постапка;

5) доверител на стечајниот должник или е вработен кај доверителот на стечајниот должник во последните три години пред покренување на стечајната постапка;

6) должник на стечајниот должник во последните три години пред покренување на стечајната постапка;

7) конкурент на стечајниот должник или е вработено кај конкурентскиот правен субјект, односно кое има каков било конфликт на интерес во однос на стечајниот должник во последните три години пред покренување на стечајната постапка;

8) кое работело како советник на стечајниот должник во врска со имотот на стечајниот должник во последните три години пред покренување на стечајната постапка;

9) роднина по крв во права линија до кој и да е степен, а во странична линија до четвртиот степен (колело), роднина по сватовство до втор степен на кое било лице кое не може да биде именувано за стечаен управник според точките од 2 до 8 на овој став и

10) за стечаен управник не може да се именува управник кој до тој момент веќе води стечајна постапка во најмалку три претпријатија.

(2) Друштвото стечаен управник не може да биде именувано за стечаен управник ако кој било од неговите вработени, кои учествуваат во водењето на стечајната постапка, ги исполнува условите од ставот (1) на овој член.

Стекнување уверение на овластен стечаен управник

Член 23

(1) Испитот за стекнување на уверение за положен испит за овластен стечаен управник се полага пред комисија од пет члена формирана од лица предложени од:

- министерот за економија еден член од редот на стручни и компетентни лица од областа на стечајното и трговското право и економијата и еден член од редот на раководни државни службеници од Министерството за економија,

- Врховниот суд еден член од редот на стечајните судии,

- Здружението на ревизорите и сметководителите еден член од редот на ревизорите или сметководителите и

- Комората на стечајните управници еден член од редот на своите членови.

(2) Министерот за економија од предложените лица со решение именува претседател и членови на комисијата. За секретар на комисијата се именува лице од редот на државните службеници во Министерството за економија кое е одговорно за стручните и административните работи на комисијата.

(3) Седниците на комисијата ги свикува претседателот на комисијата.

(4) Претседателот, членовите и секретарот на комисијата се именуваат со мандат од четири години.

(5) Право да полага испит за овластен стечаен управник има лицето кое има висока стручна подготовка од областа на правото, економијата и бизнис администрацијата и најмалку пет години работно искуство во областа на трговските дејности по дипломирањето или да има висока стручна подготовка и најмалку десет години континуирано работно искуство во областа на трговските дејности по дипломирањето. Кандидатите за стекнување уверение за овластен стечаен управник пред полагање на испитот имаат обврска да посетуваат курс за овластени стечајни управници според програма донесена од министерот за економија, на предлог од комисијата од ставот (1) на овој член.

(6) На лицето кое ќе го положи испитот од ставот (5) на овој член, претседателот на комисијата од ставот (2) на овој член му издава уверение за положен испит за овластен стечаен управник.

(7) Трошоците за полагање на испитот за овластен стечаен управник ги сноси лицето кое го полага испитот.

(8) Формата и содржината на уверението, како и начинот на полагање на испитот за овластен стечаен управник ги пропишува министерот за економија.

Издавање на лиценца на физичко лице

Член 24

(1) Министерот за економија ќе му издаде лиценца за овластен стечаен управник на лицето кое ќе достави:

- диплома за завршена соодветна висока стручна подготовка,

- доказ за најмалку пет години работно искуство во областа на трговската дејност по дипломирањето или да има најмалку десет години континуирано работно искуство во областа на трговските дејности по дипломирањето,

- уверение за положен испит за овластен стечаен управник,

- доказ дека не е осудувано за кривични дела што го прават неподобно за стечаен управник. Доколку лицето е осудено за кривично дело што го прави неподобно за стечаен управник, министерот за економија ќе издаде лиценца за овластен стечаен управник кога лицето ќе достави доказ дека престанале правните последици од осудата и

- изјава дека во работењето ќе ги применува правилата содржани во Кодексот за етиката на стечајните управници и професионалните стандарди.

(2) Формата и содржината на лиценцата од ставот (1) на овој член ја пропишува министерот за економија.

(3) Лиценцата е со времетраење од две години, а ја издава министерот за економија во рок од 15 дена од денот на доставувањето на потребните документи од ставот (1) на овој член.

Издавање на лиценца на друштво стечаен управник

Член 25

(1) Министерот за економија ќе му издаде лиценца на друштвото стечаен управник кое ќе поднесе барање и ќе ги достави следниве документи:

- уверение за положен испит за овластен стечаен управник најмалку за едно лице и доказ за неговата вработеност,

- доказ за вработен дипломиран правник и дипломиран економист,

- изјава од управителот на друштвото дека овластените стечајни управници и другите вработени лица во работењето ќе ги применуваат правилата содржани во Кодексот за етиката на стечајните управници и професионалните стандарди и

- доказ дека друштвото не е осудено за кривични дела што го прават неподобно за стечаен управник. Доколку друштвото е осудено за кривично дело што го прави неподобно за стечаен управник, министерот за економија ќе издаде лиценца на друштвото, кога друштвото ќе достави доказ дека престанале правните последици од осудата.

(2) Министерот за економија е должен да издаде лиценца по поднесено барање од ставот (1) на овој член во рок од 30 дена од денот на поднесувањето на барањето заедно со сите документи определени со овој член.

(3) По издавањето на лиценцата на друштвото стечаен управник, друштвото стечаен управник се запишува во трговскиот регистар.

(4) Формата и содржината на лиценцата од ставот (1) на овој член ја пропишува министерот за економија.

(5) Лиценцата е со времетраење од две години.

Одговорност за причинета штета

Член 26

Стечајниот управник, трговец - поединец, односно друштвото стечаен управник (во натамошниот текст: стечаен управник), кое со вршење на работи на стечаен управник ќе му направи штета на стечајниот должник, на доверителите или на друга заинтересирана страна, е должен да ја надомести.

Одговорност на стечајниот управник

Член 27

(1) Стечајниот управник одговара со сиот свој имот за штетата која ќе ја причини на секој учесник во стечајната постапка ако не постапува како уреден и совесен трговец, не постапува според Кодексот за етиката на стечајните управници и професионалните стандарди или не ја врши работата согласно со овој закон.

(2) Стечајниот управник не одговара за штетата причинета со дејство, односно упатство одобрено (дадено) од стечајниот судија, освен ако одобрението или упатството ги издејствувал со измама.

(3) Стечајниот управник е должен да ја надомести штетата на доверителот на стечајната маса поради неисполнување на обврската од стечајната маса преземена со негово законито правно дејство, освен ако стечајниот управник не знаел и не можел да знае за можната и веројатната недоволност на стечајната маса за исполнување на преземената обврска.

(4) Барањето за надомест на штета причинета со повреда на должноста на стечајниот управник застарува по истекот на три години од сознанието на оштетениот за штетата и околностите на кои се заснова обврската на стечајниот управник за надомест на штета.

(5) Барањето за надомест на штета застарува најдоцна по истекот на три години од правосилноста на одлуката за заклучување на стечајната постапка.

(6) Барањето за надомест на штета причинета со повреда на должноста сторена во врска со дополнителна делба или со контрола над исполнувањето на планот застарува по истекот на три години од спроведувањето на дополнителната делба или од завршувањето на надзорот.

Осигурување од одговорност за штета

Член 28

(1) Стечајниот управник е должен секоја година најдоцна до 31 декември претходната година да се осигура од одговорност за штета која може да биде предизвикана со вршење на работи на стечаен управник.

(2) Договорот, односно полисата за осигурување се доставува до министерот за економија во рок од седум дена од денот на склучувањето на договорот и се доставува до Комората на стечајните управници.

(3) Ако договорот, односно полисата не бидат доставени во рокот од ставот (2) на овој член, министерот за економија ќе донесе решение за престанок на важење на лиценцата според членовите 24 и 25 од овој закон. Примерок од решението се доставува до Централниот регистар.

(4) Најниската сума на осигурување на стечаен управник, трговец - поединец е 25.000 евра, а за друштво стечаен управник 100.000 евра во денарска противвредност според средниот курс на Народната банка на Република Македонија. Со осигурувањето на друштво стечаен управник се смета дека се осигурани и вработените овластени стечајни управници во друштвото.

(5) Доколку стечајниот судија оцени дека во конкретната стечајна постапка висината на сумата за осигурување од ставот (4) на овој член не е доволна да ја покрие евентуалната штета, може да го задолжи стечајниот управник за конкретната стечајна постапка, дополнително да се осигура на износ којшто ќе го определи стечајниот судија, но не повеќе од 500.000 евра во денарска противвредност според средниот курс на Народната банка на Република Македонија.

(6) Трошоците за осигурувањето ги надоместува стечајниот управник.

Обновување на лиценцата за стечаен управник

Член 29

(1) Стечајниот управник, вклучувајќи го и овластениот стечаен управник вработен во друштвото стечаен управник, секоја втора година има обврска да го посетува курсот за стручно усовршување. Стечајните управници кои го посетувале курсот за стручно усовршување и го положиле тестот за дополнително знаење, имаат право да ја обноват лиценцата и да го обноват својот упис во регистарот на стечајните управници

кој се води во Комората на стечајните управници. Курсот за стручно усовршување го организира Комората на стечајните управници во соработка со Министерството за економија.

(2) Стечајниот управник од ставот (1) на овој член кој и после два пати нема да го положи тестот за дополнително знаење во рок од шест месеца по истекот на рокот од ставот (1) на овој член ја губи лиценцата.

(3) Министерот за економија со решение ќе ја одземе лиценцата за овластен стечаен управник во случај ако престанал да ги исполнува условите за стечаен управник согласно со овој закон. Примерок од решението се доставува до Централниот регистар. Пред да му ја одземе лиценцата за овластен стечаен управник, освен во случаите од ставот (2) на овој член, министерот за економија има обврска да побара мислење за неговата работа од Комората на стечајни управници, дадено според условите и начинот определени во статутот на Комората, како и од стечајниот судија во судот во кој бил определен како стечаен управник.

(4) Стечајниот управник кој ја изгубил лиценцата согласно со ставот (2) од овој член и/или на кого му е одземена лиценцата согласно со ставот (3) од овој член не може повторно да полага испит ниту да се стекне со лиценца за овластен стечаен управник наредните пет години од денот на приемот на решението за одземање на уверението за овластен стечаен управник.

Одземање на лиценца на друштвото стечаен управник

Член 30

(1) Министерот за економија со решение ја одзема лиценцата за работа на друштвото стечаен управник, ако:

1) лиценцата е издадена врз основа на неточни податоци;

2) во друштвото има вработено еден стечаен управник на кој му престанал работниот однос, или му е одземена лиценцата согласно со овој закон или има еден дипломиран правник и еден дипломиран економист на кои им престанал работниот однос, а друштвото во рок од 30 дена не вработи друг овластен стечаен управник и друг дипломиран правник и дипломиран економист;

3) не се осигура од одговорност за штета која може да биде предизвикана при вршење на овластувањата што ги има стечајниот управник согласно со овој закон;

4) овластените стечајни управници и другите вработени лица во работењето не ги применуваат правилата содржани во Кодексот за етиката на стечајните управници и професионалните стандарди;

5) друштвото стечајниот управник е осудено за кривично дело што го прави неподобно за стечаен управник сè додека траат правните последици од пресудата;

6) над друштвото е покрената стечајна постапка и

7) во други случаи определени со овој или друг закон.

(2) Примерок од решението од ставот (1) на овој член се доставува до Централниот регистар и до Комората на стечајните управници.

Именување на стечајниот управник

Член 31

(1) Стечајниот судија на предлог за поведување стечајна постапка поднесен од доверителот именува стечаен управник (во натамошниот текст: предлагач).

(2) Кога должникот поднесува предлог за поведување стечајна постапка стечајниот судија именува стечаен управник со мандат до одржувањето на првото сообраќање на доверителите.

(3) Ако предлагачот на барањето за поведување стечајна постапка од ставот (1) на овој член не поднесе предлог за именување на стечаен управник, стечајниот

судија со решение ќе именува стечаен управник со мандат до одржувањето на првото собрание на доверителите.

(4) Предложениот стечаен управник дава писмена изјава заверена кај нотар дека нема ограничување определено со овој закон и во Кодексот за етиката на стечајните управници и доставува преглед на стечајните постапки во кои е именуван за стечаен управник.

(5) Стечајниот судија при именувањето на стечаен управник на нов предмет ќе го има предвид бројот на стечајните постапки за кои е именуван и обемот на работите во постапки. Притоа стечајниот судија ќе го именува стечајниот управник на нов предмет ако стечајниот управник постапувал во вршењето на својата работа на стечајните предмети за кои бил именуван за стечаен управник во роковите определени со овој закон и задолженијата кои му ги определил стечајниот судија, одборот на доверители или собранието на доверители.

(6) Ако стечајниот судија не го прифати предложениот стечаен управник поради ограничувањата определени во овој закон, предлагачот веднаш ќе предложи именување на друг стечаен управник.

Именување на друг стечаен управник

Член 32

(1) На првото собрание на доверители по именувањето на стечајниот управник, согласно со членот 31 на овој закон доверителите можат, наместо стечајниот управник кој е именуван од страна на стечајниот судија, да именуваат друг стечаен управник. Стечајниот судија донесува решение со кое го потврдува именувањето на стечајниот управник, освен ако постојат ограничувања определени со овој закон. Ако стечајниот судија не донесе решение во рок од три дена од денот на одржувањето на собранието на доверителите, ќе се смета дека го потврдил именувањето на стечајниот управник.

(2) Со именувањето на стечајниот управник од страна на собранието на стечајните доверители престанува да важи решението на стечајниот управник именуван од страна на стечајниот судија.

(3) Поранешниот стечаен управник е должен да ја предаде својата должност на новиот стечаен управник во рок од три дена од донесувањето на решението за именување на новиот стечаен управник. Примопредавањето се врши со записник во писмена форма кој го потпишува поранешниот и новоименуваниот стечаен управник. Ако стечајниот управник во овој рок не ја предаде должноста прави тешка повреда која е основа за одземање на лиценцата за овластен стечаен управник на начин и постапка утврдени со овој закон.

(4) Стечајниот судија определува посебни мерки за примопредавање на должностите меѓу стечајните управници.

Овластувања на стечајниот управник

Член 33

(1) Стечајниот управник го застапува и претставува должникот само за оние работи кои се однесуваат на стечајната постапка и стечајната маса.

(2) Ако должникот - правно лице продолжува да работи во текот на стечајната постапка, работењето го води стечајниот управник.

(3) Стечајниот управник ги води само оние работи на должникот - поединец што се однесуваат на стечајната маса и го застапува како стечаен должник со овластувања на законски застапник.

(4) Стечајниот управник при вршењето на своите функции има статус на службено лице и право на заштитата која според закон ја имаат службените лица. Стечајниот управник има службена легитимација чија форма и содржина со акт ја пропишува министерот за економија.

(5) Стечајниот управник се легитимира со службена легитимација што му ја издава Комората според нејзиниот статут.

Должности на стечајниот управник

Член 34

(1) Стечајниот управник е должен особено:

1) да ја ажурира сметководствената евиденција на должникот до денот на отворањето на стечајната постапка;

2) да состави предлог на пресметката на трошоците на стечајната постапка и да ја поднесе на одобрение кај стечајниот судија;

3) да започне попис (инвентар) на имотот во рок од десет дена од денот на именувањето и да го заврши пописот во рок од 30 дена од денот на неговото именување;

4) да го состави почетниот стечаен биланс, како и даночниот биланс со состојба на денот на отворањето и на денот на заклучувањето на стечајната постапка кој се однесува на стечајната маса и трошоците на стечајната постапка;

5) да ја извести Клириншката куќа за интербанкарски работи и Берзата за хартии од вредност за отворањето на стечајната постапка;

6) да се извести Централниот депозитар за хартии од вредност ако должникот е акционерско друштво, како и за акциите кои ги поседува должникот;

7) како уреден и совесен трговец да се грижи за завршување на започнатите, незавршени работи на должникот и за работите што се потребни за зачувување и заштита на имотот на должникот за да се спречи настапување на штета над средствата на должникот;

8) да преземе мерки за наплата на побарувањата на должникот и да ги впаричи со внимание на добар трговец предметите и правата што влегуваат во стечајната маса;

9) совесно да го води натамошното работење на должникот доколку тоа продолжува;

10) да ги користи ресурсите и своите овластувања со еднаква грижа за имотните интереси на сите доверители од стечајната маса;

11) кон стечајната маса да изразува неподелена грижа, совесност и одговорност за интересите на доверителите во стечајната маса, како и кон сите други страни кои се заинтересирани за стечајната маса;

12) својата позиција да ја користи единствено во полза на стечајната маса и да оневозможи остварување на каква било корист за себе или за друг;

13) да предложи план за распределба на средствата од стечајната маса на доверителите и по одобрение на стечајниот судија да го изврши;

14) да достави до одборот на доверителите завршна сметка и завршен извештај;

15) да извршува натамошни исплати на доверителите;

16) да го извести надлежниот регистар за отворањето на стечајна постапка во случаите предвидени со овој закон;

17) да ја ажурира работата околу одбирањето и евидентирањето на архивската граѓа и нејзино предавање на надлежниот архив и да обезбеди средства во пресметката на трошоците на стечајната постапка заради средување на архивската граѓа, доколку не е средена во согласност со прописите за архивско работење за што да го известува и е должен да побара мислење од Државниот архив на Република Македонија во поглед на исполнување на должностите од оваа точка;

18) да поднесе предлог до соодветните органи на државната управа или до правосудните органи во странство, како официјално овластен застапник на стечајната маса на стечајниот должник, со кој бара заплenuвање, одземање, заштита или враќање на имотот на стечајниот должник кој се наоѓа во странство;

19) да ја прибави документацијата потребна за да се изврши упис во јавните книги врз основа на што се стекнува право на недвижност;

20) со одобрение на стечајниот судија, а на товар на стечајната маса, да го осигура имотот во целина или делумно, ако тоа е потребно заради заштита на имотот на стечајниот должник;

21) да вработува лица со одобрение на стечајниот судија и да врши контрола на нивната работа и

22) да врши и други работи согласно со овој закон.

(2) Стечајниот управник е должен да поднесува месечен писмен извештај за текот на стечајната постапка и за состојбата на стечајната маса кој содржи:

1) список на имотот кој е продаден, пренесен или на друг начин отуѓен;

2) список на готовинскиот прилив и одлив извршен во текот на претходниот месец;

3) почетната и крајната финансиска состојба на стечајниот должник;

4) список на работите кои ги извршил во текот на претходниот месец;

5) список на ангажираните лица со назначување на стручните лица и износите кои им се исплатени, како и

6) податоци за други прашања за кои добил задолженија од стечајниот судија, односно од одборот на доверители.

(3) Месечниот извештај се подготвува на образец според професионалните стандарди.

(4) Месечниот извештај се доставува до стечајниот судија и до одборот или собрание на доверителите.

Контрола над работата на стечајниот управник

Член 35

(1) Контрола над работата на стечајниот управник вршат стечајниот судија, одборот на доверителите, односно собрание на доверителите во рамките на своите надлежности определени со овој закон.

(2) Стечајниот судија може, во секое време, да побара од стечајниот управник дополнителни информации или посебен извештај за текот на стечајната постапка и за состојбата и управувањето со стечајната маса.

(3) Ако стечајниот управник не ги извршува своите обврски утврдени со овој закон, стечајниот судија може парично да го казни. Износот на поединечната парична казна не може да биде помал од 10.000 денари ниту поголем од 300.000 денари. Против решението со кое е изречена паричната казна, стечајниот управник има право на посебна жалба до стечајниот совет. Решението за изречената парична казна на стечајниот управник му го доставува стечајниот судија.

(4) Стечајниот судија може во решението со кое го разрешува стечајниот управник да му наложи да го врати она што го примил во текот на постапката и истовремено да му изрече парична казна од ставот (3) на овој член, доколку не постапи по налогот на судот. Ако стечајниот управник не постапил по налогот на судот, стечајниот судија по службена должност ќе го спроведе извршувањето на решението за изречената парична казна и ќе го достави до носителот на платниот промет заради наплата од сметката на стечајниот управник.

Разрешување на стечајниот управник

Член 36

(1) Стечајниот судија може, по службена должност или на барање на одборот или собрание на доверители, да го разреши стечајниот управник, ако утврди дека:

1) не ги исполнува своите обврски;

2) не ги почитува роковите утврдени со овој закон;

3) постапува пристрасно во однос на одделни (посебни) доверители;

4) не направил задоволителен напредок во впаричувањето на имотот кој влегува во стечајната маса и по истекот на 90 дена од денот на донесувањето на одлуката за впаричување, освен ако одолжувањето е под негова контрола;

5) не поднел извештај за впаричувањето, како и за текот на стечајната постапка;

6) не го осигурал имотот во случај на настапување на штета според инструкциите и по две предупредувања од стечајниот судија или од одборот на доверители;

7) не барал согласност или не постапил по добиената согласност во сите овие случаи кога со овој закон е предвидена задолжителна согласност на одборот на доверители;

8) работи спротивно на интересите на доверителите или стечајниот должник;

9) доколку со правосилна пресуда е осуден за кривично дело кое го прави неподобен за стечаен управник се додека траат последиците од пресудата и

10) во други случаи определени со овој закон.

(2) Предлог за разрешување на стечаен управник може да поднесе доверител кој има најмалку 5% од вкупно утврдените побарувања. Предлогот мора да биде образложен.

(3) Стечајниот судија пред да донесе одлука за разрешување на стечајниот управник ќе го повика да го сослуша со известување на огласната табла на судот. Ако стечајниот управник не се јави на денот определен за сослушување, стечајниот судија ќе ја донесе одлуката без сослушување на стечајниот управник.

(4) Стечајниот управник нема право на жалба против решението со кое се разрешува.

(5) Стечајниот управник се разрешува од должноста и на негово барање. Против решението за одбивање на барањето за разрешување стечајниот управник има право на жалба до стечајниот совет во рок од осум дена од приемот на решението.

(6) Стечајниот судија на предлог од одборот на доверители именува стечаен управник на местото од разрешениот стечаен управник.

Наградување и надоместување на трошоците на стечајниот управник

Член 37

(1) Стечајниот управник има право на награда за својата работа и право на надоместок на реално потребните трошоци кои се исплаќаат веднаш по завршувањето на одделни фази во стечајната постапка.

(2) Министерот за економија со акт ги пропишува наградата и надоместокот на реално потребните трошоци на стечајниот управник и начинот на утврдување на нивната висина.

(3) Реално сторените трошоци се исплаќаат најмалку еднаш месечно според пресметката на трошоците на стечајната постапка одобрена од стечајниот судија согласно со членот 34 став (1) точка 2 од овој закон.

(4) Висината на наградата на стечајниот управник се утврдува според висината на паричната вредност на намирувањето на побарувањето на стечајните доверители, процентот на намирување на стечајните доверители, сложеноста на стечајната постапка, односно големината на стечајната маса, времетраењето на стечајната постапка, начинот на спроведување на стечајната постапка, односно дали се врши впаричување на имотот или се спроведува план за реорганизација, успешноста од спроведувањето на планот за реорганизација.

(5) Висината на наградата во времето на заклучувањето на стечајната постапка ја определува стечајниот судија со решение согласно со нормативите и стандардите утврдени со прописот од ставовите (2) и (4) на овој член, по претходно одобрение од одборот на доверители.

(6) Ако одборот на доверители не даде одобрение на решението од ставот (5) на овој член одлука донесува стечајниот совет, на барање на стечајниот управник.

(7) Решението од ставот (5) и одлуката од ставот (6) на овој член се доставуваат до стечајниот управник, до одборот на доверители и до должникот и се истакнуваат на огласната табла во судот.

ОДБОР НА ДОВЕРИТЕЛИ

Основање одбор на доверители од страна на стечајниот судија

Член 38

(1) Заради заштита на интересите на доверителите во стечајната постапка, пред одржувањето на првото собрание на доверителите, стечајниот судија со решение основа одбор на доверители и ги именува нивните членови. Примерок од решението се доставува до Централниот регистар.

(2) Во одборот на доверителите мора да бидат застапени претставници на различните доверители, стечајните доверители со најголеми побарувања и стечајните доверители со мали побарувања. Во одборот на доверители Република Македонија ја застапува Јавниот правобранител на Република Македонија, ако државата има побарувања.

(3) Составот на одборот на доверители го определува стечајниот судија. На предлог на одборот на доверители, стечајниот судија за член на одборот може да назначи и лица кои не се доверители, ако со нивното стручно знаење можат да придонесат во работата на одборот, со тоа што тие немаат право на глас.

(4) Бројот на членовите на одборот на доверители, што го определува стечајниот судија, мора да биде непарен и не повеќе од седум. Во бројот на членови на одборот на доверители не влегуваат лицата од ставот (3) на овој член.

(5) Одборот на доверителите одлучува со двотретинско мнозинство од присутните членови со право на глас. Секој член на одборот на доверители има еден глас и мора да гласа "за" или "против" одлуката за која одлучува одборот на доверители.

Основање одбор на доверители

Член 39

На првото собрание на доверители се одлучува дали одборот на доверители назначен од стечајниот судија останува во истиот состав и дали ќе го промени бројот. Бројот на одборот на доверители не може да биде поголем од 11 члена. Во овој број не влегуваат членовите на одборот на доверители од членот 38 став (3) на овој закон.

Права и обврски на одборот на доверители

Член 40

(1) Одборот на доверители е должен да ги врши работите за кои е овластен со овој закон, а особено да го следи текот на работењето и да го контролира износот на готовината. За вршењето на одделни работи од својот делокруг одборот на доверители може да овласти одделни свои членови.

(2) Во рамките на својот делокруг одборот на доверители особено:

1) ги разгледува извештаите на стечајниот управник за текот на стечајната постапка и за состојбата на стечајната маса;

2) ги прегледува трговските книги и целокупната документација што ја презел стечајниот управник;

3) може да поднесе приговор до стечајниот судија за работата на стечајниот управник;

4) му предлага на стечајниот судија начин на впарчување на имотот на должникот;

5) му предлага на стечајниот судија дали треба да продолжат започнатите работи, односно работата на стечајниот должник и

6) дава мислење на стечајниот судија за признавање на оправданите кусоци во инвентарот.

(3) Одборот на доверители е должен, на барање на собранието на доверители, да ги известува доверителите за текот на стечајната постапка и за состојбата на стечајната маса.

Разрешување на членовите на одборот на доверители

Член 41

Стечајниот судија може да разреши член на одборот на доверители поради неизвршување на неговите обврски определени со овој закон, со што ја отежнува или ја одолговлекува стечајната постапка, или кога престанала основата да биде именуван за член на одборот на доверители и тоа по службена должност или на барање на член на одборот или на собранието на доверители. Пред да го донесе решението во врска со разрешувањето, стечајниот судија ќе го сослуша членот на одборот на доверители. Разрешениот член на одборот има право на посебна жалба против решението на стечајниот судија до стечајниот совет. Примерок од решението се доставува до Централниот регистар.

Одговорност на членовите на одборот на доверители

Член 42

Ако членовите на одборот на доверители не постапуваат со внимание на совесен и чесен трговец, тогаш се должни да им ја надоместат штетата на различните и на стечајните доверители. Одредбите за застарување на барањето за надоместок на штетата од членот 27 ставови (5) и (6) на овој закон спрема стечајниот управник на соодветен начин се применуваат и на застарувањето на барањето за надоместок на штета спрема членовите на одборот на доверители.

Седници на одборот на доверители и донесување на одлуки

Член 43

(1) Одборот на доверители за прашањата од својот делокруг одлучува на седници. Првата седница на одборот на доверители ја свикува стечајниот судија по службена должност во рок од осум дена од основањето. На таа седница членовите на одборот избираат претседател.

(2) Наредна седница на одборот на доверители може да свикува и претседателот на одборот на доверители.

(3) Членот на одборот на доверители на седниците може да го замени лице кое тој ќе го овласти за тоа со заверено полномошно.

(4) На седниците на одборот на доверители се повикуваат стечајниот судија и стечајниот управник. Одборот на доверители може да одлучи седницата на одборот да се одржи и без присуство на стечајниот судија или стечајниот управник.

(5) Одборот на доверители може да одржи седница ако се присутни мнозинство од вкупниот број членови на одборот. Присуството на седниците е задолжително, а неоправданото отсуство е основа за разрешување на членот на одборот на доверители.

(6) За работата на седниците се составува записник кој се доставува до стечајниот судија, до стечајниот управник и до сите членови на одборот на доверители.

(7) Членовите на одборот на доверители можат да учествуваат и да одлучуваат на седница организирана со користење на конференциска телефонска врска или со користење на друга аудио и визуелна комуникација.

ска опрема, со тоа што сите лица кои учествуваат на така организираната седница можат да се слушаат, да се гледаат и да разговараат еден со друг, освен кога тоа не е забрането со закон. Учество на ваквите седници се смета за присуство и лично учество на лицата кои се вклучени на овој начин.

(8) Учество на седницата се запишува во записникот на одборот на доверители што го потпишуваат сите членови кои учествувале на седницата организирана на начин утврден во ставот (7) на овој член.

Награда за работата и надоместок на трошоците

Член 44

(1) Членовите на одборот на доверители имаат право на награда за својата работа, како и на надоместок за реално потребните трошоци.

(2) Наградата за работа и надоместок на трошоците на членовите на одборот на доверители ги определува стечајниот судија, според нормативите и стандардите определени во актот за определување на награда на стечајниот управник и за членовите на одборот на доверители. Против решението на стечајниот судија за наградата за работата и за надоместок на трошоците, членовите на одборот на доверители имаат право на жалба до стечајниот совет.

СОБРАНИЕ НА ДОВЕРИТЕЛИ

Свикување на собранието на доверители

Член 45

(1) Првото собрание на доверители и последното завршно собрание ги свикува стечајниот судија. Право на учество имаат сите стечајни доверители, доверители со право на одвоено намирување, стечајниот управник и должникот.

(2) Времето и местото на одржувањето, како и дневниот ред, јавно се соопштуваат. Јавното соопштување може да изостане, ако расправата на собранието на доверителите се одложи.

(3) Кога собранието го свикува одборот на доверители, времето и местото на одржувањето, како и дневниот ред, јавно се соопштуваат. Јавното соопштување може да изостане, ако расправата на собранието на доверителите се одложи.

Субјекти кои можат да свикаат собрание на доверители

Член 46

(1) Другите собранија на доверители ги свикува стечајниот судија на предлог на:

- 1) стечајниот управник;
- 2) одборот на доверители и
- 3) еден или повеќе стечајни доверители под услов

збирот на нивните побарувања да надминува една петтина од износот на побарувањата на сите стечајни доверители.

(2) Ако е поднесен предлог согласно со ставот (1) од овој член, собранието се свикува во рок од 30 дена од поднесувањето на предлогот.

(3) Ако стечајниот судија не го свика собранието согласно со ставот (2) на овој член, собранието според одлука на одборот на доверители го свикува претседателот на одборот на доверители во рок од осум дена. За свиканото собрание се известува стечајниот судија.

(4) Стечајниот судија, ако за тоа постојат со закон определени причини, може да донесе решение со кое ќе поништи одлука донесена на собранието. Против решението на стечајниот судија со која се поништува одлука на собранието предлагачот од ставот (1) на овој член може да поднесе жалба до стечајниот совет кој е должен да одлучи во рок од три дена од денот на приемот на жалбата. Против решението на стечајниот совет не е дозволена жалба.

Седници на собранието на доверители и одлучување

Член 47

(1) Собранието на доверители го раководи стечајниот судија, а ако собранието биде свикано согласно со членот 46 став (3) од овој закон со собранието раководи претседателот на одборот на доверители.

(2) Одлука на собранието на доверители се донесува со мнозинство од утврдените побарувања претставени од присутните доверители.

Право на глас

Член 48

(1) Право на глас имаат доверителите чии побарувања не ги оспорил ниту стечајниот управник ниту некој од доверителите со право на глас. Право на глас имаат и доверителите чии побарувања не се оспорени во целост и тоа сразмерно на неоспорениот дел од побарувањата. Секој доверител чии побарувања не ги оспорил ниту стечајниот управник ниту некој од доверителите со право на глас има право на глас сразмерно на учеството на вредноста на неговото побарување во вкупно утврдената вредност на побарувањата.

(2) Се смета дека доверител има право на глас и во случај кога неговото побарување е оспорено, ако постоенето на своето побарување го докажува со извршена исправа или ако неговото побарување е осигурано со различно право запишано во јавна книга, освен ако должникот со заверена исправа не докаже престанок на тоа побарување.

(3) На кои од доверителите со оспорени побарувања, освен доверителите определени во ставот (2) од овој член ќе им се признае право на глас, одлучува стечајниот судија пред почетокот на собранието на доверителите со решение против кое доверителите немаат право на жалба.

(4) На наредните собранија на доверители, на предлог на стечајниот управник или на некој од присутните доверители со право на глас, стечајниот судија може да ја измени својата одлука за право на глас на доверителите со оспорени побарувања.

(5) Одредбата од ставот (2) на овој член на соодветен начин се применува и на доверителите чии побарувања се со одложен услов.

(6) Различните доверители кои на извештајното собрание се изјасниле дека нема да учествуваат во планот за реорганизација и дека пристапиле кон реализација на заложното право им престанува членувањето во одборот на доверители и правото на глас на собранијата на доверители кои се одржуваат по извештајното собрание.

Укинување на одлука на собранието на доверители

Член 49

(1) Ако со некоја одлука на собранието на доверители се повредуваат интересите на доверителите или ако се оневозможува еднаков пристап на сите доверители во колективното намирување, на барање на стечајниот управник или на стечаен доверител, чии права се повредени, стечајниот судија може да ја укине таа одлука. Право на барање за заштита има само доверител кој не гласал за одлуката која се оспорува.

(2) Решението со кое се укинува одлуката на собранието на доверители јавно се објавува. Против таа одлука право на жалба до стечајниот совет има различен доверител чии права се засегнати со одлуката, како и секој стечаен доверител. Право на жалба има и доверителот чие барање за укинување на одлуката на собранието на доверители било одбиено од страна на стечајниот судија.

Овластувања на собранието на доверители

Член 50

(1) Собранието на доверители е овластено на прво извештајно собрание:

1) да основа одбор на доверители, ако тој не бил основан, односно да одлучи дали одборот на доверители именуван од стечајниот судија ќе остане во истиот состав и понатаму и дали ќе го промени бројот на членови;

2) наместо стечајниот управник, кој е именуван од страна на стечајниот судија, да именува друг стечаен управник согласно со членот 32 став (1) од овој закон;

3) да одлучи за продолжување на деловниот потфат на должникот и за начинот на впирачување на имот и

4) да одлучи дали ќе се пристапи кон подготовка на план за реорганизација.

(2) За прашањата од ставот (1), освен по прашањето од ставот (1) точка 2 на овој член, доверителите можат да одлучуваат и на наредно собрание кое мора да се одржи во рок определен од првото извештајно собрание, но не подолго од 60 дена.

(3) Собранијата на доверители можат да ги донесат сите одлуки од надлежност на одборот на доверители во случај кога тој не е формиран.

(4) Собранието на доверители има право да побара од стечајниот управник известувања и извештаи за текот на стечајната постапка и за состојбата и управувањето со стечајната маса. Ако не е основан одбор на доверители, тогаш собранието на доверители може да изврши контрола на прометот и износот на готовината со која располага стечајниот управник.

Глава четврта

ПОВЕДУВАЊЕ НА СТЕЧАЈНА ПОСТАПКА

Предлог за отворање на стечајна постапка

Член 51

(1) Стечајната постапка се поведува на предлог на доверителот, должникот или друго лице овластено со закон (во наглаголниот текст: предлагач) кога се исполнети условите определени со овој закон.

(2) Доверителот е овластен да поднесе предлог за отворање на стечајна постапка ако на судот му поднесе докази дека се исполнети условите утврдени со овој закон за отворање на стечајна постапка согласно со членот 5 од овој закон.

(3) Предлог за отворање на стечајна постапка над имотот на должникот - правно лице, во име на должникот, може да поднесе секое лице овластено за застапување на правното лице по закон, како и секој ликвидатор.

(4) Ако предлогот за отворање на стечајна постапка од ставот (3) на овој член не е поднесен од страна на сите лица овластени за застапување на правното лице според законот или ликвидатори, предлогот ќе биде дозволен само ако подносителот на предлогот го направи веројатно постоењето на некоја од причините за стечај. Стечајниот судија, во тој случај, може да ги сослуша другите лица овластени за застапување на правното лице или ликвидатори.

(5) Ако предлогот за отворање на стечајна постапка се однесува на јавно трговско друштво, командитно друштво или на командитно друштво со акции, во кои ниту еден неограничено одговорен содружник не е физичко лице, ставот (3) од овој член соодветно се применува на одборот на директори, управниот одбор или надзорниот одбор, на управителите, неограничено одговорните содружници или ликвидатори, на оние неограничено одговорни содружници (правни лица) што се овластени за застапување на должникот.

(6) Одредбата од ставот (5) на овој член соодветно се применува и кога и по поднесувањето на предлогот за отворање на стечајна постапка групирањето на правните лица продолжило да постои на некој друг сличен начин.

(7) Должникот - поединец лично поднесува предлог за отворање на стечајна постапка над својот имот.

(8) Лицата и органите овластени за управување, застапување и надзор на трговските друштва и други правни лица ќе бидат лично, солидарно и неограничено одговорни за штетите што ги предизвикале на доверителите на трговското друштво или друго правно лице - должник, ако не поднеле предлог за отворање на стечајна постапка, иако знаеле или морале да знаат за презадолженоста на трговското друштво или друго правно лице. Имотната одговорност за штети на лицата и органите не ја исклучува и не влијае врз можната казнена (кривична) одговорност на тие лица.

(9) Органите на должникот овластени за неговото застапување според закон се должни да поднесат предлог за отворање на стечајна постапка најдоцна во рок од 21 ден од денот на настапувањето на причините за отворање на стечајна постапка. Заедно со предлогот за отворање на стечајна постапка должникот ќе приложи:

1) потврда од банката која го извршува платниот промет за должникот за состојба на средствата на сметката и за ненамирните побарувања кои треба да бидат исплатени од сметката;

2) извештај за имотот со доказ за сопственост и

3) потврда од надлежните органи за состојбата во однос на платените даноци и придонеси.

Повлекување на предлог

Член 52

(1) Предлогот за отворање на стечајна постапка може да се повлече сè до истакнување на огласот за отворање на стечајна постапка на огласната табла, односно до донесувањето на решение за отфрлање или за одбивање на предлогот.

(2) Ако предлагачот го повлече предлогот за отворање на стечајна постапка, стечајниот судија ќе ја запре постапката. Во тој случај настанатите трошоци на постапката ги поднесува предлагачот.

Авансирање на трошоци на претходната постапка

Член 53

(1) Предлагачот е должен да го авансира износот што ќе го одреди стечајниот судија за покривање на трошоците на претходната постапка. Судијата ќе го определи износот на авансот според Правилникот за аванси во стечајна постапка што го донесува министерот за економија.

(2) Ако предлагачот не положи аванс во рокот што му е определен, стечајниот судија со решение ќе го отфрли предлогот.

(3) Ако стечајната постапка биде отворена, авансираниот износ влегува во трошоците на стечајната постапка.

Глава петта

ПРЕТХОДНА ПОСТАПКА

Поведување на претходна постапка

Член 54

(1) Врз основа на предлогот за отворање на стечајна постапка, стечајниот судија прво испитува дали истиот е уреден и дали предлагачот ги доставил сите потребни докази за да може да се постапува по него. Ако утврди дека предлогот е нецелосен или не се поднесени сите потребни докази, согласно со овој закон, ќе го врати на предлагачот истиот да го уреди во рок од осум дена. Ако предлагачот во тој рок не го уреди предлогот, стечајниот судија ќе донесе решение со кое ќе го отфрли. Против ова решение не е дозволена жалба.

(2) Стечајниот судија ќе донесе решение за поведување на претходна постапка, ако предлогот за отворање на стечајна постапка е уреден.

(3) Со решението за поведување на претходна постапка стечајниот судија ќе го определи и датумот за одржување на рочиштето за испитување на условите за отворање на стечајна постапка. Доколку предлогот за отворање на стечајна постапка е поднесен од доверителот, заедно со решението за поведување на претходна постапка, на должникот ќе му биде доставен и предлогот.

(4) Стечајниот судија е должен да постапи по предлогот за отворање на стечајна постапка во рок од осум дена по неговото поднесување во судот.

(5) Против решението за поведување на претходна постапка не е дозволена жалба.

(6) Примерок од решението од ставот (2) на овој член се доставува до Централниот регистар.

Обврска за давање на известувања во текот на претходната постапка

Член 55

(1) По поднесувањето на предлогот за отворање на стечајна постапка, должникот ќе му ги стави на располагање и ќе му ги даде на стечајниот судија сите податоци и известувања потребни за донесување на одлука во врска со поднесениот предлог. На обврската за давање на известувања од овој член соодветно се применуваат одредбите од членовите 56 и 57 на овој закон.

(2) Кога стечајната постапка се поведува по предлог на должникот, стечајниот судија ќе донесе решение со кое ќе го задолжи должникот, односно неговите органи, во рок од осум дена да му предаде писмен извештај за неговата финансиско-економска состојба. За вистинитоста на дадениот извештај членовите на органите на должникот, односно должникот - поединец одговараат кривично и материјално.

Обврска на должникот да соработува и да ги стави на располагање сите неопходни информации

Член 56

(1) Должникот, односно членовите на органот на управување и на органот на надзор, како и лично одговорните содружници на должникот, кои имаат овластување за застапување, се должни да им ги дадат сите потребни информации за околностите што се однесуваат на постапката на стечајниот судија, на привремениот стечаен управник, односно на стечајниот управник, на одборот на доверителите и по налог на стечајниот судија, на собранието на доверителите. Тој е должен да ги изнесе сите факти што можат да доведат и до негова кривично гонење. Фактите што должникот ги открил, поради обврската наложена со овој член, не можат да се користат против должникот без негова согласност во судска, управна или друга постапка поведена против него.

(2) Должникот е обврзан да му помага на привремениот управник, односно на стечајниот управник при исполнувањето на неговите задачи.

(3) Должникот е обврзан, по налог на стечајниот судија, да дава информации и да соработува во секое време. Должен е да се воздржува од сите активности со кои би се отежнало исполнувањето на тие обврски.

(4) Обврските предвидени со ставот (1) на овој член, соодветно ќе се применат и на членовите на органите коишто биле избрани пред изборот на последните органи.

Приведување, притвор и парична казна

Член 57

(1) Ако е потребно да се прибават изјави, стечајниот судија може да одреди приведување на должникот, односно членовите на органот на управување и на органот на надзор, како и на лично одговорните содружници на должникот кои имаат овластување за застапу-

вање, како и лицата кои го изгубиле тоа својство во текот на последните две години пред поднесувањето на предлогот за отворање на стечајна постапка,

(2) Притворот се определува со одлука на стечајниот судија по сослушувањето на должникот, ако:

1) одбил да ги даде потребните информации или одбил да соработува со стечајниот управник во исполнувањето на неговите задачи;

2) избегнува или има намера да избегне давање на информации и соработка, а особено ако се подготвува за бегство или

3) тоа е потребно да се спречи должникот во преземањето активности со кои би се оневозможило или отежнало прибирањето на потребни исправи и информации, а особено прибирањето и заштитата на стечајната маса.

(3) Врз основа на решение на стечајниот судија одговорните лица на должникот од членот 56 на овој закон можат да се задржат во притвор најмногу 30 дена од денот на лишувањето од слобода. Против решението за притвор е дозволена жалба до стечајниот совет во рок од три дена од приемот на решението, по која тој е должен да одлучи во рок од 48 часа од приемот на жалбата. По истекот на притворот определен од страна на стечајниот судија, на негово барање, стечајниот совет може да го продолжи притворот најмногу за 30 дена. Против решението на стечајниот совет е дозволена жалба во рок од три дена до апелациониот суд, по која тој е должен да одлучи во рок од 48 часа од приемот на жалбата.

(4) Во врска со притворот на должникот наведен во ставот (2) на овој член на соодветен начин се применуваат прописите за притвор во кривична постапка. Притворот се укинува по службена должност, штом ќе престанат причините поради кои е определен.

(5) Судот може исполнувањето на должностите од овој член на одговорните лица на должникот да му ги услови со изрекување на парична казна. Поединечно изречената парична казна не може да биде помала од 20.000 денари ниту поголема од 200.000 денари. На изрекувањето и на извршувањето на наведената парична казна од овој став на соодветен начин се применуваат правилата за извршување заради остварување на дејствата што може да ги изврши само должникот.

(6) На должникот како правно лице, кој не ги исполнува своите должности од овој член, стечајниот судија може, независно од одредбите на ставот (4) од овој член, да му изрече парична казна од 500.000 денари.

Мерки на обезбедување

Член 58

(1) Стечајниот судија може по барање на предлагачот или по службена должност, со решението за поведување на претходна постапка, да ги определи сите потребни мерки со кои, до донесувањето на одлука по предлогот за отворање на стечајна постапка, би се спречило да настанат такви промени во финансискиот статус и имотната положба на должникот кои за доверителите би можеле да бидат неповолни.

(2) Стечајниот судија особено може:

1) да именува привремен стечаен управник од листата на стечајни управници кои се стекнале со звање овластен стечаен управник;

2) да одреди општа забрана за располагање со имотот на должникот или да одреди дека должникот може да располага со својот имот само со претходно одобрение на стечајниот судија или на привремениот стечаен управник;

3) да го забрани или привремено да го одложи одредувањето или спроведувањето на присилното извршување или обезбедувањето против должникот и

4) да ги забрани исплатите од сметката на должникот.

(3) Сечајниот судија може, ако за тоа постојат оправдани причини, мерките од ставовите (1) и (2) на овој член да ги определи и пред донесувањето на решение за поведување на претходна постапка.

(4) Ако другите мерки не бидат доволни, сечајниот судија може да определи присилно да се приведат одговорните лица на должникот.

Привремен стечаен управник

Член 59

(1) Ако сечајниот судија со решение именува привремен стечаен управник и ако на должникот му одреди општа забрана за располагање, овластувањето за располагање со имотот на должникот преминува на привремениот стечаен управник. Во тој случај привремениот стечаен управник е должен:

1) да го заштити имотот на должникот со сите соодветни средства;

2) да дава согласност на органите на управување на должникот, односно на должникот, ако е трговец - поединец за водење на работењето сè до донесувањето на одлука за отворање на сечајна постапка со цел да се избегне значително намалување на имотот и

3) да испита дали од имотот на должникот можат да се намират трошоците на постапката.

(2) Сечајниот судија може да побара од привремениот стечаен управник, како стручно лице, да испита дали постои причина за отворање на сечајна постапка.

(3) Ако сечајниот судија именува привремен стечаен управник во случај во кој не е одредена општа забрана за располагање, тој ќе ги утврди должностите на привремениот стечаен управник. Тие не смеат да ги надминат должностите определени во ставот (1) на овој член.

(4) Должникот - поединец, односно органите на должникот - правно лице, се должни на привремениот стечаен управник да му допуштат да влезе во деловните простории за да може да ги спроведе потребните дејства, како и да изврши увид во трговските книги и во деловната документација.

Објава на ограничување на располагање

Член 60

(1) Решението со кое се одредени ограничувањата со располагањето предвидени во членот 58 став (2) точка 2 од овој закон и со кое се поставува привремен стечаен управник, јавно ќе се објави. Решението ќе му се достави на должникот и на привремениот стечаен управник. Истовремено ќе се повикаат должниците на должникот своите обврски да ги исполнуваат, водејќи сметка за објавеното решение, а должниковите солидарни содолжници и гаранти ќе се повикаат, без одлагање, да ги исполнат своите обврски кон должникот на начин што ќе биде прецизно утврден во решението.

(2) Решението од ставот (1) на овој член сечајниот судија ќе го достави до Централниот регистар во кој е запишан должникот.

(3) За уписот на ограничувањето за располагање во јавните книги, во кои се врши упис на правата врз недвижностите (катастар), Централниот регистар и во други соодветни регистри, на соодветен начин се применуваат одредбите од овој закон за упис на отворањето на сечајната постапка во тие регистри.

Правно дејство на ограничувањето за располагање

Член 61

(1) Во случај на повреда на ограничувањето за располагање од членот 58 на овој закон на соодветен начин се применуваат одредбите од овој закон за правните последици од повредата на забраната за располагање по отворањето на сечајната постапка.

(2) Ако овластувањето за располагање со имотот на должникот преминало на привремениот стечаен управник, на парниците и на другите постапки во тек и на нивното преземање, на соодветен начин се применуваат одредбите од овој закон за преземање на парниците по отворањето на сечајната постапка.

Укинување на мерките на обезбедување

Член 62

Решението за укинување на мерките на обезбедување ќе се објави, односно ќе се достави на начин на кој е објавено и решението со кое се определени.

Обврските на привремениот стечаен управник пред разрешувањето

Член 63

(1) Пред разрешувањето привремениот стечаен управник има право и обврска во име и за сметка на должникот да ги намира настанатите трошоци и да ги исполни обврските што ги презел за должникот. Исто важи и за обврските од траен облигационен однос, ако привремениот стечаен управник примил противвичнидба за имотот со кој управува по неговото именување.

(2) Ако се отвори сечајната постапка, сечајниот судија може да ги определи правата и обврските од ставот (1) на овој член наместо привремениот стечаен управник да ги изврши сечајниот управник.

Глава шеста

ОТВОРАЊЕ НА СЕЧАЈНА ПОСТАПКА

Рочиште за изјаснување по предлогот за отворање на сечајна постапка

Член 64

(1) Откако ќе донесе решение за поведување претходна постапка сечајниот судија, најдоцна во рок од 30 дена, ги повикува предлагачот, застапниците на должникот - правно лице, односно должникот - поединец и привремениот стечаен управник.

(2) На рочиштето од ставот (1) на овој член повиканите лица ќе се изјаснат по предлогот за отворање на сечајна постапка.

(3) Сечајниот судија може да определи вешто лице кое во рок од најмногу 15 дена, заедно со привремениот стечаен управник, ќе испитаат дали должникот е неспособен за плаќање.

(4) По приемот на наодот и мислењето на вештото лице за неспособноста за плаќање на должникот и извештајот од привремениот стечаен управник, сечајниот судија ќе донесе решение по предлогот за отворање на сечајна постапка.

(5) Сечајниот судија нема да одреди вешти лица ако утврди дека се исполнети условите за отворање на сечајна постапка без претходно испитување на способноста на должникот за плаќање.

(6) Сечајниот судија донесува решение за отворање на сечајна постапка или за одбивање на предлогот за отворање на таа постапка во рок не подолг од три дена по заклучување на рочиштето.

(7) Во решението за одбивањето на предлогот за отворање на сечајната постапка, сечајниот судија ќе одреди кој е должен да ги поднесе трошоците на постапката.

(8) Против решението на сечајниот судија дозволено е право на жалба до сечајниот совет.

Преземање на долгот

Член 65

(1) Ако на рочиштето некое трето лице даде изјава за преземање на долгот на сечајниот должник, лицето заедно со изјавата треба да достави и банкарска гаранција. Сечајниот судија ќе ја оцени изјавата и по потреба ќе ја провери банкарската гаранција. За таа цел може да го одложи рочиштето, но не подолго од осум дена.

(2) Ако се покаже дека изјавата за преземање на долгот е без покритие, нејзиниот давател одговара за причинетата штета и за трошоците на постапката.

(3) Давателот на изјавата за преземање на долгот и неговите гаранти, откако стечајниот судија ќе го одобри преземањето на долгот, одговараат солидарно со должникот за неговите обврски што настанале до давањето изјава за преземање на долгот.

(4) Со решението, со кое се одобрува преземањето на долгот, стечајниот судија ќе ја запре претходната постапка. Против тоа решение предлагачот има право на жалба до стечајниот совет. Примерок од решението се доставува до Централниот регистар.

Одлучување по пријава

Член 66

(1) Стечајниот судија е должен да донесе решение по предлогот за отворање на стечајна постапка најдоцна во рок од 30 дена од приемот на предлогот.

(2) Ако се утврди дека до завршувањето на претходната постапка должникот станал способен за плаќање, стечајниот судија со решение ќе ја запре постапката. Примерок од решението се доставува до Централниот регистар.

(3) Трошоците за спроведената постапка во тој случај ги сноси должникот.

Непосредно отворање на стечајна постапка

Член 67

Ако предлогот за отворање на стечајната постапка го поднел стечаен должник или ликвидатор, стечајниот судија одлучува за отворање на стечајна постапка без да спроведе претходна постапка.

Случаи во кои отворената стечајна постапка не се спроведува

Член 68

(1) Ако се утврди дека имотот на должникот што би влегол во стечајна маса не е доволен ни за намирување на трошоците за таа постапка или е со незначителна вредност, стечајниот судија, по исклучок на членот 67 од овој закон, спроведува претходна постапка. По спроведувањето на претходната постапка стечајниот судија ќе донесе решение за отворање и заклучување на стечајната постапка. Во тој случај стечајната постапка нема да се спроведе. Решението се објавува во "Службен весник на Република Македонија".

(2) Предлагачот кој предложил отворање на стечајна постапка може од секое лице, одговорно за ненавременото поднесување на предлогот за поведување на стечајна постапка, да бара надоместок за авансираниот износ и за претрпената штета. На тоа лице паѓа товарот на докажувањето дека не постапувало спротивно на своите должности и дека не е одговорно за тоа. Правото на предлагачот да бара надомест на трошоците и на претрпената штета застарува со истекот на пет години од објавата на решението согласно со ставот (1) од овој член.

(3) Ако се утврди дека имотот на должникот од ставот (1) на овој член е недоволен, стечајниот судија ќе донесе решение за спроведување постапка за впаричување на имотот и добиените средства ќе ги употреби за намирување на настанатите трошоци на стечајната постапка, а доколку има вишок ќе го уплати во Буџетот на Република Македонија.

(4) Против решението од ставот (1) на овој член, доверителите имаат право на посебна жалба до стечајниот совет во рок од осум дена од денот на објавувањето на решението во "Службен весник на Република Македонија".

Решение за отворање на стечајна постапка

Член 69

(1) Стечајниот судија со решението за отворање на стечајна постапка над должникот го именува и стечајниот управник на начин и под услови утврдени со овој закон.

(2) Во решението за отворање на стечајна постапка ќе се наведат податоците за:

1) фирмата, предметот на работење, седиштето, адресата, единствениот матичен број на субјектот на уписот (ЕМБС) и даночниот број и бројот на сметката на должникот;

2) името, презимето и адресата на стечајниот управник и

3) денот и часот на отворањето на стечајната постапка. Ако во решението не е утврден денот и часот на отворањето на стечајната постапка, како момент на отворање на таа постапка ќе се смета 12,00 часот напладне на денот кога е донесено решението.

(3) Со решението за отворање на стечајната постапка се повикуваат доверителите, во рок од 30 дена од објавувањето на решението во "Службен весник на Република Македонија", да ги пријават своите побарувања кај стечајниот управник.

(4) Со решението за отворање на стечајната постапка ќе се повикаат доверителите на стечајниот управник, во рок од 15 дена, да ги пријават своите различни права на подвижните предмети и правата на должникот, како и различните права на недвижностите на должникот што не се запишани во јавните книги, односно различните права на недвижностите што се запишани во јавните книги. Доверителите се должни да ги пријават и своите различни права на подвижните предмети и на правата на должникот што се запишани во регистрите во кои тие предмети, односно права се запишани. Во пријавата мора да се означат предметот над кој постои различно право, начинот и основата на засновање на тоа право, како и средствата за обезбедување на побарувањата. Ако доверителот, без оправдана причина, намерно пропушти да поднесе или одолговлекува со поднесувањето на пријавата, одговара за штетата која поради тоа би можела да настане.

(5) Со решението за отворање на стечајната постапка се повикуваат должниците на стечајниот должник да ги исполнат своите обврски што ги имаат спрема должникот на стечајниот управник.

(6) Во решението за отворање на стечајната постапка стечајниот судија ќе определи отворањето на стечајната постапка да се запише во трговскиот регистар, во јавните книги во кои се запишани правата врз недвижностите и во други соодветни регистри.

Закажување на испитно рочиште и извештајно собрание

Член 70

(1) Со решението за отворање на стечајната постапка стечајниот судија ќе закаже:

1) рочиште за испитување и утврдување на пријавените побарувања (испитно рочиште) и

2) собрание на доверители на кое, врз основа на извештајот на стечајниот управник, ќе се одлучува за натамошниот тек на стечајната постапка (извештајно собрание).

(2) Рочиштето и собранието од ставот (1) на овој член можат да се спојат. Во тој случај најнапред се испитуваат пријавените побарувања, а потоа се одржува собранието на доверителите (извештајно собрание).

(3) Ако рочиштето и собранието од ставот (1) на овој член не се спојат рокот меѓу испитното рочиште и извештајното собрание изнесува најмногу осум дена.

Оглас за отворање на стечајна постапка**Член 71**

(1) За отворањето на стечајната постапка доверителите се известуваат со оглас.

(2) Огласот се објавува на огласна табла, во "Службен весник на Република Македонија", како и во два дневни весника кои се дистрибуираат на територијата на Република Македонија. Огласот мора да биде истакнат на огласната табла истиот ден кога е донесено решението за отворање на стечајната постапка.

(3) Стечајниот управник е должен огласот, кој се објавува во два дневни весника во Република Македонија, да го објави во рок од три дена од приемот на решението со кое е именуван.

(4) Огласот за отворање на стечајната постапка содржи:

1) назив на судот што го донел решението за отворање на стечајната постапка;

2) име на стечајниот судија;

3) денот на истакнувањето на огласот на огласната табла на судот;

4) име и адреса на стечајниот управник;

5) фирма, седиште, единствениот матичен број на субјектот на уписот (ЕМБС) и даночниот број и бројот на сметката на должникот;

6) известување за доверителите да ги пријават своите побарувања во рок од 30 дена од денот на објавувањето на огласот;

7) место, ден и час на испитното рочиште и извештајното собрание, ако се спојат и

8) повик на должниковите должници да ги намират своите долгови без одлагање.

Доставување и објавување на решението за отворање на стечајна постапка**Член 72**

(1) Решението за отворање на стечајна постапка се доставува до предлагачот, должникот и банката кај која должникот ја држи сметката.

(2) Решението за отворање на стечајната постапка ќе им се достави и на органите кои ги водат регистрите, односно јавните книги од членот 69 став (6) на овој закон. На тие органи ќе им се достави и решението за отворање на стечајната постапка од членот 68 на овој закон.

(3) Органите од ставот (2) на овој член се должни по службена должност врз основа на доставените решенија да го забележат отворањето на стечајната постапка.

(4) Ако должникот е поединец, стечајниот судија ќе го упати дека, во согласност со овој закон, може да побара ослободување од своите преостанати обврски.

Правни лекови**Член 73**

(1) Ако стечајниот судија го одбие предлогот за отворање на стечајна постапка, предлагачот има право на жалба.

(2) Ако стечајната постапка се отвори, само должникот има право на жалба до стечајниот совет.

Дел трети**СТЕЧАЈНА МАСА, УПРАВУВАЊЕ И РАСПОЛАГАЊЕ СО ИМОТОТ ШТО ВЛЕГУВА ВО СТЕЧАЈНАТА МАСА****Глава прва****СТЕЧАЈНА МАСА****Поим на стечајна маса****Член 74**

(1) Стечајната маса го опфаќа целокупниот имот на должникот на денот на отворањето на стечајната постапка, како и имотот што тој ќе го стекне во текот на стечајната постапка.

(2) Стечајната маса служи за намирување на трошоците на стечајната постапка, како и за намирување на доверителите на стечајниот должник, односно на побарувањата чие намирување е обезбедено со одредени права врз имотот на должникот.

Имот што не влегува во стечајна маса**Член 75**

Во стечајната маса не влегуваат предметите и правата на должникот - поединец над кои не би можело да се спроведе извршување, ако должникот не бил трговец или занаетчија.

Имот на брачните другари**Член 76**

(1) Кога брачните другари писмено се договориле управувањето и располагањето со заедничкиот имот или со некој негов дел да го врши едниот од нив и кога стечајната постапка се отвора врз имотот на тој брачен другар, заедничкиот имот на брачните другари или делот на кој се однесува договорот влегува во стечајната маса.

(2) Кога брачните другари заеднички и спогодбено управувале и располагале со заедничкиот имот и кога стечајната постапка е отворена врз имотот на кој било брачен другар, заедничкиот имот на брачните другари нема да влезе во стечајната маса.

(3) Во стечајната постапка нема да се врши поделба на заедничкиот имот на брачните другари.

(4) Одредбата од ставот (1) на овој член соодветно ќе се применува и на трајната животна заедница.

Глава втора**ОБЕЗБЕДУВАЊЕ НА ИМОТОТ ШТО ВЛЕГУВА ВО СТЕЧАЈНАТА МАСА****Преземање на имотот што влегува во стечајната маса****Член 77**

(1) По отворањето на стечајната постапка, стечајниот управник веднаш ќе го преземе во владение и управување целиот имот што влегува во стечајната маса.

(2) Доколку стечајниот должник одбие да го предаде во владение и управување подвижниот и недвижниот имот, стечајниот судија со решение ќе определи предавање на имотот со присилно извршување, а по предлог на стечајниот управник. Против ова решение на стечајниот судија не е дозволена жалба. Со налогот за предавање судот може по службена должност да определи и присилни мерки против застапникот кој го застапува должникот - правно лице или должникот - поединец.

Запечатување**Член 78**

Со цел да ги обезбеди предметите што претставуваат дел од имотот што влегува во стечајната маса, стечајниот управник може да формира комисија која ќе изврши запечатување на предметите. Записникот што го потврдува и го докажува таквото запечатување или отпечатување, стечајниот управник го депонира во стечајното досие. Судот го става на увид записникот на секој учесник во постапката.

Сметки на должникот**Член 79**

(1) На денот на отворањето на стечајната постапка Централниот регистар ги известува банките во кои стечајниот должник има сметки дека се гаснат сметките на должникот и дека престануваат правата на лицата кои биле овластени да располагаат со средствата на должникот на тие сметки.

(2) Стечајниот управник во исто време ќе отвори нова денарска и по потреба нова девизна сметка и за тоа ќе го извести Централниот регистар. Централниот регистар ќе ги извести банките средствата од угаснатите сметки од ставот (1) на овој член да ги пренесат на нова денарска, односно новата девизна сметка што ја отворил стечајниот управник.

(3) Стечајниот управник не може да издава налози на товар на сметките од ставот (1) на овој член.

Фирма на должникот

Член 80

(1) По отворањето на стечајната постапка покрај фирмата или името на должникот се додава ознаката "во стечај".

(2) Измената од ставот (1) на овој член се запишува во Централниот регистар и во соодветниот регистар и се објавува на начин на кој се објавуваат податоците од соодветниот регистар.

Пари, хартии од вредност и предмети од вредност

Член 81

(1) Одборот на доверители може да одреди каде и под кои услови парите, вредносните хартии или скапоценостите ќе бидат депонирани или вложени. Ако одборот на доверители не биде основан или ако уште не донел одлука, стечајниот судија ќе донесе решение.

(2) Ако бил основан одборот на доверители, стечајниот управник ќе биде овластен од одборот да прима пари, хартии од вредност или предмети од вредност од лицето (агенцијата, банката и слично) кај кое или преку кое е извршено депонирањето или инвестирањето, но само ако потврдата за прием на тие уплати, хартии од вредност или предмети ја потпишал и овластениот член на одборот на доверители. Налогот издаден од страна на стечајниот управник до наведеното лице (агенција, банка и слично) мора да биде потпишан и од членот на одборот на доверители за да може да произведува правно дејство и да биде правно обврзувачки.

(3) Собранието на доверители може со своја одлука и поинаку да ги уреди начинот и условите под кои ќе бидат депонирани или инвестирани парите, хартиите од вредност и другите предмети од вредност (скапоцености).

Попис на имотот што влегува во стечајната маса

Член 82

(1) Стечајниот управник е должен да направи попис (инвентар) на сите предмети и права што претставуваат имот којшто влегува во стечајната маса. Должникот-поединец и застапниците по закон на должникот - правно лице се должни да соработуваат со стечајниот управник, ако тоа е можно без штетно одолжување на постапката.

(2) Во пописот одделно ќе биде наведена и вредноста на секој предмет или право. Процената на подвижниот и недвижниот имот којшто влегува во стечајната маса ќе ја утврди стечајниот управник со ангажирање на вешто лице (проценител). Одлуката кој ќе биде ангажиран за проценител ја донесува одборот на доверители, а ако не е формиран, одлуката ја донесува стечајниот судија.

(3) Проценителот е лично и неограничено одговорен, со сиот свој имот, за точноста на податоците во извештајот за проценка и подлежи на кривична одговорност, ако не го применува Кодексот за етиката на овластените проценители и меѓународните стандарди за проценка. При изборот на методот на проценка проценителот ќе има предвид дали процената ја врши заради продажба или заради продолжување на деловниот потфат.

(4) Овластениот проценител изработува извештај за проценетата вредност во согласност со меѓународните стандарди за проценка. Извештајот за проценка содржи опис на проценетиот имот и на методот со којшто е извршена процената на имотот. Кон извештајот се приложува и доказ за сопственост на недвижни, како и на подвижни предмети за коишто со закон е определена обврска за евиденција (регистар).

Список на доверители

Член 83

(1) Стечајниот управник е должен да направи список на сите доверители на должникот за кои тој дознал преку прегледот на трговските книги и другите деловни документи на должникот, од други податоци кои ги има должникот, пријава на нивните побарувања или на кој било друг начин.

(2) Во списокот наведен во ставот (1) од овој член, стечајниот управник ќе направи класификација на доверителите по исплатни редови. Во пописот ќе биде наведена адресата на секој доверител, како и основата, причините и износот на неговото побарување. За доверителите со право на одвоено намирување посебно ќе биде наведен предметот од кој треба да се намири различниот доверител, како и веројатниот износ на делот од неговото побарување што евентуално нема да биде намирен. Во овој случај соодветно ќе се применува членот 82 став (2) од овој закон.

(3) Покрај тоа, во пописот ќе биде наведена секоја ситуација што овозможува да се изврши меѓусебно пребивање (компензација) на побарувањата.

Почетен биланс на стечајот

Член 84

(1) Стечајниот управник е должен да состави спореден преглед во кој ќе ја наведе вредноста на имотот од стечајната маса (актива) и должниковите обврски (пасива) и нивната проценка што претставува почетен биланс на стечајот, земајќи го предвид денот на отворањето на стечајната постапка. Проценка на вредноста на имотот кој влегува во стечајна маса ќе се изврши според одредбите на членот 82 став (2), а проценка на вредноста на обврските според одредбите на членот 83 став (2) од овој закон.

(2) По составувањето на прегледот на активата и пасивата, по предлог на стечајниот управник, стечајниот судија со решение ќе го задолжи должникот да даде писмена изјава во врска со сеопфатноста, целосноста и веродостојноста на така составениот преглед. Во овој случај на соодветен начин се применуваат одредбите од членовите 57 став (1) и 58 на овој закон.

Депонирање во стечајното досие

Член 85

Пописот (инвентарот) на имотот што влегува во стечајната маса, списокот на доверителите, извештајот за економско-финансиската состојба на должникот и почетниот биланс на стечајот ќе бидат депонирани во стечајното досие и ставени на увид на странките најмалку осум дена пред одржувањето на собранието за поднесување извештај.

Сметководство според законски прописи

Член 86

(1) Со отворањето на стечајната постапка должникот ги води и чува трговските книги, сметките и другите деловни документи и извештаи согласно со закон. Во врска со имотот што влегува во стечајната маса, ваквите обврски претставуваат должност на стечајниот управник. Водењето на сметководството се врши согласно со закон.

(2) Стечајниот управник е должен да изготви годишна сметка за периодот од денот на поднесувањето на последната доставена годишна сметка од страна на должникот пред отворање на стечајната постапка до денот на отворањето на стечајната постапка во рок од 60 дена од отворањето на стечајната постапка истата да ја достави до регистарот на годишни сметки кој го води Централниот регистар.

(3) Новата деловна и сметководствена година ќе започне на денот кога е отворена стечајната постапка. Периодот за кој е изготвена годишната сметка од ставот (2) на овој член нема да се земе предвид при изготвувањето и доставувањето на годишната сметка на надлежните органи за наредните години.

(4) Во случај стечајната постапка да биде заклучена пред истекот на обврската за изготвување и поднесување на годишна сметка во согласност со закон, стечајниот управник е должен истата да ја изготви за периодот од отворањето до заклучувањето на стечајната постапка и да ја достави до органот од ставот (2) на овој член.

(5) При назначувањето на ревизор за билансот на состојбата во стечајната постапка се применуваат соодветните законски прописи, со тоа што таквиот ревизор ќе биде назначен од страна на стечајниот судија, по барање на стечајниот управник. Кога за деловната година пред отворањето на стечајната постапка бил назначен ревизор, таквото назначување останува полноважно и по отворањето на стечајната постапка.

Дел четврти

НАМИРУВАЊЕ НА ПОБАРУВАЊАТА НА ДОВЕРИТЕЛИТЕ ВО СТЕЧАЈНАТА ПОСТАПКА

Глава прва

УТВРДУВАЊЕ НА ПОБАРУВАЊАТА

Пријавување на побарувањата

Член 87

(1) Сите доверители во стечајната постапка писмено ги пријавуваат своите побарувања до стечајниот управник. Кон пријавата се доставуваат доказ за побарувањето и доказ за обезбедено побарување.

(2) Во пријавата се назначува правната основа, износот на побарувањето, фирмата, односно името на доверителот, седиштето, единствениот матичниот број на субјектот на улисот (ЕМБС), даночниот број и бројот на сметката. Доколку доверителот е физичко лице, во пријавата се назначува адресата и неговиот ЕМБГ.

(3) Ако се пријавуваат побарувања за кои се води парница или друга постапка, во пријавата треба да се наведе судот или другиот орган пред кој се води парницата со означување на бројот на списот.

(4) Доверителите кои имаат право на одвоено намирување, во пријавата го означуваат делот на имотот на должникот на кој нивното право се однесува и висината на побарувањето.

(5) По пријавувањето на своите побарувања на пониско рангираните доверители ќе им се укаже на нивното пониско рангирање.

(6) Доверителите се должни да го пријават своето побарување во рокот утврден со огласот за отворање на стечајната постапка. Ако доверителот го пропушти овој рок, стечајниот управник ќе побара стечајниот судија со решение да ја отфрли пријавата како ненавремена. Против ова решение е дозволено право на жалба до стечајниот совет. Стечајниот совет е должен да одлучи во рок од осум дена од приемот на жалбата и предметот на кој се однесува жалбата.

Неуредна пријава

Член 88

(1) Доколку доверителот достави пријава до стечајниот управник што не ги содржи потребните податоци, согласно со членот 87 од овој закон, стечајниот управник ќе ја врати пријавата на доверителот со напомена да ја уреди во рок од осум дена. Стечајниот управник ќе го извести стечајниот судија за сите ненавремени и нецелосни пријави.

(2) Доколку доверителот не ја уреди пријавата во предвидениот законски рок, стечајниот судија со решение ќе ја отфрли.

(3) Испитувањето на пријавите, согласно со членот 87 од овој закон, го врши стечајниот управник.

Произнесување по пријавени побарувања

Член 89

(1) Стечајниот управник е должен да се произнесе по секое пријавено побарување, наведувајќи дали го признава или оспорува, со тоа што ќе го утврди неговото исплатен ред. Ваквото испитување на побарувањето, стечајниот управник ќе го регистрира во посебна табела (шема) со наведување на правната основа, износот на утврденото побарување, фирмата, односно името на доверителот, неговото седиште, бројот на сметката, со назначување и на бројот на парницата или друга постапка, ако таква се води.

(2) Посебната табела од ставот (1) на овој член ќе се достави до сите доверители кои навреме ги пријавиле своите побарувања и чии побарувања се испитани. Доверителите имаат право на приговор на шемата составена од стечајниот управник. Приговорот се поднесува во рок од осум дена по приемот на шемата до стечајниот судија.

(3) Доверител може да оспорува признато побарување на друг доверител само во случај ако докаже дека има интерес кој треба да го образложи, како и да приложи оригинална или заверена исправа од нотар или друг доказ со кој го докажува своето тврдење.

(4) Кога доверител оспорил побарување од друг доверител признато од стечајниот управник, доверителот кој го оспорува побарувањето се упатува на парница. Доверителот кој е упатен на парница е одговорен за штетата што може да биде предизвикана со водењето на парницата ако тужбеното барање биде одбиено како неосновано. Рокот за поднесување на тужбата е осум дена. По барање на стечајниот управник или на доверителот, чие побарување е оспорено, доверителот кој го оспорува побарувањето е должен заедно со тужбата да даде доказ за обезбедување надомест на штета најмалку во износ од една петтина од висината на оспореното побарување. Ако не даде обезбедување во рокот во кој се поднесува и тужбата, се смета дека доверителот се откажал од оспорување на побарувањето. Ако тужбеното барање на доверителот биде уважено во парницата трошоците на постапката паѓаат на товар на стечајната маса.

(5) Стечајниот судија, врз основа на поднесените приговори, закажува испитно рочиште. На испитното рочиште се разгледуваат само оспорените побарувања на доверителите, со тоа што стечајниот управник повторно се произнесува по доставените писмени докази од страна на доверителите.

(6) Стечајниот судија донесува решение со кое утврдува на кои доверители им е утврдено побарувањето, а на кои им е оспорено. Решението се доставува до доверителите.

Посебна табела (шема)

Член 90

Стечајниот управник ќе ги регистрира сите пријавени побарувања во посебната табела (шема) од членот 89 став (1) на овој закон со наведување на елементите содржани во пријавата на побарувањата. Оваа табела

(шема), заедно со придружните документи и приложните исправи и докази, ќе биде депонирана во стечајното досие за увид на заинтересираните учесници во рок од десет дена по истекот на рокот за пријавување на побарувањата.

Поведување постапка пред суд

Член 91

(1) Доверител чие побарување е оспорено од страна на стечајниот управник има право да поведе постапка за утврдување на оспореното побарување, во рок од осум дена од денот на приемот на решението.

(2) Постапката од ставот (1) на овој член е итна и предметите мора да бидат земени во работа најдоцна во рок од 15 дена од денот на приемот на предметот.

(3) Ако за оспореното побарување постои извршена исправа, стечајниот судија ќе го упати стечајниот управник или оној што го оспорува побарувањето од извршната исправа да докаже дека побарувањето од извршната исправа престанало, односно дека повеќе не постои.

(4) Ако лицето упатено да поведе парница не ја поведе во рокот што му е определен со овој закон, односно со решение на судот, ќе се смета дека се одрекол од правото за водење на парницата.

(5) По тужбите за оспорените побарувања поднесени во текот на стечајната постапка од ставот (1) на овој член надлежен е да одлучува судот што ја води стечајната постапка.

Продолжување на парница

Член 92

(1) Ако на денот на отворање на стечајната постапка се води парнична постапка за побарување пријавено во стечајна постапка, постапката за утврдување на тоа побарување ќе продолжи со преземање на таа парница од стечајниот управник. Предлог за продолжување на парница може да даде доверителот чие побарување е оспорено или оној што го оспорува побарувањето.

(2) Оној што го оспорува побарувањето постапката ја продолжува во име и за сметка на должникот. Висината на пријавеното побарување во стечајната постапка не може да биде поголема од износот на тужбеното барање за кое била започната парничната постапка.

Вредност на предметот на спорот

Член 93

Кога е поднесена тужба за утврдување на побарувањето чија правна основа била оспорена од страна на стечајниот управник или од страна на доверител во стечајната постапка, вредноста на предметот на спорот ќе се утврди според износот на побарувањето.

Правно дејство на пресуда за утврдување

Член 94

(1) Правосилната пресуда со која се утврдува или се одбива побарувањето има дејство спрема стечајниот управник и спрема сите стечајни доверители.

(2) Странката во чија полза била донесена правосилната пресуда ќе ја достави до стечајниот судија и до стечајниот управник заради евидентирање во табелата.

(3) Доверителите кои воде парница без учество на стечајниот управник, можат да бараат надомест на сите трошоци од стечајната маса, ако водењето на парницата придонело таа маса да се зголеми, најмалку за висината на трошоците.

Тужба за утврдување на побарување оспорено од страна на должникот

Член 95

Ако на испитното (верификационото) рочиште стечајниот управник оспорува некое побарување, доверителот може да поднесе тужба за утврдување на оспоре-

ното побарување. Ако на денот на отворањето на стечајната постапка веќе се води парнична постапка во врска со тоа побарување, доверителот може да ја продолжи таа постапка против должникот.

Глава втора

ОДЛУКА ЗА НАЧИНОТ НА РАСПОЛАГАЊЕ

Извештај за економско-финансиската состојба на должникот

Член 96

(1) Стечајниот управник на првото собрание на кое се поднесува извештај (извештајното собрание), ќе поднесе извештај во писмена форма за економско-финансиската состојба на должникот и за причините за таквата состојба.

(2) Стечајниот управник извештајот од ставот (1) на овој член, ќе го достави до одборот на доверители и до претставник на вработените.

(3) Извештајот од ставот (1) на овој член стечајниот управник е должен да го достави до стечајниот судија и да го приложи во стечајното досие на увид на доверителите на стечајната маса. Стечајниот управник ќе објави на огласната табла на судот дека извештајот е достапен за увид во стечајното досие. На барање на доверител стечајниот управник е должен да му достави и копие од извештајот.

Одлука за натамошното постапување

Член 97

(1) Првото извештајно собрание на доверителите се одржува во рок од 15 дена од денот на доставување на извештајот од членот 96 на овој закон.

(2) На собранието од ставот (1) на овој член доверителите ќе одлучат дали деловниот потфат (претпријатието) на должникот ќе биде затворен или привремено продолжен.

(3) Ако согласно со овој закон, до денот на одржувањето на собранието на доверителите од ставот (1) на овој член не е поднесен предлог на план за реорганизација, собранието на доверители ќе одлучи дали ќе ја прифати иницијативата за подготовка на план за реорганизација.

(4) Доколку собранието на доверители не ја прифати иницијативата за подготовка на план за реорганизација, согласно со ставот (2) од овој член, ќе донесе одлука за затворање на деловниот потфат и веднаш ќе го определи начинот и условите за претворање на имотот на должникот во пари (впаричување).

Начин и постапка за претворање во пари на имотот од стечајната маса

Член 98

(1) Ако се одлучи за претворање во пари на имотот и имотните права од стечајната маса, се пристапува кон продажба на имотот на должникот. Продажбата се врши со јавен оглас за прибирање на понуди, со јавно наодавање или со непосредна спогодба.

(2) Продажбата на акциите кои се дел од стечајната маса се врши преку берза согласно со закон и правилата на берзата. Уделите кои се дел од стечајната маса се продаваат согласно со Законот за трговските друштва. Ако лицата кои имаат приоритет при купувањето на удел го одбијат купувањето на уделот, тогаш тој се продава со јавно наодавање.

(3) Продажбата на имотот од стечајната маса по пат на јавен оглас за прибирање на понуди или со јавно наодавање, се објавува во најмалку еден дневен весник од трите најтиражни весници кои се дистрибуираат на целата територија на Република Македонија, а по потреба и во странски весник.

(4) Првата продажба на имотот од стечајната маса по пат на јавен оглас за прибирање на понуди или со јавно наддавање се објавува со определена почетна цена.

(5) Втората продажба на имотот од стечајната маса по пат на јавен оглас за прибирање на понуди или со јавно наддавање може да се продава и без утврдување на почетна цена.

(6) Имотот од ставот (1) на овој член може да се продаде со непосредна спогодба, доколку по две последователно спроведени постапки на јавен оглас за прибирање на понуди или на јавно наддавање не е извршена продажба на имотот од стечајната маса. Одлуката за продажба со непосредна спогодба ја донесува собранието на доверители на предлог на одборот на доверители. Стечајниот судија ја потврдува одлуката за продажба.

(7) Постапката и роковите за продажба на имотот од стечајната маса поблиску се уредуваат според професионалните стандарди.

(8) По исклучок, а пред првото јавно наддавање, односно пред продажбата по пат на непосредна спогодба, на предлог на стечајниот управник, со одлука на одборот на доверители, по пониска цена од проценетата вредност, може да се врши продажба на подвижни предмети (дел од опрема која не го нарушува технолошкиот процес: репроматеријали, недовршени производи, инвентар, отпадни материјали и слично).

(9) Ако и по три обиди не може да се одржи собрание на доверители поради отсуство на доверителите, одлука за распределба на стечајната маса донесува стечајниот судија по службена должност.

(10) Стечајниот судија, стечајниот управник, полномошниците на странките не можат по која било основа да бидат купувачи на имотот на стечајниот должник, како и нивни роднини по крв во права линија до кој и да е степен, а во странична линија до четвртиот степен, роднина по сватовство до втор степен, или брачен другар на стечајниот судија, на стечајниот управник и членовите на стечајниот совет или нивни полномошници.

Продажна цена

Член 99

(1) Имотот од стечајната маса се продава според проценета вредност.

(2) Доколку при продажбата на имотот по пат на јавен оглас за прибирање на понуди е понудена пониска цена од проценетата вредност, на предлог на стечајниот управник, а по претходно прибавено мислење од одборот на доверители, собранието на доверители може да одлучи имотот од стечајната маса да се продаде и по цена пониска од проценетата вредност.

(3) Заради донесување одлука според ставот (2) на овој член, собранието на доверители ќе се свика во рок од 15 дена од денот на отворањето на понудите.

(4) Доколку не се одржи собранието на доверители во рокот од ставот (3) на овој член, одлуката од ставот (2) на овој член ја донесува стечајниот судија во рок од осум дена од денот определен за одржување на собранието на доверители.

(5) Одлуката од ставот (4) на овој член се доставува до одборот на доверители и до стечајниот управник.

(6) На одлуката од ставот (5) на овој член право на жалба до стечајниот совет имаат доверителите.

(7) Доколку при првото јавно наддавање за продажба на имот не се постигне цена во висина на проценетата вредност, јавното наддавање се повторува, при што продажната цена не може да биде помала од половина од проценетата вредност или може да се продава и без утврдување на почетна цена, ако одлука за тоа донесе собранието на доверители.

(8) Доколку имотот од стечајната маса не може да се продаде, собранието на доверители, на предлог на одборот на доверители, може да одлучи доверителите да се намират со распределба на имотот и правата на должникот.

Одлука за продажба

Член 100

(1) Кога согласно со овој закон одлука за продажба на имот донело собранието на доверители, односно одборот на доверители, стечајниот судија со одлука, која треба да ја донесе во рок од три дена, ја потврдува одлуката за продажба и таа претставува правна основа за пренос на право на сопственоста и запишување во јавните книги.

(2) Право на жалба на одлука од ставот (1) на овој член има учесникот во рок од три дена од денот на доставувањето на одлуката за продажба до учесниците на продажбата. Жалбата се поднесува до стечајниот совет кој донесува одлука најдоцна во рок од три дена.

Пренос на сопственост

Член 101

(1) Кога за продажба на имот одлучил стечајниот судија, не се склучува договор. Правосилна одлука на судот е основ за пренос на сопственоста и за запишување во јавните книги.

(2) Правото за пренос на сопственоста и за запишување во јавните книги се остварува откако купувачот ќе ги изврши обврските од одлуката за продажба и одлуката за продажба ќе стане правосилна.

Правни дејства од посебно значење

Член 102

(1) Стечајниот управник е должен да прибави дозвола од одборот на доверители за правни дејства од значење за стечајната постапка. Кога одборот на доверители воопшто не бил основан, наведената дозвола за преземањето на правни дејства од значење за стечајната постапка, стечајниот управник мора да ја добие од собранието на доверителите.

(2) Дозволата наведена во ставот (1) од овој член особено ќе биде потребна, ако:

1) правното дејство претставува предлог за продажба на целото претпријатие или на дел од претпријатието, на сите залихи, на дел од недвижностите, на должниковите удели и акции во други претпријатија, ако уделите и акциите учествуваат повеќе од 10% во основната главнина на другите претпријатија;

2) правното дејство претставува предлог да се склучи договор за заем што би претставувал битно оптоварување на имотот што влегува во стечајната маса и

3) правното дејство претставува предлог за поднесување тужба или вмешување во судска постапка, кога се работи за голема вредност на спорот или предлог за неподнесување таква тужба, стапување во преговори за вонсудско решавање на спорот или порамнување, или предлог да се одбие таквата тужба.

Привремена забрана за преземање правни дејства

Член 103

Во сите случаи наведени во членот 102 од овој закон ако одборот на доверители, односно собранието на доверители, дал претходна согласност на барање на должникот или на барање на една петтина од доверителите по сослушувањето на стечајниот управник, стечајниот судија може привремено да го забрани натамошното преземање на предложеното правно дејство и да го свика собранието на доверители за да донесе одлука во врска со преземањето на натамошни правни дејства.

Продажба на целото или на дел од претпријатието на лица со посебни интереси и под неговата вредност

Член 104

(1) Претпријатието или дел од претпријатието на должникот може да се продаде само со претходно одобрение на собранието на доверители, ако купувачот или лицето поседува најмалку една петтина од капиталот на должникот.

1) им припаѓа на блиски лица на должникот согласно со членот 180 од овој закон или

2) ако е доверител со право на одвоено намирување или доверител во стечајната постапка со повисоко рангирали побарувања, за чии права на одвоено намирување или побарувања стечајниот судија проценил дека достигнуваат вкупно една петтина од износот на сите права на одвоено намирување или една петтина од вкупниот износ на побарувањата на сите доверители во стечајната постапка со повисоко рангирали побарувања.

(2) Во смисла на ставот (1) од овој член, исто така, ќе се смета дека лицето поседува удели или акции на купувачот, ако има непосредно или посредно превладувачко влијание.

(3) По барање на должникот или по барање на една петтина од доверителите од членот 46 став (1) точка 3 на овој закон и по сослушувањето на стечајниот управник, стечајниот судија може да одлучи да се побара претходно одобрение од собранието на доверители за предложената продажба на целото должничково претпријатие или на негов дел под неговата вредност, ако предлагачот што го поднел барањето поднесе процена подготвена од овластен проценител, според која судијата може да утврди дека продажбата на некој друг купувач би била многу поповолна за имотот што влегува во стечајната маса.

Промет на побарувања

Член 105

(1) Побарувањата можат да се продаваат и да се купуваат според условите определени во Законот за облигационите односи и во овој закон.

(2) Доверителот кој продал побарување, односно купувачот кој купил побарување, мора да го извести стечајниот судија и стечајниот управник за купопродажбата на побарувањето и да приложи соодветен доказ за купопродажбата.

(3) Стечајниот судија, стечајниот управник и доверителите не можат да ја оспоруваат продажбата од ставот (2) на овој член, ако е солемизирана од нотар.

(4) Стечајниот судија, стечајниот управник и нивните полномошници, како и нивните блиски лица, не можат да купуваат побарувања.

Полноважност на преземените правни дејства

Член 106

(1) Отуѓувањето на имотот на должникот, спротивно на членовите 102 до 105 од овој закон, не влијае врз полноважноста на правните дејства преземени од страна на стечајниот управник.

(2) Правните дејства што ги презел стечајниот управник во име на стечајниот должник можат да се побиваат според општите правила за побивање на правни дејства, односно правни работи надвор од стечајот.

Глава трета

ВПАРИЧУВАЊЕ НА ПРЕДМЕТИ ВРЗ КОИ Е СТЕКНАТО ПРАВО НА ОДВОЕНО НАМИРУВАЊЕ

Располагање со недвижности

Член 107

(1) Стечајниот управник може да му предложи на стечајниот судија јавна продажба на недвижноста што претставува дел од имотот кој влегува во стечајната маса, кога врз таа недвижност е стекнато право на одвоено намирување, освен ако не се постапи според членот 147 од овој закон. На продажбата соодветно ќе се применат одредбите од членовите 98 до 100 на овој закон.

(2) Во решението за продажба на недвижности стечајниот судија ќе назначи дека недвижноста се продава во стечајна постапка. Во јавните книги ќе се изврши прибелешка на решението за продажба на недвижностите.

(3) Ако доверителот со право на одвоено намирување повел постапка за извршување на недвижност за присилно намирување на своето побарување пред отворање на стечајната постапка, недвижноста ќе се продаде според постапката за извршување што ја покренал доверителот со право на одвоено намирување.

(4) По впаричување на имотот или правото над кое постои право на одвоено намирување запишано во јавна книга, надлежниот извршител прво ќе ги намири трошоците од спроведеното извршување и остатокот од средствата ќе ги предаде на стечајната сметка.

(5) Од средствата остварени од ставот (4) на овој член, стечајниот управник најпрво ќе ги намири побарувањата на доверителите со право на одвоено намирување според редоследот предвиден со правилата на извршната постапка.

Располагање со подвижни предмети

Член 108

Стечајниот управник, без ограничувања, може да располага со подвижните предмети врз кои должникот има стекнато право на одвоено намирување, ако соодветниот подвижен предмет се наоѓа во негово владение.

Известување на доверителот

Член 109

(1) Кога стечајниот управник е овластен да располага со подвижните предмети, по барање на различниот доверител, тој ќе го извести за состојбата во која се наоѓа соодветниот подвижен предмет врз кој постои право на одвоено намирување. Наместо известување, стечајниот управник може да му дозволи на различниот доверител самиот да изврши преглед на предметот.

(2) Кога стечајниот управник е овластен да прима уплати и на друг начин да располага со должниковите побарувања, по барање на различниот доверител, тој ќе го извести за соодветното побарување. Наместо известување, стечајниот управник може да му дозволи на доверителот самиот да изврши преглед на трговските книги и на другите деловни документи на должникот.

Известување за предложена продажба

Член 110

(1) Пред да изврши продажба на предметот наведен во членот 108 од овој закон на некое трето лице, стечајниот управник ќе го извести доверителот со право на одвоено намирување за начинот на кој планира да ја изврши таа продажба. Стечајниот управник ќе му даде можност на овој доверител тој самиот, во рок од осум дена, да предложи некој друг, за него поповолен начин за продажба на предметот.

(2) Кога доверителот во рок од осум дена пред продажбата, го доставил бараното известување со кое тој предлага некој друг за него поповолен начин за продажба, стечајниот управник ќе го прифати предлогот за поповолна продажба, ако доверителот приложи обврзувачка понуда (договор, гаранција или друго обезбедување) за откуп на заложениот имот.

(3) Поповолната можност од ставот (2) на овој член, може да се состои во предавање на предметот на самиот доверител.

Заштита на доверителот од одолжување на продажбата

Член 111

Кога врз основа на членот 58 од овој закон, стечајниот судија донел решение со кое на доверител му забранил да располага со предметот до отворањето на стечајната постапка, на тој доверител ќе му биде исплатена камата најдоцна до истекот на 90 дена по донесувањето на решението за отворање на стечајна постапка. Одредбите од овој член нема да се применуваат кога,

со оглед на износот на побарувањето на различниот доверител, вредноста на предметот врз кој постои различното право и евентуалните други права што го товарат тој предмет, приходите што би биле остварени со продажбата на предметот веројатно нема да бидат доволни за намирување на различниот доверител.

Распределба на приходите

Член 112

(1) Ако стечајниот судија донел решение со кое на доверителот до отворањето на стечајната постапка му забранил да располага со предмет над кој имал право на одвоено намирување и со тој подвижен предмет располагал стечајниот управник, трошоците што ќе бидат предизвикани со располагањето со предметот ќе бидат намирени од стечајната маса, однапред и со користење на приходите остварени со располагањето. По намирувањето на тие трошоци, преостанатиот износ без одлагање ќе биде употребен за намирување на доверителот со право на одвоено намирување.

(2) Ако предметот наведен во членот 110 став (3) од овој закон стечајниот управник го пренел на доверителот со цел тој да располага со него, доверителот ќе биде обврзан во стечајната маса, однапред користејќи ги приходите остварени со располагањето, да ги уплати износите со кои ќе бидат намирени трошоците за утврдување на побарувањето и за плаќање на данокот на промет, според членот 113 став (2) од овој закон.

Засметување на трошоците

Член 113

(1) Трошоците за располагањето со предметот се утврдуваат паушално, во износ од 5% од остварените приходи. Кога реално направените нужни трошоци за располагање со предметот биле многу помали или многу поголеми од паушално утврдениот износ, тогаш тие нужно направени трошоци ќе се земат како основа.

(2) Кога располагањето со предметот подлежи на данок пропишан со закон и кога тој данок паѓа на товар на стечајната маса, на паушално утврдениот износ или на износот на реално направените нужни трошоци ќе им се додаде и износот потребен за наплата на данокот.

Друга употреба на подвижните предмети

Член 114

(1) Кога стечајниот управник, согласно со членот 109 од овој закон, е овластен да располага со подвижниот предмет, е должен да го користи во врска со имотот што влегува во стечајната маса, да го спојува и трансформира со други предмети ако не се загрозува обезбедувањето на доверителот, со право на одвоено намирување и во рамките на одобриениот за располагање со подвижниот предмет.

(2) Ако доверителот се согласи обезбедувањето на подвижен предмет да го пренесе на некој друг предмет, преносот на новото обезбедување може да се изврши до вредноста на претходното обезбедување.

Располагање на доверителот

Член 115

(1) Ако стечајниот управник не е овластен да располага со подвижниот предмет или со побарувањето врз кое постои право на одвоено намирување, правото да располага со таквиот предмет или побарување му припаѓа на различниот доверител.

(2) На барање на стечајниот управник и по сослушувањето на доверителот, стечајниот судија ќе утврди рок во кој доверителот мора да располага со предметот. По истекот на тој рок, стечајниот управник е овластен да располага со тој предмет или побарување.

Глава четврта

СТЕЧАЈНИ ДОВЕРИТЕЛИ

Рангирање на стечајните доверители

Член 116

(1) Побарувањата на стечајните доверители се категоризираат во повисоки и пониски исплатни редови.

(2) Побарувањата на стечајните доверители од понизок исплатен ред можат да се намират дури откако во целост ќе бидат намирени побарувањата на доверителите од претходниот (повисок) исплатен ред. Побарувањата на стечајните доверители од ист исплатен ред се намируваат сразмерно на големината на побарувањата.

Побарувања од повисок исплатен ред

Член 117

Во побарувања од повисок исплатен ред спаѓаат нето плати, придонеси од плата за пензиско и инвалидско осигурување и надоместоци за периодот од последните три месеца пред отворањето на стечајната постапка; обештетување за повредите при работа коишто работникот ги претрпел кај должникот, како и за професионални заболувања и неисплатени надоместоци на платите за времетраењето на неискористениот редовен годишен одмор за тековната календарска година.

Побарувања од пониски исплатни редови

Член 118

(1) Побарувањата од пониските исплатни редови се намируваат по следниов редослед:

1) каматите на побарувањата на стечајните доверители што пристигнале од денот на отворањето на стечајната постапка;

2) трошоците што за одделни доверители ќе настанат со нивното учество во постапката;

3) паричните казни за кривично дело или прекршок како споредни последици од кривично дело или прекршок со кои се наметнува обврска за плаќање пари;

4) побарувањата за бесплатна чинидба на должникот и

5) побарувањата за враќање на заем или друго соодветно барање со кои се надоместува имотот на содружник, односно акционер.

(2) Каматите на побарувањата на стечајните доверители од пониските исплатни редови и трошоците што за тие доверители ќе настанат со нивното учество во постапката се од ист ред како и побарувањата на тие доверители.

Непристигнати побарувања

Член 119

(1) Непристигнатите побарувања пристигнуваат со денот на отворањето на стечајната постапка.

(2) Ако на побарувањата од ставот (1) на овој член не започнала обврската да се плаќа камата, ќе се смета како на нив да се плаќала законска камата и побарувањата ќе се намалат за износот на пресметаната законска камата од времето од отворањето на стечајната постапка до пристигнатоста на побарувањето.

Побарувања подложни на раскинлив или одложен услов

Член 120

(1) Побарувањата подложни на раскинлив услов ќе се земат предвид во стечајната постапка како побарувања што не подлежат на раскинлив услов, ако доверителот даде средства за обезбедување дека ќе го врати она што го примил од имотот што влегува во стечајната маса кога ќе настапи тој услов.

(2) На доверителот чие побарување е врзано за одложен услов му се обезбедуваат соодветни средства од имотот што влегува во стечајната маса. Ако одложниот услов не настапи до конечната делба на имотот, таквото побарување се гаси, а обезбедените средства ќе им се распоредат на другите доверители.

Одговорност на повеќе лица

Член 121

Доверител на кој повеќе лица му одговараат за исполнување на иста чинидба во целост, може во стечајната постапка против секој од должниците да го истакнува, до наполно намирување, целиот износ што го побарувал во времето на отворање на стечајната постапка.

Права на солидарни содолжници и гарантите

Член 122

(1) Солидарните содолжници и гарантите на должникот можат да го пријават своето побарување што ќе го стекнат во иднина против должникот по основ на правото на регрес, само ако доверителот не го пријавил своето побарување.

(2) Солидарните содолжници и гарантите на должникот можат како стечајни доверители да бараат да им се врати она што за должникот го платиле пред или по денот на отворањето на стечајната постапка, ако им припаѓа право на регрес спрема должникот.

(3) Солидарните должници и гарантите можат да поднесат и барање да им се обезбеди и износот што ќе го платат за должникот сразмерно на износот што би им припаднал како стечајни доверители.

(4) Одредбите од ставот (3) на овој член соодветно се применуваат и на побарувањата на банките и на другите лица за обезбедување средства за наплата на можните побарувања и тоа по основ на банкарски гаранции или неотповикливи документирани акредитиви што ќе бидат платени за должникот.

Пресметување на побарувања

Член 123

(1) Непаричните побарувања се пријавуваат во вредност што може да се процени во време на отворањето на стечајната постапка. Определените побарувања се пријавуваат во вредност што ја имале пред отворањето на стечајната постапка.

(2) Побарувањата изразени во странска валута или во пресметковни единици се пресметуваат во домашна валута по средниот валутен курс на денот на отворањето на стечајната постапка во местото одредено за плаќање.

Повремени давања

Член 124

Побарувањата што имаат за предмет повремени давања, чиј износ и траење се определени, се пријавуваат во износ што се добива кога ќе се соберат сите идни периодични исплати, намалени за каматите наведени во членот 119 од овој закон.

Глава петта

ИЗЛАЧНИ ДОВЕРИТЕЛИ

Излачни права

Член 125

(1) Лице кое врз основа на свое стварно или лично право може да докаже дека некој предмет не спаѓа во стечајната маса, не е стечаен доверител. Неговото право на издвојување на предметот ќе се утврдува според правилата што важат за остварување на тие права надвор од стечајната постапка.

(2) Правото на издвојување од ставот (1) на овој член ќе се утврдува за уделите, хартиите од вредност, освен акциите, како и за другите финансиски колатерали.

(3) Ако правото на лицето од ставот (1) на овој член е запишано во јавна книга, стечајниот должник мора да докаже дека предметот на кој тоа право се однесува спаѓа во стечајната маса.

(4) Продавачот на кој куповната цена не му е исплатена во целост, може да бара да му се врати стоката што од друго место му е испратена на должникот пред денот на отворање на стечајната постапка, а до денот на отворањето на таа постапка не пристигнала во одреденото место, односно ако до тој ден должникот не ја презел (право на пребарување - потрага).

(5) Право на пребарување - потрага има и комисионер за купување стока.

(6) Ако должникот ја презел стоката што стигнала во одреденото место само на чување пред денот на отворањето на стечајната постапка, продавачот има право на враќање, но има право по редовен пат да ги оствари своите права во врска со таа стока како излачен доверител.

Земјоделско земјиште во државна сопственост

Член 126

(1) За земјоделското земјиште што го користел стечајниот должник, кое во евиденцијата на Државниот завод за геодетски работи се води како земјиште на Република Македонија, стечајниот судија донесува решение за престанок на правото на користење од страна на стечајниот должник и го враќа во владение на Република Македонија, во рок од осум дена од правосилноста на решението за отворање на стечајната постапка, освен ако на земјиштето има трајни вложувања (долгогодишни насади, објекти, иригациони системи и друга инфраструктура).

(2) Во случај кога земјиштето во сопственост на државата има трајни вложувања (долгогодишни насади, објекти, иригациони системи и друга инфраструктура), по утврдувањето на вредноста на трајните вложувања кои влегуваат во стечајната маса, доколку се продаваат, купуваат долгогодишните насади, купувачот е должен во рок од три месеца од денот на купопродажбата да склучи договор со органот на државната управа надлежен за работите од областа на земјоделството, шумарството и водостопанството, заради уредување на натамошниот начин на користење на земјоделското земјиште. Новиот корисник на земјоделското земјиште има обврска да му го уплати на стечајниот должник износот на проценетата вредност на трајните вложувања.

(3) Ако на земјиштето од ставот (1) на овој член има трајни вложувања кои се стечајна маса на должникот и тие бидат впаричени, купувачот е должен, по правосилноста на решението на стечајниот судија, да склучи договор со надлежното министерство за натамошно користење на земјоделското земјиште.

(4) Во случај кога е отворена стечајна постапка, а не е донесено решение од ставот (1) на овој член, судот ќе го донесе решението во рок од 30 дена, но најдоцна до заклучување на стечајната постапка.

(5) Ако биде усвоен план за реорганизација на стечајниот должник, правото на користење на земјоделското земјиште во државна сопственост, заедно со трајните вложувања од ставот (1) на овој член, преминува на лицето определено со планот за реорганизација кој бил усвоен и тоа е должно во рок од два месеца од денот на прифаќање на планот за реорганизација, да склучи договор за закуп за натамошно користење на земјоделското земјиште, со министерот кој раководи со органот на државната управа надлежен за работите од областа на земјоделството, шумарството и водостопанството.

Надомест за излачни права

Член 127

(1) Ако пред отворањето на стечајната постапка должникот неовластено го отуѓил предметот, чие издвојување можело да се бара, излачниот доверител може да бара да му се пренесе правото на противчинидба, ако таа сè уште не е извршена. Тој може да бара противчинидба од стечајната маса ако таа сè уште може да се издвои од таа маса. Доверителот може да бара и надомест на штета што ја претрпел со неовластеното отуѓување и тоа како стечаен доверител ако отуѓувањето го извршил должникот пред отворањето на стечајната постапка, а како доверител на стечајната маса, ако отуѓувањето го извршил привремениот стечаен управник по поведувањето на стечајната постапка, односно стечајниот управник по отворањето на стечајната постапка.

(2) Ако не се исполнети условите од ставот (1) на овој член, излачниот доверител може како стечаен доверител да бара надомест за претрпена штета ако предметот е неовластено отуѓен пред отворањето на стечајната постапка.

Глава шеста

РАЗЛАЧНИ ДОВЕРИТЕЛИ

Право на одвоено намирување од предмети и права запишани во јавните книги

Член 128

(1) Доверителите кои имаат заложно право или право на намирување на некој предмет или право што се запишани во јавни книги (во Државниот завод за геодетски работи, Централниот регистар, во други соодветни регистри и слично), имаат право на одвоено намирување на тој предмет или право според закон.

(2) Со правото од ставот (1) на овој член е изедначено и правото на намирување од акции, удели, други хартии од вредност и други финансиски колатерали.

Право на намирување од договори за финансиски колатерал

Член 129

(1) Договорот за финансиски колатерал и правата стекнати врз основа на него имаат правно дејство (остануваат во сила) и по отворањето на стечајната постапка или спроведувањето на планот за реорганизација.

(2) Правата стекнати врз основа на договор за финансиски колатерал или кој било аранжман за финансиски колатерал имаат правно дејство, односно остануваат во сила во однос на обезбедувањето кое не пристигнало со отворањето на стечајната постапка или со спроведувањето на планот на реорганизација.

(3) Нетинг (аранжман) има правно дејство, односно останува во сила, дури и кога е отворена стечајната постапка или започнато спроведувањето на планот за реорганизација над должникот, односно и кога корисникот на колатералот доделува, оптоварува или на друг начин располага со обезбеденото побарување.

(4) Договорен финансиски колатерал склучен или спроведен на денот на отворањето на стечајна постапка или на денот кога предлогот за спроведување на планот за реорганизација е поднесен, има правно дејство, односно не може да се оспорува, ако е договорен пред донесувањето на одлуката за отворање на стечајната постапка или пред усвојувањето на предлогот на планот за реорганизација.

(5) Договорен финансиски колатерал склучен или спроведен по отворањето на стечајната постапка или по усвојувањето на планот за реорганизација има правно дејство, односно не може да се оспорува ако корис-

никот на колатералот докаже дека кога се склучувал договорот за финансиски колатерал или за време на одобрувањето на финансискиот колатерал не знаел и не можел да знае за овие постапки.

(6) Обврската за пренесување на дополнителен финансиски колатерал во случај на намалување на вредноста на финансискиот колатерал или зголемување на обезбеденото побарување, како и постоење на одредба со која се утврдува постоење на право на замена на финансискиот колатерал, имаат правно дејство, односно не може да се оспоруваат, ако настанале на денот кога е поднесен предлогот за отворање на стечајна постапка или на денот кога е поднесен предлогот за спроведување на планот за реорганизација, но пред отворање на стечајната постапка, не земајќи предвид дека обезбеденото побарување е пристигнато.

(7) Во другите случаи одредбите од ставовите (1) до (6) на овој член не го исклучуваат применувањето на одредбите од овој закон во однос на оспорувањето на правните дејства во стечајот.

Право на одвоено намирување на други заложни доверители

Член 130

(1) Доверителите кои на некој предмет од стечајната маса имаат некакво заложно право, што не е запишано во јавна книга, во согласност со овој закон, имаат право на одвоено намирување на своето побарување, на каматите и на трошоците од вредноста на невладелскиот заложен предмет.

(2) По отворањето на стечајната постапка, закуподавецот на недвижност може да ги пријави побарувањата на сè уште неисплатената закупнина, но најмногу за последните три месеца пред отворањето на стечајната постапка. Тој нема право да пријави побарување на име надоместок на штета поради предвременно раскинување на договорот за закуп од страна на стечајниот управник. Наведените ограничувања во врска со периодот на кој мора да се однесува побарувањето на неплатената закупнина и во врска со побарувањето надоместок на штета поради предвременно раскинување на договорот од страна на стечајниот управник, нема да се применуваат на закуподавецот ако предмет на договорот за закуп е земјоделско земјиште.

Други различни доверители

Член 131

Со доверителите наведени во членот 132 од овој закон изедначени се:

1) доверителите на кои должникот поради обезбедување на нивните побарувања им предал некој подвижен предмет или им пренел некое право;

2) доверителите кои имаат право на задржување на некој предмет, бидејќи нешто употребиле во корист на тој предмет, во мера во која нивното побарување по таа основа сè уште не ја преминува постојната корист;

3) доверителите кои правото на задржување го имаат врз основа на закон и

4) Република Македонија или од неа овластено правно лице, ако предметот за кој постои обврска за плаќање царина или данок служи за нивно обезбедување ако такво право е утврдено со закон.

Различни доверители како стечајни доверители

Член 132

Доверителите со право на одвоено намирување можат да продолжат да ги остваруваат своите права како и другите стечајни доверители само ако се откажат да го остварат своето побарување преку одвоено намирување или ако не успеат одвоено да се намират до распределбата на стечајната маса.

Глава седма

ДОВЕРИТЕЛИ НА СТЕЧАЈНАТА МАСА

Обврски на стечајната маса

Член 133

(1) Од стечајната маса најнапред се намируваат трошоците на стечајната постапка и другите обврски на стечајната маса.

(2) Трошоците на стечајната постапка се намируваат пред сите други обврски на стечајната маса според нивната големина.

(3) Другите обврски на стечајната маса се намируваат сразмерно на нивната големина откако ќе се исплатат побарувањата на новите доверители - кредитори кои стекнале својство на доверител по отворањето на стечајната постапка.

Трошоци на стечајната постапка

Член 134

(1) Во трошоци на стечајната постапка спаѓаат:

- 1) судските трошоци на стечајната постапка;
- 2) наградите и надоместоците за трошоците на привремениот стечаен управник, на стечајниот управник и на членовите на одборот на доверители;
- 3) трошоците за комунално и техничко одржување на имотот на стечајниот должник;
- 4) други трошоци за кои со овој закон е определено дека ќе се намируваат како трошоци на стечајната постапка и
- 5) трошоци направени за упис во јавните книги.

(2) Доколку стечајниот управник заклучи дека е во најдобар интерес за доверителите должникот да продолжи со деловно работење со кое ќе се отстранат штетите што можат да настанат ако тоа се запре и за тоа добие одобрение од стечајниот судија, тогаш тој може да земе необезбеден кредит и да создаде необезбеден долг, како трошок на стечајната постапка. Стечајниот судија, пред да го даде одобрението, е должен да прибави согласност од одборот на доверители ако е основан.

(3) Доколку стечајниот управник не може да земе необезбеден кредит, стечајниот судија по претходно одобрение на собранието на доверители, донесено на начин на кој се гласа за одобрување на планот за реорганизација, со решение ќе одобри стечајниот управник да земе обезбеден кредит како трошок на стечајната постапка: со ставање заложно право на имотот што влегува во стечајната маса, над кој не е воспоставено заложно право и со ставање заложно право со послаб приоритет над имот од стечајната маса врз кој веќе постои заложно право.

Други обврски на стечајната маса

Член 135

Во другите обврски на стечајната маса спаѓаат:

- 1) обврските засновани со дејствата на стечајниот управник или на друг начин со управувањето, со впаричувањето и со поделбата на стечајната маса, а коишто не спаѓаат во трошоци на стечајната постапка;
- 2) побарувањата на адвокатите за дадените услуги според адвокатската тарифа во текот на последните шест месеца пред отворањето на стечајната постапка во врска со заштитата и остварување на правата на должниците што влегуваат во стечајната маса;
- 3) обврските од двострано товарни договори ако нивното исполнување се бара од стечајната маса или мора да следи по отворањето на стечајната постапка;
- 4) обврските врз основа на неоснованото збогатување на масата или стекнување без основа и
- 5) обврските врз основа на договорите за работа на вработените кај стечајниот должник по отворањето на стечајната постапка.

Дел петти

ПРАВНИ ПОСЛЕДИЦИ ОД ОТВОРАЊЕТО НА СТЕЧАЈНАТА ПОСТАПКА

Глава прва

ОСНОВАНИ ПРАВНИ ПОСЛЕДИЦИ

Ден на настапување на правните последици

Член 136

(1) Правните последици од отворањето на стечајната постапка настапуваат наредниот ден кога огласот за отворање на стечајната постапка ќе биде истакнат на огласната табла.

(2) Ако решението за отворање на стечајната постапка по повод жалба биде укинато, а во повторна постапка стечајната постапка биде одново отворена, ќе се смета дека правните последици од отворањето на стечајната постапка настапиле од денот кога првото решение за отворање на стечајната постапка било истакнато на огласната табла.

(3) Со денот на отворањето на стечајната постапка престанува да тече каматата на необезбедените побарувања.

(4) На обезбедените побарувања се пресметува камата ако е договорена, но со право на наплата на каматата само до износот на вредноста на имотот којшто служи за обезбедување на побарувањето.

(5) Ако по намирувањето на сите останати побарувања има расположливи средства за исплата, стечајниот судија може да одобри пресметување и плаќање на камати и по поднесувањето на предлогот за поведување на стечајна постапка.

(6) Каматата од ставовите (4) и (5) на овој член се пресметува според закон, освен ако поинаку не е договорено.

Преминување на правата од должникот на стечајниот управник

Член 137

Со отворањето на стечајната постапка престануваат правата на членовите на органите на управување, управителот, односно директорот или друг орган на управување, застапниците и полномошниците, како и на членови на органите за надзор. Правата на членовите на органите на управување, управителот, односно директорот или друг орган на управување, застапниците и полномошниците во поглед на располагањето со имотот на стечајниот должник и на другите права кои со одветно се остваруваат заради спроведување на стечајната постапка преминуваат на стечајниот управник и тоа на начин, во обем и според условите утврдени во овој закон.

Забрана за отуѓување или оптоварување

Член 138

(1) Забраната за отуѓување или за оптоварување на имотот на должникот, која е определена со одредбите на други закони само заради заштита на интересите на определени лица, во стечајната постапка е без дејство.

(2) Одредбата од ставот (1) на овој член не се однесува на забраната за отуѓување и оптоварување на имотот на должникот до кое дошло во врска со постапката за извршување или обезбедување.

Располагање на должникот

Член 139

(1) Располагањето на поранешните застапници на должникот - правно лице, односно на должникот - поединец со имотот од стечајната маса по настапувањето на правните последици од отворањето на стечајната постапка се без правно дејство.

(2) На барање на другата страна ќе и се врати нејзината противчинидба од стечајната маса, ако со неа е зголемена вредноста на стечајната маса.

(3) Ако поранешниот застапник на должникот - правно лице, односно должникот - поединец располага со имотот од стечајната маса спротивно на ставот (1) од овој член, за преземените обврски, одговара лично со својот имот.

Исполнувања во корист на должникот

Член 140

Ако по отворањето на стечајната постапка некое лице директно ја исполни обврската на застапникот на должникот - правно лице или на должникот - поединец пред денот на објавувањето на огласот за отворање на стечајната постапка, иако обврската требало да се исполни во корист на стечајната маса, со таквото исполнување се ослободува од својата обврска ако докаже дека во време на исполнувањето не знаел дека стечајната постапка е отворена.

Наследство

Член 141

(1) Ако должникот пред отворањето или во текот на стечајната постапка наследил имот или примил легат, само тој има право да го прифати или да се откаже од наследството или од легатот. Исто така, само должникот има право да бара или да се откаже од деловите од оставината за кои тој може да бара издвојување врз основа на живеењето во заедничко домаќинство или врз основа на заедничкото стопанисување со оставителот.

(2) Кога на местото на должникот како наследник може да стапи некое друго лице, стечајниот управник не смее да располага со предметите што претставуваат дел од наследениот имот, ако според прописите што го регулираат наследувањето тој пренос би бил неполно важен во случај соодветниот наследник да успее во своето наследно-правно барање.

Поделба на имот на правна заедница

Член 142

(1) Ако должникот со некое трето лице е во сосопственичка или во некоја друга правна заедница или ортаклак, поделбата на имотот ќе се изврши надвор од стечајната постапка. За обврските од таквиот однос може да се бара одвоено намирување од уделот на должникот.

(2) Во стечајната постапка без дејство се одредбите од договорот со кој во правните заедници од ставот (1) на овој член, се исклучува трајно или за определено време правото на раскинување на таквата заедница или со кои за тоа се утврдува посебен отказан рок. Истото важи и за одредбите на тестаментот на кој се темели заедницата, како и за соодветниот договор на сонаследниците.

Преземање парници

Член 143

(1) Парниците што во времето на отворањето на стечајната постапка биле во тек за имотот што влегува во стечајната маса, ќе ги преземе стечајниот управник, во име и за сметка на должникот.

(2) Ако стечајниот управник веднаш по продолжувањето на парницата која била во прекин го признае тужбеното барање или се откаже од тужбеното барање, спротивната странка ќе може да ги оствари трошоците на парничната постапка само како стечаен доверител. Во спротивно, парничните трошоци ќе се намират како долгови на стечајната маса.

Побарувања на стечајните доверители

Член 144

Стечајните доверители можат да ги остварат своите побарувања спрема должникот само во стечајната постапка.

Престанок на правата стекнати со извршување или обезбедување

Член 145

Ако стечајниот доверител во текот на последните 90 дена пред поднесувањето предлог за отворање на стечајна постапка или потоа, со судско извршување или со обезбедување, стекне некое различно или слично право над имотот на должникот што влегува во стечајната маса, тоа право престанува со отворањето на стечајната постапка.

Забрана на извршување и обезбедување

Член 146

(1) По отворањето на стечајната постапка одделните стечајни доверители не можат против должникот да бараат обезбедување на побарувањата или извршување на деловите од имотот што влегува во стечајната маса, ниту на друг имот на должникот.

(2) Доверителите кои не се стечајни доверители во текот на стечајната постапка не се овластени да бараат присилно извршување или обезбедување на идните побарувања на должникот - поединец по основ на договор за работа, или други слични правни работи, освен присилно извршување или обезбедување заради наплата на барање за издршка и на други побарувања што можат да се намират од оној дел на приходот на должникот од работниот однос од кој не може да се намират побарувањата на другите доверители.

(3) Постапките на извршувањето и обезбедувањето од ставовите (1) и (2) на овој член што се во тек во времето на отворањето на стечајната постапка се прекинуваат.

(4) По отворањето на стечајната постапка излачните, односно различните доверители, можат заради остварување на своите права да поведат против должникот постапки на извршување и обезбедување според правилата за извршување и обезбедување. Прекинатите постапки на извршување и обезбедување што тие доверители ги повеле пред отворањето на стечајната постапка, ќе продолжат и ќе се спроведат според правилата за извршување и обезбедување.

Решение на стечајниот судија за прекинување на постапка за извршување

Член 147

(1) На барање на различен доверител или стечаен управник, стечајниот судија може да донесе решение со кое ќе ја прекине постапката за извршување согласно со членот 146 став (4) од овој закон, ако на доверителот му обезбеди соодветна заштита на обезбеденото побарување. Под соодветна заштита на обезбедено побарување се подразбира обезбедување утврдено со одлука на судот со кое вредноста на гаранциите е поголема од вредноста на побарувањата на доверителот, така што нема по која било основа да се намали можноста доверителот да го наплати своето побарување и да претрпи штета во текот на постапката.

(2) Со заштитата од ставот (1) на овој член на различниот доверител мора да му се обезбеди:

1) соодветна компензација за секое можно намалување на обезбеденото побарување по пат на готовински исплаќања или

2) соодветна замена или дополнително обезбедување со поседување на дел од имотот или

3) гаранција за каматата која ќе се акумулира, така што вредноста на гаранцијата, во моментот на поднесувањето на барањето ќе го обезбеди побарувањето.

(3) Кога доверител или друго лице намира обезбедено побарување на обезбеден доверител според обврска преземена во стечаен план, на обезбедениот доверител му престанува правото да бара извршување на обезбеденото побарување. Исполнувањето на обврската се констатира во судска одлука на стечајниот судија која е правна основа за бришење од јавните книги на оптоварувањето на стечајната маса.

Забрана на извршување заради остварување на побарувања спрема стечајната маса

Член 148

(1) Во периодот од шест месеца од моментот на отворањето на стечајната постапка нема да се дозволи присилно извршување заради намиравање на побарувањата што претставуваат обврски на стечајната маса во стечајната постапка, освен во случаите кога побарувањето произлегува од правна работа преземена од страна на стечајниот управник.

(2) Одредбата од ставот (1) на овој член не се однесува и на:

1) обврските на стечајната маса од двострано товарни договори што стечајниот управник одлучил да ги исполни;

2) обврските од траен облигационен однос за времето по првиот рок во кој стечајниот управник можел да го откаже договорот и

3) обврските од траен облигационен однос ако стечајниот управник примил противчинидба во корист на стечајната маса.

Исклучување на другите облици на правно стекнување

Член 149

(1) По отворањето на стечајната постапка не може полноважно да се стекнуваат права на делови од имотот што влегува во стечајната маса и кога тоа стекнување не се заснова на располагањето на должникот или на присилното извршување или обезбедување во корист на стечајниот доверител.

(2) Одредбата од ставот (1) на овој член не се однесува на случаите на стекнување врз основа на располагањето на стечајниот управник, на судска продажба, работи на излачните и на различните доверители во согласност со овој закон, како и на случаите на стекнување со доверба во јавните книги.

Заедничка штета

Член 150

Надомест на штетата што заеднички ја претрпеле стечајните доверители заради намалување на имотот што влегува во стечајната маса пред или по отворањето на стечајната постапка (заедничка штета), во текот на стечајната постапка може да бара само стечајниот управник. Ако барањата за надомест на штетата се насочени против стечајниот управник, таквите барања може да ги истакнува само новопоставениот стечаен управник.

Лична одговорност на неограничено одговорните содружници

Член 151

Ако стечајна постапка е отворена над имотот на правно лице во кое постојат неограничено одговорни содружници, односно членови личната неограничена одговорност на тие содружници, односно членови за обврските на тоа правно лице во текот на стечајната постапка, може да ја побара само стечајниот управник.

Задржување на правото на пребивање

Член 152

Ако стечајниот доверител во времето на отворањето на стечајната постапка имал, врз основа на закон или договор, право на пребивање, отворањето на стечајната постапка не го ограничува тоа право.

Стекнување право на пребивање во текот на стечајната постапка

Член 153

(1) Ако во времето на отворањето на стечајната постапка побарувањата или едно од побарувањата што треба да се пребијат, сè уште се под одложен услов или сè уште не пристигнале или побарувањата не се насочени на истородни чинидби, до пребивање ќе дојде дури откако ќе бидат исполнети потребните услови за тоа. Во вакви случаи нема да се применуваат одредбите на членовите 119 и 123 од овој закон. Пребивањето е исклучено ако побарувањето со кое треба да се изврши пребивањето станало безусловно и пристигнало пред пребивањето да стане возможно.

(2) Дозволено е пребивањето на побарувања што гласат на различни валути или пресметковни единици. Пресметувањето се врши според курсот што важи во местото на плаќање во времето на приемот на изјавата за пребивање.

Недопуштено на пребивање

Член 154

Пребивање не е допуштено, ако:

1) стечајниот доверител станал гарант во полза на стечајната маса дури по отворањето на стечајната постапка;

2) стечајниот доверител го стекнал своето побарување од друг доверител дури по отворањето на стечајната постапка;

3) стечајниот доверител го стекнал побарувањето со цесија за последната година пред отворањето на стечајната постапка, а знаел или морал да знае дека должникот станал неспособен за плаќање или дека против него е поднесен предлог за отворање на стечајна постапка. Исклучително пребивање ќе биде дозволено ако се работи за побарување што е отстапено во врска со исполнување на неисполнети договори, или за побарување што оживеало со успешно побивање на правна работа на должникот;

4) стечајниот доверител ја стекнал можноста за пребивање со правна работа што може да се побива и

5) доверителот чие побарување треба да се намира од имотот на должникот - поединец што не влегува во стечајната маса, а должникот го долгува на стечајната маса.

Забрана за примање на поштенски пратки

Член 155

(1) За да се откријат или да се спречат правните работи на должникот на штета на доверителите, стечајниот судија, на барање на стечајниот управник или по службена должност, ќе донесе решение со кое ќе нареди одредени или сите поштенски пратки за должникот да му се доставуваат нему, на стечајниот управник. Стечајниот судија ќе го донесе ваквото решение откако ќе го сослуша должникот, освен ако поради посебните околности на случајот таквото сослушување би можело да ја загрози целта на донесувањето на таквата одлука. Ако должникот претходно не бил сослушан, стечајниот судија на барање на доверител е должен да образложи зошто така постапил и дополнително да го сослуша должникот веднаш штом ќе престанат да постојат причините поради кои таквото сослушување не било спроведено.

(2) Сечајниот управник има право да ги отвора пратките што ќе му се доставуваат, но е должен пратките што не се однесуваат на сечајната маса, без одлагање да му ги испрати на сечајниот судија. Сечајниот судија има право на увид во другите пратки.

(3) Против решението за одредување на забрана за примање на поштенски пратки должникот има право на посебна жалба. Откако ќе го сослуша сечајниот управник или доверител, сечајниот судија со решение ќе ја укине забраната ако оцени дека таа повеќе не е потребна.

Издршка од сечајната маса

Член 156

(1) Собранието на доверители одлучува во кој обем ќе им се дава издршка од сечајната маса на должникот - поединец и на неговото семејство.

(2) До одлуката на собранието на доверители, сечајниот судија на предлог на сечајниот управник може да му одреди нужна издршка на должникот. На ист начин издршката им се гарантира и на лицата кои тој е должен по закон да ги издржува.

(3) Одредбите на овој член на соодветен начин ќе се применат на лично одговорните содружници на должникот кои имаат овластување за застапување.

Глава втора

ИСПОЛНУВАЊЕ НА ПРАВНИТЕ РАБОТИ

Право на сечајниот управник на избор

Член 157

(1) Ако должникот и неговиот соговорник на денот на отворањето на сечајната постапка не исполнеле или не исполнеле во целост некој двострано товарен договор, сечајниот управник може да го исполни договорот наместо должникот и да бара исполнување од другата договорна страна.

(2) Ако сечајниот управник го одбие исполнувањето, другата договорна страна може да ги остварува своите побарувања поради неисполнување само како стечаен доверител. Ако другата договорна страна е должна прва да го исполни договорот и ако таа го повика сечајниот управник да се изјасни за своето право на избор, управникот е должен во рок од осум дена со препорачана пратка да ја извести таа договорна страна дали има намера да побара исполнување на договорот. Ако не постапи така, сечајниот управник нема да може да бара исполнување.

Фиксни договори и термински договори

Член 158

(1) Ако испораката на стока што има пазарна или берзанска цена е договорена за фиксно определено време или во фиксен рок, а тоа време или истекот на рокот настапи дури по отворањето на сечајната постапка, другата договорна страна не може да бара исполнување, туку само надоместок поради неисполнување на фиксните договори.

(2) Ако за финансиско исполнување што има пазарна или берзанска вредност е определено време или рок, а тоа време или истекот на тој рок настапи по отворањето на сечајната постапка, другата страна не може да бара исполнување, туку само надоместок поради неисполнување на фиксните договори.

(3) За финансиско исполнување од ставот (2) на овој член, особено се сметаат:

1) испорака на благородни метали;

2) предавање на хартии од вредност или слични права, ако стекнување удел во некое трговско друштво не е сторено со намера за воспоставување тајна врска со тоа друштво;

3) плаќања во пари што се исполнуваат во странска валута или во некоја пресметковна единица;

4) плаќања во пари чии износи се директно или индиректно одредени со курсот на странската валута или пресметковната единица, со каматна стапка на побарувањето или со цената на други стоки или услуги и

5) опциите и другите права на испорака или парични чинидби во смисла на одредбите од точките 1 до 4 на овој став.

(4) Ако работите за финансиско исполнување се опфатени со еден рамковен договор за кој е предвидено дека во случај на повреда на договорните одредби тој може да биде раскинат само во целост, сите тие работи ќе се сметаат како еден двострано товарен договор во смисла на одредбата од членот 157 ставови (1) и (2) на овој закон.

(5) Надоместокот поради неисполнување на работите наведени во овој член се состои во разликата меѓу договорената цена и пазарната или берзанската цена, што вториот работен ден по отворањето на сечајната постапка во местото на исполнување важи за договорите со договорено време на исполнување. Другата страна своето побарување на таквиот надоместок може да го оствари само како стечаен доверител.

Деливи чинидби

Член 159

Ако долгуваната чинидба е делива и ако другата страна својата чинидба во времето на отворањето на сечајната постапка веќе делумно ја исполнила, таа своето побарување на противчинидбата што одговара на нејзината делумно исполнета чинидба ќе може да го оствари како стечаен доверител, дури и ако сечајниот управник побара исполнување на преостанатиот дел од чинидбата. Другата страна нема право поради неисполнување на своето побарување на противчинидбата од сечајната маса да бара враќање на она што со делумното исполнување на нејзината чинидба пред отворањето на сечајната постапка преминало во имотот на должникот.

Прибелешка

Член 160

(1) Ако во јавната книга е запишана прибелешка заради обезбедување на барањето за стекнување или укинување на права на некои од недвижностите на должникот или на некое право запишано во корист на должникот или заради обезбедување на барање за промена на содржината или на редот на тоа право, доверителот може да го намира своето побарување како доверител на сечајната маса. Истото важи и ако должникот презел некои натамошни обврски спрема доверителот, па во целост или делумно не ги исполнил.

(2) Одредбата од ставот (1) на овој член на соодветен начин ќе се примени и на прибелешките запишани во Централниот регистар и во други соодветни регистри.

Задржување на правото на сопственост

Член 161

(1) Ако должникот пред отворањето на сечајната постапка продал подвижен предмет со задржување на правото на сопственост и на купувачот му го предал предметот во владение, купувачот може да побара исполнување на договорот за продажба. Истото важи и ако должникот презел натамошни обврски спрема купувачот, па во целост или делумно не ги исполнил.

(2) Ако пред отворањето на сечајната постапка должникот купил подвижен предмет, при што продавачот и по предавањето на предметот го задржал правото на сопственост, сечајниот управник има право на из-

бор во согласност со одредбите на членот 149 од овој закон. Сечајниот управник не е обврзан да ја даде изјавата во врска со својот избор до одржувањето на извештајното собрание, по што тој мора да го стори тоа без одлагање. Одредбата од овој став нема да се применува ако до одржувањето на извештајното собрание се очекува битно намалување на вредноста на подвижниот предмет, а доверителот го известил сечајниот управник за таа околност.

Потрајно обврзни односи

Член 162

(1) Договорите за закуп на недвижности или на простории, во кои должникот се појавува како закуподавец, остануваат во сила во корист на сечајната маса.

(2) Одборот на доверители може да одлучи да престане договорот за закуп од ставот (1) на овој член и да го задолжи сечајниот управник да го откаже договорот.

(3) Ако закупопримачот не се исели по истекот на отказниот рок, сечајниот судија донесува решение со кое ќе му наложи да се исели. Против тоа решение може да се изјави жалба до сечајниот совет.

(4) Правата што се однесуваат на времето пред отворањето на сечајната постапка другата договорна страна може да ги оствари само као стечаен доверител.

Располагање со побарувања од закупен однос

Член 163

(1) Ако должникот како закуподавец на недвижност или просторија пред отворањето на сечајната постапка располагал со побарувања од закупен однос за некое подоцнежное време, тоа располагање е правно полноважно само во делот кој се однесува на закупнината за календарскиот месец што тече во времето на отворањето на сечајната постапка. Ако отворањето на постапката настапило по петнаесеттиот ден во месецот, располагањето произведува правно дејство и за следниот календарски месец.

(2) Располагањето од ставот (1) на овој член, особено се однесува на наплатата на закупнината. Располагањето врз основа на присилно извршување е изедначено со договорното располагање.

(3) По исклучок од членовите 153 став (2) и 154 точка 4 на овој закон, закупецот може да ги пребие своите побарувања спрема должникот со побарувањата на должникот од закупниот однос во смисла на одредбата од ставот (1) на овој член.

Должникот како закупец

Член 164

(1) Договорите за закуп на недвижност или на просторија во кои должникот е закупец, сечајниот управник може да ги откаже придржувајќи се на законскиот отказан рок, без оглед на тоа што во конкретниот договор бил договорен некој друг отказан рок. Ако сечајниот управник изјави отказ, другата договорна страна може како стечаен доверител да бара надомест на штета причинета од предвремен престанок на договорен однос.

(2) Секоја страна е должна во рок од 15 дена да ја извести другата страна за тоа дали има намера да се откаже од договорот, а ако тоа не го стори го губи правото на откажување.

(3) Ако должникот во времето на отворањето на сечајната постапка сè уште не ја презел недвижноста или просторијата, сечајниот управник и другата договорна страна можат да се откажат од договорот. Ако сечајниот управник го откаже договорот, другата страна може како стечаен доверител да бара надоместок на штета причинета од предвремениот престанок на договорот.

Забрана на откажување на договорот за закуп

Член 165

(1) Ако должникот е закупец, другата договорна страна не може да го откаже договорот за закуп по поднесувањето на предлогот за отворање на сечајна постапка:

1) поради доцнењето на плаќањето на закупнината до кое дошло пред отворањето на сечајната постапка и

2) поради влошувањето на имотната состојба на должникот.

(2) По исклучок од ставот (1) на овој член, другата договорна страна може да го откаже договорот за закуп по поднесување на предлогот за отворање на сечајната постапка, ако со тоа се согласи одборот на доверители. Ако договорот за закуп остане во сила сечајниот должник има обврска редовно да ја плаќа договорената закупнина, а побарувањето врз основа на тој договор спаѓа во прв исплатен ред, како трошок на сечајната постапка.

(3) Ако сечајната постапка е поведена пред сечајниот должник да ја земе во владение недвижноста како закупец, сечајниот управник и закуподавачот можат да го откажат договорот.

Договори за вработување

Член 166

(1) Со денот на отворањето на сечајната постапка договорите за вработување склучени меѓу работникот и работодавецот - должник престануваат.

(2) Сечајниот управник донесува решение со кое констатира дека договорот за вработување на работникот престанал. Против ова решение не е дозволена жалба.

(3) Сечајниот управник заради остварување на правата на работникот примерок од решението од ставот (2) на овој член го доставува до надлежната служба за посредување при вработување на чие подрачје се наоѓа седиштето на сечајниот должник во рок од три дена од денот на донесувањето.

(4) Со денот на отворање на сечајната постапка престануваат и договорите со кои се уредуваат односите меѓу друштвото со извршните членови на одборот на директори, членовите на управниот одбор, односно управителите.

(5) Сечајниот управник може, по претходно добиена писмена согласност од сечајниот судија, да склучува нови договори за вработување на определено време за завршување на започнатите работи и за отстранување на можните штети. Ако има потреба од склучување нови договори, приоритет ќе имаат поранешните работници кои биле вработени кај должникот.

(6) Платите и надоместоците на работниците ги определува сечајниот управник во согласност со закон и колективен договор, а врз основа на претходно добиена писмена согласност од сечајниот судија.

(7) Платите и надоместоците од ставот (6) на овој член се намируваат како обврски на сечајната маса.

Престанок на налогот и на договорот за извршување на работите

Член 167

(1) Налогот на должникот што се однесува на имотот што влегува во сечајната маса престанува со отворањето на сечајната постапка.

(2) Налогопримачот е должен заради отстранување на штетата да продолжи со извршувањето на работата што не трпи одлагање и по отворањето на сечајната постапка сè додека сечајниот управник не го преземе извршувањето на работата. Побарувањата на налогопримачот во врска со така продолженото извршување на работата се намируваат како побарувања на доверител на сечајната маса.

Понуди

Член 168

Понудите дадени на должникот или понудите што ги дал должникот престануваат да важат на денот на отворањето на стечајната постапка, ако до тој ден не се прифатени.

Престанок на полномошното

Член 169

(1) Полномошното на должникот, кое се однесува на имотот што влегува во стечајната маса, престанува со отворањето на стечајната постапка.

(2) Одредбите од членот 167 на овој закон на соодветен начин се применуваат и на полномошното.

Ликвидација

Член 170

Кога јавно трговско друштво, командитно друштво, командитно друштво со акции или друго правно лице во кое постојат неограничено одговорни содружници, односно членови ќе бидат ликвидирани поради отворање на стечајна постапка врз имотот на еден од неограничено одговорните содружници, односно членовите, содружникот, односно членот со право да го застапува соодветното друштво, односно правно лице за своите побарувања што произлегле од привременото продолжување на работите што не трпат одлагање или чие преземање може да предизвика значителни штети, ќе се рангира меѓу доверителите на стечајната маса.

Ништовност на договорните одредби

Член 171

Договорните одредби со кои однапред се исклучува или се ограничува примената на одредбите од членовите 157 до 170 на овој закон се без правно дејство.

Глава трета

ПОБИВАЊЕ НА ПРАВНИ ДЕЈСТВА НА СТЕЧАЈНИОТ ДОЛЖНИК

Општи одредби

Член 172

(1) Правните дејства преземени пред отворањето на стечајната постапка со кои се нарушува изедначеното намирување на доверителите (оштетувањето на доверителите), односно со кои одделни доверители се ставаат во поповолна положба, стечајниот управник во име на стечајниот должник и стечајните доверители може да ги побива во согласност со одредбите од овој закон.

(2) Несторувањето на тоа ќе се третира на сосема поеднаков начин како и сторувањето, односно како правно дејство, во смисла на ставот (1) од овој член, ќе се подразбира и пропуштањето на вршење на тие дејства.

Дозволено намирување

Член 173

(1) Правна работа преземена во последните три месеца пред поднесувањето на предлогот за отворање на стечајна постапка, со која на еден стечаен доверител му се дава или му се овозможува обезбедување или намирување во согласност со содржината на неговите права, може да се побива ако во времето кога е преземена, должникот бил неспособен за плаќање и ако доверителот во тоа време знаел или морал да знае за таа неспособност.

(2) Може да се побива и правната работа со која на еден стечаен доверител му се дава или му се овозможува обезбедување или намирување во согласност со содржината на неговите права, ако правната работа е преземена по поднесувањето на предлогот за отворање на стечајна постапка и ако доверителот во времето на нејзиното преземање знаел или морал да знае за неспособноста за плаќање или за предлогот за отворање на стечајна постапка.

(3) Ќе се смета дека доверителот знаел за неспособноста за плаќање или за предлогот за отворање на стечајна постапка ако знаел за околностите од кои нужно можело да се заклучи дека постои неспособност за плаќање или дека е поднесен предлог за отворање на стечајна постапка.

(4) За лице кое со должникот било блиско во времето на преземањето на работата (член 180) се претпоставува дека знаело за неспособноста за плаќање или за предлогот за отворање на стечајна постапка.

Недозволено намирување

Член 174

(1) Правна работа со која на еден стечаен доверител му се дава или му се овозможува обезбедување или намирување, коешто тој немал право да го бара или немал право да го бара на тој начин или во тоа време, може да се побива ако работата е преземена во текот на:

1) последните 30 дена пред поднесувањето на предлогот за отворање на стечајната постапка или потоа, или

2) 90 дена пред поднесувањето на предлогот за отворање на стечајната постапка, а должникот во тоа време бил неспособен за плаќање или

3) 90 дена пред поднесувањето на предлогот за отворање на стечајната постапка, а доверителот во времето на нејзиното преземање знаел дека со неа се оштетуваат стечајните доверители.

(2) Ќе се смета дека доверителот знаел дека со работата се оштетуваат доверителите од ставот (1) точка 3 на овој член, ако знаел за околностите врз основа на кои нужно можело да се заклучи дека со неа доверителите се оштетуваат. За лице кое со должникот било блиско во времето на преземањето на работата (член 185) се претпоставува дека знаело за оштетувањето на стечајните доверители.

Правни работи со кои доверителите непосредно се оштетуваат

Член 175

(1) Правната работа на должникот со која стечајните доверители непосредно се оштетуваат може да се побива, ако:

1) е преземена во текот на последните 90 дена пред поднесувањето на предлогот за отворање на стечајната постапка, ако во времето на нејзиното преземање должникот бил неспособен за плаќање и ако другата страна во тоа време знаела за таа неспособност или

2) е преземена по поднесувањето на предлогот за отворање на стечајна постапка, а другата страна во времето на правната работа знаела или морала да знае за неспособноста за плаќање или за предлогот за отворање на стечајна постапка.

(2) Со правната работа со која стечајните доверители непосредно се оштетуваат се изедначува правното дејство на должникот со кое должникот губи некое од своите права или поради што повеќе не може да ги оствари, или дејство врз основа на кое може да остане во сила или да се оствари некое имотно-правно побарување против должникот.

(3) Во случаите од ставовите (1) и (2) на овој член на соодветен начин се применуваат одредбите од членот 173 ставови (3) и (4) на овој закон.

Намерно оштетување**Член 176**

(1) Правна работа што должникот ја презел во последните десет години пред поднесувањето на предлогот за отворање на стечајна постапка или потоа со намера да ги оштети своите доверители, може да се побива ако другата страна во времето на преземањето на таа работа знаела за намерите на должникот. Знаењето за намерата се претпоставува ако другата страна знаела дека на должникот му се заканува неспособност за плаќање и дека со таа работа се оштетуваат доверителите.

(2) Двострано товарен договор склучен меѓу должникот и нему блиско лице, согласно со членот 180 од овој закон, може да се побива ако со него непосредно се оштетуваат стечајните доверители. Тој договор не може да се побива ако е склучен две години пред поднесувањето на предлогот за отворање на стечајна постапка или ако другата страна докаже дека во времето на склучувањето на договорот не ѝ била позната намерата на должникот да ги оштети доверителите.

Правни работи без надоместок или со безначаен надоместок**Член 177**

(1) Правна работа на должникот без надоместок или со безначаен надоместок може да се побива, освен ако е преземена четири години пред поднесувањето на предлогот за отворање на стечајната постапка.

(2) Ако се работи за вообичаен пригоден подарок со незначителна вредност, работата не може да се побива.

Тајно друштво**Член 178**

(1) Може да се побива правна работа со која на таен содружник во тајно друштво влогот во целост или делумно му е вратен или со која во целост или делумно му е простен неговиот удел во настаната загуба, ако договорот врз кој се темели работата е склучен во последната година пред поднесувањето на предлогот за отворање на стечајна постапка над имотот на јавниот содружник или потоа. Оваа одредба ќе се применува и кога договорот предизвикал, или кога како последица од договорот е предизвикана ликвидација на тајното друштво.

(2) Правната работа од ставот (1) на овој член не може да се побива ако причината за отворањето на стечајната постапка настапила дури по склучувањето на договорот.

Исплата на менични и чековни обврски**Член 179**

(1) Од примателот во случај на дозволено намирување согласно со членот 173 од овој закон, не може да се бара враќање на она што должникот му го исплатил врз основа на меница, ако според меничното право во случај да одбие да го прими плаќањето примателот би го изгубил меничното барање спрема другите менични должници.

(2) Исплатениот меничен износ мора да го намира последниот регресен должник, или, ако тој меницата ја продал за сметка на трето лице, тоа трето лице, ако последниот регресен должник или третото лице во времето кога меницата ја продало или ја дало да се продаде, знаеле за неспособноста на должникот за плаќање или за предлогот за отворање на стечајна постапка. Одредбите од членот 173 ставови (3) и (4) на овој закон се применуваат на соодветен начин.

(3) Ставовите (1) и (2) на овој член на соодветен начин се применуваат на исплатите на должникот врз основа на чекови.

Блиски лица**Член 180**

(1) За блиски физички лица на должникот - поединец, во смисла на овој закон, се сметаат:

1) брачниот другар на должникот, дури и ако бракот е склучен по правната работа или ако престанал во последната година пред преземањето на работата;

2) роднини на должникот или на брачниот другар во права линија, браќата и сестрите, односно полубраќата и полусестрите на должникот или брачниот другар од точката 1 на овој став, како и брачните другари на тие лица и

3) лица кои живеат во заедничко домаќинство или во трајна животна заедница со должникот или живееле со должникот во последната година што ѝ претходела на работата.

(2) За блиски лица на должникот - правно лице, во смисла од овој закон, се сметаат:

1) управителот, односно управителите, членовите на органите на управувањето и членовите на надзорните органи и лично одговорните содружници на должникот и лицата кои во капиталот на должникот учествуваат со повеќе од една четвртина;

2) лице кое поради својата статусно-правна или трудово-договорна врска со должникот има можност да биде запознаено со економската положба на должникот и

3) лица кои имаат лични врски наведени во ставот (1) од овој член со едно од лицата наведени под точката 1 или 2, освен ако лицата наведени под точката 1 или 2 на овој став се со закон обврзани да ја чуваат тајноста на фактите во врска со работењето на должникот.

(3) За поврзани лица се сметаат лицата определени со Законот за трговските друштва.

Засметување на роковите пред поднесувањето на предлогот за отворање на стечајна постапка**Член 181**

(1) Роковите определени во одредбите од членовите 173 до 180 на овој закон се пресметуваат од почетокот на денот во месецот што по број одговара на денот на кој предлогот за отворање на стечајната постапка е примен во судот. Ако тој ден со тој број не постои, рокот се пресметува од почетокот на наредниот ден.

(2) Ако се поднесени повеќе предлози за отворање на постапка, за предлог се смета првиот предлог поднесен во согласност со овој закон и соодветно образложение дури и ако постапката е отворена по повод некој подоцнежен предлог.

Време на преземање на правното дејство**Член 182**

(1) Се смета дека правното дејство е преземено кога ќе настапат неговите правни последици.

(2) Кога заради полноважност на некоја правна работа е потребен упис во јавна книга или во соодветен регистар, ќе се смета дека правната работа е преземена кога ќе бидат исполнети другите претпоставки за нејзината полноважност, кога изјавата на волја за упис ќе стане обврзувачка за должникот и кога другата страна ќе поднесе барање за упис на правната промена.

(3) Ако е поднесено барање за упис на приклучка заради обезбедување на право на правна промена, на соодветен начин ќе се примени одредбата од ставот (2) на овој член.

(4) Ако правното дејство е со услов или со рок, мерило е времето на негово преземање, а не времето на настапување на условот или истекот на рокот.

Извршна исправа

Член 183

Може да се побива и правно дејство за кое е добиено извршна исправа и дејство кое е преземено во постапка за присилно извршување, ако е тоа определено со закон.

Плаќање во готово

Член 184

Ако должникот за својата чинидба примил противчинидба со еднаква вредност, што директно (непосредно) влегла во неговиот имот, правното дејство по повод кое чинидбата е извршена може да се побива само под условите од членот 176 на овој закон.

Правни средства и правни последици од побивањето

Член 185

(1) Стечајните доверители и стечајниот управник, во име на стечајниот должник, можат да ги побиваат правните дејства на стечајниот должник.

(2) Тужбата од ставот (1) на овој член може да се поднесе најдоцна до заклучувањето на стечајната постапка.

(3) Тужбата од ставот (2) на овој член се поднесува против лицето спрема кое е преземено побивањето дејство и против должникот ако тој не е тужител.

(4) Ако барањето од ставот (2) на овој член е усвоено, побивањето правно дејство е без дејство спрема стечајната маса и спротивната страна е должна да ги врати во стечајната маса сите имотни користи стекнати врз основа на побивањето дејство.

(5) Примателот на чинидбата без надомест или со незначителен надомест мора да го врати она што го примил, ако знаел или морал да знае дека со таква чинидба ги оштетува доверителите.

(6) Правните дејства на должникот можат да се побиваат и со истакнување приговор во парница без временското ограничување од ставот (2) на овој член.

Правата на противникот на побивање

Член 186

(1) Ако противникот на побивањето го врати назад она што го примил, неговото побарување повторно може да се намири.

(2) Противникот на побивањето има право да бара неговата противчинидба да му се врати од стечајната маса, ако од таа маса сè уште може да се издвои или ако масата е збогатена со вредноста на чинидбата. Инаку противникот на побивањето може своето право на враќање на противчинидбата да го оствари како стечаен доверител.

Побивање против правни следбеници

Член 187

(1) Правно дејство на должникот може да се побива и против наследник или друг универзален правен следбеник на противникот на побивањето.

(2) Правно дејство може да се побива против другите правни следбеници на противникот на побивањето, ако:

1) правниот следбеник во времето на стекнување знаел за околностите врз кои се темели можноста за побивање на стекнувањето на неговиот правен претходник;

2) правниот следбеник во времето на стекнување спаѓал во лицата кои се блиски на должникот согласно со членот 180 од овој закон, освен ако докаже дека во тоа време не знаел за околностите на кои се темели можноста за побивање на стекнувањето на неговиот правен претходник и

3) на правниот следбеник му е отстапено она што е стекнато без надоместок или со незначителен надоместок.

Правни дејства по отворањето на стечајната постапка

Член 188

(1) Правно дејство преземено по отворањето на стечајната постапка што останува во сила според правилата за веродостојност на она што е запишано во јавните книги, може да се побива според правилата за побивањето на правно дејство преземено пред отворањето на стечајот.

(2) Рокот за тужба од членот 185 на овој закон почнува да тече од настапувањето на правните последици од правното дејство.

Глава четврта

РАСПРЕДЕЛБА

Намирување на стечајните доверители

Член 189

(1) Стечајните доверители ќе се намируваат дури по заклучувањето на испитното (верификационо) рочиште. Намирувањето на стечајните доверители се врши преку авансна распределба на средствата, како и со конечна распределба.

(2) Кога во стечајната маса ќе бидат прибрани доволно парични средства веднаш се распределуваат меѓу доверителите во стечајната постапка (авансна распределба).

План за распределба

Член 190

(1) Пред да започне со распределбата на средствата, стечајниот управник ќе состави предлог на план за распределба.

(2) Предлогот на планот за распределба содржи вкупен износ на побарувањата, износот на паричните средства достапен за распределба од стечајната маса, список на побарувањата што ќе се земат предвид при распределбата, процентот на намирување на доверителите, како и износот на паричните средства кои ќе бидат издвоени за намирување на побарувањата на доверителите чии побарувања биле оспорени. Овој план ќе биде депониран во стечајното досие за увид на учесниците во стечајната постапка.

План за авансна распределба

Член 191

(1) По пристигнување на средствата на сметката, стечајниот управник е должен во рок од осум дена да состави предлог на план за авансна распределба. Овој предлог на план веднаш се доставува до членовите на одборот на доверители на одобрување. По одобрувањето од одборот на доверители, стечајниот управник го доставува предлогот на планот до стечајниот судија и сите доверители опфатени со планот. Во предлогот на планот стечајниот управник издвојува соодветен износ којшто е потребен за исплата на неисплатените и предвидени трошоци на стечајната маса.

(2) Во рок од осум дена од денот на доставувањето на планот за авансна распределба, доверителите имаат право на приговор до стечајниот судија.

(3) Стечајниот судија е должен да ги разгледа приговорите на доверителите, доколку има потреба да направи одредени исправки во овој план и да донесе решение со кое ќе го одобри планот за авансна распределба.

(4) Решението со кое се одобрува планот за авансна распределба се доставува до стечајниот управник кој е должен во рок од осум дена да изврши исплата на паричните средства на сметките на доверителите. По извршената исплата на средствата стечајниот управник е должен да состави посебен извештај за извршената исплата и да го достави до стечајниот судија, одборот на доверители, како и да го депонира во стечајното досие на должникот за увид на доверителите.

Разгледување на оспорените побарувања**Член 192**

(1) Доверителот, чие побарување не било утврдено, може во рок од осум дена од денот на доставување на планот за авансната распределба, на стечајниот управник да му достави доказ дека поднел тужба за утврдување на побарувањето и за кој износ, или дека се вмешал во постапката што веќе се води во врска со тоа побарување.

(2) Ако доверителот од ставот (1) на овој член го достави доказот од ставот (1) на овој член, стечајниот управник ќе издвои сразмерен дел на средства за намирување на соодветното побарување. Вака издвоениот дел нема да се распределува, а ќе биде задржан додека не биде донесена правосилна одлука во врска со оспореното побарување.

(3) Ако доверителот не го доставил доказот во рок предвиден во ставот (1) од овој член до стечајниот управник, го губи правото да биде намирен во стечајната постапка за побарувањето што не е утврдено.

Намирување на доверителите со право на одвоено намирување**Член 193**

(1) Доверителот со право на одвоено намирување, кој целосно не се намирил со продажба на имотот над кој има воспоставено право на одвоено намирување, е должен во рок од 15 дена од денот на извршената продажба да го извести стечајниот управник. Стечајниот управник е должен да го внесе доверителот во планот за распределба за остатокот на ненаплатеното побарување. Ако доверителот не го извести навреме стечајниот управник и не му поднесе докази, ненамиреното побарување на тој доверител нема да биде земено предвид при натамошната распределба.

(2) Ставот (1) од овој член нема да се применува ако стечајниот управник е овластен да располага со предметот врз кој постои правото за одвоено намирување.

Намирување на побарувањата што подлежат на одложен услов**Член 194**

(1) При авансната распределба ќе биде земен предвид целиот износ на побарувањето врзано за одложен услов. При таа распределба ќе се издвои од средствата наменети за распределба и ќе се задржи делот потребен за намирување на тоа побарување.

(2) При конечната распределба нема да се земат предвид побарувањата врзани за одложен услов ако можноста за настапувањето на тој услов е толку оддалечена и неверојатна што тоа побарување на денот на распределбата е безвредно. Во таков случај, делот што според ставот (1) од овој член бил издвоен и задржан за намирувањето на тоа побарување слободно може да се пренесе во средствата наменети за конечната распределба.

(3) Побарувањата врзани за раскинлив услов се земаат предвид при распределбата ако доверителот даде средства за обезбедување дека ќе го врати она што го примил од стечајната маса кога ќе настапи тој услов.

Дополнително намирување**Член 195**

На доверителите кои не биле земени предвид при авансната распределба, а кои ги исполнуваат условите наведени во членовите 192 и 193 од овој закон, при следната дополнителна распределба ќе им биде авансиран износ од остатокот на стечајната маса на начин што нив ќе ги стави на исто рамниште со другите веќе авансирани доверители. Дури потоа ќе може да се пристапи кон намирување на другите доверители.

Конечна распределба на средствата**Член 196**

(1) Конечната распределба на средствата ќе биде извршена со план за конечна распределба веднаш по целосно впаричување на имотот што влегува во стечајната маса.

(2) Предлогот на планот за конечна распределба се подготвува по истата постапка и на начин, како и предлогот на планот за авансна распределба.

(3) Стечајниот управник го подготвува предлогот на планот од ставот (1) на овој член во рок од осум дена од денот на пристигнување на средствата на сметката на стечајниот должник. Стечајниот управник е должен да состави и завршна сметка и завршен извештај.

(4) Стечајниот управник веднаш ги доставува предлогот на планот за завршна распределба, завршната сметка и завршниот извештај до членовите на одборот на доверители на согласност. По дадената согласност, стечајниот управник ги доставува предлогот на планот, завршната сметка и завршниот извештај до стечајниот судија кој ги објавува на огласната табла во судот.

(5) Против доставениот предлог на план за конечна распределба стечајните доверители имаат право на приговор во рок од осум дена од денот на објавувањето на огласната табла на судот. Приговорот се поднесува до стечајниот судија.

(6) Стечајниот судија во рок од осум дена одлучува по приговорите од ставот (5) на овој член и со решение го одобрува предлогот на планот за конечна распределба. Решението се доставува до доверителите кои поднеле приговор против предлогот на планот за конечна распределба и до стечајниот управник, а се депонира и во стечајното досие за увид на сите доверители.

(7) Против решението од ставот (6) на овој член право на жалба до стечајниот совет имаат доверителите чии приговори биле одбиени.

Завршно собрание на доверителите**Член 197**

(1) Стечајниот судија во наредните три дена од денот на одобрувањето на планот за конечна распределба свикнува завршно собрание на доверителите на кое тие:

1) ќе расправаат за завршната сметка и за завршниот извештај;

2) ќе го потврдат планот за конечна распределба на средствата и

3) ќе решаваат за предметите и правата што претставуваат дел од имотот што влегува во стечајната маса што не биле отугени, наплатени или претворени во пари.

(2) Одлуките на завршното собрание се донесуваат со мнозинство од утврдените побарувања претставени од присутните доверители.

(3) Ако собранието на доверители не го потврди планот за конечна распределба, конечна одлука донесува стечајниот судија. При донесувањето на одлуката стечајниот судија ќе ги цени причините за одбивање на планот за конечна распределба.

(4) Планот за конечната распределба на средствата и одлуките на завршното собрание на доверители го извршува стечајниот управник. Стечајниот управник е должен веднаш по потврдувањето на планот да изврши исплата на паричните средства на сметките на доверителите. По извршената исплата на средствата стечајниот управник е должен да состави посебен извештај за извршената исплата и да го достави до стечајниот судија, до одборот на доверители, како и да го депонира во стечајното досие на должникот за увид на доверителите.

Депонирање на задржаните средства**Член 198**

Средствата што во конечната распределба биле издвоени и задржани, стечајниот управник со согласност на стечајниот судија ќе ги депонира кај соодветна банка за натамошна распределба, на начин и според условите утврдени во овој закон.

Вишок што произлегол од конечната распределба**Член 199**

(1) Ако побарувањата на сите доверители во стечајната постапка со конечната распределба бидат намиренени во целост, стечајниот управник ќе го пренесе на должникот сиот преостанат вишок од стечајната маса или паричните средства.

(2) Ако должникот не е физичко лице, на сите лица кои поседуваат удели или акции во основната главнина на должникот, стечајниот управник ќе им го пренесе делот од тој вишок што би им припаднал на тие лица при ликвидација на должникот согласно со Законот за трговските друштва.

Глава петта**ЗАКЛУЧУВАЊЕ НА СТЕЧАЈНАТА ПОСТАПКА****Решение за заклучување на стечајната постапка****Член 200**

(1) Веднаш по извршувањето на конечната распределба на средствата, односно и на другиот имот на должникот, стечајниот судија ќе донесе решение за заклучување на стечајната постапка.

(2) Решението од ставот (1) на овој член се објавува согласно со членот 10 од овој закон и одредбите на членовите 69 став (6) и 72 став (2) од овој закон. Во решението за заклучување на стечајната постапка, стечајниот судија определува заклучувањето на стечајната постапка да се запише во трговскиот регистар, во јавните книги во кои се запишуваат правата врз недвижностите и во други соодветни регистри. Примерок од решението им се доставува на органите кои ги водат регистрите, односно јавните книги.

(3) Со заклучувањето на стечајната постапка и бришењето од трговскиот, односно од друг регистар, во кој е запишан должникот, правното лице - должник престанува да постои. Ако стечајната постапка завршила со усвојување план за реорганизација на должникот, се врши соодветен упис во трговскиот, односно во друг регистар во кој е запишан должникот заради спроведување на одобриениот план за реорганизација.

(4) Должникот трговец - поединец (во натамошниот текст: должник - поединец) со заклучувањето на стечајната постапка го губи својството трговец - поединец. Совесниот должник - поединец со заклучувањето на стечајната постапка може да побара ослободување од преостанатите обврски, под условите предвидени со овој закон.

(5) Стечајниот управник по целосната распределба е должен:

1) да ја извести банката и да побара бришење на сметката, а ако има остаток на средства кои сè уште не биле распределени по кој било основ на овој закон, да ги депонира како судски депозит и

2) да ја среди архивската граѓа согласно со Законот за архивската граѓа и архивската граѓа во изворна, комплетна и средена состојба со попис и опис, како и документарниот материјал со подолги рокови на чување, платни списоци, ЕВТ-2 картони, обрасци М-4 и пријави и одјави на вработените да ги предаде во Државниот архив на Република Македонија.

(6) Стечајниот управник има обврска да постапи според ставот (5) на овој член соодветно на Законот за архивската граѓа и професионалните стандарди за чување на документацијата.

(7) Стечајниот судија нема да ја одобри наградата на стечајниот управник, ако не ги исполни обврските од ставот (5) на овој член.

Решение за спроведување на дополнителна (одложена) распределба**Член 201**

(1) По барање на стечајниот управник или по барање на стечаен доверител или по службена должност, стечајниот судија ќе донесе решение за спроведување на дополнителна или одложена распределба, ако по завршното собрание:

1) издвоените и задржаните средства станале достапни за распределба;

2) средствата исплатени од стечајната маса повторно биле вратени назад и

3) биле идентификувани (определени) предметите и правата што претставувале дел на имотот што влегува во стечајната маса (новопронајден имот).

(2) Заклучувањето на стечајната постапка не го спречува стечајниот судија да донесе решение за спроведување на одложена распределба.

(3) Стечајниот судија може да не донесе вакво решение и да ги пренесе достапните средства или идентификуваните предмети на должникот, ако смета дека со оглед на малата вредност на износот или на предметот и трошоците на евентуалната дополнителна распределба, предавањето на должникот би било многу послободно. Донесувањето решение за одложена (дополнителна) распределба, стечајниот судија може да го услови со авансирање на средства за намирување на трошоците на таквата дополнителна распределба.

(4) Средствата од ставот (1) на овој член се чуваат на судскиот депозит од членот 200 став (5) на овој закон.

Жалба**Член 202**

(1) Решението со кое се одбива спроведување на дополнителна распределба, стечајниот судија ќе го достави до предлагачот. Против решението на стечајниот судија, предлагачот има право да изјави жалба до стечајниот совет во рок од осум дена.

(2) Решението со кое се дозволува спроведување на дополнителна распределба, стечајниот судија ќе го достави на стечајниот управник и на должникот. Против ова решение должникот може да изјави жалба до стечајниот совет во рок од осум дена по приемот на решението.

Спроведување на дополнителна распределба**Член 203**

Кога стечајниот судија донел решение за спроведување на дополнителна распределба, стечајниот управник ќе ја распредели достапната сума или приходите остварени од располагањето со идентификуваниот (определениот) предмет, врз основа на завршниот извештај. За таквата распределба, стечајниот управник ќе му поднесе посебен извештај и посебна сметка на стечајниот судија.

Дополнително сразмерно намирување**Член 204**

Доверителите на стечајната маса можат да побараат дополнително намирување на своите побарувања само од средствата што преостанале во стечајната маса, а за средствата за кои стечајниот управник дознал:

1) дури по утврдувањето на делот наменет за аванс на распределба;

2) за време на конечната распределба или

3) кога било донесено решение за спроведување на дополнителна (одложена) распределба, по нејзиното објавување.

Глава шеста

ЗАПИРАЊЕ НА СТЕЧАЈНАТА ПОСТАПКА

Запирање поради непостоење имот што влегува во стечајната маса

Член 205

(1) Ако по отворањето на стечајната постапка се утврди дека имотот што влегува во стечајната маса нема да биде доволен за намирување на трошоците на постапката, стечајниот судија ќе ја запре таа постапка и ќе донесе решение за заклучување на стечајната постапка. Стечајниот судија нема да ја запре постапката, ако биде авансиран доволен износ на средства од доверител.

(2) Пред да ја запре стечајната постапка, стечајниот судија ќе ги сослуша собрание на доверители, стечајниот управник и доверителите на стечајната маса.

(3) Сите парични средства достапни во стечајната маса, пред запирањето на таа постапка, стечајниот управник ќе ги употреби за намирување на дотогаш направените трошоци во постапката, сразмерно на нивните износи. Стечајниот управник веќе нема да биде обврзан да располага со имотот што влегува во стечајната маса, односно тој веќе нема да биде обврзан тој имот да го претвори во пари, а распределбата се врши без впаричување.

Известување за недоволноста на имотот што влегува во стечајната маса

Член 206

(1) Ако трошоците на стечајната постапка се покриени, но имотот што влегува во стечајната маса не е доволен за намирување на другите пристигнати обврски на стечајната маса, стечајниот управник ќе го извести стечајниот совет за недоволноста на имотот што влегува во стечајната маса. Оваа одредба ќе се применува и тогаш кога постои само веројатност дека на денот на нивното пристигнување, имотот нема да биде доволен за намирување на другите постојни обврски на стечајната маса.

(2) Обврските на стечајниот управник да управува и да располага со имотот што влегува во стечајната маса продолжуваат и по известувањето за недоволноста на имотот.

(3) Стечајниот судија го објавува известувањето согласно со членот 10 од овој закон за недоволноста на имотот што влегува во стечајната маса. Ова известување ќе им биде доставено лично на доверителите на стечајната маса.

Намирување на доверителите на стечајната маса

Член 207

(1) Стечајниот управник ги намирува обврските на стечајната маса по следниов редослед и сразмерно на износот на подеднакво рангираните обврски:

1) трошоци на стечајната постапка;

2) обврски на стечајната маса што станале правно обврзувачки по известувањето за недоволноста на имотот што влегува во стечајната маса, што не се класификуваат како трошоци на стечајната постапка и

3) други обврски на стечајната маса, вклучувајќи ја како последна издршката дадена според членот 156 од овој закон.

(2) За обврски на стечајна маса според ставот (1) точка 2 од овој член се сметаат:

1) обврски од двострано товарни договори, за чие исполнување стечајниот управник се изјаснил дури по доставувањето на известувањето за недоволноста на имотот што влегува во стечајната маса;

2) обврски што произлегуваат од договори за закуп, договори за дело, договори за работа или од други слични потрајни обврзни односи, за периодот по првиот ден на кој стечајниот управник имал право да го раскине таквиот договор, по известувањето за недоволноста на имотот што влегува во стечајната маса и

3) обврски што произлегуваат од договори за закуп, договори за дело, договори за работа или од други слични потрајни обврзни односи, ако и до мерката до која стечајниот управник барал нивно исполнување за сметка на стечајната маса, по известувањето за недоволноста на имотот што влегува во стечајната маса.

Забрана за извршување

Член 208

Ако стечајниот управник дал известување за недоволноста на имотот што влегува во стечајната маса, веднаш по тоа известување нема да се дозволи извршување заради намирување на побарувањата од имотот што влегува во стечајната маса наведени во членот 207 став (1) точка 3 од овој закон.

Запирање на постапката по известувањето дека не постои имот што влегува во стечајната маса

Член 209

(1) Откако стечајниот управник ќе го распредели имотот што влегува во стечајната маса, според одредбите на членот 207 од овој закон, стечајниот судија веднаш ќе донесе решение за заклучување на стечајната постапка.

(2) За своето работење по доставеното известување за недоволноста на имотот што влегува во стечајната маса, стечајниот управник ќе поднесе посебна завршна сметка и посебен завршен извештај.

(3) Ако по заклучувањето на стечајната постапка биле идентификувани (определени) одредени предмети или права што претставувале составен дел на имотот што влегува во стечајната маса, стечајниот судија, по барање на стечајниот управник или по барање на доверител на стечајната маса или по службена должност, ќе нареди одложена, односно дополнителна распределба. На оваа одложена распределба соодветно се применуваат членовите 201 став (3), 202 и 203 од овој закон.

Запирање на постапката поради дополнително утврдено непостоење на основи за отворање стечајна постапка

Член 210

По барање на должникот, стечајниот судија ќе ја запре стечајната постапка ако должникот докаже дека по отворањето на таа постапка тој не е неликвиден или непосредно не му претстои неликвидност, ако стечајната постапка е отворена поради тие причини. Стечајниот судија ќе го прифати предлогот на должникот за запирање на стечајната постапка ако на стечајниот судија му поднесе соодветни докази дека повеќе не постојат причините според кои е отворена стечајната постапка.

Запирање на постапката со согласност на доверителите

Член 211

(1) На барање на должникот, стечајниот судија ќе ја запре стечајната постапка, ако должникот, по истекот на рокот за пријавување на побарувањата поднесе заверени писмени изјави кај нотар за согласност за запирање на постапката на сите стечајни доверители што ги пријавиле своите побарувања.

(2) На предлог на должникот, стечајниот судија може да ја запре стечајната постапка и пред истекот на рокот за пријавување на побарувањата, ако не се познати други доверители, освен оние кои дале согласност според ставот (1) на овој член.

Постапка по предлогот за запирање на стечајната постапка

Член 212

(1) Стечајниот судија ќе го објави барањето за запирање на стечајната постапка што должникот го поднел според членовите 210 и 211 од овој закон. Поднесеното барање ќе биде депонирано во стечајното досие и ставено на увид на странките. Во случаите наведени во членот 211 од овој закон, барањето ќе биде придружено со изјави за согласност дадени од страна на доверителите. Секој стечаен доверител може да изјави приговор против барањето за запирање на постапката во рок од осум дена од денот на објавувањето на барањето за запирање на стечајната постапка.

(2) Пред да донесе одлука по барањето од ставот (1) на овој член, стечајниот судија ќе ја сослуша странката што го поднела барањето, стечајниот управник и одборот на доверители, ако таков одбор бил основан. Ако некој од стечајните доверители изјавил приговор против таквото барање, стечајниот судија пред да донесе решение, ќе го сослуша и тој доверител.

(3) Пред запирањето на стечајната постапка, стечајниот управник ќе ги исполни сите обврски и ќе ги намира сите неоспорени побарувања што претставуваат обврски на стечајната маса. За сите оспорени побарувања стечајниот управник ќе даде соодветно обезбедување.

Објавување и правно дејство на запирањето на стечајната постапка

Член 213

(1) Стечајниот судија ќе го објави решението со кое ја запрел, односно ја заклучил стечајната постапка според членовите 205, 209, 210 или 211 од овој закон и причините за запирање на таа постапка. Стечајниот судија однапред ќе ги извести должникот, стечајниот управник и одборот на доверители за датумот од кој ќе започне запирањето на стечајната постапка да произведува правно дејство согласно со членот 10 став (1) од овој закон. Во овој случај соодветно ќе се применува членот 199 од овој закон.

(2) По запирањето на стечајната постапка должникот повторно го стекнува правото слободно да управува и да располага со имотот што влегол во стечајната маса.

(3) Решението со кое стечајниот судија ја запрел, односно ја заклучил стечајната постапка, согласно со овој закон, го доставува до трговскиот регистар, односно до друг соодветен регистар, со барање да се изврши соодветен упис во регистарот.

(4) Примерок од решението од ставот (1) на овој член се доставува и до Централниот регистар.

Жалба

Член 214

(1) Против решението со кое стечајниот судија ја запрел, односно ја заклучил стечајната постапка, согласно со членовите 205, 210 или 211 од овој закон, секој доверител може да изјави жалба до стечајниот совет во рок од осум дена. Должникот, исто така, може да изјави жалба во рок од осум дена ако стечајната постапка е запрена врз основа на членот 205 од овој закон.

(2) Должникот може да изјави жалба и против решението на стечајниот судија со кое се одбива неговото барање за запирање на стечајната постапка, поднесено според членот 210 или 211 од овој закон. Жалбата се изјавува во рок од осум дена по приемот на решението.

(3) За изјавените жалби од ставовите (1) и (2) на овој член одлучува стечајниот совет.

Дел шести

ПЛАН ЗА РЕОРГАНИЗАЦИЈА

Глава прва

СОСТАВУВАЊЕ НА ПЛАНОТ

Основни одредби

Член 215

(1) Стечајната постапка која опфаќа реорганизација се спроведува според план за реорганизација којшто се сочинува во писмена форма.

(2) Ако се исполнети условите определени со овој закон, план за реорганизација може да се поднесе:

1) истовремено со поднесување на предлог за воведување на стечајна постапка од страна на должникот или од доверителот;

2) по предлог на доверител по отворањето на стечајната постапка до денот на одржувањето на извештајното собрание и

3) по предлог на стечајниот управник, според одлуката, односно инструкциите на собранието на доверители.

(3) План за реорганизација во смисла на одредбите на овој дел од законот, може да се спроведе на следниов начин:

1) ќе му се препушти на должникот управување или располагање со целиот или со еден дел од неговиот имот, освен ако со овој закон поинаку не е уредено;

2) ќе се спроведе соодветна статусна измена со цел да се пренесе имотот на должникот или еден дел од имотот на должникот на едно или на повеќе лица кои постојат или кои ќе бидат основани;

3) должникот ќе се спои со едно или со повеќе лица;

4) ќе се продаде цел или дел од имотот на должникот, со или без правата на одвоено намирување;

5) ќе се подели целиот или дел од имотот на должникот меѓу доверителите;

6) ќе се определи начинот на намирување на стечајните доверители;

7) ќе се намират или ќе се изменат правата на одвоено намирување;

8) ќе се намалат или одложат исплатите на обврските на должникот;

9) обврските на должникот ќе се претворат во кредит;

10) ќе се намира некоја или сите обврски на должникот кон доверителите со удел или со акции кои ги поседуваат содружниците, односно акционерите;

11) ќе се преземе гаранција или ќе се даде друго обезбедување за исполнување на обврските на должникот;

12) ќе се претвори некоја или сите обврски на должникот кон доверителите во удел или акции во реорганизираниот должник, во износ според претходна процена од страна на овластен проценител на нето вредноста на основната главнина на друштвото;

13) дополнително вложување;

14) ќе се дозволи зголемување на основната главнина на друштвото преку издавање на акции и удели за доверителите или за нови инвеститори;

15) измена на договорот за друштвото, статутот, односно друг основачки акт или друг акт на стечајниот должник со кој се определуваат посебни права на подносителот на планот за реорганизација;

16) согласност на стечајниот должник за прифаќање на лично управување согласно со овој закон и

17) секој друг начин или мерка која е во согласност со закон.

(4) Преносот на акциите се врши без посредување на берзата. За издавањето на новите акции не е потребна согласност од Комисијата за хартии од вредност.

(5) По правосилноста на решението за одобрување на планот за реорганизација, стечајниот управник поднесува барање за промена на уписите во Централниот депозитар за хартии од вредност за преносот на акциите, како и за акциите издадени според планот за реорганизација и ја известува Комисијата за хартии од вредност за извршеното зголемување на основната главнина.

Поднесување план за реорганизација

Член 216

(1) Овластениот субјект за поднесување план за реорганизација има обврска да му поднесе на стечајниот судија план за реорганизација најдоцна во рок од 45 дена од денот на добивањето на овластувањето.

(2) По барање на овластениот субјект за поднесување план за реорганизација стечајниот судија може да го продолжи рокот за подготвување на планот уште 15 дена. Со претходна одлука на одборот на доверители донесена со двотретинско мнозинство одборот на доверители може рокот да го продолжи уште најмногу за 60 дена.

(3) Кога собранието на доверители на извештајното рочиште го задолжило овластениот субјект да подготви план за реорганизација, подготвениот план за реорганизација се доставува до стечајниот управник и до стечајниот судија, а кога стечајниот управник е обврзан според овој закон да го подготви планот за реорганизација, планот го доставува до стечајниот судија и до одборот на доверители веднаш по неговото изготвување.

(4) Ако во определениот рок не биде поднесен план за реорганизација, со решение на стечајниот судија постапката веднаш продолжува со впаричување на имотот.

(5) Доколку се поднесени повеќе различни планови за реорганизација, стечајниот судија ќе го прифати оној план за кој дало согласност собранието на доверители, односно одборот на доверители ако е основан.

Содржина на планот

Член 217

Планот за реорганизација содржи подготвителен (декларативен) и спроведбен дел. Со планот за реорганизација се приложуваат и исправите наведени во членовите 219 и 224 од овој закон.

Подготвителен (декларативен) дел

Член 218

Подготвителниот (декларативниот) дел на планот за реорганизација ќе ги опише мерките што се преземени и мерките што треба да се преземат по отворањето на стечајната постапка со цел да се создаде основа за задоволување на правата на учесниците, податоци за основите и за ефектите на стечајниот план, други информации што би можеле да бидат релевантни за одлуката на доверителите во врска со прифаќањето на планот и за неговото одобрување од страна на стечајниот судија.

Содржина на планот за реорганизација

Член 219

(1) Планот за реорганизација ги содржи (спроведбен дел):

1) мерките и средствата за реализација на планот, како и детален опис на мерките кои е потребно да се преземат и начинот на кој ќе се спроведе реорганизацијата;

2) висината на паричните износи или имотот кој ќе служи за целосно или делумно намирување според исплатниот ред, вклучувајќи ги и обезбедените и необезбедените доверители, како и постапката за намирување на побарувањата и временската динамика на нивното плаќање (намирување);

3) описот на постапката за продажба на имотот со наведување на имотот кој ќе се продава со заложно право или без него и намена на приходите од таа продажба, роковите во кои ќе се изврши планот за реорганизација и роковите за реализација на главните елементи на плановите за реорганизација;

4) списокот на членовите на органите на управување и износот на нивните надоместоци;

5) списокот на стручните лица кои ќе бидат ангажирани и износот на наградата за нивната работа, како и износот на наградата за работа на стечајниот управник;

6) годишните финансиски извештаи за претходните пет години;

7) финансиските проекции, вклучувајќи ги проекцираните биланси на успех, билансите на состојба и извештајот за паричните текови за наредните пет години;

8) процената на паричните износи кои се очекуваат по продажбата на имотот во стечајната постапка, ако лицето е во стечај;

9) можноста за создавање нов долг од страна на должникот и видовите на гаранции кои можат да бидат понудени на доверителите - кредитори и инвеститори;

10) износот до кој должникот ќе биде ослободен од постојните обврски;

11) дефинирањето на начинот и дистрибуцијата на понудената компензација;

12) дефинирањето на организациски, менаџерски, законски, финансиски, техничко-технолошки и други мерки за спроведување на планот за реорганизација;

13) деловите кои можат да продолжат со работа, вработувањето и обемот на задоволувањето на доверителите ако планот за реорганизација содржи делумно впаричување на имотот и ефектите што ќе бидат постигнати со тоа;

14) можноста еден или повеќе доверители да ги намираат побарувањата на другите доверители, заради остварување на некои од начините на спроведување на планот за реорганизација утврдени во членот 215 од овој закон;

15) датумот на почетокот на примената на планот за реорганизација и

16) други податоци и содржини, како што е тоа определено со овој закон.

(2) Ако планот за реорганизација предвидува само еден доверител, односно санатор да го продолжи работењето на должникот, во тој случај кон планот се приложува и писмена изјава во која тој изјавува дека ќе ја продолжи работата на должникот и ќе биде одговорен за обврските што ќе произлезат во иднина од ваквото работење.

Групирање на доверителите

Член 220

(1) При утврдувањето на правата на учесниците во планот за реорганизација ќе се направи разлика меѓу доверители со право на одвоено намирување и на доверители од повисок исплатен ред, ако нивните права се засегнати од планот.

(2) Другите доверители можат да се организираат во групи според нивните интереси.

(3) Во рамките на секоја група доверители, на сите учесници мора да им бидат дадени еднакви права.

(4) Секој различен третман на учесниците кои формираат една група ќе бара согласност на сите заинтересирани учесници.

Доверители со право на одвоено намирување

Член 221

(1) Со планот за реорганизација нема да се засегне правото на различните доверители кои се намируваат од предметите врз кои постои релевантно различно право, освен ако планот за реорганизација не утврдува нешто друго.

(2) Во содржинскиот дел од планот за реорганизација ќе биде утврден процентот во кој ќе се исплатуваат овие доверители, односно степенот до кој ќе бидат намалени нивните права, детали за роковите на плаќањето, односно за рокот до кој се одложува наплатата на нивните побарувања и секакви други одредби што ќе бидат обврзувачки за овој тип доверители, ако планот не предвидува нешто друго.

Одговорност на должникот

Член 222

(1) Ако планот за реорганизација не утврдува нешто друго, по намирувањето на доверителите во стечајната постапка според одредбите на содржинскиот дел од планот за реорганизација должникот ќе биде ослободен од неговите преостанати обврски кон тие доверители.

(2) Кога должникот е трговско друштво во кое постојат неограничено одговорни содружници, ставот (1) од овој член соодветно ќе се применува и на личната неограничена одговорност на тие содружници.

Сопственички и други стварни права

Член 223

Кога во врска со спроведувањето на планот за реорганизација треба да бидат прибавени, изменети, пренесени или отуѓени сопственички или други стварни права врз подвижни предмети или врз недвижности, содржинскиот дел од планот за реорганизација мора да биде придружен со сите потребни правни изјави за волјата на учесниците. Кога планот за реорганизација се однесува на недвижности и права врз недвижности, тој мора да ги содржи неопходните упатства за сите дејства што треба да бидат преземени во врска со регистрацијата на тие права или товари во соодветните јавни книги во кои се укнижени правата врз недвижностите. Оваа одредба соодветно ќе се применува и кога се работи за права регистрирани во други соодветни регистри.

Натамошни прилози

Член 224

(1) Кога планот за реорганизација предвидува дека должникот ќе продолжи да го води својот деловен потфат (претпријатието) и ако должникот е поединец, планот ќе биде придружен со изјава на должникот за неговата подготвеност да продолжи да го води деловниот потфат (претпријатието) на начин и под услови утврдени во предложениот план за реорганизација. Ако должникот е трговско друштво во кое постојат неограничено одговорни содружници, планот за реорганизација ќе биде придружен со слични изјави на сите неограничено одговорни содружници. Ваквата должникова изјава не е потребна во ситуациите во кои самиот должник го поднел планот за реорганизација.

(2) Кога планот за реорганизација предвидува дека доверителите на должникот ќе стекнат акции, удели, права или интереси во трговско друштво, без оглед на тоа дали се работи за акции, удели, права или интереси во должникот или во трето лице, планот за реорганизација ќе биде придружен со изјави за согласност на сите такви доверители.

(3) Кога некое трето лице се согласило да ги преземе обврските спрема доверителите по прифаќањето на планот за реорганизација, планот за реорганизација ќе биде придружен со изјава за согласност на тоа трето лице.

(4) Кога со планот за реорганизација се предвидени статусни измени на должникот (припојување, спојување, поделба), кон планот треба да се приложат и изјави на правните лица кои ќе учествуваат во статусните измени.

Изјаснување за планот

Член 225

(1) Планот за реорганизација ќе биде доставен на разгледување и за мислење до одборот на доверители и до претставниците на вработените.

(2) Стечајниот судија по добивањето на планот за реорганизација го доставува до одборот на доверители и до стечајниот управник да се изјаснат по планот во рок од 15 дена од денот на доставувањето.

Запирање на располагањето и на намирувањата

Член 226

(1) По барање на должникот или по барање на стечајниот управник, стечајниот судија со решение ќе нареди да запре со располагањето или со распределбата на имотот што влегува во стечајната маса, до степенот до кој таквото располагање или распределба можат да го загрозат или да му наштетат на спроведувањето на поднесениот план за реорганизација.

(2) По барање на должникот, стечајниот управник, одборот на доверители или лицето кое поднело предлог на план за реорганизација, стечајниот судија со решение ќе нареди да не се покренува постапка на одземање на правото на користење на градежно неизградено земјиште, ако градежното земјиште е дел од планот за реорганизација.

Депонирање на планот за реорганизација

Член 227

Планот за реорганизација, заедно со сите свои прилози и заедно со сите примени мислења, ќе биде доставен во судот за увид на учесниците. Рокот за увид изнесува осум дена од денот на доставувањето на планот во судот.

Глава втора

ПРИФАЌАЊЕ И ОДОБРУВАЊЕ НА ПЛАНОТ ЗА РЕОРГАНИЗАЦИЈА

Собрание за расправа и за гласање по предложениот план за реорганизација

Член 228

(1) Стечајниот судија ќе свика собрание на доверителите за расправа и за гласање по предложениот план за реорганизација (во натамошниот текст: собрание за расправа и за гласање по планот за реорганизација) во наредните три дена од денот кога истекол рокот за увид на планот за реорганизација определен во членот 227 од овој закон.

(2) Собранието за расправа и за гласање по планот за реорганизација ќе се одржи во рок кој не е пократок од 21 ден, но не подолг од 30 дена од денот на свикнувањето на собранието на доверители.

(3) Стечајниот судија ќе го објави датумот на одржувањето на собранието од ставот (2) на овој член и ќе назначи дека предложениот план за реорганизација и примените изјаснувања се достапни за увид на учесниците во стечајното досие.

(4) Стечајните доверители, доверителите со право на одвоено намирување, должникот и претставниците на вработените ќе бидат известени за одржување на собранието преку негово јавно објавување во еден од три дневни весници со најголем тираж коишто се дистрибуираат на територијата на Република Македонија и преку истакнување на огласна табла во судот и кај должникот.

(5) На свиканото собрание од ставот (2) на овој член се разгледува предложениот план за реорганизација, се утврдуваат гласачките права на доверителите и се гласа по предложениот план за реорганизација.

Спојување со испитното рочиште со собранието за расправа и за гласање по планот за реорганизација

Член 229

Собранието за расправа и за гласање по планот за реорганизација не смее да биде свикано пред да се одржи испитното (верификационото) рочиште. Испитното рочиште и собранието за расправа и за гласање по планот за реорганизација можат да се одржат истовремено.

Гласачки права на стечајните доверители

Член 230

При гласањето за планот за реорганизација, правото на глас на стечајните доверители се остварува со соодветна примена на членот 48 ставови (1), (2) и (3) од овој закон. Доверителите со право на одвоено намирување можат да гласаат само како стечајни доверители ако должникот им е лично одговорен и ако тие се откажале од своето право на одвоено намирување или ако нивните побарувања не биле целосно намирени преку правото за одвоено намирување само за ненамирениот дел.

Гласачки права на доверителите со право на одвоено намирување

Член 231

(1) Ако правниот статус на доверителите со право на одвоено намирување е содржан во планот за реорганизација, на собранието за расправа и за гласање по планот за реорганизација ќе се расправа и за гласачките права на секој од овие доверители одделно. На секој доверител со право на одвоено намирување ќе му биде дадено право на глас ако тоа право не било оспорено ниту од страна на стечајниот управник, ниту од страна на доверителите со право на одвоено намирување, ниту од страна на стечајните доверители. На оспорените, на одложените и на сè уште непристигнатите права на одвоено намирување соодветно ќе се применуваат членовите 48 ставови (2) и (3) и 120 од овој закон.

(2) Доверителите кои до појавувањето на причината за отворање на стечајната постапка едно одредено право го поседувале заеднички или чии права претставувале едно единствено право, при гласањето ќе се сметаат како еден доверител. Одредбата од овој став ќе се применува и кога врз правото постои право на залога или право на плодоуживање.

Потребно мнозинство

Член 232

(1) Се смета дека планот за реорганизација е усвоен ако биде прифатен со просто мнозинство од вкупниот износ на побарувањата од доверителите присутни на собранието, освен ако во планот не е определено поголемо мнозинство или изјаснување по групи.

(2) Доверителите можат да гласаат по пошта со заверена изјава од нотар во која застапникот по закон, односно лице - поединец, јасно го изразил ставот дека гласа за или против прифаќање на планот за реорганизација. Дадениот глас ќе се земе предвид ако стигне до почетокот на седницата на собранието.

Забрана на опструкција

Член 233

Кога и при гласањето не било постигнато потребно мнозинство, ќе се смета дека гласачката група што ја сочинуваат различните доверители ја дала својата согласност, ако:

1) доверителите кои ја формираат таа група не трпат никакви загуби или штети со прифаќањето на планот за реорганизација, во споредба со нивната ситуација без тој план и

2) доверителите кои ја формираат таа група, до една разумна мера учествуваат во економската вредност што отпаѓа на учесниците според одредбите на планот за реорганизација.

Согласност на должникот

Член 234

Ќе се смета дека должникот се согласил со предложениот план за реорганизација, ако тој најдоцна до денот на одржувањето на собранието за расправа и за гласање по планот за реорганизација не се спротивставил на планот во писмена форма, ниту дал посебна писмена изјава до стечајниот судија.

Одобрување на планот за реорганизација

Член 235

(1) По прифаќањето на планот за реорганизација од страна на доверителите, односно по добивањето на согласност од страна на должникот, предложениот план за реорганизација треба да биде одобрен од страна на стечајниот судија.

(2) Решението со кое се одобрува планот за реорганизација го содржи спроведбениот дел од планот што доверителите го прифатиле.

Повреда на постапката

Член 236

Стечајниот судија по службена должност нема да го одобри предложениот план за реорганизација, ако:

1) во основа не биле почитувани одредбите што ја регулираат содржината на планот за реорганизација и постапката за неговото донесување, како и одредбите што го регулираат прифаќањето на планот од страна на доверителите и од страна на должникот, а соодветните недостатоци не можат да се отстранат;

2) предложениот план бил прифатен на недозволен начин или со помош на недозволен средства, а посебно ако предложениот план за реорганизација става во поповолна положба некого од доверителите;

3) не е почитувано правото на приоритет, освен ако доверителите поинаку не се согласат;

4) сите доверители од една група не биле подеднакво третирани;

5) некоја група доверители е полошо третирана во случај ако должникот би бил ликвидирани, односно имотот на должникот бил впаричен и

6) планот не е подготвен во согласност со овој закон.

Доставување на решение

Член 237

По заклучувањето на собранието за расправа и за гласање по предложениот план за реорганизација, стечајниот судија ќе донесе решение со кое го одобрува или го одбива предложениот план, најдоцна во рок од три дена. Решението се доставува до стечајниот управник, до должникот и до стечајните доверители.

Жалба

Член 238

(1) Против решението на стечајниот судија со кое се одобрува или се одбива одобрувањето на предложениот план за реорганизација, доверителите, односно должникот можат да изјават жалба во рок од осум дена до стечајниот совет.

(2) Должникот не може да се спротивстави на планот за реорганизација, ако:

1) со прифаќањето на планот за реорганизација должникот не е ставен во понеповолна положба во споредба со неговата ситуација без тој план и

2) ниту еден доверител нема да прими имотна корист или друга погодност што го надминува полниот износ на неговото побарување.

Глава трета

ПРАВНО ДЕЈСТВО НА ОДОБРЕНИОТ ПЛАН ЗА РЕОРГАНИЗАЦИЈА И НАДЗОР ВРЗ СПРОВЕДУВАЊЕТО НА ПЛАНОТ

Овластување за извршување и правно дејство на планот за реорганизација

Член 239

(1) Правосилното судско решение со кое се одобрува планот за реорганизација е извршна исправа. Лицето овластено со планот за реорганизација за извршување на планот врз основа на правосилното решение со кое се усвојува планот за реорганизација има право и обврска да го спроведува планот и обврска да поднесе барање за упис во трговскиот регистар, во други регистри и во други јавни регистри, односно јавни книги, во Централниот депозитар за хартии од вредност, во Комисијата за хартии од вредност и во други организации и органи, ако е определено со посебен пропис.

(2) По правосилноста на судското решение со кое се одобрува предложениот план за реорганизација, одредбите од содржинскиот дел на планот стануваат задолжителни за сите учесници. Изјавите дадени според членот 224 ставови (2), (3) и (4) од овој закон стануваат извршни.

(3) Ставовите (1) и (2) од овој член се применуваат и на сите кои на кој било начин се вклучени во планот за реорганизација, а врз кои се темели создавањето, измената, преносот, ограничувањето или пренесувањето на правата врз предметите или правата, или преносот на акциите или уделите.

(4) Одредбите од ставовите (1), (2) и (3) на овој член се применуваат и на стечајните доверители кои не ги пријавиле своите побарувања, како и на учесниците кои гласале против предложениот план за реорганизација.

(5) Планот за реорганизација нема да зафаќа во правата што доверителите во стечајната постапка ги имаат против должниковите солидарни содолжници и гаранти, како и врз правата на тие доверители врз предметите или правата што не претставуваат дел од имотот што влегува во стечајната маса.

(6) Со планот за реорганизација должникот ќе се ослободи од побарувањата на своите солидарни содолжници и гаранти, како и од сите други регресни побарувања против него, на ист начин како што бил ослободен од побарувањата на доверителите во стечајната постапка.

(7) Кога доверителот примил повеќе од она што било гарантирано со планот за реорганизација, односно кога доверителот се намирил во поголем процент или во пократок рок од оној што бил утврден во планот, тој е обврзан да го врати применото.

Неисполнување на планот за реорганизација

Член 240

(1) Кога врз основа на содржинскиот дел од планот за реорганизација роковите за наплата биле одложени или било определено дека побарувањата на доверителите во стечајната постапка ќе се исплаќаат во намален износ, одложените рокови за наплата или утврдениот процент за исплата на побарувањата повеќе нема да бидат обврзувачки за доверителот ако должникот во значителна мера не ги извршува своите обврски во однос на тој доверител на начинот и под условите утврдени со планот за реорганизација. Неизвршувањето на обврските во значителна мера ќе постои само кога должникот нема да изврши исплата за намирување на пристигнато побарување, иако претходно доверителот со писмено известување го повикал да го стори тоа оставајќи му рок за исполнување од најмалку 15 дена.

(2) Кога пред целосното спроведување на планот за реорганизација е отворена нова стечајна постапка врз должниковиот имот, одложените рокови за наплата или процентот за исплата на побарувањата утврдени во неуспешниот план за реорганизација повеќе нема да бидат обврзувачки за ниту еден доверител во стечајната постапка.

(3) Планот за реорганизација може да содржи и поинакви одредби и да предвиди нешто друго, меѓутоа планот во ниту еден случај не смее да ја исклучи примената на одредбите од ставот (1) на овој член на штета на должникот.

Оспорени побарувања - сè уште ненамирени обврски

Член 241

(1) Кога побарувањето било оспорено на испитното (верификационото) рочиште или кога си уште не е утврден делот од побарувањето на различниот доверител што нема да биде намирен преку одвоеното намирување, за целите на членот 240 став (1) од овој закон нема да се претпостави дека при спроведувањето на планот за реорганизација должникот во значителна мера не ги извршувал своите обврски кон релевантните доверители, ако должникот ги земал предвид тие побарувања до конечното утврдување на оспореното побарување или до конечното утврдување на делот од побарувањето на различниот доверител што не бил намирен ни по одвоеното намирување, до степенот што соодветствува на одлуката на стечајниот судија во врска со правото на глас на тие доверители при гласањето за планот. Ако судијата си уште не донел одлука во врска со гласачките права на наведените доверители, по барање на должникот или на доверителот, стечајниот судија дополнително ќе го утврди степенот до кој должникот привремено ќе ги земе предвид тие побарувања.

(2) Ако конечното утврдување на износот на побарувањето покаже дека должникот не извршил целосна исплата на својот долг, тој ќе мора да го плати заостаниот долг, односно утврденото побарување што претходно било оспорено и делот од побарувањето на различниот доверител што не бил намирен со одвоеното намирување. Ќе се претпостави дека должникот во значителна мера не ги извршил своите обврски што произлегуваат од планот за реорганизација само ако должникот не го плати заостаниот долг, иако претходно доверителот со писмено известување го повикал да го стори тоа, оставајќи му рок за исполнување од најмалку 15 дена.

(3) Ако конечното утврдување на износот на побарувањето покаже дека должникот исплатил поголем износ од износот на побарувањето или од процентот утврден со планот за реорганизација, или дека должникот исплатил си уште непристигнато побарување, тој може да бара враќање (реституција) на претплатениот износ или на износот што бил платен за намирување на побарувањето што според одредбите на планот за реорганизација си уште не било пристигнато.

Намирување според планот

Член 242

(1) Побарувањата на стечајните доверители утврдени, а неоспорени од страна на должникот на испитното (верификационото) рочиште, можат да се извршуваат заради намирување на побарувањата што биле регистрирани во табелата (шемата) на пријавени побарувања на правосилно одобрените план за реорганизација, како според извршна пресуда. Оспорените побарувања што подоцна биле правосилно утврдени ќе се третираат подеднакво како и побарувањата што воопшто не биле оспорувани. Во овој случај соодветно ќе се применува членот 204 од овој закон.

(2) Одредбата од ставот (1) на овој член, исто така, ќе се применува и на извршувањата против трето лице, ако тоа со посебна писмена изјава доставена до стечајниот судија дало гаранција или заедно со должникот презело некоја друга обврска во врска со спроведувањето на планот за реорганизација.

(3) Кога доверителот тврди дека должникот во значителна мера не ги извршува своите обврски од планот за реорганизација, тој ќе треба да му докаже на судијата дека по писмен пат го повикал должникот да ја исполни својата обврска и дека изминал предвидениот рок за тоа, но тој не мора да докажува никакви други факти што би претставувале пропуштање на страната на должникот со цел да стекне извршен наслов за своето побарување и да побара извршување заради намирување.

Заклучување на стечајната постапка

Член 243

(1) По правосилноста на решението со кое стечајниот судија го одобрил предложениот план за реорганизација, стечајниот судија ќе донесе посебно решение за заклучување на стечајната постапка.

(2) Пред заклучувањето на постапката, стечајниот управник ќе ги намери побарувањата на доверителите на стечајната маса, ако тие не биле оспорени и ќе даде обезбедување за оспорените побарувања.

(3) Стечајниот судија ќе го објави решението со кое ја заклучил стечајната постапка, заедно со причините за нејзиното заклучување. Должникот, стечајниот управник и членовите на одборот на доверители ќе бидат известени за денот од кој заклучувањето на стечајната постапка ќе започне да произведува правно дејство согласно со членот 10 од овој закон. Во овој случај соодветно ќе се применува и членот 200 став (2) од овој закон.

(4) Стечајниот судија ќе го достави решението од ставот (3) на овој член до трговскиот регистар, односно до соодветниот регистар, за да биде извршен соодветен упис во регистарот.

Правно дејство на заклучувањето на стечајната постапка

Член 244

(1) Стечајниот управник и членовите на одборот на доверители ги имаат овластувањата на овој закон до заклучувањето на стечајната постапка, освен кога со овој закон поинаку не е уредено. По заклучувањето на стечајната постапка субјектот кој се реорганизира според планот за реорганизација стекнува право непречено да располага и да управува со имотот освен со имотот и правата кои според членот 215 ставови (3) и (4) од овој закон се содржани во усвоениот план за реорганизација.

(2) Одредбите од овој закон, според кои во планот за реорганизација се регулираат надзорот и контролата врз спроведувањето на план и за реорганизација, остануваат во сила до времето определено во планот за реорганизација.

(3) Кога стечајниот управник во текот на стечајната постапка поднел тужба за побивање на должниковите правни дејства, тој може да ја продолжи постапката по тужбата дури и по заклучувањето на стечајната постапка, ако тоа било предвидено во содржинскиот дел на планот за реорганизација. Во тој случај, постапката во врска со тужбата ќе се води за сметка на должникот, освен ако планот за реорганизација не предвидува нешто друго.

Надзор и контрола врз спроведувањето на планот за реорганизација

Член 245

(1) Содржинскиот дел од планот за реорганизација може да содржи одредби што ќе го регулираат надзорот и контролата врз спроведувањето на планот по заклучувањето на стечајната постапка.

(2) Во случајот од ставот (1) на овој член, по заклучувањето на стечајната постапка, ќе се врши контрола врз намирувањето на побарувањата на доверителите против должникот според одредбите на содржинскиот дел на планот за реорганизација.

(3) Ако содржинскиот дел од планот за реорганизација предвидува надзор, тој ќе го опфаќа и намирувањето на побарувањата на доверителите според содржинскиот дел од планот за реорганизација против трговските друштва, односно други правни лица формирани по отворањето на стечајната постапка со цел да го преземат или да продолжат да го водат должниковиот деловен потфат (претпријатие) или некој негов дел.

Права и обврски на стечајниот управник

Член 246

(1) Надзорот врз спроведувањето на планот за реорганизација по заклучувањето на стечајната постапка може да му биде доверен на стечајниот управник или на други лица (контролор). За таа цел и натаму ќе постојат овластувањата и обврските на стечајниот управник и на членовите на одборот на доверители, ако таков одбор бил основан, како и надзорот на стечајниот судија. Во овој случај ќе се применува членот 59 став (4) од овој закон.

(2) Додека трае надзорот врз спроведувањето на планот за реорганизација, најмалку еднаш годишно стечајниот управник, односно контролорот ќе поднесува извештај до одборот на доверители, ако таков одбор бил основан и до стечајниот судија за спроведувањето и за натамошните очекувања од спроведувањето на планот за реорганизација. Одборот на доверители и стечајниот судија имаат право во секое време да побараат посебни информации или други периодични извештаи од стечајниот управник, односно од контролорот.

Должност за известување на стечајниот управник

Член 247

Кога стечајниот управник ќе утврди дека побарувањата врз чие намирување врши надзор не се намирени или дека не можат да бидат намирени, тој без одлагање ќе ги известат одборот на доверители и стечајниот судија за тоа. Ако не бил основан одборот на доверители, стечајниот управник ќе ги известат сите доверители кои според содржинскиот дел на планот за реорганизација имаат утврдени права против должникот и трговското друштво, односно другото правно лице што го презело или продолжило да го води должниковиот деловен потфат или некој негов дел.

Правни дејства што бараат претходно одобрение

Член 248

Содржинскиот дел на планот за реорганизација може да предвиди дека за време на надзорот врз неговото спроведување, преземањето на одредени правни дејства од страна на должникот или од страна на трговското друштво, односно другото правно лице што го презело должниковиот деловен потфат, ќе бара претходно одобрение на стечајниот управник. Во овој случај соодветно се применуваат членовите 140 и 141 од овој закон.

Максимален износ на заемот

Член 249

(1) Содржинскиот дел од планот за реорганизација може да предвиди понизок ранговен статус за стечајните доверители и повисок ранговен статус за доверителите чии побарувања произлегуваат од заеми или други кредити дадени за време на надзорот врз спроведувањето на планот за реорганизација на должникот или на трговското друштво, односно правното лице што го презело должниковиот деловен потфат. Во таков слу-

чај, содржинскиот дел од планот за реорганизација точно ќе го утврди максималниот износ на тие заеми или други кредити. Наведениот максимум не смее да ја надмине вредноста на предметите и правата во сопственост на должникот наведени во пописот на должниковиот имот што претставува составен дел на планот за реорганизација.

(2) Стечајните доверители можат да бидат пониско рангирани, според ставот (1) од овој член, само во однос на оние доверители чии побарувања произлегуваат од заеми дадени по заклучувањето на стечајната постапка и за време на надзорот врз спроведувањето на планот за реорганизација и само ако збирот на главнината, каматата и трошоците на заемот даден од нивна страна не го надминува утврдениот максимален износ. Договорот за заемот мора да биде склучен во писмена форма и претходно мора да биде одобрен од страна на стечајниот управник, односно од контролорот.

(3) Во овој случај соодветно ќе се применува и членот 118 став (1) точка 5 од овој закон.

Пониско рангиран статус за новите доверители

Член 250

Доверителите чии побарувања произлегуваат од двострано товарни договори склучени по заклучувањето на стечајната постапка за време на надзорот врз спроведувањето на планот за реорганизација, исто така, ќе имаат пониско рангиран статус во споредба со доверителите чии побарувања произлегуваат од заеми дадени според членот 249 од овој закон. Побарувањата настанати пред заклучувањето на стечајната постапка, што произлегуваат од договори за закуп, договори за дело или работа и од други слични потражни облигации, исто така, ќе добијат пониско рангиран статус ако по заклучувањето на стечајната постапка стечајниот управник можел да ги откаже или раскине, но тој не го сторил тоа. Овие побарувања ќе го добијат тој пониско рангиран статус од моментот кога стечајниот управник можел да го откаже или да го раскине релевантниот договор.

Објавување на надзорот

Член 251

(1) Кога содржинскиот дел на планот за реорганизација предвидува дека по заклучувањето на стечајната постапка стечајниот управник, односно контролорот ќе врши надзор врз спроведувањето на планот, тој факт ќе биде објавен заедно со решението со кое стечајниот судија ја заклучил стечајната постапка.

(2) При објавувањето на решението со кое се заклучува стечајната постапка, стечајниот судија ќе ги објави и:

1) фактите дека надзорот се однесува и на трговското друштво или друго правно лице што го презело или продолжило да го води должниковиот деловен потфат или некој негов дел, во случајот од членот 245 став (3) на овој закон;

2) критериумите за утврдување на правните дејства што бараат претходно одобрение на стечајниот управник, во случај од членот 248 на овој закон и

3) максималниот износ на заемот, во случајот од членот 249 на овој закон.

(3) Во овој случај соодветно се применуваат и членовите 69 став (6) и 72 став (2) од овој закон. Кога во случајот од членот 248 на овој закон правото да се пренесе недвижност, односно правата на предмети кои се запишуваат во соодветни регистри и други права подлежат на претходно одобрение, соодветно се применуваат членовите 69 став (6) и 72 став (2) од овој закон.

Укинување на надзорот

Член 252

(1) Стечајниот судија ќе донесе посебно решение со кое ќе го укине надзорот врз спроведувањето на планот за реорганизација, ако:

1) надзорот се однесувал на побарувања што веќе се намирани во целост или на побарувања за чие намирување е дадено соодветно обезбедување или

2) изминале три години од заклучувањето на стечајната постапка, а не било побарано отворање на нова стечајна постапка.

(2) Судското решение наведено во ставот (1) од овој член ќе биде објавено. Во овој случај соодветно ќе се применува и членот 251 став (3) од овој закон.

Трошоци за надзорот

Член 253

Трошоците за надзорот врз спроведувањето на планот за реорганизација ќе ги сноси должникот. Во случајот од членот 245 став (3) на овој закон, трговското друштво, односно правното лице што го презело должниковиот деловен потфат, ќе ги сноси трошоците за сопствениот надзор.

Иницијатива за отворање стечајна постапка

Член 254

(1) Ако во текот на надзорот се утврди дека планот за реорганизација не се спроведува, кој било стечаен доверител, односно стечајниот управник, може да поднесе барање за повторно отворање на стечајна постапка. Барањето се поднесува до стечајниот судија. Во барањето мора да се образложат причините за повторно отворање на стечајната постапка, а кои се однесуваат на неспроведување на планот за реорганизација.

(2) Стечајниот судија ќе донесе одлука за отворање на стечајната постапка без спроведување на претходна постапка за отворање на стечајна постапка определена со овој закон.

Дел седми

ЛИЧНО УПРАВУВАЊЕ ОД ДОЛЖНИКОТ

Претпоставки

Член 255

(1) При разгледувањето на предлогот за отворање на стечајна постапка, односно ако тоа е предвидено со планот за реорганизација, стечајниот судија може да му дозволи на должникот - правно лице да управува и да располага со имотот што влегува во стечајната маса под надзор на повереник. Во таков случај, во решението за одобрувањето на планот, стечајниот судија ќе наведе дека дозволил лично управување под надзор на повереник. Оваа постапка ќе подлежи на општите одредби за стечајната постапка утврдени со овој закон, освен кога овој дел од овој закон не пропишува нешто друго.

(2) Стечајниот судија ќе донесе решение со кое дозволува лично управување под надзор на повереник:

1) по барање на должникот;

2) ако отворањето на стечајната постапка било побарано од страна на доверителот, со согласност на доверителот во врска со барањето наведено во точката 1 од овој став;

3) кога судот е уверен дека со оглед на околностите на случајот ваквото решение веројатно нема да доведе до одлагање на постапката или до предизвикување некои други штети за доверителите и

4) кога тоа е предвидено со планот за реорганизација.

(3) Во случајот од ставот (1) на овој член, наместо стечаен управник ќе биде назначен повереник. Доверителите во стечајната постапка ќе ги пријавуваат своите побарувања кај назначениот повереник. Во овој случај нема да се применуваат одредбите од членовите 69 став (6) и 72 став (2) на овој закон.

Дополнително определување на лично управување

Член 256

И покрај тоа што стечајниот судија го одбил барањето на должникот за лично управување со имотот што влегува во стечајната маса под надзор на повереник, стечајниот судија дополнително може да го дозволи тоа, ако по отворањето на стечајната постапка собранието на доверителите на својот прв состанок побара од стечајниот судија да дозволи лично управување на должникот. Во ваков случај претходно назначениот стечаен управник може да биде назначен за повереник.

Укинување на решението за лично управување

Член 257

(1) Стечајниот судија ќе го укине решението со кое дозволил лично управување, по барање на:

- 1) собранието на доверители;
- 2) доверител со право на одвоено намирување или стечаен доверител, но само ако не постои опасноста наведена во членот 255 став (2) точка 3 од овој закон и
- 3) должникот.

(2) Стечајниот судија ќе го прифати барањето на доверителот ако тој го увери дека личното управување на должникот под надзор на повереник ја одолжува постапката, го попречува спроведувањето на планот за реорганизација или предизвикува други штети за доверителите. Пред да донесе одлука во врска со барањето на доверителот, стечајниот судија ќе го сослуша должникот. Против решението донесено по повод барањето за укинување на личното управување, доверителот и должникот можат да изјават жалба до стечајниот совет во рок од осум дена од денот на приемот на решението.

(3) Во случајот од ставот (1) на овој член, повереникот може да биде назначен за стечаен управник.

Јавно објавување

Член 258

(1) Стечајниот судија по службена должност ќе го објави решението со кое се дозволува личното управување на должникот и решението со кое се укинува таквото лично управување, согласно со членот 10 од овој закон.

(2) Примерок од решенијата од ставот (1) на овој член ќе им достави на органите кои ги водат регистрите, односно јавните книги од членовите 69 став (6) и 72 став (2) на овој закон.

Правен статус на повереникот

Член 259

(1) На постапката за назначување на повереник, на надзорот на стечајниот судија, како и на одговорноста и на наградата за работата, соодветно се применуваат одредбите од овој закон за стечајниот управник.

(2) Повереникот ќе ја утврди економско-финансиската состојба на должникот и ќе врши контрола врз начинот на управувањето со деловниот потфат (претпријатие) и врз расходите што должникот ги прави за сопствено издржување и живеење. Во овој случај соодветно ќе се применува членот 59 став (4) од овој закон.

(3) Ако повереникот утврди или дознае за одредени околности што упатуваат на заклучок дека натамошно лично управување од страна на должникот може да доведе до нанесување штета на доверителите или нивно ставање во понеповолна положба, за тие околности повереникот веднаш и без одлагање ќе го извести одборот на доверители и стечајниот судија. Ако не бил

основан одбор на доверители, за постоењето на релевантните околности повереникот ќе ги извести сите стечајни доверители кои ги пријавиле своите побарувања и сите доверители со право на одвоено намирување.

Претходно одобрение на повереникот

Член 260

(1) Кога повереник е назначен по отворањето на стечајната постапка, должникот не смее да преземе ниту едно правно дејство или работа што не спаѓа во редовното работење без претходно одобрение на назначениот повереник. Должникот не смее да ги преземе дури ни оние правни дејства или работи што спаѓаат во редовното работење, ако повереникот се спротивставил на преземањето на тоа правно дејство или работа.

(2) Повереникот може да побара тој да ги врши сите парични исплати и уплати.

Согласност на одборот на доверители

Член 261

Должникот мора да добие претходно одобрение од одборот на доверители за преземањето на сите правни дејства или работи што имаат посебно значење за стечајната постапка. Во овој случај соодветно се применуваат и членовите 102, 103 и 106 од овој закон.

Условување на полноважноста на правните дејства со добивање претходно одобрение

Член 262

(1) По барање на собранието на доверители, стечајниот судија ќе го услови преземањето на одредени правни дејства од страна на должникот со добивање претходно одобрение од назначениот повереник. Во овој случај соодветно се применуваат членовите 140 и 141 од овој закон. Кога повереникот дал претходно одобрение за преземање правна работа што создава обврски за стечајната маса, соодветно ќе се применува членот 36 ставови (4), (5) и (6) од овој закон.

(2) Стечајниот судија, исто така, може да го услови преземањето на одредени правни дејства од страна на должникот со добивање претходно одобрение од назначениот повереник, по барање на доверител со право на одвоено намирување или по барање на стечаен доверител, ако ваквото условување е итно неопходно со цел да се спречи штета за доверителите или нивно ставање во понеповолна положба. Стечајниот судија ќе го прифати барањето на доверителот ако тој го увери судот во итноста и неопходноста на ваквото условување.

(3) Стечајниот судија го објавува решението со кое е условено преземањето на одредени правни дејства од страна на должникот со претходната дозвола на повереникот. Во овој случај соодветно се применуваат членовите 69 став (6) и 72 став (2) од овој закон. Кога претходната дозвола на повереникот е потребна за преземањето правни дејства во врска со преносот на недвижности, односно предмети кои се запишуваат во соодветни регистри, во врска со правата врз такви предмети или во врска со правата, соодветно се применуваат членовите 69 став (6) и 72 став (2) од овој закон.

Средства за живот и за издршка на должникот

Член 263

(1) Должникот - поединец може од стечајната маса да користи средства за нужна издршка за него и за членовите на неговото семејство, согласно со членот 156 од овој закон.

(2) Кога должникот е трговско друштво, односно друго правно лице во кое постојат неограничено одговорни содружници, ставот (1) од овој член соодветно ќе се применува на неограничено одговорните содружници што биле овластени да го застапуваат должникот.

Одговорност за причинета штета

Член 264

Само повереникот ќе има право да побара одговорност за причинетата штета според членовите 150 и 151 од овој закон во корист на стечајната маса и само повереникот може да ги побива должниковите правни дејства според членовите од 172 до 188 на овој закон.

Известување на доверителите

Член 265

(1) Должникот ќе направи попис (инвентар) на имотот што влегува во стечајната маса, список на доверителите и преглед на имотот согласно со членовите од 78 до 83 на овој закон. Веродостојноста и сеопфатноста на пописот (инвентарот), на списокот на доверителите и на прегледот на имотот ќе бидат потврдени од страна на повереникот кој ќе даде посебни изјави во писмена форма за секој од наведените документи и за тоа дали резултатите на неговата проверка даваат основи за сомнение во веродостојноста или сеопфатноста на тие документи.

(2) На собранието за поднесување извештај, должникот поднесува извештај за економско-финансиската состојба и за причините за таквата состојба. На истото собрание повереникот ќе се изјасни за поднесениот извештај.

(3) Водењето и чувањето на трговските книги, сметките и другите деловни документи и извештаи претставува обврска на должникот. Повереникот ќе ја потврди веродостојноста и сеопфатноста на должниковите годишни сметки со давање посебна изјава во писмена форма. Повереникот ќе биде обврзан во писмената изјава да ги изнесе сите причини што даваат основа за сомнение во веродостојноста и сеопфатноста на тие годишни сметки.

Располагање со предмети или права врз кои постои право на одвоено намирување

Член 266

(1) Правото на стечајниот управник да располага со предметите врз кои постои право на одвоено намирување ќе биде дадено на должникот согласно со членовите од 107 до 115 на овој закон. Меѓутоа, должникот не може да бара намирување на трошоците за определувањето на предметот и за утврдување на правата што го товарат тој предмет согласно со членот 113 став (1) од овој закон. Како трошоци за располагање со предметот можат да се засметаат само оние трошоци што реално настанале при располагањето и со износот на данокот на промет.

(2) Правото да располага со предметите врз кои постои право на одвоено намирување должникот ќе го врши заедно со повереникот.

Намирување на стечајните доверители

Член 267

(1) Пријавените побарувања можат да ги оспоруваат стечајните доверители, должникот и назначениот повереник. Побарувањето што било оспорено од страна на стечајниот доверител, од страна на должникот или од страна на назначениот повереник ќе се смета дека не е утврдено.

(2) Распределбата ќе ја врши должникот. Планот за распределбата и плановите за авансната, конечната или дополнителната распределба мораат да бидат потврдени од страна на назначениот повереник, кој во секој од наведените случаи ќе даде посебна изјава во писмена форма во врска со начинот на распределбата и ќе ги назначи сите факти што можат да водат кон основано сомнение дека постојат одредени неправилности при таа распределба.

План за реорганизација

Член 268

(1) Кога при разгледувањето на предлог за отворање на стечајна постапка стечајниот судија му дозволил на должникот - правно лице самиот да управува и да располага со имотот што влегува во стечајна маса под надзор на повереник, собранието на доверители може да го овласти должникот или повереникот да состави план за реорганизација. Ако собранието на доверители го овластило должникот, повереникот ќе има својство на одговорно лице кое може да дава задолжителни упатства и да врши контрола.

(2) Контрола врз спроведувањето на планот за реорганизација по заклучувањето на стечајната постапка ќе врши назначениот повереник.

Дел осми

ОСЛОБОДУВАЊЕ ОД ПРЕОСТАНАТИТЕ ОБВРСКИ

Основна одредба

Член 269

Во согласност со одредбите во членовите од 270 до 286 на овој закон, ако должникот е поединец може да побара и да биде ослободен од преостанатите обврски кон стечајните доверители што не биле намирени во таа постапка.

Барање на должникот

Член 270

(1) За да биде ослободен од преостанатите обврски должникот мора да поднесе посебно барање. Ова барање мора да биде доставено кај стечајниот судија во писмена форма најдоцна до одржувањето на собранието за поднесување извештај. Барањето може да биде придружено со предлог за отворање на стечајна постапка.

(2) Барањето ќе биде придружено со изјава со која должникот ги отстапува своите побарувања на плати, надоместоци или други слични периодични исплати што му се должат според договор за работа, договор за дело или според други слични договори што нив ги заменуваат, на повереникот кој ќе биде назначен од страна на судијата за период од шест години по завршувањето на стечајната постапка. Ако должникот пред да го поднесе барањето за ослободување од преостанатите обврски веќе ги отстапил или ги заложил тие побарувања на трето лице, во својата изјава тој ќе го назначи тоа отстапување или заложување.

(3) Договорите со кои се исклучува, се условува или на друг начин се ограничува отстапувањето на побарувањата од страна на должникот на исплати што произлегуваат од договор за работа, договор за дело или од други слични договори ќе бидат ништовни и неважечки ако ја оневозможуваат или на друг начин и штетат на изјавата наведена во ставот (2) од овој член со која се отстапуваат побарувањата.

Право на предлог

Член 271

Должникот и доверителите можат да му предложат на стечајниот судија физичко лице за повереник, кое ќе биде подобно со оглед на околностите во конкретниот случај.

Решение на стечајниот судија

Член 272

(1) По барање на должникот, на завршното собрание на доверителите стечајниот судија ќе ги сослуша стечајните доверители и стечајниот управник. Стечајниот судија со посебно решение ќе донесе одлука во врска со должниковото барање за ослободување од преостанатите обврски.

(2) Должникот и сите стечајни доверители што на завршното собрание барале да се одбие барањето за ослободување од преостанатите обврски, во рок од осум дена можат да изјават жалба против решението наведено во ставот (1) од овој член. Стечајниот судија нема да ја заклучи стечајната постапка пред правосилноста на решението донесено во врска со барањето за ослободување од преостанатите обврски. Правосилното судско решение ќе биде објавено заедно со решението со кое стечајниот судија ја заклучил стечајната постапка.

(3) Кога стечајната постапка била заклучена поради немање на имот што би влегол во стечајната маса, стечајниот судија може да одобри ослободување од преостанатите обврски само ако по заклучувањето на стечајната постапка се дошло до дополнителна распределба на начин утврден во членот 209 од овој закон.

Одбивање да се даде ослободување од преостанатите обврски

Член 273

(1) Стечајниот судија ќе го одбие барањето на должникот и нема да донесе решение за ослободување од преостанатите обврски, ако на завршното собрание тоа било побарано од страна на стечајниот доверител и ако:

1) должникот со правосилна пресуда бил огласен за виновен за сторено кривично дело против имотот или кривично дело против јавните финансии, платниот промет и стопанството додека траат правните последици на пресудата;

2) должникот во последните три години пред поднесувањето на предлогот за отворање на стечајна постапка или по поднесувањето на тој предлог, намерно или од крајно невнимание во писмена форма дал лажна или нецелосна изјава во врска со својата економско-финансиска состојба, со цел да добие заем или неповратни средства од буџетот или од другите јавни фондови или со цел да избегне уплата во буџетот или во другите јавни фондови;

3) должникот добил ослободување од преостанатите обврски во последните десет години пред да биде поднесен предлогот за отворање на стечајната постапка или по поднесувањето на тој предлог, или ако барањето за ослободување од преостанатите обврски било одбиено според членот 279 или 280 од овој закон;

4) должникот намерно или со крајно невнимание го загрозил намирувањето на доверителите во стечајната постапка во последната година пред да биде поднесен предлогот за отворање на стечајна постапка или по поднесувањето на тој предлог преку стапување во несоодветни облигации, преку расипничко однесување кон имотот или преку одложување на отворањето на стечајната постапка, без притоа да постојат какви било изгледи дека ќе дојде до подобрување на неговата економско-финансиска состојба;

5) должникот намерно или со крајно невнимание, за време на стечајната постапка, ги прекршил обврските да соработува и да ги стави на располагање сите неопходни информации на начинот и под условите утврдени со овој закон или

6) во пописот на достапниот имот и приходите, во списокот на доверителите или во списокот на своите долгови што треба да ги достави, должникот намерно или со крајно невнимание дал лажни или нецелосни податоци.

(2) Стечајниот судија ќе го прифати барањето на доверителот со кое се бара да не го ослободува должникот од преостанатите обврски, само ако тој доверител достави до судот веродостоен доказ за постоењето на причини поради кои судијата треба да одбие да даде ослободување од преостанатите обврски.

Известување за ослободувањето од преостанатите обврски

Член 274

(1) Кога не постои ниту еден од условите наведени во членот 273 од овој закон, стечајниот судија ќе донесе посебно решение во кое ќе наведе дека должникот ќе биде ослободен од своите преостанати обврски ако ги исполнува своите обврски според членот 278 од овој закон и ако не постојат предуслови за одбивање наведено во членот 280 или 281 од овој закон.

(2) Со решението наведено во ставот (1) од овој член стечајниот судија ќе назначи повереник кому ќе му бидат отстапени должниковите побарувања на плати, надоместоци или други слични побарувања што нив ги заменуваат, согласно со изјавата на должникот наведена во членот 270 став (2) од овој закон.

Правен статус на повереникот

Член 275

(1) Должникот и назначениот повереник заеднички ќе го извезат лицето обврзано да ги исплаќа платите, надоместоците или другите слични периодични исплати, за извршеното отстапување. Износите што ги примил врз основа на овие отстапени побарувања, како и сите други износи уплатени од страна на должникот или од страна на трети лица, назначениот повереник е должен да ги издвои и да ги чува одвоено од својот сопствен имот и еднаш годишно да ги распределува на стечајните доверители на начин и под условите што биле утврдени во завршниот извештај. Од износите што ги примил врз основа на отстапените побарувања и од износите примени од должникот или од трето лице, по кој било основ, назначениот повереник по истекот на четири години од заклучувањето на стечајната постапка ќе му исплати на должникот 10%, по истекот на пет години од заклучувањето на постапката 15% и по истекот на период од шест години 20%.

(2) Собранието на доверителите може да го задолжи назначениот повереник да врши надзор врз начинот на кој должникот ги исполнува своите обврски. Во таков случај, назначениот повереник ќе биде обврзан веднаш да ги извести доверителите за секоја повреда на тие обврски. Повереникот ќе биде обврзан да врши ваков надзор само ако доверителите се обврзат дека ќе ги авансираат или дополнително ќе ги намират трошоците на повереникот за тој надзор и ако му обезбедат награда за извршувањето на таа дополнителна обврска.

(3) Назначениот повереник, по истекот на рокот за кој бил назначен, ќе му поднесе сметка на стечајниот судија за своето работење и посебен завршен извештај. Во ваков случај соодветно се применуваат членовите 27 и 36 од овој закон, со тоа што при примената на членот 27 од овој закон секој стечаен доверител ќе може да побара разрешување на повереникот и секој стечаен доверител ќе може во предвидениот рок од осум дена да изјави жалба до стечајниот совет.

Награда за повереникот

Член 276

(1) Повереникот има право на награда за работата и право на надоместок на реално потребните трошоци. При утврдувањето на висината на наградата ќе се земаат предвид времето на извршување и обемот на неговите задачи.

(2) Во овој случај соодветно се применува членот 37 од овој закон.

Рамноправен третман на доверителите

Член 277

(1) Додека трае должниковата изјава за отстапување на побарувањата на одделните стечајни доверители нема да им се дозволи извршување заради намирување од имотот на должникот.

(2) Ништовни се сите договори меѓу должникот или трето лице и одделни стечајни доверители со кои на тој доверител или доверители им се дава некоја одредена имотна корист или со кои се ставаат во поповолна положба.

(3) Лицето обврзано да ги исплаќа платите, надоместоците или другите слични периодични исплати на кои се однесува должниковата изјава за отстапување, тие должникови побарувања може да ги пребие со побарувањата што тој ги има против должникот. Во овие ситуации нема да се применува членот 329 ставови (3) и (4) од Законот за облигационите односи.

Обврски на должникот

Член 278

(1) За време на отстапувањето, должникот ќе биде обврзан:

1) да се ангажира со соодветно вработување за плата или да побара такво вработување и да не одбие ниту една разумна активност;

2) да му пренесе на повереникот половина од вредноста на сопственоста што тој ќе ја стекне по пат на наследство или во врска со неговиот иден статус на наследник;

3) веднаш да ги извести стечајниот судија и назначениот повереник за секоја промена на местото на живеење или местото на вработување, да не прикрива плати, надоместоци и други слични периодични исплати на кои се однесува изјавата за отстапувањето, ниту пак да ги прикрива имотните користи примени врз основа на точката 2 од овој став и, по барање на судијата или назначениот повереник, да даде изјава за своето вработување или за своите напори да најде такво вработување, како и изјава за своите примања и за својот имот и

4) износите со кои треба да се намират стечајните доверители да ги предава само на назначениот повереник, а на одделните доверители да не им дава никакви имотни користи или други погодности што нив ги става во поповолна положба.

(2) Кога должникот има статус на самовработено лице, тој ќе биде обврзан да ги намира стечајните доверители преку исплати на повереникот, на сосема ист начин како да се работи за лице вработено кај работодавач.

Повреда на обврските

Член 279

(1) По барање на стечајниот доверител, стечајниот судија ќе одбие да даде ослободување од преостанатите обврски ако должникот за време на отстапувањето прекрши некоја своја обврска на начин што го загрозува намирувањето на стечајните доверители. Оваа одредба нема да се применува кога должникот ја прекршил својата обврска без своја вина. Барањето на доверителот може да биде поднесено во рок од една година од денот кога доверителот дознал за повредата на обврската. Стечајниот судија ќе го прифати поднесеното барање само ако доверителот го увери судот за постоењето на причини поради кои должникот не може да биде ослободен од преостанатите обврски.

(2) Пред да го донесе своето решение во врска со поднесеното барање, стечајниот судија ќе ги сослуша назначениот повереник, должникот и стечајните доверители. Должникот ќе ги стави на располагање сите податоци и документи во врска со исполнувањето на своите обврски и на барање на доверителот ќе ја потврди веродостојноста и сеопфатноста на своите изјави со давање посебна изјава во записник. Стечајниот судија ќе одбие да даде ослободување од преостанатите обврски ако должникот без оправдана причина не ги стави на располагање бараните податоци и документи, ниту пак

ја даде бараната изјава во записник во рокот утврден за таа цел или ако должникот без оправдана причина не дојде на закажаното собрание, иако бил уредно повикан од страна на судот.

(3) Против решението на стечајниот судија донесено по повод барањето да не се дозволи ослободување од преостанатите обврски, учесникот што го поднел тоа барање и должникот можат да изјават жалба во рок од осум дена до стечајниот совет. Стечајниот судија ќе го објави решението со кое одбил да даде ослободување од преостанатите обврски.

Осуда за сторено кривично дело

Член 280

(1) По барање на доверител во стечајната постапка, стечајниот судија ќе одбие да го ослободи должникот од преостанатите обврски ако во периодот меѓу завршеното собрание и заклучувањето на стечајната постапка или во периодот на изјавата за отстапување на идните побарувања должникот бил осуден за кривичното дело наведено во членот 273 став (1) точка 1 од овој закон.

(2) Во овој случај соодветно ќе се применува членот 279 ставови (1) и (3) од овој закон.

Минимална награда за назначениот повереник

Член 281

(1) По барање на назначениот повереник, стечајниот судија ќе одбие да даде ослободување од преостанатите обврски ако износот што тој го примил за претходната година на име награда за работењето не ја покрива ни минималната награда и ако должникот не го исплати ненамириениот износ и покрај тоа што повереникот по писмен пат побарал таква исплата од должникот, оставајќи му рок за исполнување што не бил помал од 15 дена, со изречно наведување на можноста стечајниот судија да одбие да даде ослободување во случај на неисполнување.

(2) Стечајниот судија ќе го сослуша должникот пред да го донесе своето решение во врска со барањето на назначениот повереник наведено во ставот (1) од овој член. Стечајниот судија ќе го ослободи должникот од преостанатите обврски ако должникот, по барање на стечајниот судија, во рок од 15 дена го намира сè уште ненамириениот дел на наградата за работењето на повереникот.

(3) Во случаите од ставовите (1) и (2) на овој член соодветно ќе се применува членот 279 став (3) од овој закон.

Правни последици кога стечајниот судија одбил да го ослободи должникот од преостанатите обврски

Член 282

Кога стечајниот судија според членовите 279, 280 или 281 од овој закон одбил да го ослободи должникот од преостанатите обврски, по правосилноста на судското решение престануваат овластувањата на назначениот повереник, отстапувањето на побарувањата губи правно дејство и престануваат сите ограничувања на правата на доверителите.

Решение за ослободување од преостанатите обврски

Член 283

(1) Кога рокот во кој биле отстапени должниковите побарувања истекло на нормален начин, по сослушувањето на стечајните доверители, на повереникот и на должникот, стечајниот судија ќе донесе решение за ослободување на должникот од преостанатите обврски.

(2) По барање на доверител во стечајната постапка, според условите наведени во членот 279 ставови (1) и (2) или 280 на овој закон, или по барање на назначени-

от повереник, стечајниот судија ќе одбие да даде ослободување од преостанатите обврски според условите наведени во членот 281 од овој закон.

(3) Решението ќе биде објавено согласно со членот 10 од овој закон, а ако должникот бил ослободен од преостанатите обврски, изводот од судското решение ќе биде објавен и во "Службен весник на Република Македонија". Против судското решение, во рок од осум дена, жалба до стечајниот совет можат да изјават должникот и стечајниот доверител кој на сослушувањето, наведено во ставот (1) од овој член, побарал должникот да не биде ослободен од преостанатите обврски.

Правно дејство на ослободувањето од преостанати обврски

Член 284

(1) Кога должникот бил ослободен од преостанатите обврски, тоа ослободување ќе биде обврзувачко за сите стечајни доверители. Ослободувањето ќе произведува обврзувачко дејство и за доверителите што не ги пријавиле своите побарувања.

(2) Ослободувањето на должникот од преостанатите обврски не навлегува во правата на стечајните доверители против должниковите солидарни содолжници, гарантите и регресни обврзници, ниту во нивните права на одвоено намирување во стечајната постапка. Меѓутоа, должникот ќе биде ослободен од побарувањата на неговите солидарни содолжници, гарантите и регресни обврзници, на осема ист начин како што бил ослободен од побарувањето на стечајните доверители.

(3) Ако по ослободувањето од преостанатите обврски доверителот кој немал право на побарување, а пришил исполнување на побарувањето, не е обврзан да го врати применото.

Изземени побарувања

Член 285

Ослободувањето од преостанатите обврски нема да се однесува на:

- 1) обврските на должникот што произлегуваат од намерно сторена штета и
- 2) паричните казни и другите слични обврски согласно со членот 118 став (1) точка 3 од овој закон.

Одбивање да се даде ослободување од преостанати обврски

Член 286

(1) По барање на стечаен доверител, стечајниот судија ќе одбие да даде ослободување од преостанатите обврски ако доверителот дополнително дознал дека должникот извршил намерна повреда на некоја своја обврска, со што во значителна мера го загрозил намирувањето на доверителите во стечајната постапка.

(2) Стечајниот судија ќе го прифати барањето наведено во ставот (1) од овој член само ако барањето било доставено во рок од една година по правосилноста на решението со кое должникот бил ослободен од преостанатите обврски и само ако доверителот го увери судот дека постои причина наведена во ставот (1) од овој член, а дека тој во времето во кое судската пресуда станала правосилна не знаел за постоењето на таа причина.

(3) Стечајниот судија пред да го донесе своето решение во врска со поднесеното барање ќе ги сослуша должникот и лицето кое било назначено за повереник. Против решението, во рок од осум дена, жалба до стечајниот совет можат да изјават должникот и доверителот кој го поднел барањето наведено во ставот (1) од овој член. Стечајниот судија по службена должност ќе го објави решението со кое се поништува ослободувањето од преостанатите обврски.

Дел деветти

ОРГАНИЗАЦИЈА НА СТЕЧАЈНИ УПРАВНИЦИ

Комора на стечајните управници, статут и органи

Член 287

(1) Стечајните управници на територијата на Република Македонија се организираат во Комора на стечајните управници на Република Македонија (во натамошниот текст: Комората). Седиштето на Комората е во Скопје.

(2) Комората има Статут, Кодекс на стечајните управници, професионални правила и други акти. Со Статутот на Комората се уредува организацијата, управувањето, работењето, финансирањето на Комората и внатрешната контрола.

(3) Со Кодексот на стечајните управници се уредуваат правата и обврските на стечајните управници; обврската за континуирана едукација; условите под кои стечајниот управник има капацитет да презема водење на стечајни постапки; професионално однесување и одговорност; конфликтот на интереси; професионалниот однос кон судот, кон органите на стечајната постапка, кон доверителите и кон должникот; медијацијата; почитување на принципите на ИНСОЛ (Меѓународно здружение на комори на стечајни управници) и други прашања.

(4) Органи на Комората се Собрание на Комората, Управен одбор на Комората, Надзорен одбор на Комората и претседател на Комората.

(5) Комората има својство на правно лице и се запишува во регистарот во кој се водат другите правни лица.

Именик (регистар) на стечајните управници

Член 288

(1) Стечајните управници кои имаат лиценца, извршиле осигурување на начин определен со овој закон и ги исполниле сите други услови определени со овој закон за вршење дејност стечаен управник се запишуваат во именикот (регистар) на стечајните управници.

(2) Стечајниот управник на кого му е изречена дисциплинска казна одземање на лиценцата на стечаен управник и во сите други услови определени со овој закон, се брише од именикот на стечајни управници.

Собрание на Комората

Член 289

(1) Собранието на Комората го сочинуваат сите стечајни управници на територијата на Република Македонија.

(2) Собранието на Комората го чува угледот и честа на вршењето на работите на стечаен управник и се грижи стечајните управници да ги вршат своите должности совесно и во согласност со овој и друг закон, Кодексот на стечајните управници и другите акти определени со овој закон за вршење на должноста стечаен управник.

(3) Собранието на Комората:

1) донесува Статут и други акти на Комората, како и нивни измени и дополнувања, со претходна согласност на министерот за економија;

2) му предлага на министерот за економија Кодекс за етика на стечајните управници, професионални стандарди потребни за водењето на стечајната постапка, како и нивни измени и дополнувања;

3) избира членови на Управниот одбор, претседател на Комората и членови на другите органи на Комората;

4) разгледува предлози, барања и препораки за успешно работење на стечајните управници;

5) одлучува за начинот на организирањето на професионална обука на стечајните управници;

6) усвојува годишна сметка за изминатата година и предлог на пресметка за наредната година, разгледува и усвојува извештај за севкупните активности, подготвен од претседателот на Комората;

7) одлучува за висината на членарината, начинот на нејзиното плаќање и користење;

8) одлучува за употребата на средствата остварени од паричните казни согласно со одредбите на овој закон;

9) одлучува за начинот на кој се врши ревизијата (контролата) за да утврди дали секој стечаен управник има воспоставено соодветен систем на внатрешна контрола, соодветен систем на управување со имотот што го штити и дали овозможува навремено управување на средствата и имотот на стечајната маса, дали постапува според закон, Кодексот на стечајните управници и другите акти определени со овој закон за вршење на должноста стечаен управник;

10) избира ревизор на годишната сметка од редот на независните ревизорски друштва и

11) одлучува за сите други прашања предвидени со законот и Статутот на Комората.

(4) Собранието на Комората се состанува редовно еднаш годишно и тоа во првата недела на февруари. На седницата е потребно присуство од најмалку половина од вкупниот број стечајни управници, а одлучува со мнозинство гласови од присутните.

(5) На редовната годишна седница Собранието одлучува за годишната сметка и предлогот на пресметката за наредната година и го разгледува и усвојува извештајот за севкупните активности на стечајните управници.

(6) Вонредна седница на Собранието на Комората може да свика претседателот на Комората, врз основа на одлука на Управниот одбор или на писмено барање од најмалку 20 члена на Комората. Ако претседателот не ја свика седницата во рок од еден месец од денот на донесувањето на одлуката на Управниот одбор, односно поднесувањето на барањето на членовите на Комората, седницата ќе ја свика членот на Управниот одбор одреден од овој орган, односно членовите на Комората кои го поднеле барањето.

(7) Вонредна седница на Собранието на Комората може да свика и министерот за економија ако Управниот одбор на Комората не свика Собрание во рок од 30 дена од денот на поднесување на иницијатива за свкување на Собрание поднесено од страна на министерот.

(8) Членовите на Управниот одбор, претседателот на Комората и на другите органи се избираат за време од три години, освен дисциплинските органи од членот 294 на овој закон.

(9) Сите трошоци направени во врска со вршењето на функциите на стечајните управници во рамките на нивната дејност во органите на Комората или во групи и комисии, паѓаат на товар на Комората.

(10) Ако со овој закон поинаку не е одредено, организацијата, надлежноста, составот, начинот на избор, правата и должностите на органите на Комората, се уредуваат со Статутот и со другите акти на Комората.

Управен одбор

Член 290

(1) Управниот одбор:

1) утврдува предлог на статут и предлог за изменување и дополнување на Статутот и на другите акти на Комората;

2) презема и спроведува иницијативи за разгледување на прашања од интерес на стечајните управници, како што се прашањата за социјалната заштита на стечајните управници, основањето на солидарен фонд за

економска помош на стечајните управници, како и фонд за помош на лица кои трајно се оспособуваат за самостојно вршење на дејноста и за прашања за организирање на осигурувањето на стечајните управници;

3) врши увид над работењето на стечајните управници;

4) одлучува по жалбите против одлуките на Дисциплинскиот совет донесени во дисциплинска постапка;

5) врши надзор над стручното оспособување на стечајните управници и издава уверенија за спроведено стручно оспособување, врз основа на потврда издадена од стечајниот управник кај кого се врши оспособувањето;

6) се грижи за статусот на стечајните управници и за односите кон други органи и воопшто кон трети лица;

7) го организира продолженото стручно оспособување на стечајните управници со организирање семинари и предавања за што изготвува годишна програма. Учеството на семинарите и предавањата е задолжително за сите стечајни управници, а нивното неоправдано отсуство, претставува дисциплинска повреда;

8) води именик на стечајните управници во електронска или друга пишана форма;

9) ги подготвува седниците на Собранието на Комората;

10) ги извршува одлуките на Собранието на Комората;

11) составува предлог на годишната пресметка и предлог на пресметка за наредната година;

12) се грижи за наплата на членарината и

13) одлучува за други прашања кои со закон или со Статутот на Комората се ставени во негова надлежност и одлучува за сите прашања кои не се ставени во надлежност на некој друг орган на Комората.

(2) Бројот на членовите на Управниот одбор го одредува Собранието во согласност со Статутот. Бројот на членовите на Управниот одбор, вклучувајќи го и претседателот на Комората, мора да биде непарен.

(3) Управниот одбор на Комората го свикнува претседателот на Комората или на барање на една третина од вкупниот број членови на Управниот одбор. За полноважност на одлуките на Управниот одбор потребно е на седницата да присуствуваат повеќе од половина од членовите на Управниот одбор. Одлуките се донесуваат со мнозинство гласови на присутните членови на Управниот одбор. Со Статутот на Комората посебно ќе се утврдат случаите кога е потребно квалификувано мнозинство на членовите на Управниот одбор за донесување полноважна одлука.

(4) Претседателот и членовите на Управниот одбор ја вршат својата функција бесплатно. Тие имаат право на надоместок на трошоците што ги имале во врска со вршењето на функцијата. Одлуката за тоа ја донесува Управниот одбор на Комората. Управниот одбор донесува акт за висината и надоместокот на патните трошоци.

Претседател на Комората

Член 291

(1) Претседателот на Комората, наедно е и претседател на Управниот одбор. Управниот одбор од своите членови избира потпретседател на Комората.

(2) Претседателот ја претставува и застапува Комората. Во случај на негова спреченост, неговите должности ги врши потпретседателот, а во случај на спреченост на потпретседателот, најстариот член на Управниот одбор.

(3) Претседателот на Комората:

1) ги решава споровите меѓу стечајните управници;

2) се грижи Комората да дејствува во согласност со закон и

3) ги врши другите работи предвидени со Статутот на Комората.

Финансирање на Комората

Член 292

(1) Стечајните управници задолжително за секоја година плаќаат годишна членарина како паушал во износ од три просечни плати исплатени во Републиката, а за друштвата стечајни управници шест просечни плати исплатени во Републиката во последните три месеца од годината и 1% од остварениот приход во претходната година на секој стечаен управник.

(2) Ако средствата од ставот (1) на овој член не се доволни да ги покријат трошоците за работа на Комората според истиот сооднос Собранието може да ја измени висината на плаќањето.

(3) Комората остварува приходи и од донации и од други извори со кои не се нарушува самостојноста и честоста на вршењето на работите на стечаен управник и на професионалната етика.

(4) Примањето на донации го одобрува Управниот одбор.

Овластувања на министерот

Член 293

(1) Надзор над вршењето на јавните овластувања на Комората врши министерот за економија по службена должност. По барање на стечаен судија или по приговор на заинтересирано лице, тој може да определи преглед над работењето на Комората, на стечајните управници и да преземе потребни мерки за отстранување и санкционирање на утврдените неправилности во вршењето на функцијата стечаен управник и притоа нема право да се меша во стечајната постапка. Комората и лицата се должни да му овозможат на министерот преглед на списите и книгите што се наоѓаат кај нив. При вршењето на надзорот од страна на министерот, треба да биде присутен претседателот на Комората или лице овластено од него.

(2) За спроведување на одделни прегледи, министерот може да овласти лице од Министерството за економија.

(3) Секоја година (во февруари) Комората е должна да достави писмен извештај до министерот за економија за своето работење, со изложени мислења, предлози и ставови за состојбата на стечајните управници, како и предлогот на мерки што би требало да се преземат заради унапредување на тие состојби.

(4) По барање на министерот за економија, ревизија на годишната сметка може да изврши и Државниот завод за ревизија.

(5) Министерот за економија дава согласност на измените и дополнувањата на Статутот, Кодексот на стечајните управници и професионалните стандарди.

(6) Министерот може да бара свикување на вонредно собрание, да го распушти Управниот одбор и да го смени претседателот на Комората, ако во работата на овие органи утврди потешки неправилности и ако тие по опомената не ги отстраниле тие неправилности или постојано не ги исполнуваат своите законски обврски. Во своето решение, министерот ќе определи рок за избор на Управен одбор, односно претседател на Комората, а ќе именува и свој застапник меѓу стечајните управници кој ќе ги врши работите на тие тела се додека нивното вршење не го преземат новоизбраните тела.

(7) Лицата овластени за вршење на надзорните дејствија можат да му изречат на стечајниот управник казна укор за лесни повреди на должноста и за непримерно однесување и можат да побараат од Комората примена на дисциплински мерки за чие изрекување таа е надлежна. Против казната укор, стечајниот управник може да изјави жалба до Управниот одбор. Изрекувањето на казната укор не влијае на поднесување предлог за поведување на дисциплинска постапка. Ако е поведена дисциплинска постапка, изречената казна укор нема правно дејство.

(8) Ако по повод жалбата од ставот (7) на овој член, првостепената одлука за казната укор е укината, за истото дело може да се поведе дисциплинска постапка само врз основа на факти и докази кои не биле познати во постапката пред надзорниот орган.

(9) Заради спроведување на овој закон министерот за економија формира советодавно тело од домашни и странски стручни и компетентни лица од областа на стечајот, трговското право и економијата и од редот на раководни државни службеници.

Дисциплински органи

Член 294

(1) Дисциплински органи на Комората се Предлагачот за поведување на дисциплинска постапка и Дисциплинскиот совет. Предлагачот за поведување на дисциплинската постапка и Дисциплинскиот совет ги избира Собранието на Комората со мандат од четири години, со право на уште еден повторен избор.

(2) Дисциплинскиот совет ја спроведува дисциплинската постапка по предлог на Предлагачот за поведување на дисциплинска постапка и донесува одлука.

(3) Дисциплинската постапка се уредува со Статутот и со правилник за дисциплинска постапка што го донесува Собранието.

(4) Другите прашања во врска со работењето на Дисциплинскиот совет се уредуваат со Статутот и со другите акти на Комората.

Дисциплински повреди и санкции

Член 295

(1) Ако стечајниот управник со своето однесување во работата и во приватниот живот ги нарушува честа и угледот или ја доведува во прашање довербата на стечаен управник, ако ја повреди службената должност, особено ако противзаконито ги врши службените дејства или по своја вина ги одложува, ќе се казни поради неуредност или дисциплинска повреда.

(2) Стечајниот управник може да направи многу тешки повреди и тешки повреди. Неуредноста е полесна повреда на службената должност и не е дисциплинска повреда.

(3) Стечајниот управник прави дисциплинска повреда, ако:

1) ја повреди должноста утврдена со овој закон и со тоа сериозно ја загрози довербата во неговата непристрасност и особено ако преземе службено дејство за работа за која според закон е исклучен, или ако ја повреди должноста за чување тајна (многу тешка повреда);

2) повреди на одредби од Статутот, Кодексот за етика на стечајните управници, професионалните стандарди и акти со кои се определени обврски за стечајниот управник (тешка повреда);

3) грубо го повреди должното почитување спрема судовите и надзорните органи (тешка повреда);

4) не постапи по правосилните одлуки на судовите и надзорните органи (тешка повреда);

5) неуредно ги води книгите, особено ако остава празни рубрики или невнимателно го управува своето работење (тешка повреда);

6) на јавна продажба или во текот на некоја друга постапка, што ја води како стечен управник, купи за себе или за свои роднини предмети или купи наследни или други права (тешка повреда) и

7) за плата врши некоја друга постојана дејност или се занимава со трговија и посреднички работи или со занимање што не е во согласност со угледот, честа или независноста на стечајниот управник, ако склучува договори под свое име за други лица или под туѓо име за себе, или ако е учесник во работа во која презема службени дејства како стечаен управник, ако парите што му се доверени на чување ги вложи на свое име спротивно

на одредбите од овој закон, ако преземе обврски на гаранција или одговорности во работи кои се склучуваат со негово учество во својство на стечаен управник (многу тешка повреда).

(4) Со Статутот на Комората можат да се утврдат и други дисциплински повреди.

Казни за дисциплински повреди

Член 296

(1) Казните за дисциплински повреди на стечајните управници се:

1) устен укор кој му се упатува на стечајниот управник во присуство на претседателот на Комората, со предупредување повредата да не се повтори;

2) писмено предупредување, кое се става 30 дена да стои на вратата од салата за состаноци во седиштето на Комората;

3) парична казна до висина на три просечни месечни плати исплатени во Републиката, чие плаќање може да се определи во најмногу шест еднакви месечни рати;

4) привремено одземање на правото за вршење на функцијата стечаен управник во траење од еден месец до една година и

5) предлог до министерот за економија за одземање на лиценцата за стечаен управник.

(2) Казните устен укор и писмено предупредување се изрекуваат за лесни повреди:

- паричната казна се изрекува за тешки повреди,

- казната привремено одземање на правото за вршење на функцијата стечаен управник се изрекува за тешки повреди,

- казната одземање на лиценцата за стечаен управник се изрекува за многу тешки повреди и во сите други случаи определени со овој закон за одземање на лиценцата и

- во случај на повторно сторена дисциплинска повреда во период од една до пет години, ќе се примени потешката казна, додека не се стигне до казната одземање на лиценцата за стечаен управник.

(3) Ако со сторената дисциплинска повреда, стечајниот управник стекнал некоја недозволена имотна корист, паричната казна може да се изрече најмалку во висината на двојниот износ на висината на таа корист.

(4) Против одлуката на Дисциплинскиот совет стечајниот управник има право на жалба до Управниот одбор. Жалбата се поднесува во рок од осум дена од добивањето на одлуката за изречената казна. Жалбата го одлага извршувањето на одлуката за изречената казна до донесување на конечната одлука по жалбата која се донесува во рок од 15 дена од денот на приемот на жалбата.

(5) Кога не е донесена одлука по жалбата во рокот од ставот (4) на овој член или стечајниот управник не е задоволен со одлуката донесена по жалбата, во случаи кога се работи за изречени казни за тешки и многу тешки повреди, стечајниот управник има право да поведе спор пред надлежен суд во рок од 15 дена сметано од денот на поднесувањето на жалбата ако по жалбата не е одлучувано, односно од денот на добивањето на конечната одлука.

Застареност

Член 297

(1) Рокот на застареност за поведување на дисциплинска постапка изнесува две години од дознавањето на повредата, но не подоцна од пет години кога е сторена повредата.

(2) Застареноста на гонењето почнува да тече од денот кога е дознаено дека е сторена дисциплинската повреда.

(3) Застареноста се прекинува со секое процесно дејство што се презема заради поведување на дисциплинска постапка.

Извршување на дисциплинските одлуки

Член 298

(1) Правосилните одлуки донесени во дисциплинската постапка ги извршува Управниот одбор.

(2) Правосилните дисциплински одлуки за изречената парична казна и за трошоците на постапката имаат сила на извршна исправа и присилно извршување од Управниот одбор на Комората. Средствата добиени со присилното извршување одат на сметката на Комората и тие можат да се користат само за стручно оспособување во рамките на Комората.

(3) Ако со правосилната дисциплинска одлука е изречена казна одземање на лиценцата, стечајниот управник на кого таа казна му е изречена, се брише од именикот на Комората. Правосилната дисциплинска одлука со која е изречена некоја друга казна се запишува во именикот на стечајните управници. Казните устен и писмен укор ќе се бришат од именикот по истекот на една година, паричната казна по истекот на три години, а другите казни по истекот на пет години.

(4) Ако со правосилната дисциплинска одлука е изречена казна одземање на лиценцата на стечаен управник Министерството за економија ги објавува изречените казни во "Службен весник на Република Македонија".

Дел десетти

ПОСЕБНИ ВИДОВИ НА СТЕЧАЈНА ПОСТАПКА

Глава прва

СТЕЧАЈНА ПОСТАПКА ВРЗ ИМОТ НА УМРЕНО ЛИЦЕ -ТРГОВЕЦ

Месна надлежност

Член 299

Судот на чие подрачје умреното лице (оставителот) имал живеалиште е месно надлежен за стечајната постапка што треба да биде отворена врз имотот на тоа лице. Ако умреното лице имало регистрирана дејност со седиште во друго место, надлежен е судот на чие подрачје се наоѓа тоа седиште.

Можност за отворање на стечајна постапка

Член 300

(1) Фактот што наследниците сè уште не го прифатиле наследството или што тие се лично неограничено одговорни за обврските на оставината, не влијае врз отворањето на стечајната постапка врз имотот на оставителот.

(2) Ако постојат повеќе наследници, стечајната постапка може да биде отворена и по извршената поделба на оставината.

(3) Нема да се водат посебни стечајни постапки за различни делови на оставината.

Лица кои имаат право да предложат отворање на стечајна постапка

Член 301

(1) Отворањето на стечајната постапка врз оставината на оставителот може да биде побарано од страна на кој било наследник, повереник, лице овластено да управува со тој имот, извршител на тестамент или доверител на тој имот.

(2) Кога барањето за отворање на стечајна постапка не било поднесено од страна на сите наследници, стечајниот судија ќе го прифати тоа барање само ако утврди дека постојат причини за отворање на стечајната постапка. Пред да го донесе решението, стечајниот судија ќе ги сослуша и другите наследници.

(3) Кога со оставината управува лицето кое било назначено за извршител на тестаментот на оставителот, стечајниот судија ќе го сослуша тоа лице, ако предлогот за отворање на стечајна постапка бил поднесен од страна на наследник или ќе го сослуша наследникот, ако предлогот бил поднесен од страна на лицето овластено да управува со имотот на умреното лице.

Право да се поднесе предлог за отворање на стечајна постапка на заедничкиот брачен имот

Член 302

(1) Ако оставината претставува дел од заеднички брачен имот, предлогот за отворање на стечајна постапка може да биде поднесен од брачниот другар кој е наследник, но и од брачниот другар кој не е наследник, но кој самиот или заедно со другиот брачен другар управувал и располагал со заедничкиот имот на брачните другари. За поднесувањето предлог за отворање на стечајната постапка нема да се бара претходно одобрение на другиот брачен другар. Брачните другари ќе го задржат правото да поднесат ваков предлог дури и ако бракот е разведен.

(2) Ако предлогот за отворање на стечајната постапка не бил поднесен од страна на обата брачни другари, стечајниот судија ќе го прифати тој предлог ако биде уверен дека постојат некои основани причини за отворање на таа постапка. Пред да донесе решение, стечајниот судија ќе го сослуша брачниот другар кој не се согласува со поднесениот предлог.

Рок за поднесување предлог за отворање на стечајна постапка

Член 303

Доверителот на оставината може да поднесе предлог за отворање на стечајна постапка најдоцна во рок од две години по прифаќањето на наследството од страна на наследникот.

Причини за отворање на постапката

Член 304

Неликвидноста на оставината ќе претставува причина за отворање на стечајна постапка врз имотот на умреното лице кое имало статус на трговец. Непосредно претстојната неликвидност, исто така, ќе претставува причина за отворање на стечајна постапка врз оставината на умрено лице ако предлогот бил поднесен од страна на наследник, од лице кое управува со оставината, повереник или од извршител на тестамент.

Извршување по наследувањето

Член 305

По прифаќањето на наследството од страна на наследникот, извршувањето заради обезбедување врз оставината не дава право на одвоено намирување за доверителот кој побарал такво извршување.

Побивање на правните дејства на наследниците

Член 306

Ако наследникот пред отворањето на стечајната постапка врз оставината на оставителот ги намирал побарувањата на другите наследници на нужниот наследен дел што ним им припаѓа, или легатите или посмртните поклонии на лицата на кои тие им се наменети, овие правни дејства преземени од страна на наследникот можат да бидат побивани на ист начин како и другите бесплатни располагања на тој наследник.

Трошоци на наследникот

Член 307

Наследникот не може да одбие исполнување на ниту една своја обврска во врска со оставината, ниту пак да бара пребивање на своите обврски со побарувањата што тој ги има од оставината на име надоместок на соодветно направените трошоци.

Обврски на стечајната маса

Член 308

(1) Во имотот што влегува во стечајната маса, следниве обврски ќе се третираат како долгови поврзани со стечајната маса:

1) соодветно направените трошоци што треба да му бидат надоместени на наследникот од стечајната маса;
2) трошоците за погребот на починатиот оставител;
3) реално потребните трошоци во врска со постапката со која се пријавува и објавува смртта на умреното лице;

4) трошоците настанати во врска со отворањето и објавувањето на тестаментот на починатиот оставител, со заштитата и чувањето на оставината, со повереништвото над таа оставина, со објавувањето на повикот до доверителите на оставината за пријавување на нивните побарувања и пописот (инвентарот) на таа оставина;

5) обврските што произлегуваат од правни работи преземени од страна на повереникот или од страна на извршителот на тестаментот и

6) обврските настанати при редовното управување со оставината од страна на повереникот, од страна на извршителот на тестаментот или од страна на наследникот кој не го прифатил наследството, до степенот до кој тие обврски би паднале на товар на доверителите на оставината, ако било назначено некое друго лице да управува со таа оставина за нивна сметка.

(2) Во случај да не постои имот што влегува во стечајната маса, обврските наведени во ставот (1) од овој член ќе имаат ранг утврден со членот 207 став (1) точка 3 од овој закон.

Обврски поврзани со оставината

Член 309

Во стечајната постапка отворена врз оставината на умрено лице, доверителите можат да ги пријавуваат само оние побарувања што се поврзани со таа оставина (имот што влегува во стечајната маса).

Побарувања на наследниците

Член 310

(1) Наследникот може да ги пријави побарувањата што тој ги имал против оставителот.

(2) Ако наследникот исполнил обврска на стечајната маса, своето побарување против таа маса наследникот ќе го пријави како стечаен доверител, освен ако тој наследник не е лично неограничено одговорен за обврските на стечајната маса.

(3) Ако за обврските на оставителот наследникот му е лично неограничено одговорен на некој од доверителите на таа оставина, во стечајната постапка, отворена врз оставината на оставителот, наследникот може да го пријави побарувањето на доверителот само ако тој доверител не го сторил тоа.

Пониско рангирани побарувања

Член 311

(1) Следниве побарувања ќе бидат намирени по намирувањето на побарувањата наведени во членот 118 од овој закон и тоа по следниов редослед, со тоа што подеднакво рангираните побарувања ќе се намируваат сразмерно на нивниот износ:

- 1) побарувањата на нужните наследници;
 - 2) побарувањата на легатарите и на лицата со право да примат посмртни подароци што оставителот ги утврдил во својот тестамент и
 - 3) побарувањата на лицата кои можат да стапат на местото на наследниците.
- (2) Ако оставителот во својот тестамент одредил дека еден легат ќе биде извршен пред некој друг легат или дека еден подарок ќе биде даден пред некој друг подарок, ваквите легати или подароци ќе имаат првенство.

Враќање на предмети

Член 312

(1) Предметите вратени во имотот што влегува во стечајната маса по побивањето на правното дејство на наследникот или во врска со таквото побивање не можат да се користат за намиравање на побарувањата наведени во членот 311 став (1) од овој закон.

(2) Предметите што наследникот мора да ги врати во имотот што влегува во стечајната маса, доверителите на оставината можат да ги побаруваат и врз основа на правните одредби што го регулираат стекнувањето без основа (неосновано збогатување).

Наследни спорови

Член 313

Членот 306 од овој закон се применува на наследникот, дури и кога според одредбите што го регулираат наследувањето, на местото на тој наследник стапило некое друго лице.

Купување на оставината

Член 314

(1) Ако наследникот ја продал оставината на оставителот, за целите на стечајната постапка купувачот на оставината ќе стапи на местото на наследникот.

(2) Наследникот може да побара отворање на стечајна постапка како доверител на оставината, за своите побарувања од таа оставина што произлегуваат од двострано товарниот договор склучен меѓу наследникот и купувачот на оставината. Наследникот ќе ги има истите права и во врска со другите побарувања од оставината, освен ако наследникот лично неограничено е одговорен за обврските на таа оставина. Членот 318 од овој закон се применува на наследникот кој ја продал оставината, дури и по таа продажба.

(3) Ставовите (1) и (2) од овој член соодветно се применуваат и на случаите во кои лицето ја продало оставината стекната по пат на договор или на некој друг начин презело обврска да ја продаде оставината, стекната по сила на закон или на некој друг начин.

Истовремена инсолвентност на наследник

Член 315

(1) Во стечајната постапка отворена врз имотот на наследникот, во време кога е отворена или се води и стечајна постапка врз оставината на оставителот, на доверителите на оставината на кои наследникот им одговара лично и неограничено за обврските на оставината, соодветно се применуваат членовите 133, 191, 195, 198 и 230 од овој закон.

(2) Кога едниот брачен другар е наследник, а оставината претставува дел од заедничкиот брачен имот со кој управува само другиот брачен другар, одредбата од ставот (1) на овој член ќе се применува и во стечајната постапка отворена врз имотот на тој друг брачен другар. Кога едниот брачен другар е наследник, а оставината претставува дел од заедничкиот брачен имот со кој брачните другари управуваат и располагаат заед-

нички и спогодбено, одредбата од ставот (1) на овој член ќе се применува и во стечајната постапка отворена врз заедничкиот брачен имот и во стечајната постапка отворена врз посебниот имот на брачниот другар кој не е наследник.

Глава втора

СТЕЧАЈНА ПОСТАПКА ВРЗ ЗАЕДНИЧКИ ИМОТ НА БРАЧНИ ДРУГАРИ

Упатување на стечајна постапка отворена врз имот на умрено лице

Член 316

(1) На стечајната постапка отворена врз заедничката сопственост на брачните другари соодветно се применуваат членовите од 299 до 318 на овој закон.

(2) Како доверители во стечајната постапка отворена врз заедничкиот брачен имот можат да се појават само оние доверители чии побарувања постоеле како побарувања од заедничкиот имот на брачните другари.

Глава трета

СТЕЧАЈНА ПОСТАПКА ВРЗ ЗАЕДНИЧКИОТ БРАЧЕН ИМОТ СО КОЈ ЗАЕДНИЧКИ И СПОГОДБЕНО УПРАВУВАЛЕ И РАСПОЛАГАЛЕ ОБАТА БРАЧНИ ДРУГАРИ

Право да се поднесе барање и основи за отворање на стечајна постапка

Член 317

(1) Отворањето на стечајната постапка врз заедничкиот имот на брачните другари што бил управуван спогодбено и заеднички од страна на обата брачни другари, може да го побара секој доверител кој има право да побара исполнување на облигација од заедничкиот имот на брачните другари.

(2) Брачниот другар, исто така, има право да поднесе барање за отворање на стечајна постапка врз заедничкиот имот. Ако барањето не било поднесено од страна на обата брачни другари, стечајниот судија ќе го прифати поднесеното барање само ако се увери во неликвидноста на заедничкиот имот. Пред да го донесе своето решение, стечајниот судија ќе го сослуша и другиот брачен другар. Ако барањето било поднесено од страна на обата брачни другари, непосредно претстојната неликвидност, исто така, ќе претставува основа за отворање на стечајна постапка.

Лична одговорност на брачните другари

Член 318

(1) За време на стечајната постапка, личната одговорност на брачните другари за обврските на заедничкиот брачен имот може да биде побарана само од страна на стечајниот управник или од страна на назначениот повереник.

(2) Во случај на план за реорганизација, на личната одговорност на брачните другари соодветно ќе се применува членот 222 став (1) од овој закон.

Дел единаесетти МЕЃУНАРОДЕН СТЕЧАЈ

Глава прва ОПШТИ ОДРЕДБИ

Обем на примена

Член 319

(1) Меѓународниот стечај се спроведува кога:

1) странски суд или странски претставник (странски стечаен управник, доверители и други) побара помош во врска со постапката што се води во странска држава;

2) странска држава побара помош во врска со постапката која се води во Република Македонија во согласност со овој закон;

3) постапка во странска држава се води истовремено со постапка која се води во Република Македонија врз основа на овој закон и

4) доверители или други лица од странска држава кои имаат правен интерес, бараат поведување постапка или учествуваат во постапка која се води во согласност со овој закон.

(2) Одредбите од ставот (1) на овој член кои се однесуваат на меѓународниот стечај не се применуваат спрема лицата и имотот наведени во одредбите на членот 4 став (3) од овој закон.

Глава втора

МЕЃУНАРОДНА НАДЛЕЖНОСТ НА СУД НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

Исклучива меѓународна надлежност

Член 320

(1) Судот на Република Македонија исклучиво е надлежен за спроведување на стечајна постапка против стечаен должник чие седиште е во Република Македонија.

(2) Се претпоставува дека претежното деловно работење на стечајниот должник е во местото во кое го има запишано своето седиште.

(3) Ако се докаже дека претежното деловно работење на стечајниот должник се наоѓа во странство, а неговото седиште е запишано во Република Македонија, надлежниот суд во Република Македонија е исклучиво надлежен за спроведување на стечајната постапка против тој стечаен должник ако според правото на државата во која стечајниот должник има претежно деловно работење не може да се отвори стечајна постапка по таа основа.

(4) Постапката од ставот (1) на овој член го опфаќа целиот имот на должникот, без оглед на тоа дали имотот се наоѓа во Република Македонија или во странство (главна стечајна постапка).

(5) Кога запишаното седиште на стечајниот должник се наоѓа во странство, а неговото претежно деловно работење е во Република Македонија, за стечајната постапка исклучиво е месно надлежен судот на чие подрачје се наоѓа претежното деловно работење на стечајниот должник.

Меѓународна надлежност спрема деловната единица, односно имотот на странскиот стечаен должник во Република Македонија

Член 321

(1) Ако судот на Република Македонија не е надлежен според одредбата од членот 308 став (1) на овој закон, тој суд е надлежен за спроведување на стечајна постапка против стечајниот должник ако тој должник има деловна единица без својство на правно лице во Република Македонија.

(2) Ако во Република Македонија не се наоѓа претежното деловно работење, а ниту деловна единица на стечајниот должник, туку само негов имот, стечајна постапка во Република Македонија може да се отвори во овие случаи:

1) кога во државата во која стечајниот должник има претежно деловно работење стечајната постапка против него не може да се отвори поради предвидените услови во стечајното право на таа држава, иако постои причина за стечај;

2) ако според правото на државата во која стечајниот должник има претежно деловно работење стечајната постапка ќе го опфати само имотот на стечајниот должник во таа држава;

3) ако отворањето на стечајната постапка во Република Македонија се предложи врз основа на членот 315 од овој закон и

4) ако отворањето на посебна стечајна постапка во Република Македонија се предлага во рамките на постапката за признавање на странска одлука за отворање на стечајна постапка.

(3) За спроведување на постапката од ставовите (1) и (2) точки 1, 2 и 3 на овој член, надлежен е судот на чие подрачје се наоѓа деловната единица на стечајниот должник, а ако стечајниот должник нема деловна единица во Република Македонија, судот на чие подрачје се наоѓа имотот на стечајниот должник.

(4) Ако повеќе судови би биле месно надлежни, постапката ја спроведува судот кај кого прво е поднесен предлогот за отворање на стечајна постапка.

(5) Постапката од ставовите (1) и (2) на овој член го опфаќа само имотот на стечајниот должник кој се наоѓа во Република Македонија (посебна стечајна постапка).

(6) Ако стечајната постапка е веќе отворена во државата во која стечајниот должник има претежно деловно работење, при отворање на домашната стечајна постапка, врз основа на ставот (1), односно ставот (2) на овој член, судот нема да ги испитува условите за отворање на стечајната постапка.

Основни начела

Член 322

Стечајната постапка и нејзините правни последици се определуваат според правото на државата во која постапката е отворена, доколку овој закон во натамошните одредби не предвидува нешто друго.

Излачни и разлачни права

Член 323

(1) Во однос на излачните и разлачните права над предметите кои се наоѓаат во државата за признавање на странска одлука за отворање на стечајна постапка, ќе се применува правото на државата на признавањето, ако тие предмети во моментот на отворање на странската стечајна постапка не се наоѓале на подрачјето на државата на отворање на таа постапка.

(2) Доколку правата над предметите на стечајниот имот се запишани во јавниот регистар, се смета дека тие предмети се наоѓаат во државата во која се води јавниот регистар.

Договор за работа

Член 324

Во врска со дејството на стечајната постапка врз договорите за работа на вработените, исклучиво е меродавно стечајното право на државата кое е меродавно за договорите за работа.

Пресметување

Член 325

Доверителот може да го задржи она што го примил во посебната стечајна постапка која е отворена во друга држава и која го опфаќа само имотот на стечајниот должник кој се наоѓа во таа друга држава. Применото ќе се засмета во стечајната маса која припаѓа во главната стечајна постапка, откако ќе се одбијат трошоците кои доверителот ги имал во остварување на намирувањето во таа посебна стечајна постапка. Такво пресметување нема да се врши ако доверителот делумно се намирил со побарувања во посебната стечајна постапка како разлачен доверител или врз основа на дозволено пребивање.

Соработка на стечајни управници

Член 326

(1) Стечајниот управник на стечајната постапка отворена кај судот во Република Македонија и управникот на стечајната постапка отворена кај судот во друга држава над истиот стечаен должник меѓусебно ќе соработуваат. Тие управници меѓусебно се должни еден на друг да си ги дадат сите правно дозволени известувања кои можат да бидат од значење за спроведувањето на тие постапки.

(2) Стечајниот управник на главната стечајна постапка отворена во Република Македонија е должен пријавеното побарување во таа постапка да го пријави во странската стечајна постапка, ако тоа од него го побара и го овласти доверителот.

Глава трета

ПРЕТПОСТАВКИ И ПОСТАПКА ЗА ПРИЗНАВАЊЕ СТРАНСКА ОДЛУКА ЗА ОТВОРАЊЕ НА СТЕЧАЈНА ПОСТАПКА

Примена на општите правила за признавање странска судска одлука

Член 327

За признавање странска одлука за отворање на стечајна постапка на соодветен начин се применуваат општите правила на правото на Република Македонија за признавање странски судски одлуки, ако со одредбите на овој закон поинаку не е предвидено.

Месна надлежност и состав на судот

Член 328

(1) Предлогот за признавање се поднесува до судот на чие подрачје се наоѓа деловната единица на стечајниот должник во Република Македонија, а ако стечајниот должник нема деловна единица во Република Македонија, на судот на подрачјето каде што се наоѓа имотот или дел од имотот на стечајниот должник.

(2) Ако стечајниот должник има деловни единици на подрачја на различни судови или ако неговиот имот се наоѓа на подрачјето на различни судови, за донесување одлука за признавање, месно е надлежен судот на кој прво му е поднесен предлогот за отворање на стечајна постапка.

(3) Ако имотот на стечајниот должник во Република Македонија се состои во побарување, ќе се смета дека побарувањето на стечајниот должник се наоѓа во местото во кое должниците на стечајниот должник имаат свое седиште, односно престојувалиште.

(4) За признавање странска одлука за отворање на стечајна постапка, како и за отворање на стечајна постапка во Република Македонија, врз основа на странска одлука, одлучува надлежниот суд.

Предлог за признавање странска одлука за отворање на стечајна постапка

Член 329

(1) Предлогот за признавање одлука на странски суд или на друг надлежен орган за отворање на стечајна постапка може да поднесе странски стечаен управник или доверителот на стечајниот должник.

(2) Со предлогот за признавање странска одлука за отворање на стечајна постапка треба да се приложи:

1) изворник или заверен препис на одлуката и заверен превод;

2) потврда од надлежниот странски орган за негова извршност и

3) попис на познатиот имот на стечајниот должник во Република Македонија и попис на неговите доверители со соодветни докази.

(3) Судот ќе го отфрли предлогот со кој нема да бидат поднесени прилозите од ставот (2) на овој член, ако недостатоците не бидат отстранети во одредениот рок.

Претпоставки за признавање странска одлука за отворање на стечајна постапка

Член 330

(1) Странска одлука за отворање на стечајна постапка ќе се признае, ако:

1) одлуката е донесена од судот, односно органот кој, според правото на Република Македонија, е надлежен за решавање по предметите со меѓународни елементи;

2) одлуката е извршна според правото на државата во која е донесена, дури и ако не е правосилна;

3) признавањето на одлуката да не е во спротивност со јавниот поредок на Република Македонија и

4) да постои заемност.

(2) Предлогот за признавање странска одлука судот ќе го одбие ако по повод приговорот на стечајниот должник или на некој друг учесник во постапката утврди дека на стечајниот должник актот со кој постапката била покрената не е доставен во согласност со законот на државата во која одлуката е донесена и ако во таа постапка биле повредени неговите основни права за учество во стечајната постапка.

(3) Странска одлука за отворање на стечајна постапка ќе се признае под условите од ставот (1) точка 2 на овој член и ако не е правосилна.

Одредување привремени мерки и забрана на извршување и осигурување

Член 331

(1) По поднесување на предлогот за признавање странска одлука, надлежниот суд може да одреди мерки на обезбедување, односно да именува привремен стечаен управник, во согласност со одредбите на овој закон за претходна постапка.

(2) По објавувањето на огласот на огласна табла во судот, според членот 337 став (1) од овој закон, не е можно, додека тече постапката за признавање, да се покрене парнична постапка ниту постапка за извршување и/или обезбедување во која стечајниот должник е странка. Парничните постапки и постапките за извршување и обезбедување кои биле во тек се прекинуваат со денот на објавување на огласот.

(3) По исклучок од ставот (2) на овој член, излачните и различните доверители од членот 323 на овој закон, можат и за времетраење на постапката за признавање да покренат, односно да продолжат прекинатата извршна постапка заради остварување на своите побарувања против странскиот стечаен должник, но само под услов ако со тоа се согласи странскиот стечаен управник.

(4) Надлежниот суд по службена должност одредува, предлогот за признавање странска одлука за отворање на стечајна постапка, како и решението за привремени мерки, односно за поставување привремен управник, веднаш да се забележат во соодветна јавна книга, односно регистар.

Оглас по повод предлогот за признавање

Член 332

(1) По приемот на предлогот за признавање на странска одлука судот без одлагање ќе го објави огласот во "Службен весник на Република Македонија" и на огласната табла на судот во кој ќе наведе:

1) податоци за судот кој го објавува огласот со бројот на предметот;

2) податоци за странската одлука чие признавање се бара и нејзината суштествена содржина;

3) податоци за стечајниот управник, како и податоци за одлуката со која е именуван, а ако не е именуван, одлука за отворање на стечајна постапка и

4) покана на доверителите, на странскиот стечаен должник и на сите други лица кои имаат правен интерес во рок од 30 дена од објавувањето на огласот во "Службен весник на Република Македонија" да ги пријават на судот своите побарувања и со поднесокот да се изјаснат за постоење претпоставки за признавање на странската одлука и можните тешкотии за намирување на побарувањата во странската стечајна постапка.

(2) Предлогот за признавање странска одлука и објавениот оглас од ставот (1) на овој член судот ќе го достави на странскиот стечаен должник, на странскиот стечаен управник и на оние доверители чие престојувалиште, односно седиште во Република Македонија е познато.

Испитување претпоставки за признавање

Член 333

(1) При одлучување за предлогот за признавање странска одлука судот ќе се ограничи на тоа да испита дали се исполнети претпоставките за признавање наведени во членот 329 ставови (1) и (2) на овој закон. Потребни објаснувања судот може да побара од органот чија одлука треба да се признае, како и од учесниците во постапката.

(2) Лицето кое во оваа постапка се противи на признавањето, судот може да го сослуша.

(3) Судот ќе обрне посебно внимание на потребата за итно решавање на предлогот за признавање на странската одлука.

Решение за признавање

Член 334

(1) Решението за признавање на странска одлука за отворање на стечајна постапка во однос на кругот на лицата спрема кои дејствува има ист учинок како и решението на судот во Република Македонија за отворање на стечајна постапка.

(2) Во решението од ставот (1) на овој член судот ќе се произнесе кои правни дејства ги има признатата странска одлука.

(3) Кога со решението за признавање странска одлука за отворање на стечајна постапка како правно дејство се одредува отворање на стечајна постапка во Република Македонија, решението за признавање наедно има правно значење како решение за отворање на стечајна постапка.

(4) За признавањето на странската одлука за отворање на стечајна постапка ќе се објави оглас во "Службен весник на Република Македонија". Огласот ќе се објави и со истакнување на огласна табла во судот.

(5) Решението од ставот (1) на овој член се доставува до предлагачот, странскиот стечаен управник, стечајниот должник и правните лица кои за стечајниот должник вршат работи од платниот промет. Решението ќе се достави на органите каде што се водат јавни регистри кои по службена должност, врз основа на доставеното решение, ќе го евидентираат признавањето на странската одлука за отворање на стечајна постапка.

Жалба против решение за признавање

Член 335

(1) Право на жалба против решението за признавање на странската одлука за отворање на стечајна постапка имаат странскиот стечаен должник, странскиот стечаен управник и доверителите, во рок од осум дена од денот на приемот на решението.

(2) Жалбата изјавена против решението за признавање на странската одлука за отворање на стечајна постапка, не го задржува неговото извршување.

Признавање странска одлука за отворање на стечајна постапка како претходно прашање

Член 336

(1) Ако за признавање на странска одлука за отворање на стечајна постапка не е донесено посебно решение, секој суд може за признавање на таа одлука да решава во постапка како за претходно прашање, но само со дејство во таа постапка.

(2) Правните последици од признавање на странската одлука за отворање на стечајна постапка настапуваат со денот на донесувањето на таа одлука во која за наведеното признавање е одлучено како по претходно прашање. Во однос на другите правни последици на соодветен начин се применуваат членовите од 338 до 343 на овој закон.

Глава четврта

ВАЖЕЊЕ НА ПРИЗНАТА СТРАНСКА ОДЛУКА ЗА ОТВОРАЊЕ НА СТЕЧАЈНА ПОСТАПКА

Признавање по отворање на стечајната постапка во Република Македонија

Признавање странска одлука во случај на претходно отворена стечајна постапка во Република Македонија

Член 337

(1) Странската одлука за отворање на стечајна постапка која ги исполнува претпоставките за признавање според членот 330 од овој закон ќе се признае иако пред поднесувањето на предлог за признавање против должникот е отворена стечајна постапка во Република Македонија според одредбата од членот 321 став (1) или (2) на овој закон.

(2) Признатата странска одлука за отворање на стечајна постапка произведува дејство предвидено во одредбите на членовите од 346 до 350 на овој закон. Странскиот стечаен управник не може да ги оспори побарувањата кои веќе се утврдени во претходно покренатата постапка во Република Македонија.

(3) Ако на денот на поднесувањето на предлогот за признавање на странската одлука за отворање на стечајна постапка истекол рокот од 15 дена од денот на авансната распределба на стечајната маса во стечајната постапка отворена во Република Македонија, делбата нема да се спроведе врз основа на одлуката за делба донесена во странската стечајна постапка.

Признавање без последици од отворање на стечајна постапка во Република Македонија

Општо правило

Член 338

(1) Важноста на признатата странска одлука за отворање на стечајна постапка се определува според правото на државата во која постапката е отворена доколку не е во спротивност со основните начела на стечајното право во Република Македонија и доколку со овој закон поинаку не е предвидено.

(2) Признатата странска одлука важи од денот на објавувањето на решението за признавање на огласната табла во судот според членот 334 став (4) од овој закон.

Извршување и обезбедување

Член 339

(1) Намирувањата кои се остварени по пат на извршна постапка во Република Македонија во времето меѓу денот на отворањето на странската стечајна постапка и денот на објавувањето на огласот за предлогот

за признавање на странската одлука за отворање на стечајна постапка на огласна табла, согласно со членот 332 став (1) од овој закон, како и разлачните права кои настанале по пат на извршна постапка или постапка за обезбедување во Република Македонија кои во тоа време настанале, го губат правното дејство.

(2) Во случај на губење на правното дејство според ставот (1) од овој член доверителот е должен она што го стекнал по таа основа, по одбивањето на трошоците кои настанале во извршната постапка, односно постапката за обезбедување, да го предаде на стечајниот управник.

(3) Одредбите од ставовите (1) и (2) на овој член не се применуваат на извршното намирување, односно во постапката за извршување или постапката за обезбедување на настанатите разлачни права на доверителите кои се наведени во членовите 323 и 345 став (1) од овој закон.

(4) Одредбите од ставовите (1) и (2) на овој член не се применуваат, според членот 332 став (1) од овој закон, ако поминало повеќе од една година сметано од денот на отворањето на странска стечајна постапка и денот на објавувањето на огласот на предлогот за признавање на огласната табла на судот.

Располагање на стечајниот должник

Член 340

(1) Располагањата на стечајниот должник кои се преземени во времето меѓу денот на отворањето на странската стечајна постапка и денот на објавувањето на решението за признавање на странската одлука за отворање на стечајната постапка на огласната табла во судот, според членот 334 став (4) од овој закон, го губат правното дејство ако се спротивни на интересите на доверителите на стечајниот должник и ако биде докажано дека спротивната странка знаела или морала да знае, во моментот на располагање на стечајниот должник, дека против него во странство е отворена стечајна постапка. Спротивната странка има право на противчинидба од страна на стечајната маса ако со неа се зголеμουва вредноста на стечајната маса.

(2) Ако располагањето на стечајниот должник настапило по објавувањето на огласот на предлогот за признавање во "Службен весник на Република Македонија", според членот 332 став (1) од овој закон, ќе се смета дека спротивната страна знаела или морала да знае, во моментот на располагањето на стечајниот должник, дека против него во странство е отворена стечајна постапка.

(3) Располагањата на стечајниот должник преземени по отворањето на странската стечајна постапка не губат правно дејство ако за нив важат општите правила за заштита на доверба во јавна книга. Тие располагања можат да се побиваат според правото на државата меродавно за побивање.

Услуги во корист на стечајниот должник

Член 341

(1) Лицето со седиште, односно престојувалиште во Република Македонија, кое е должник на странскиот стечаен должник, е должно веднаш кога ќе дознае за стечајната постапка во странство да го извести странскиот стечаен должник за постоење на својата обврска и за моментот на нејзиното пристигнување.

(2) Лицето од ставот (1) на овој член е овластено својата пристигната обврска директно да ја исполни на странскиот стечаен должник ако од денот на испраќање на известувањето на странскиот стечаен управник поминале осум дена, а судот на Република Македонија до тој момент, во согласност со членот 331 став (1) од овој закон, не определил мерка на обезбедување или именувал привремен стечаен управник. Евентуалните трошоци за одлагање на исполнување на пристигнатите обврски се сметаат за трошоци на стечајната маса.

(3) Ако обврската е директно исполнета на странскиот стечаен должник во времето меѓу денот на отворање на странската стечајна постапка и денот на објавувањето, решението за признавање на странската одлука за отворање на стечајната постапка на огласната табла во судот, според членот 334 став (4) на овој закон, а без известување на странскиот стечаен управник за постоење на обврската, лицето од ставот (1) на овој член нема да биде ослободено од својата обврска ако се докаже дека во моментот на директното исполнување на обврската на странскиот стечаен должник знаело или морало да знае дека против него е отворена стечајна постапка во странство.

(4) Ако обврската директно е исполнета на странскиот стечаен должник по објавувањето на огласот за предлогот за признавање во "Службен весник на Република Македонија", според членот 332 став (1) од овој закон, ќе се смета дека должникот на стечајниот должник знаел или морал да знае дека против него е отворена стечајна постапка во странство.

Пребивање

Член 342

(1) Пребивањето не е дозволено ако побарувањето е отстапено во времето меѓу денот на отворање на странската стечајна постапка и денот на објавување на решението за признавање на странската одлука за отворање на стечајната постапка на судската табла, според членот 334 став (4) на овој закон, а ќе биде докажано дека новиот доверител (цесионер) во моментот на отстапувањето знаел или морал да знае дека против должникот е отворена стечајна постапка во странство.

(2) Ако побарувањето е отстапено по објавување на огласот за предлогот за признавање во "Службен весник на Република Македонија", според членот 332 став (1) од овој закон, ќе се смета дека новиот доверител (цесионер) во моментот на отстапувањето знаел или морал да знае дека против должникот е отворена стечајна постапка во странство.

Привилегирани побарувања, излачни и разлачни доверители

Член 343

(1) Признавањето на странска одлука за отворање на стечајна постапка не влијае на правото на доверителите своите побарувања, наведени во членот 345 став (1) точки 1 и 2 на овој закон, да ги намират во полн износ ако за тоа е доволен делот од имотот на стечајниот должник кој не е оптоварен со права на трети лица кои во моментот на објавувањето на решението за признавање на огласната табла, според членот 334 став (4) од овој закон, се наоѓаат во Република Македонија.

(2) Заради остварување и обезбедување на своите права, доверителите од ставот (1) на овој член се овластени и по признавањето на странската одлука за отворање на стечајна постапка да водат парнична постапка против должниковиот имот, како и постапка за извршување и обезбедување.

(3) Излачните и разлачните доверители од членот 323 на овој закон се овластени во Република Македонија да покренат парнични постапки и постапки за извршување, односно обезбедување под условите кои би можеле да ги водат и кога во Република Македонија би била отворена стечајна постапка.

(4) На предлог од странскиот стечаен управник надлежниот орган за извршување ќе го одложи извршувањето од ставот (2) на овој член, ако тоа е нужно за да се остварат намирувањата на доверителите на стечајниот должник во поголем процент. Одлагањето може да трае до три месеца со можност да се одреди ново одлагање, но најмногу до првата делба во странската стечајна постапка. Надлежниот орган за извршување може во секој момент, на предлог од доверителите или од странскиот стечаен управник, да го отповика одлагањето ако повеќе не постојат причините за тоа.

Признавање странска одлука со последица за отворање на стечајна постапка во Република Македонија

Член 344

(1) Во предлогот за признавање странска одлука за отворање на стечајна постапка, странскиот стечаен управник или доверителот може, како непосредна правна последица за признавање, да бара отворање на стечајна постапка во Република Македонија. Отворање на посебна стечајна постапка во Република Македонија стечајниот управник може да бара и со поднесок упатен до судот во рок од 15 дена од приемот на писменото од членот 348 став (2) на овој закон. Отворање на таа стечајна постапка доверителот може да бара и со поднесок што го упатува на судот врз основа на членот 331 став (1) точка 4 од овој закон.

(2) Во случаи од ставот (1) на овој член правните последици ги определува исклучиво стечајното право на Република Македонија, освен ако со членовите од 322 до 326 и од 345 до 350 на овој закон изричито нешто друго не е предвидено. Во тој случај, на соодветен начин, се применуваат членовите од 339 до 342 на овој закон.

Отворање на посебна стечајна постапка во Република Македонија на предлог на доверителите

Член 345

(1) Судот ќе отвори стечајна постапка на предлог на:

1) надлежниот фонд за здравствено осигурување и надлежните фондови за пензиско и инвалидско осигурување за побарувања кои, според закон, задолжително се издвојуваат од приходот, односно од платата, како и органите на Република Македонија и нејзините единици на локалната самоуправа и Управата за јавни приходи и други побарувања кои влегуваат како приход во Буџетот и

2) вработените кај стечајниот должник со постојано место на работење во Република Македонија.

(2) На предлог од доверителите кои не припаѓаат кон доверителите од ставот (1) на овој член, судот ќе отвори стечајна постапка во Република Македонија само ако на доверителот му се стори веројатно дека намирувањето на некои побарувања во странската стечајна постапка би било врзано со посебни тешкотии.

(3) По исклучок од одредбата во ставовите (1) и (2) на овој член заради остварување што порамномерно и поцелосно намирување на доверителите на меѓународно ниво, судот нема да отвори стечајна постапка во Република Македонија ако оцени дека отворањето на таа постапка, со оглед на големината на побарувањата на доверителите од ставовите (1) и (2) на овој член, би било економски неоправдано. При оценувањето судот може да се консултира со странскиот стечаен управник.

Овластувања на странскиот стечаен управник

Член 346

(1) Покрај стечајниот управник на посебната стечајна постапка, доверителите и странскиот стечаен управник можат во таа постапка да ги оспоруваат пријавените побарувања.

(2) Право на побивање на правните дејства на стечајниот должник во стечајната постапка во Република Македонија му припаѓа и на странскиот стечаен управник.

(3) Трошоците на странскиот стечаен управник, кои ќе настанат во врска со вршењето на овластувањата од ставовите (1) и (2) на овој член, не се сметаат за трошоци на стечајна постапка во Република Македонија.

Намирување на доверители

Член 347

(1) По намирување на трошоците и другите обврски на стечајната маса, на излачните и разлачните доверители, како и на доверителите од членот 345 став (1) на овој закон, преостанатата стечајна маса ќе се подели на доверителите во согласност со одлуката за делба, што судот ќе ја донесе врз основа на одлуката за делба или на неа соодветна делбена основа, донесена во странска стечајна постапка. Ако при изработката на странската одлука или делбена основа не се земени предвид утврдените побарувања во стечајната постапка во Република Македонија, судот преостанатата стечајна маса ќе ја подели на доверителите чии побарувања се утврдени во стечајната постапка во Република Македонија, водејќи притоа сметка во која мера некои од нив се земени предвид при поделбата на стечајната маса во странската стечајна постапка.

(2) При поделбата на преостанатата стечајна маса, судот нема да ја земе предвид странската одлука за делба ако во неа предвидената поделба е резултат на примена на правила кои се спротивни на јавниот поредок во Република Македонија. Истото се однесува и кога странската одлука за делба не е доставена до судот во рамките на рокот што тој го одредил.

(3) Стечајната маса што ќе преостане по намирувањето на доверителите, според одредбата од ставовите (1) и (2) на овој член, веднаш ќе се предаде на странскиот стечаен управник.

(4) Ако стечајната маса не е доволна да се намират утврдените побарувања во стечајната постапка во Република Македонија, според ставовите (1) и (2) од овој член, доверителите можат ненамирениот дел од своите побарувања да го намират само во странската стечајна постапка според правилата на странското стечајно право.

Посебна стечајна постапка во странска држава

Член 348

(1) Ако доверителот делумно ги намири своите побарувања во посебната стечајна постапка која е отворена против стечајниот должник во некоја странска држава, а со која е опфатен само имотот на стечајниот должник во таа странска држава, тој може да го задржи применото. По одбивањето на трошоците кои доверителот ги имал во остварувањето на намирувањата во странската стечајна постапка, применото во таа постапка се пресметува во процент кој му припаѓа во посебната стечајна постапка во Република Македонија. Такво пресметување нема да има, ако доверителот делумно намирување во таа странска стечајна постапка го остварил како разлачен доверител или врз основа на дозволено пребивање.

(2) Одредбите од ставот (1) на овој член ќе се применат и кога доверителот делумно го намирил своето побарување по пат на извршна постапка во странска држава.

Пријава на побарувањата во странската стечајна постапка

Член 349

(1) Стечајниот управник на посебната стечајна постапка отворена во Република Македонија е должен пријавено побарување на доверителот во таа постапка да го пријави во странска стечајна постапка, ако тоа од него се побара и ако доверителот го овласти за тоа.

(2) Домашниот стечаен управник е овластен во странската главна стечајна постапка да остварува право на глас врз основа на пријавените побарувања во посебна стечајна постапка во Република Македонија, ако доверителот на тоа побарување не учествува во гласањето.

Соработка на стечајните управници**Член 350**

(1) Освен меѓусебните размени на известувања, според членот 342 од овој закон, стечајниот управник на посебната стечајна постапка во Република Македонија е должен на стечајниот управник на странската главна стечајна постапка да му овозможи да се изјасни за начинот на впаричување на имотот на стечајниот должник кој е опфатен во домашната посебна стечајна постапка.

(2) На стечајниот управник на странската главна стечајна постапка ќе му се достави и планот за реорганизација на посебната стечајна постапка во Република Македонија. Тој има право и самиот да предложи план за реорганизација на посебната стечајна постапка.

Глава петта**НЕПРИЗНАВАЊЕ СТРАНСКА ОДЛУКА ЗА ОТВОРАЊЕ НА СТЕЧАЈНА ПОСТАПКА****Одбивање предлог за признавање****Член 351**

(1) Ако го одбие предлогот за признавање странска одлука за отворање на стечајна постапка судот, на предлог од доверителите или стечајниот должник, ако тоа е потребно заради рамномерно намирување на сите должникови доверители, ќе отвори стечајна постапка во Република Македонија.

(2) Предлогот од ставот (1) на овој член може да се поднесе во рок од осум дена од денот на објавувањето на решението за одбивање на предлогот за признавање на странската одлука на огласната табла во судот и во "Службен весник на Република Македонија". Тој предлог може да биде содржан во поднесок кој се доставува во судот, согласно со членот 332 став (1) точка 4 од овој закон.

(3) Стечајната постапка од ставот (1) на овој член го опфаќа само имотот на стечајниот должник кој се наоѓа во Република Македонија.

Жалба**Член 352**

(1) Против решението со кое е одбиен предлогот за признавање странска одлука за отворање на стечајна постапка, странскиот стечаен должник, странскиот стечаен управник и доверителите имаат право на жалба во рок од осум дена од денот на приемот на решението.

(2) Жалбата не го задржува решението од извршување.

Предлог за отворање на стечајна постапка кога странската одлука за отворање на стечајна постапка не може да се признае**Член 353**

(1) Секој доверител, како и стечајниот должник, се овластени да бараат отворање на стечајна постапка во Република Македонија независно од тоа што е отворена главна стечајна постапка во странска држава ако се исполнети условите поради кои предлогот за признавање странска одлука за отворање на стечајна постапка би можел да биде одбиен.

(2) Судот ќе дозволи отворање на стечајна постапка во Република Македонија во случајот од ставот (1) на овој член ако тоа го бара начелото на рамномерно намирување на должниковите доверители.

(3) При донесувањето на решението за отворање на стечајна постапка од ставот (1) на овој член, судот во неможност за признавање на странската одлука за отворање на стечајна постапка ќе одлучи како по претходно прашање.

(4) Стечајната постапка од ставот (1) на овој член го опфаќа само имотот на стечајниот должник кој се наоѓа во Република Македонија.

Глава шеста**СТРАНСКИ ПОРАМНУВАЊА И ДРУГИ СТЕЧАЈНИ ПОСТАПКИ****Странска одлука за одобрување на порамнување или странски план за реорганизација****Член 354**

На признавањето странска одлука за одобрување на порамнување или план за реорганизација, како и признавање странска одлука донесена во некоја друга слична постапка, на соодветен начин ќе се применат одредбите на овој закон за признавање странска одлука за отворање на стечајна постапка.

Дел дванаесетти**КАЗНЕНИ ОДРЕДБИ****Член 355**

(1) Со парична казна од 100.000 до 300.000 денари ќе се казни за прекршок должникот - правно лице, ако:

1) преземе некое правно дејство или работа што не спаѓа во редовното работење, без претходно одобрение на назначениот повереник, или преземе правни дејства или работи што спаѓаат во редовното работење, ако повереникот се спротивставил на преземањето на тоа правно дејство или работа (член 260 став (1));

2) без претходно одобрение на одборот на доверители преземе правно дејство или работа што има посебно значење за стечајната постапка (член 261) и

3) ако не поднесе предлог за отворање на стечајна постапка во рок од 21 ден од денот на настанувањето на услови за отворање на стечајна постапка (член 51 став (9)).

(2) Со парична казна од 50.000 до 200.000 денари ќе се казни за прекршок одговорното лице на должникот - правно лице за дејствата од ставот (1) на овој член.

(3) Покрај паричната казна од ставот (2) на овој член, на одговорното лице во правното лице ќе му се изрече мерка на безбедност забрана на вршење одговорни работи и задачи во траење од три месеца до една година.

Член 356

(1) Со парична казна од 30.000 до 100.000 денари ќе се казни за прекршок трговецот - поединец, ако:

1) не ги извршува обврските определени со членот 278 став (1) од овој закон и

2) не ги стави на располагање сите податоци и документи во врска со исполнувањето на неговите обврски и на барање на доверителите не ја потврди веродостојноста и сеопфатноста на своите изјави со давање посебна изјава во записник, согласно со членот 279 став (2) од овој закон.

(2) Со парична казна од 5.000 до 50.000 денари ќе се казни за прекршок и одговорното лице на должникот трговец - поединец за дејствата од ставот (1) на овој член.

Замена на изречена парична казна со казна затвор**Член 357**

Паричната казна изречена според одредбите од овој закон која не може присилно да се наплати, ќе се замени со затвор согласно со одредбите на Законот за прекршоците.

Дел тринаесетти**ПРЕОДНИ И ЗАВРШНИ ОДРЕДБИ****Примена на досегашното право****Член 358**

(1) Стечајните постапки отворени до влегувањето во сила на овој закон ќе се завршат според прописите кои важеле до денот на влегувањето во сила на овој закон.

(2) Судовите надлежни за водење на стечајната постапка се должни во рок од 30 дена од денот на влегувањето во сила на овој закон до Централниот регистер на Република Македонија да ги достават решенијата за отворените стечајни постапки кои до влегувањето во сила на овој закон не се завршени, заради нивно евидентирање во Единствениот трговски регистар.

Примена на овој закон

Член 359

Овој закон се применува на постапките по предлозите поднесени од предлагачите, а по кои не е отворена стечајна постапка пред влегувањето во сила на овој закон.

Основање Комора на стечајните управници

Член 360

(1) Основачко собрание на Комората ќе се свика кога ќе положат испит за стечаен управник најмалку 20 лица кои според условите за полагање на испитот утврдени со закон, а кои ќе ги исполнат другите услови за стечаен управник согласно со овој закон.

(2) Основачкото собрание го свикнува министерот за економија најмалку осум дена пред одржувањето на седницата на основачкото собрание на Комората.

(3) На основачкото собрание се усвојува предлогот на статутот и правилникот за дисциплинска одговорност на стечајните управници предложени од министерот за економија. На основачкото собрание се усвојува прокламација за прифаќање на Кодексот за стечајните управници и на професионалните стандарди потребни за водењето за стечајната постапка.

Испит на стечајните управници во преодниот период

Член 361

(1) Стечајните управници кои имаат уверение за овластен стечаен управник стекнато според Законот за стечај ("Службен весник на Република Македонија" број 55/97, 53/2000, 37/2002 и 17/2004), имаат право да стекнат лиценца според овој закон, по истекот на рокот од шест месеца од денот на објавувањето на актите определени во членот 362 од овој закон ако посетувале курс за овластени стечајни управници според Програма донесена од министерот за економија, во која е опфатена содржината на одредбите од овој закон, етичкиот кодекс за стечајните управници и професионалните стандарди и ако положат испит за овластен стечаен управник според одредбите на овој закон.

(2) Министерот за економија ќе ја именува Комисијата за полагање на испит за овластен стечаен управник согласно со членот 23 од овој закон, во рок од 30 дена од денот на влегувањето во сила на овој закон.

(3) Министерот за економија е должен на предлог на Комисијата за спроведување на испитот за овластен стечаен управник да ја донесе Програмата од ставот (1) на овој член во рок од 60 дена од денот на влегувањето во сила на овој закон.

Донесување на поблиски прописи предвидени со овој закон

Член 362

(1) Кодексот за стечајните управници и за професионалните стандарди потребни за водењето на стечајната постапка, министерот за економија ќе ги донесе во рок од 60 дена од денот на влегувањето во сила на овој закон.

(2) Другите прописи и акти утврдени со овој закон ќе се донесат во рок од три месеца од влегувањето во сила на овој закон.

(3) До донесувањето на прописите и другите акти од ставот (2) на овој член, вajat постојните прописи.

Стекнување лиценца на стечајни управници

Член 363

(1) Стечаен управник кој води стечајна постапка според Законот за присилно порамнување, стечај и ликвидација ("Службен лист на СФРЈ" број 84/89), ако нема уверение за овластен стечаен управник стекнато според Законот за стечај ("Службен весник на Република Македонија" број 55/97, 53/2000, 37/2002 и 17/2004), како и овластен стечаен управник според Законот за стечај ("Службен весник на Република Македонија" број 55/97, 53/2000, 37/2002 и 17/2004) продолжува со работа и ја врши должноста стечаен управник до добивање нова лиценца на овластен стечаен управник согласно со одредбите на овој закон, а најдоцна во рокот определен во членот 361 став (1) од овој закон.

(2) Стечаен управник кој води стечајна постапка според законите од ставот (1) на овој член, како и стечајниот управник кој нема да стекне нова лиценца на овластен стечаен управник во рокот и согласно со одредбите на овој закон, стечајниот судија е должен по службена должност да го разреши и да именува нов овластен стечаен управник кој ги исполнува условите за овластен стечаен управник согласно со овој закон, а стечајната постапка продолжува според одредбите од законот по кој е започната.

Закон кој престанува да важи

Член 364

Со денот на влегувањето во сила на овој закон престанува да важи Законот за стечај ("Службен весник на Република Македонија" број 55/97, 53/2000, 37/2002 и 17/2004).

Влегување во сила

Член 365

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во "Службен весник на Република Македонија".

L I G J PËR FALIMENTIM

Pjesa e parë

DISPOZITAT E PËRGJITHSHME

Lënda e ligjit

Neni 1

Me këtë ligj rregullohen qëllimet dhe kushtet për hapjen e procedurës së falimentimit; organet e procedurës së falimentimit; administrimi dhe dispozicioni me pronën që hyn në masën e falimentimit; përmbushja e kërkesave të kreditorëve në procedurën e falimentimit; pasojat juridike nga hapja e procedurës së falimentimit; plani për riorganizim; administrimi personal; lirimi nga obligimet e tjera; llojet e veçanta të procedurave të falimentimit për individët me status tregtari; procedurat e falimentimit me element të huaj dhe çështje të tjera lidhur me falimentimin.

Kuptimi i termave të përdorura

Neni 2

(1) Shprehjet e veçanta të përdorura në këtë ligj e kanë këtë kuptim:

1. "Aranzhman për kolateral financiar" është aranzhmani sipas të cilit dhënësi i kolateralit merr obligim të vendos të drejtën e sigurimit mbi instrumentet financiare ose para të gatshme ose t'i bart të drejtat e tij mbi instrumentet financiare ose paratë e gatshme si kolateral në emër të pranuesit të kolateralit;

2. "Banka, respektivisht personi tjetër juridik që për debitorin i bën punët e qarkullimit të pagesave" është cilado bankë ose person tjetër juridik i autorizuar me ligj që për debitorin i bën punët e qarkullimit të pagesave;

3. "Kujdesi i tregtarit të përpiktë dhe të ndërjegjeshëm" është standard juridik për përcaktimin e përgjegjësisë të drejtorit të falimentimit gjatë kryerjes së punëve dhe autorizimeve të tij, me të cilat përcaktohet kujdesi i drejtorit të falimentimit që duhet t'i ketë gjatë kryerjes së punëve të besuara, respektivisht me kujdesin e personit të aftë dhe të shkathtë (profesionist), gjatë së cilës ai përgjigjet edhe për moskujdesin e rëndomtë gjatë kryerjes së punëve të besuara;

4. "Para të gatshme" janë paratë e vëna në llogari te bartësi i qarkullimit të pagesave, në valutën e vendit dhe në valutën e huaj;

5. "Barazim vullnetar" janë bisedat, qëllimi i të cilave është rregullimi me marrëveshje (kontraktim) për marrëdhëniet debitorë-kreditorë midis debitorit dhe kreditorit;

6. "Kreditor me kërkesë të siguruar" është personi fizik ose juridik i cili ka të drejtë pengu, të drejtë tjetër për përmbushjen e ndonjë lënde ose të drejte që është regjistruar në libër publik;

7. "Kreditor me të drejtën e veçimit të lëndës ose të drejtës" është personi i cili në bazë të ndonjë të drejte të tij reale ose personale mund të dëshmojë se ndonjë lëndë nuk bie në masën e falimentimit;

8. "Marrëveshje për kolateral financiar me të drejtë sigurimi" është marrëveshja për kolateral financiar në bazë të së cilës kreditori i cili në çfarëdo baze ka kërkesë ndaj peng) në dobi të pranuesit të kolateralit, gjatë së cilës dhënësi i kolateralit e mban pronësinë mbi kolateralin, ndërsa pranuesi i kolateralit fiton të drejtën e sigurimit;

9. "Marrëveshje për kolateral financiar me bartje të pronësisë" është marrëveshja për kolateral financiar në bazë të së cilës dhënësi i kolateralit e bart pronësinë e kolateralit financiar te pranuesit e kolateralit;

10. "Kreditor i masës së falimentimit" është personi fizik ose juridik i cili në çfarëdo baze ka kërkesë ndaj debitorit të falimentimit, e që është paraqitur pas hapjes së procedurës së falimentimit;

11. "Debitor" është secili person juridik ose fizik mbi të cilin mund të hapet procedura e falimentimit në pajtim me këtë ligj;

12. "Debitor në procedurën për riorganizim" është personi juridik-debitor falimentues mbi të cilin bëhet riorganizimi sipas planit për riorganizim;

13. "Përfaqësues ligjor" është anëtari ekzekutiv i këshillit të drejtorëve, anëtari i këshillit drejtues, respektivisht drejtuesi i cili në pajtim me ligjin e përfaqëson shoqërinë;

14. "Person i interesuar" është secili person, të drejtat, obligimet ose interesat e të cilit janë të prekura nga procedura e falimentimit ose nga çështjet e veçanta në procedurën e falimentimit, duke përfshirë edhe debitorin, drejtorin e falimentimit, kreditorin, pronarin e kapitalit në shoqëri, këshillin e kreditorëve, organin kompetent shtetëror ose person tjetër. Personat me interes të largët, dytësor ose indirekt, të prekur nga procedura e falimentimit nuk konsiderohen për palë të interesuara;

15. "Mbrojtja e vlerës" ("mbrojtja adekuate") janë masat të cilat janë të drejtuara drejt mbajtjes së vlerës ekonomike të pronës për siguri dhe pronës së poseduar nga ana e personit të tretë gjatë kohës së procedurës së falimentimit. Mbrojtja mund të sigurohet me pagesa parash, mundësimi i së drejtës së sigurimit të pronës alternative ose plotësuese ose me mjete të tjera të përcaktuara nga gjyqi që të sigurohet mbrojtje adekuate;

16. "Pronë e debitorit" është prona, të drejtat dhe interesat e debitorit, duke përfshirë edhe të drejtat dhe interesat në pronë pa marrë parasysh a është në zotërim të debitorit ose nuk është, të drejtat materiale dhe jomateriale, të drejtat e pronës intelektuale, të drejtat e pronës së

tundshme dhe të patundshme, duke përfshirë edhe të drejtat e debitorit në pronën e ngarkuar, respektivisht prona që është në pronësi të personave të tretë;

17. "Raporti për vlerësimin e pronës" është raport me shkrim në të cilin vlerësuesi i autorizuar, duke shfrytëzuar qasje adekuate dhe metoda sipas standardeve ndërkombëtare për vlerësim, ka vlerësuar vlerën e sendeve dhe e të drejtave (depozitim jo monetar), si dhe në raste të tjera të përcaktuara me këtë ligj;

18. "Pronë e shoqërisë" është tërësia e të drejtave, të drejtat pronësore dhe të drejtat e tjera reale, që shoqëria i fiton mbi të mirat (të hollat, sendet dhe të drejtat) që bashkëpronarët, respektivisht aksionarët i kanë investuar në shoqëri ose që shoqëria i ka fituar me punën e vet;

19. "Pronë për sigurim" është prona me të cilën sigurohen kërkesat e kreditorit;

20. "Deklarata e pëlqimit për trajtim të barabartë" është deklarata e cila e shoqëron planin për riorganizim, e në të cilin pjesëmarrësit në planin për riorganizim, që formojnë grupe të veçanta, në të cilat si grupe të ndryshme të kreditorëve kanë status të ndryshëm juridik, do të pajtohen që t'u jepet trajtim i ndryshëm në grupin e tyre;

21. "Përmbarimi i kolateralit financiar" është përmbarimi automatik ose i ngjashëm, në pajtim me marrëveshjen midis palëve, gjatë së cilës në pajtim me kushtet e marrëveshjes për kolateral financiar ose me ligj, personi të cilit i takon kolaterali ka të drejtë ta realizojë kolateralin përkatës financiar ose dispozita për neting hyn në fuqi;

22. "Personi" është çdo person fizik dhe juridik, përveç nëse nuk është theksuar se është person fizik ose është person juridik;

23. "Likuidimi i debitorit" është procedura e shndërrimit në para i pronës së debitorit ose ndarja e pronës midis kreditorëve në pajtim me këtë ligj.

24. "Lex fori concursus" është e drejta e shtetit (vendit) në të cilën është hapur dhe mbahet procedura e falimentimit;

25. "Lex rei situs" është e drejta e vendit në të cilën gjendet prona;

26. "Vendbanimi" është vendi me adresë (rrugë dhe numër) i vendbanimit të personit fizik, si dhe shteti nëse personi fizik është i shtetit të huaj;

27. "Pezullim i procedurës" është mjete që e pengon hapjen ose e suspendon vazhdimin e veprimeve gjyqësore, administrative ose veprimeve të tjera individuale që ka të bëjë me pronën, të drejtat, obligimet dhe përgjegjësitë e debitorit, duke përfshirë edhe veprimet që të sigurohet e drejta e cila do të ishte efektive ndaj personave të tretë ose që të zbatohet ajo e drejtë; dhe e pengon përmbushjen nga prona që është pjesë e masës së falimentimit, ndërprerjen e marrëveshjes me debitorin dhe transferimin, ngarkimin ose dispozicionin me pronën ose me të drejtat që dalin nga masa e falimentimit;

28. "Kreditor i pasiguar" është kreditori, kërkesa e të cilit është e pasiguar;

29. "Paafhtësia për pagim (jolikuiditeti)" është gjendja kur debitori nuk i përmbush detyrimet e veta monetare të arritura, respektivisht kur është i paafhtë t'i paguajë detyrimet e veta, respektivisht borxhet siç arrijnë;

30. "Neting (aranzhman) (close-out netting)" i shënon të gjitha kushtet e theksuara në marrëveshjen për kolateralin financiar ose në marrëveshjen në të cilën kolaterali financiar është pjesë e marrëveshjes që nëse ndodhin, do të konsiderohet se të gjitha kërkesat janë të arritura, se kërkesat konvertohen në kërkesa në para dhe se ato mund të barazohen midis vete edhe atë sipas vlerës momentale (aktuale);

31. "Standarde nacionale" janë standardet që kanë të bëjnë për procedurën, mënyrën dhe afatet për shitjen e pronës nga masa e falimentimit, mënyrën e ruajtjes së dokumentacionit dhe standardet tjera nacionale kur ato përcaktohen me këtë ligj dhe me aktin me të cilin përcaktohen standardet profesionale;

32. "Revizori i autorizuar" është personi i cili bën punë të revizionit në pajtim me autorizimin e dhënë sipas Ligjit për revizion;

33. "Vlerësues i autorizuar" është personi i cili bën vlerësim si vlerësues i autorizuar dhe evidentohet në regjistrin e vlerësuesve të autorizuar, të rregulluar në bazë të ligjit;

34. "Dispozitat nga zbatimi i të cilave mund të hiqet dorë" janë dispozitat e këtij ligji të cilat parashohin mundësi, transaksionet që kanë të bëjnë me bartjen e pronës ose marrjen e obligimit para fillimit të procedurës së falimentimit, të anulohen respektivisht të shpallen si të pavlefshme në mënyrë tjetër edhe tërë prona që bartet, respektivisht vlera e saj, të kthehet në interes të përbashkët të kreditorëve;

35. "Pronë e ngarkuar" është prona që nuk ka vlerë respektivisht ka vlerë shumë të vogël për masën e falimentimit ose është e ngarkuar në atë shkallë që ngarkimi tërheq shpenzime që do t'i kishin tejkaluar shpenzimet e realizimit të pronës ose që do të shkaktonin ngarkesë, respektivisht obligim për pagimin e mjeteve në para;

36. "Leje nga organi kompetent" është leja, pëlqimi, vendimi ose akti tjetër nga organi kompetent ose nga ndonjë organ tjetër i autorizuar ose organizatë, përveç nëse me këtë ligj nuk emërtohet akti i organit të autorizuar shtetëror të organit ose të organizatës tjetër të autorizuar;

37. "Organ udhëheqës" është organi në shoqërinë aksionare të cilit i është besuar udhëheqja e shoqatës si këshillit të drejtorëve në sistemin udhëheqës njëshkallësh, këshillit drejtues ose të udhëheqësit në sistemin dyshkallësh, respektivisht të udhëheqësit, respektivisht udhëheqësve ose organi në të cilin ato organizohen në shoqëri komanditore me aksione dhe në shoqëri me përgjegjësi të kufizuar;

38. "Bartës i qarkullimit të pagesave" janë bankat e autorizuar për kryerjen e qarkullimit të pagesave në vend;

39. "Hapje e procedurës së falimentimit" është data e hapjes së procedurës së falimentimit me këtë ligj ose me vendim gjyqësor;

40. "Lirim nga obligimi" është lirimi i debitorit nga kërkesat që kanë qenë dhe që kanë mundur të jenë të përfshira me procedurën e falimentimit;

41. "Kërkesë e siguruar" është kërkesa që është e siguruar me një të drejtë të caktuar si garanci e borxhit, e që mund të realizohet në rast të vonimit të debitorit;

42. "Sigurim i kolateralit financiar" është kryerja e veprimeve të domosdoshme për vendosjen e të drejtës së sigurimit mbi instrument financiar ose para të gatshme ose për bartjen e instrumenteve financiare ose parave të gatshme si kolateral në emër të pranuesit të kolateralit;

43. "Sigurim për plotësimin e obligimeve" është kolaterali që është dhënë në bazë të marrëveshjes ose aranzhmanit tjetër për kolateral në pajtim me ligjin, që ka të bëjë për obligimet e tanishme, të ardhshme, të kushtëzuara, të pakushtëzuara, të arritura ose të shtyra, pa marrë parasysh se a dalin nga një e më shumë aranzhmane të kontraktuara, nga obligimet e personave të tretë, nga obligimet të cilat janë të përcaktuara (të specifikuar) ose është e mundur të përcaktohen në mënyrë të ngjashme edhe nga obligimet që dalin kohë pas kohe;

44. "Kreditor i siguruar" është kreditori i cili posedon kërkesë të siguruar;

45. "E drejta e sigurimit" është e drejta e pronës me të cilat sigurohet pagesa ose përmbartimi tjetër i një e më shumë obligimeve;

46. "Barazim" është kur kërkesa e një shume parash të caktuara, që ka të bëjë me një person, shfrytëzohet për pagimin ose për zvogëlimin e kërkesës përkundër kërkesës së shumës së parave që ka borxh ai person;

47. "Fitim në para" është fitimi nga shitja e pronës së ngarkuar deri sa fitimi është lëndë e të drejtës së sigurimit;

48. "Ndërmarrje" është përmbledhje e të drejtave, e lëndëve dhe e marrëdhënieve faktike që kanë vlerë pronësore dhe që i takojnë veprimtarisë tregtare të tregtarit, me ç'rast këto elemente e përbëjnë aktivin e tregtarit, por i përfshijnë edhe obligimet e tija;

49. "Bartje" është çdo lloj i transferimit ose i ndarjes së pronës ose i së drejtës në pronë, pa marrë parasysh nëse bartja bëhet në tërësi ose pjesërisht;

50. "Principi i paritetit"- "Pari passu" është parim sipas të cilit kërkesat e kreditorëve nga radhët e njëjta të pagimit trajtohen dhe përmbushen në mënyrë proporcionale sipas kërkesës së tyre nga prona që është pjesë e masës së falimentimit që shërben për ndarjen e kreditorëve nga radhët e tyre;

51. "Kërkesa pas hapjes së falimentimit" është kërkesa që është paraqitur pasi që është hapur procedura e falimentimit;

52. "Prioritet" është e drejta e kërkesës që është e ranguar para kërkesës tjetër, ku ajo e drejtë rrjedh nga zbatimi i këtij ligji;

53. "Kërkesë prioritare" është kërkesa që do të paguhet para pagimit të kreditorëve të përgjithshëm të pasiguar;

54. "Person i ndërlidhur në raport me debitorin" është: (1) personi i cili është ose ka qenë në pozitën e kontrollit të debitorit; dhe (2) prindi, filiali, partneri ose bashkëpunëtori i debitorit. Në raport me debitorin i cili është person fizik, personi i ndërlidhur nënkupton personat që janë të ndërlidhur me debitorin sipas linjës së gjakut ose lloj tjetër të lidhshmërisë;

55. "Shitje si tërësi" është shitja ose transferimi i ndërmarrjes në tërësi ose një pjesë e konsiderueshme, ndaj shitjes së një pjese të veçantë nga prona e ndërmarrjes;

56. "Periudha e cedimit" është periudha kohore në të cilën transaksionet e caktuara mund të jenë lëndë e cedimit. Periudha zakonisht llogaritet në mënyrë retroaktive nga dita e dorëzimit të fletëparaqitjes për hapjen e procedurës së falimentimit ose nga dita e hapjes;

57. "Procedura për riorganizim" është procedura e cila e përfshin propozimin e debitorit për ngritjen e procedurës për riorganizim, diskutim dhe prononcimin e kreditorëve ndaj propozimit, përgatitjen e planit për riorganizim, prononcimin e kreditorëve ndaj planit për riorganizim dhe të gjitha aktivitetet tjera që me këtë ligj i ndërmerr gjykatësi i falimentimit, debitorit dhe kreditorët me qëllim dhe në lidhje me riorganizimin e debitorit në bazë të planit për riorganizim;

58. "Deklarata për marrjen e borxhit" është deklarata e dhënë në bazë vullnetare në procedurën e falimentimit me të cilën personi i tretë në mënyrë vullnetare merr borxh nën kushte të shënuara në deklaratë;

59. "Punët e rregullta afariste" janë transaksionet lidhur me punën e ndërmarrjes së debitorit para ngritjes së procedurës së falimentimit dhe kushtet e rregullta afariste;

60. "Riorganizimi" është procesi me të cilin të mirat, gjendja financiare dhe mbajtja e ndërmarrjes së debitorit mund të përtërihen, ndërsa ndërmarrja e debitorit mund të vazhdojë të funksionojë, me përdorimin e më shumë mjeteve të përcaktuara me këtë ligj, e para se gjithash me shlyerjen e borxhit, shtyrjen e borxhit, transformimin e borxhit në pjesë në shoqëri dhe shitjen e ndërmarrjes si tërësi ose të një pjese të saj;

61. "Selia e shoqërisë" është vendi, me adresë (rruga dhe numri), të shënuar në marrëveshje për shoqërinë, në statutin, respektivisht në deklaratën për themelimin e shoqërisë me përgjegjësi të kufizuar nga një individ dhe të regjistruar në regjistrin tregtar;

62. "Ndryshimet statusore" janë shkrija, bashkimi dhe ndarja e shoqërive tregtare, respektivisht të ndonjë personit tjetër juridik në mënyrë dhe sipas kushteve të përcaktuara me ligj;

63. "Pronar i kapitalit në shoqëri" është pronari i pjesës, i aksioneve të lëshuara ose i të drejtës së ngjashme që paraqet kërkesë pronësore në një pjesë të kapitalit nga shoqëria ose ndërmarrja e tij;

64. “Kreditori i falimentimit” është personi fizik ose juridik i cili në çfarëdo baze ka kërkesë ndaj debitorit të falimentimit, e që është paraqitur pas fillimit të procedurës së falimentimit;

65. “Masa e falimentimit” është prona e debitorit që është lëndë e procedurës së falimentimit;

66. “procedura e falimentimit” është procedura kolektive të cilën e udhëheq gjykata kompetente për riorganizimin ose për likuidimin e debitorit;

67. “Drejtori i falimentimit” është personi i cili është i autorizuar në procedurën e falimentimit ta udhëheqë riorganizimin ose likuidimin e debitorit;

68. “Procedura e huaj” është procedura kolektive gjyqësore ose administrative në vendin e huaj, duke përfshirë edhe procedurën e përkohshme, sipas ligjit për falimentim, në të cilën prona dhe puna e debitorit i nënshtrohen kontrollit ose mbikëqyrjes nga gjykata e huaj, për shkak të riorganizimit ose shndërrimit në prona;

69. “Procedura e huaj kolektive” është procedura e huaj e cila zhvillohet në vendin ku debitori e ka selinë;

70. “Drejtori i huaj i falimentimit” është personi ose trupi, si dhe personi i emëruar përkohësisht, i autorizuar në procedurën e huaj ta zbatojë riorganizimin ose likuidimin e pronës ose punës së debitorit ose të veprojë si drejtor i falimentimit në procedurën e huaj;

71. “Gjykata e huaj” është gjykata ose organ tjetër, kompetent që ta kontrollojë ose mbikëqyrë procedurën e huaj;

72. “Regjistri tregtar” është regjistri themelor në të cilin bëhen regjistrimet e përcaktuara me këtë ligj dhe me ligj tjetër;

73. “Shpenzimet e procedurës së falimentimit” janë kërkesat të cilat përfshijnë shpenzime të procedurës, siç është kompensimi i drejtorit të falimentimit dhe i personave të emëruar nga drejtori i falimentimit, shpenzimet për punën e vazhduar të debitorit, borxhet që dalin nga autorizimet dhe kompetencat e drejtorit të falimentimit, shpenzimet që dalin nga obligimet e kontraktuara dhe juridike dhe shpenzimet e tjera të procedurës;

74. “Shpenzimet për përcaktimin e lëndës” janë shpenzimet për identifikim real të lëndës dhe shpenzimet për përcaktimin e të drejtave që e rëndojnë atë lëndë, që përcaktohen paushall, në shumë prej pesë për qind nga të ardhurat e realizuara me shitjen ose në mënyrën tjetër të disponimit me sendin;

75. “Kushtet për aktivizimin (realizimin) e aranzhmanit për kolateral financiar” lindin kur ka që më parë rast të përcaktuar ose të ngjashëm si ai që ka qenë i kontraktuar midis palëve ose i definuar me ligj që, pasi që të ndodh, pranuesi i kolateralit e ka të drejtën që ta realizojë kolateralin financiar ose hyn në fuqi dispozita për close-out netting;

76. “Marrëveshja financiare” është secili spot, forvard, fjuçers, marrëveshja e opsionit ose marrëveshja svop që përfshin shkallë kamate, të mira, valuta të huaja, pjesëmarrje në kapital, obligacione, indekse ose çfarëdo qoftë instrumenti tjetër financiar, grumbullimin ose transaksionin për hua të letrave me vlerë, dhe secilin transaksion tjetër që ka të bëjë me të sipërpërmendurat, të lidhura në tregjet financiare dhe kombinimi i transaksioneve të përmendura më lartë;

77. “Kolaterali financiar” janë para ose instrumente financiare;

78. “Favorizimi” është cilido transaksion që rezulton me atë që kreditori do të fitojë përparësi ose pagesë jo të rregullt;

79. “Instrumentet financiare” janë: aksionet ose letrat tjera me vlerë në shoqërinë tregtare; letrat me vlerë ekuivalent me aksionet; obligacionet dhe instrumentet tjera për detyrim të dedikuara për shitje në treg të kapitalit; letrat tjera me vlerë të emtuara në seri që i japin të drejtë pronarit t’i blejë, shesë ose këmbejë për letra të tjera me vlerë të emtuara nga i njëjtë emetues, ndërsa për

realizimin e kësaj të drejte është nënshkruar marrëveshje midis pronarit dhe emetuesit me çka mundësohet shitja, blerja ose këmbimi i këtyre letrave me vlerë (duke përfshirë paraprakisht instrumentet për pagesë), kuponët bartës nga fondet e përbashkëta, instrumentet e tregut të parave, instrumentet e debitorit të emtuara nga Banka Popullore e Republikës së Maqedonisë dhe të gjitha të drejtat dhe kërkesat e tjera që kanë të bëjnë me instrumentet e përmendura financiare.

(2) Në këtë ligj, të shprehurit në njëjës përfshin shumësin, ndërsa shumësi ka të bëjë për njëjësin, përveç kur me fjalët: “vetëm” ose “përveç” nuk përfshihet shumësi ose njëjësi. “përfshin” ose “duke përfshirë” nuk do të thotë se bëhet fjalë për listë të mbyllur; “mund” do të thotë lejim, ndërsa “duhet” do të thotë urdhëresë; dhe “siç është” dhe “për shembull” shprehin njëjtë siç shprehin “përfshin” ose “duke përfshirë”.

Qëllimet e procedurës së falimentimit

Neni 3

(1) Procedura e falimentimit ka për qëllim përmbushjen kolektive të kreditorëve të debitorit të falimentimit (në tekstin e mëtejshëm: debitori) me shndërrimin në para të pronës së debitorit dhe shpërndarjen e mjeteve të realizuara (të ardhurat) të kreditorëve ose në lidhjen e marrëveshjes së veçantë për barazim të kërkesave të përcaktuara me planin për riorganizim që është drejtuar drejt mbajtjes së mëtejshme të përfshirjes afariste të debitorit (në tekstin e mëtejshëm: ndërmarrja).

(2) Me riorganizimin mund të bëhet edhe barazimi i kërkesave para hapjes së procedurës së falimentimit nën kushtet e përcaktuara me këtë ligj.

Personat mbi pronën e të cilëve zbatohet falimentimi

Neni 4

(1) Procedura e falimentimit realizohet mbi pronën e debitorit-person juridik, si dhe mbi pronën e debitorit-individ i cili ka të regjistruar veprimtari të regjistruar, përveç nëse me këtë ligj nuk është përcaktuar ndryshe.

(2) Procedura e falimentimit mund të realizohet edhe mbi pronën e bashkësisë ekonomike të interesit, mbi pronën e personit të vdekur dhe mbi pronën e përbashkët të çifteve bashkëshortore.

(3) Procedura e falimentimit nuk mund të realizohet mbi pronën e Republikës së Maqedonisë, mbi fondet që financohen nga Buxheti i Republikës së Maqedonisë, fondet për sigurim pensional dhe invalidor, fondin për sigurim shëndetësor, njësitë e vetadministrimit lokal, mbi organet e drejtorisë shtetërore, si dhe të personave tjerë juridikë me autorizim publik, nëse ato me ligj përfshihen nga procedura e falimentimit.

(4) Për obligimin e personit juridik nga paragrafi (3) i këtij neni, mbi të cilin nuk realizohet procedura e falimentimit, në mënyrë solidare përgjigjen themeluesit e tij, respektivisht bashkëpronarët ose aksionarët.

(5) Dispozitat nga ky ligj nuk zbatohen në procedurën e falimentimit të bankave, kursimoreve, shoqërive për sigurim dhe organizatave tjera financiare, përveç dispozitat me të cilat rregullohen çështjet që nuk janë të rregulluara me ligjet e veçanta.

(6) Procedura e falimentimit mund të hapet edhe pas likuidimit të shoqërisë tregtare, deri sa nuk është e bërë ndarja e masës likuiduese.

Kushtet për hapjen e procedurës së falimentimit

Neni 5

(1) Falimentimi ose riorganizimi mbi debitorin e falimentimit realizohet kur debitori falimentues është i paaftë për pagim.

(2) Do të konsiderohet se debitori është i paaftë për pagim nëse në periudhën prej 45 ditëve nga cilado llogari e tij, te cilido qoftë bartës i qarkullimit të pagesave, nuk e ka paguar shumën që është dashur të paguhet në bazë të bazave të vlefshme për pagim.

(3) Dispozitat nga paragrafi (2) të këtij neni nuk do të zbatohen nëse debitori gjatë procedurës paraprake i ka paguar të gjitha kërkesat që është dashur në bazë të bazave të vlefshme për pagim t'i paguajë nga të gjitha llogaritë e tij, ose nëse vjen deri te ndërmarrja e borxhit. Obligimin e përmbushur debitori mund ta tregojë vetëm me dokument publik ose me vërtetim të lëshuar nga Regjistri qendror i Republikës së Maqedonisë (në tekstin e mëtejshëm: Regjistri qendror).

(4) Ekzistimi i rrethanave nga paragrafi (2) dhe (3) nga ky nen për atë se debitori është i paafte për pagim dëshmohe me vërtetim të lëshuar nga Regjistri qendror. Regjistri qendror është i detyruar pa shtyrje të propozuesit, me kërkesë të tij, t'i lëshojë vërtetim të tillë, në të kundërtën përgjigjet për dëmin që kreditori për shkak të asaj do të kishte mundur të pësojë.

Pjesa e dytë
PROCEDURA E FALIMENTIMIT
Kreu i parë
DISPOZITAT THEMELORE PËR PROCEDURËN
Kompetenca vendore

Neni 6

(1) Në procedurën e falimentimit kompetent vendor është gjykata në territorin e së cilës gjendet selia e debitorit. Kompetenca vendore e gjykatës një herë e vendosur, nga dita e paraqitjes së propozimit për hapjen e procedurës së falimentimit, nuk mund të ndryshohet pa marrë parasysht rrethanat e rastit.

(2) Gjykata që ka marrë vendim për hapjen e procedurës së falimentimit është ekskluzivisht kompetente për vendosje ndaj padive për përcaktimin e kërkesave të kontestuara që janë paraqitur pas hapjes së procedurës së falimentimit. Gjykata para së cilës mbahen procedurat është kompetente ndaj kërkesave të gjykatës që ka marrë vendim për hapjen e procedurës së falimentimit, pa shtyrje, ta dorëzojë lëndën me të gjitha shkresat.

Zbatimi i dispozitave të Ligjit për procedurë ndërgjyqësore

Neni 7

Në procedurën e falimentimit në mënyrë adekuate zbatohen dispozitat nga Ligji për procedurë ndërgjyqësore, nëse më këtë ligj nuk është përcaktuar ndryshe.

Parimet e procedurës

Neni 8

(1) Procedura e falimentimit zbatohet me propozim.
(2) Procedura e falimentimit është urgjente.
(3) Gjyqi mund t'i marrë vendimet edhe pa seancë me gojë.

(4) Gjyqi mund të heqë dorë nga dëgjimi i debitorit kur ajo është e përcaktuar me këtë ligj, ose nëse personat e autorizuar për përfaqësim të debitorit, në bazë të ligjit ose personat që kanë pjesë ose aksione të debitorit, respektivisht vetë debitori-individ, janë me vendqëndrim të panjohur ose gjenden jashtë vendit, dhe dëgjimi i tyre do të sillte në zgjatjen jashtë mase të procedurës.

(5) Propozimet, deklaratat dhe kundërshtimet nuk mund të jepen, respektivisht të paraqiten, nëse lëshohet afati ose seanca, respektivisht kuvendi në të cilin është dashur të paraqiten, përveç nëse me këtë ligj nuk është përcaktuar ndryshe. Në procedurën e falimentimit nuk mund të kërkohet kthim në gjendjen e mëparshme, përveç nëse me këtë ligj nuk është e përcaktuar ndryshe.

(6) Tabelat dhe raportet mund të përpilohen dhe prapunohen në formë elektronike.

Dërgimi

Neni 9

(1) Shkresat gjyqësore që u dërgohen një rrethi të gjerë njerëzish, nëse me këtë ligj nuk është përcaktuar ndryshe, me vendosjen e shkresave në tabelën për shpallje për

falimentim në gjyq (në tekstin e mëtejshëm: tabela e shpalljeve), si dhe në tabelën për shpallje të debitorit. Dërgimi konsiderohet si i kryer pas skadimit të ditës së tretë të vendosjes së shkresave në tabelën e shpalljeve.

(2) Kur, sipas dispozitave nga ky ligj, shkresat gjyqësore ose dokumentet e tjera të organit të falimentimit duhet t'i dërgohen debitorit ose ndonjë personi tjetër që ka seli të regjistruar në regjistrin tregtar, dërgimi bëhet në adresë të selisë së atij personit të regjistruar në regjistrin. Nëse dërgimi nuk mund të bëhet në atë adresë, atëherë dërgimi bëhet me vendosjen e shkresës në tabelën e shpalljes në gjyq. Dërgimi konsiderohet si i kryer pas skadimit të ditës së tretë duke llogaritur ditën e vendosjes së shkresave në tabelën e shpalljeve.

(3) Personit me vend të panjohur të vendbanimit i përcaktohet përfaqësuesi i përkohshëm për pranimin e shkresave nëse nuk ka autorizues për pranimin e shkresave. Në atë rast dërgimi i bëhet autorizuesit për pranimin e shkresave gjyqësore ose përfaqësuesit të përkohshëm.

(4) Për dërgesat e bëra nëpërmjet tabelës së shpalljeve mbahet regjistër evidentues sipas renditjes kohore të shpalljes, veças për secilin debitor. Ky regjistër është publik dhe është e domosdoshme të jetë në qasje për secilin person të interesuar gjatë tërë orarit të punës së gjyqit.

(5) Për ftesën që duhet t'i dërgohet pjesëmarrësit në procedurën për prezencë në seancë, respektivisht kuvend nëse pjesëmarrësi thirret rregullisht, ndërsa nuk paraqitet në seancë, respektivisht kuvend dhe nuk e arsyëton mungesën e vet, gjyqi nuk ka obligim të mëtejshëm ta thërret. Me kërkesë të tij, gjykata është e detyruar t'ia dorëzojë thirrjen në gjyq.

(6) Ministri i Drejtësisë do ta përcaktojë përmbajtjen dhe mënyrën e udhëheqjes së regjistrin evidentues.

(7) Dërgimin e shkresave gjyqësore dhe të shkresave tjera të organeve të falimentimit që i bën gjyqi, gjyqi mund t'ia besojë drejtorit të falimentimit.

(8) Gjykatësi i falimentimit dhe drejtori i falimentimit janë përgjegjës për dërgimin e ftesave anëtarëve të këshillit të kreditorëve për seancën e parë të këshillit të kreditorëve.

Shpallja publike

Neni 10

(1) Shkresat gjyqësore (vendimet, ftesat, njoftimet etj.) që duhet publikisht të shpallen, dërgohen në Regjistrin qendror që i boton nëpërmjet internetit në veb faqen e vet, ndërsa botohen edhe në "Gazetën zyrtare të Republikës së Maqedonisë", si dhe në tabelën e shpalljes në gjykatë, në tërësi ose në një pjesë që e cakton gjykata. Në shkresën e botuar duhet saktë të theksohet firma, respektivisht emri dhe mbiemri i debitorit, selia e tij, adresa, numri unik amë i subjektit të regjistruar (NUAS) numri unik i tatimit (NUT), llogaria dhe lënda e punës.

(2) Botimi publik merr veprim pas skadimit të tetë ditëve nga dita e botimit në "Gazetën zyrtare të Republikës së Maqedonisë". Pas vendosjes së regjistrin tregtar dhe regjistrin të personave tjerë juridik, botimi publik për subjektet e regjistruara në këto regjistra do të prodhon veprim juridik ditën e ardhshme pas botimit në veb faqen e Regjistrin qendror.

(3) Me përjashtim të paragrafit (1) të këtij neni vendimet për sigurimin e thirrjes për mbajtjen e kuvendit të kreditorëve botohet në veb faqen e Regjistrin qendror dhe në një nga tre gazetate ditore që kanë qenë me tirazh më të madh në vitin e kaluar, ndërsa distribuohen në tërë territorin e Republikës së Maqedonisë.

(4) Në rast të botimit të gabuar të ndonjë të dhëne nga paragrafi (1) i këtij neni, botohet korigjimi në të njëjtën gazetë dhe në të njëjtën veb faqe. Afatet fillojnë përsëri të rrjedhin me ditën e botimit të korigjimit.

(5) Botimi publik i shkresave gjyqësore është dëshmi se është bërë dërgimi i tyre te të gjithë pjesëmarrësit në procedurën e falimentimit, nëse është bërë në pajtim me këtë ligj.

(6) Vendimet në lidhje me procedurën e hapur, të ndërprerë dhe të përfunduar të falimentimit dhe të vendimeve të tjera gjyqësore, të cilat kanë veprim mbi të dhënat e regjistruara në regjistrin tregtar dhe regjistrin e personave tjerë juridikë doemos regjistrohen në skedën regjistruuese. Të dhënat e lëshuara nga Regjistri qendror konsiderohen si të besueshme.

Vendimet

Neni 11

(1) Vendimet në procedurën e falimentimit merren në formë të vendimit dhe konkluzës.

(2) Me konkluzë lëshohet urdhëresa e personit zyrtar ose e organit të procedurës së falimentimit për kryerjen e veprimeve të caktuara, ndërsa për të gjitha rastet tjera gjykata vendos me vendim, nëse me këtë ligj nuk është përcaktuar ndryshe.

Ankesa kundër vendimit

Neni 12

(1) Kundër vendimit të gjykatësit të falimentimit lejohet ankesë në këshillin e falimentimit. Këshilli i falimentimit është i detyruar të vendos ndaj ankesës në afat prej tet ditëve pas pranimit të ankesës.

(2) Kundër vendimeve procesore të gjykatësit të falimentimit me të cilat e udhëheq procedurën, nuk lejohet ankesë e veçantë.

(3) Nëse sipas këtij ligji dërgimi bëhet me vendosjen e shkresës gjyqësore në tabelën e shpalljes, afati për ankesë fillon të rrjedhë pas skadimit të ditës së tretë nga dita e vendosjes së vendimit në tabelën e shpalljes, përveç nëse dërgimi nuk është bërë edhe me shpallje publike.

(4) Nëse sipas këtij ligji vendimi doemos duhet t'u dërgohet personave të caktuar, afati për dërgimin e ankesës rrjedh ditën e ardhshme, nga dita e dërgimit të vendimit, përveç nëse dërgimi nuk është bërë edhe me shpallje publike.

(5) Kundër vendimit të këshillit të falimentimit lejohet ankesë në gjykatën e apelit, që është i detyruar të marrë vendim në afat prej tridhjetë ditëve nga pranimi i ankesës.

(6) Ankesa kundër vendimit nuk e ndalon ekzekutimin e vendimit nga paragrafi (1) dhe paragrafi (5) i këtij neni nëse me këtë ligj nuk është përcaktuar ndryshe.

(7) Afati për ankesën nga paragrafi (1) dhe paragrafi (5) i këtij neni është tetë ditë, nëse me këtë ligj nuk është përcaktuar ndryshe.

Kundërshtimi kundër konkluzionit

Neni 13

(1) Kundër konkluzionit mund të parashtrohet kundërshtim në afat prej tre ditëve nga dita e botimit, e nëse konkluzioni nuk është botuar, nga dita e dërgimit të saj.

(2) Për kundërshtimin kundër konkluzionit vendos gjykatësi i falimentimit me vendim kundër të cilit nuk lejohet ankesë.

(3) Kundërshtimi nga paragrafi (1) i këtij neni, nuk e pengon ekzekutimin e vendimit.

Mjetet juridike të jashtëzakonshme

Neni 14

Në procedurën e falimentimit nuk mund të deklarohen mjete juridike të jashtëzakonshme.

Shpenzimet në procedurë

Neni 15

Secili kreditor i bart shpenzimet e veta në procedurën e falimentimit, përveç nëse me këtë ligj nuk është përcaktuar ndryshe.

Kreu i dytë KËSHILLI I FALIMENTIMIT Përbërja e këshillit të falimentimit

Neni 16

(1) Këshilli i falimentimit përbëhet nga tre gjykatës, prej të cilëve njëri është kryetar i këshillit. Këshilli i falimentimit përbëhet nga gjyqtarët e gjykatës kompetente reale.

(2) Gjykatësi i falimentimit nuk mund të jetë anëtarë i këshillit të falimentimit.

Autorizimi i këshillit të falimentimit

Neni 17

(1) Këshilli i falimentimit:

1) vendos ndaj ankesave kundër vendimeve të gjykatësit të falimentimit kur ajo është e përcaktuar me këtë ligj;

2) vendos për kundërshtimet e kreditorit, të këshillit të kreditorëve dhe të kuvedit të kreditorëve, kur ajo është e përcaktuar me këtë ligj;

3) vendos ndaj kundërshtimeve për punën e drejtorit të falimentimit kur ajo është përcaktuar me këtë ligj;

4) vendos ndaj kundërshtimeve të bëra nga drejtori i falimentimit kundër vendimeve të gjykatësit të falimentimit kur ajo është përcaktuar me këtë ligj dhe

5) vendos dhe bën punë të tjera të përcaktuara me këtë ligj.

(2) Këshilli i falimentimit është i detyruar të vendosë në afat prej tre ditësh pas marrjes së kundërshtimit.

(3) Gjykatësi i falimentimit është i detyruar që lëndën, me të gjitha shkresat, ta dërgojë në këshillin e falimentimit më së voni ditën a parë të punës pas pranimit të ankesës.

Kreu i tretë ORGANET NË PROCEDURËN E FALIMENTIMIT

Organet në procedurën e falimentimit

Neni 18

Organet në procedurën e falimentimit janë: gjykatësi i falimentimit, drejtori i falimentimit, këshilli i kreditorëve dhe kuvendi i kreditorëve.

GJYKATËSI I FALIMENTIMIT

Autorizimet e gjykatësit të falimentimit

Neni 19

(1) Gjykatësi i falimentimit:

1) vendos për ngritjen e procedurës paraprake për shkak të përcaktimit të ekzistimit të kushteve për hapjen e procedurës së falimentimit dhe e zbaton atë procedurë;

2) vendos për hapjen e procedurës së falimentimit;

3) e emëron dhe e shkarkon drejtorin e përkohshëm të falimentimit dhe drejtorin e falimentimit;

4) vendos për kundërshtimet e drejtorit të falimentimit kundër konkluzave të marra;

5) vendos për kundërshtimet e kreditorit, këshillit të kreditorëve dhe kuvendit të kreditorëve;

6) me propozim të kreditorëve, e nëse ajo nuk ka bazë, me propozim të drejtorit të falimentimit, i lejon punët e filluara që duhet të mbarohen gjatë procedurës së falimentimit;

7) bën kontrollin mbi ligjshmërinë e punës së drejtorit të falimentimit;

8) lejon përlllogaritjen e shpenzimeve të procedurës së falimentimit para pagimit të tyre;

9) përcakton shpërblim dhe kompensim të shpenzimeve drejtorit të falimentimit dhe anëtarëve të këshillit të kreditorëve;

10) e përcakton shumën e avancës për mbulimin e shpenzimeve në procedurën paraprake;

11) lejon pagimin e kreditorëve;
12) merr vendim për përmbylljen e procedurës së falimentimit dhe

13) bën punë të tjera në pajtim me këtë ligj.

(2) Gjykatësi i falimentimit, sipas detyrës zyrtare, në pajtim me paragrafin (1) pika 7 e këtij neni ndaj kundërshtimit ose me propozim të organeve tjera të procedurës së falimentimit, ndërsa pas marrjes së mendimit nga këshilli i kreditorëve, mund t'i ndryshojë vendimet e drejtorit të falimentimit, nëse konstaton se janë në kundërshtim me ligjin.

(3) Gjykatësi i falimentimit, në suazat e autorizimit të përcaktuar me këtë ligj, drejtorit të falimentimit i jep udhëzime me shkrim për kryerjen e obligimeve të tij të përcaktuara me këtë ligj, që janë të detyrueshme për drejtorin e falimentimit.

(4) Gjykatësi i falimentimit e ndjek punën e këshillit të kreditorëve dhe të kuvendit të kreditorëve.

DREJTORI I FALIMENTIMIT

Cili mund të emërohet drejtor i falimentimit

Neni 20

(1) Punët e drejtorit të falimentimit mund t'i kryejë personi fizik që ka licencë për kryerjen e punëve të drejtorit të falimentimit, si dhe shoqëria publike tregtare ose shoqëria me përgjegjësi të kufizuara (në tekstin e mëtejshëm: shoqëria) e themeluar vetëm për kryerjen e punëve të drejtorit dhe që ka licencë për kryerjen e punëve të drejtorit të falimentimit dhe që janë anëtarësuar në Odën e drejtorëve të falimentimit.

(2) Kur gjykatësi i falimentimit për drejtor të falimentimit emëron shoqëri nga paragrafi (1) i këtij neni, emëron një nga personat e punësuar në shoqëri që ka vërtetim për drejtor të autorizuar të falimentimit, që t'i kryejë punët e drejtorit të falimentimit.

(3) Shoqëritë nga paragrafi (1) të këtij neni mund të kryejnë veprimtari lidhur me procedurën e falimentimit dhe me planin për riorganizim.

(4) Licencë për kryerjen e punës së drejtorit të falimentimit mund të marrë personi fizik - tregtar individ nëse i plotëson kushtet vijuese:

1) të disponojë me profesionalizëm të duhur dhe përvojë afariste;

2) të ketë përgatitje të lartë profesionale dhe së paku pesë vjet përvojë pune në lëmin e veprimtarisë tregtare;

3) të ketë të dhënë provimin për drejtor të autorizuar falimentimi, me çka merr vërtetim për drejtor të autorizuar falimentimi;

4) të mos jetë i dënuar për vepra penale që e bëjnë të papërshtatshëm për drejtor të falimentimit. Nëse personi fizik - tregtar individ është dënuar për vepër penale që e bën të papërshtatshëm për drejtor të falimentimit, licencë të drejtorit të falimentimit mund të marrë pas ndërprerjes së pasojave juridike të dënimit, dhe

5) të japë deklaratë se në punë do t'i zbatojë rregullat në pajtim me kodeksin etik të drejtorëve të falimentimit dhe të standardeve profesionale.

(5) Licencë për kryerjen e punës së drejtorit të falimentimit mund të marrë shoqëria nëse i plotëson kushtet si vijon:

- të ketë të punësuar së paku një drejtor të autorizuar falimentimi dhe të ketë të punësuar së paku një jurist të diplomuar dhe një ekonomist të diplomuar;

- drejtori të japë deklaratë se drejtorët e autorizuar falimentimi dhe të punësuarit e tjerë në punë do t'i zbatojnë rregullat e përmbytura në Kodeksin etik të drejtorëve të falimentimit dhe standardet profesionale, dhe

- shoqëria të mos jetë e dënuar për vepër penale që e bëjnë të papërshtatshme për drejtor falimentimi. Nëse shoqëria është dënuar për vepër penale që e bën të papërshtatshme për drejtor të falimentimit, licencë të drejtorit të falimentimit mund të marrë pas ndërprerjes së pasojave juridike të dënimit.

Kush nuk mund të marrë licencë për drejtor falimentimi

Neni 21

Shoqëria, respektivisht personi fizik nuk mund të marrë licencë për kryerjen punëve të drejtorit të falimentimit:

1) nëse është i dënuar për vepër penale që e bën të papërshtatshëm për drejtor falimentimi derisa zgjat ndalesa e përcaktuar me vendim të gjyqit;

2) nëse me vendim të plotfuqishëm të gjyqit është përcaktuar se personi fizik me paramendim, respektivisht personi juridik ka shkaktuar falimentim, për çka kreditorët nuk kanë mundur t'i arkëtojnë kërkesat e tyre, derisa zgjat ndalesa e përcaktuar me vendim të gjyqit;

3) nëse është ose ka qenë anëtar i organit udhëheqës, respektivisht është drejtor i personit juridik, duke përfshirë edhe personin juridik që ka pushuar, e që nuk i ka paguar tatimet dhe kontributet që me ligj ka qenë i obliguar t'i paguajë;

4) cilido qoftë anëtar i organit udhëheqës, respektivisht drejtues i shoqërisë mbi të cilën është zbatuar falimentimi, e si anëtar i organit udhëheqës, respektivisht si drejtor, nuk ka ndërmarrë iniciativë për veprim në pajtim me nenin 354 të Ligjit për shoqëritë tregtare;

5) cilido qoftë anëtar i organit udhëheqës, respektivisht udhëheqës i shoqërisë tregtare që nuk i ka paguar tatimet dhe kontributet që sipas ligjit ka qenë i obliguar t'i paguajë, duke përfshirë edhe shoqëritë që kanë pushuar;

6) cilido qoftë anëtar i organit udhëheqës ose drejtues në shoqëri tregtare, llogaria e të cilit ka qenë e bllokuar dhe nuk ka vepruar në pajtim me nenin 51 paragrafi (9) i këtij ligji dhe

7) në rastet e tjera kur me ligj është përcaktuar ndalesa për kryerjen e veprimtarisë derisa zgjat ndalesa e përcaktuar me vendim të gjyqit.

Kush nuk mund të emërohet për drejtor falimentimi

Neni 22

(1) Për drejtor falimentimi nuk mund të emërohet:

1) anëtari i familjes në linjë të drejtë në cilëndo qoftë shkallë, e në vijën anësore deri në brezin e katërt, anëtari nga ana e krushqisë deri në brezin e dytë, ose njëri nga çifti bashkëshortor i gjykatësit të falimentimit dhe anëtarët e këshillit të falimentimit;

2) debitori solidar me debitorin e falimentimit;

3) cilido qoftë në marrëdhënie kontraktuese, aksionari ose anëtari i organit udhëheqës ose i këshillit mbikëqyrës të debitorit të falimentimit gjatë tre viteve të fundit para ngritjes së procedurës së falimentimit;

4) cilido qoftë i punësuar te debitori i falimentimit tre vjet para ngritjes së procedurës së falimentimit;

5) kreditori i debitorit i falimentimit ose është i punësuar te kreditori i debitorit falimentues gjatë tre viteve të fundit para ngritjes së procedurës së falimentimit;

6) debitori i debitorit të falimentimit gjatë tre viteve para ngritjes së procedurës falimentuese;

7) konkurenti i debitorit të falimentimit ose është i punësuar te subjekti juridik konkurrent, respektivisht që ka çfarëdo konflikti të interesit në lidhje me debitorin e falimentimit gjatë tre viteve të fundit para ngritjes së procedurës së falimentimit;

8) që ka punuar si këshilltar i debitorit të falimentimit në lidhje me pronën e debitorit të falimentimit gjatë tre viteve të fundit para ngritjes së procedurës së falimentimit;

9) anëtari i familjes në linjë të drejtë deri në cilindo brez, e në vijën anësore deri në brezin e katërt, anëtari i krushqisë deri në brezin e dytë të cilit do person që nuk mund të emërohet për drejtor falimentimi sipas pikave prej 2 deri në 8 të këtij paragrafi, dhe

10) drejtor i falimentimit nuk mund të emërohet drejtori i cili deri në atë moment zhvillon procedurë falimentimi së paku në tri ndërmarrje.

2) Shoqëria drejtor falimentimi nuk mund të emërohet për drejtor falimentimi nëse cilido qoftë nga të punësuarit e tij, të cilët marrin pjesë në udhëheqjen e procedurës së falimentimit, i plotëson kushtet nga paragrafi (1) i këtij neni.

Marrja e certifikatës për drejtor të autorizuar falimentimi

Neni 23

(1) Provimi për marrjen e certifikatës për provim të dhënë për drejtor të autorizuar falimentimi jepet para komisionit prej pesë anëtarëve të formuar nga personat e propozuar prej:

- Ministrit të Ekonomisë, një anëtar nga radhët e personave kompetent dhe profesional nga fusha e së drejtës së falimentimit e tregtare dhe ekonomisë dhe një anëtar nga radhët e nëpunësve udhëheqës shtetërorë nga Ministria e Ekonomisë;

- Gjykatës supreme një anëtarë nga radhët e gjykatësve të falimentimit;

- Shoqatës së revizorëve dhe kontabilistëve një anëtarë nga radhët e revizorëve ose kontabilistëve dhe

- Odës së drejtorëve të falimentimit një anëtarë nga radhët e anëtarëve të vet.

(2) Ministri i Ekonomisë, nga personat e propozuar, me vendim emëron kryetar dhe anëtarë të komisionit. Për sekretar të komisionit emërohet personi nga radhët e nëpunësve shtetërorë në Ministrinë e Ekonomisë që është përgjegjës për punët profesionale dhe administrative të komisionit.

(3) Mbledhjet komisionit i thërret kryetari i komisionit.

(4) Kryetari, anëtarët dhe sekretari i komisionit emërohen me mandat katërvjeçar.

(5) Të drejtën që të japin provim për drejtor të autorizuar falimentimi e ka personi që ka përgatitje të lartë profesionale nga lëmi i së drejtës, ekonomisë dhe administratës së biznesit dhe së paku pesë vjet përvojë pune në lëmin e veprimtarive tregtare pas diplomimit ose të ketë përgatitje të lartë profesionale dhe së paku dhjetë vjet përvojë pune në kontinuitet në lëmin e veprimtarive tregtare pas diplomimit. Kandidatët për marrjen e certifikatës për drejtor të autorizuar falimentimi, para dhënies së provimit kanë obligim të ndjekin kurs për drejtor të autorizuar falimentimi sipas Programit të miratuar nga ministri i Ekonomisë, me propozim të Komisionit nga paragrafi (2) i këtij neni.

(6) Personit që do ta japë provimin nga paragrafi (5) i këtij neni, kryetari i komisionit nga paragrafi (2) i këtij neni i jep certifikatë për provimin e dhënë për drejtor të autorizuar falimentimi.

(7) Shpenzimet për dhënien e provimit për drejtor të autorizuar falimentimi, i bart personi që i nënshtrohet provimit.

(8) Formën dhe përmbajtjen e certifikatës, si dhe mënyrën e dhënies së provimit për drejtor të autorizuar falimentimi i përcakton ministri i Ekonomisë.

Dhënia e licencës personit fizik

Neni 24

(1) Ministri i Ekonomisë do t'i japë licencë për drejtor të autorizuar falimentimi personit që do të dorëzojë:

- diplomë për përgatitje të lartë profesionale adekuate të mbaruar;

- dëshmi për së paku pesë vjet përvojë pune në lëmin e veprimtarisë tregtare pas diplomimit ose të ketë së paku dhjetë vjet punë në vazhdimësi në lëmin e veprimtarisë tregtare pas diplomimit;

- certifikatë për provimin e dhënë për drejtor të autorizuar falimentimi;

- dëshmi se nuk është i dënuar për vepra penale që e bëjnë të papërshtatshëm për drejtor falimentimi. Nëse personi është dënuar për vepra penale që e bëjnë të papërshtatshëm për drejtor të falimentimit, ministri i

Ekonomisë do të japë licencë për drejtor të autorizuar të falimentimit kur personi do të paraqesë dëshmi se janë ndërprerë pasojat juridike të dënimit; dhe

- deklaratë se në punë do t'i zbatojë rregullat e përmbajtura në kodeksin etik të drejtorëve të falimentimit. Nëse personi është dënuar për vepra penale që e bëjnë të papërshtatshëm për drejtor të falimentimit, ministri i Ekonomisë do të japë licencë për drejtor të autorizuar të falimentimit kur shoqëria do të paraqesë dëshmi se janë ndërprerë pasojat juridike të dënimit.

(2) Përmbajtjen dhe formën e licencës nga paragrafi (1) të këtij neni, e përcakton ministri i Ekonomisë.

(3) Licenca është me kohëzgjatje prej dy vjetësh, ndërsa e jep Ministri i Ekonomisë në afat prej 15 ditëve nga dita e dërgimit të dokumenteve të duhura nga paragrafi 1 i këtij neni.

Dhënia e licencës shoqërisë drejtor falimentimi

Neni 25

(1) Ministri i Ekonomisë do t'i japë licencë shoqërisë, drejtor falimentimi që do të paraqesë kërkesë dhe do t'i dërgojë dokumentet si vijon:

- vërtetim për provimin e dhënë për drejtor të autorizuar falimentimi së paku për një person dhe dëshmi për punësimin e tij;

- dëshmi që ka të punësuar jurist dhe ekonomist të diplomuar.

- deklaratë nga udhëheqësi i shoqërisë se drejtorët e autorizuar falimentimi dhe personat e tjerë të punësuar në punë do t'i zbatojnë rregullat e përmbajtura në Kodeksin etik të drejtorëve të falimentimit dhe standardet profesionale; dhe

- dëshmi se shoqëria nuk është e dënuar për vepra penale që e bëjnë të papërshtatshme për drejtor falimentimi. Nëse shoqëria është dënuar për vepra penale që e bëjnë të papërshtatshme për drejtor falimentimi, ministri i Ekonomisë do t'i lëshojë licencë shoqërisë, kur shoqëria do të dorëzojë dëshmi se kanë pushuar pasojat juridike të dënimit.

(2) Ministri i Ekonomisë është i detyruar të japë licencë pas kërkesës së paraqitur nga paragrafi (1) i këtij neni në afat prej 30 ditëve nga dita e paraqitjes së kërkesës së bashku me të gjitha dokumentet e përcaktuara me këtë nen.

(3) Pas dhënies së licencës të shoqërisë drejtor falimentimi, shoqëria drejtor falimentimi regjistrohet në regjistrin tregtar.

(4) Përmbajtjen dhe formën e licencës nga paragrafi (1) të këtij neni, e përcakton ministri i Ekonomisë.

(5) Licenca është me kohëzgjatje prej dy viteve.

Përgjegjësia për dëmin e shkaktuar

Neni 26

Drejtori i falimentimit, tregtari-individ respektivisht shoqëria drejtor falimentimi (në tekstin e mëtejshëm: drejtori i falimentimit), që me kryerjen e punëve të drejtorit të falimentimit do t'i bëjë dëm debitorit të falimentimit, kreditorëve ose palës tjetër të interesuar, është i detyruar ta kompensojë:

Përgjegjësia e drejtorit të falimentimit

Neni 27

(1) Drejtori i falimentimit, përgjigjet me tërë pronën e vet për dëmin që do t'ia shkaktojë secilit pjesëmarrës në procedurën e falimentimit nëse nuk vepron si tregtar korrekt dhe i ndërgjegjshëm, nuk vepron sipas Kodeksit etik të drejtorëve të falimentimit dhe standardeve profesionale ose nuk e bën punën në pajtim me këtë ligj.

(2) Drejtori i falimentimit, nuk përgjigjet për dëmin e shkaktuar me veprim, respektivisht udhëzim të lejuar (të dhënë) nga gjykatësi i falimentimit, përveç nëse lejen ose udhëzimin e ka fituar me mashtrim.

(3) Drejtori i falimentimit, është i detyruar ta kompensojë dëmin e debitorit të masës së falimentimit për shkak të mosplotësimit të obligimit nga masa e falimentimit të ndërmarrë me veprimin e tij juridik ligjor, përveç nëse drejtori i falimentimit nuk e ka ditur dhe nuk ka mundur ta dijë për pamjaftueshmërinë e masës së falimentimit të mundshme dhe të sigurt për përmbushjen e obligimit të marrë.

(4) Kërkesa për kompensim të dëmit të shkaktuar me shkelje detyre të drejtorit të falimentimit parashkruhet pas skadimit të tre viteve nga të kuptuarit e të dëmtuarit për dëmin dhe rrethanat në të cilat mbështetet obligimi i drejtorit të falimentimit për kompensimin e dëmit.

(5) Kërkesa për kompensim parashkruhet më së voni pas skadimit të tre viteve nga vendimi i plotfuqishëm për përfundimin e procedurës së falimentimit.

(6) Kërkesa për kompensim të dëmit të shkaktuar me shkelje detyre në lidhje me ndarjen plotësuese ose me kontrollin mbi plotësimin e planit parashkruhet pas skadimit të tre viteve nga zbatimi i ndarjes plotësuese ose nga mbarimi i mbikëqyrjes.

Sigurimi nga përgjegjësia për dëm

Neni 28

Drejtori i falimentimit është i detyruar, çdo vit më së voni deri më 31 dhjetor vitin e kaluar të sigurohet nga përgjegjësia për dëmin që mund të shkaktohet me kryerjen e punëve të drejtorit të falimentimit.

Marrëveshja, respektivisht polica për sigurim i dërgohet ministrit të Ekonomisë në afat prej 7 ditëve nga dita e lidhjes së marrëveshjes dhe i dërgohet Odës së drejtorëve të falimentimit.

(3) Nëse marrëveshja, respektivisht polica nuk dorëzohen në afat të paragrafit (2) të këtij neni, ministri i Ekonomisë do të marrë vendim për ndërprerjen e vlefshmërisë së licencës sipas nenit 24 dhe 25 të këtij ligji. Një kopje nga vendimi dërgohet në Regjistrin qendror.

(4) Shuma më e ulët e sigurimit të drejtorit të falimentimit, tregtar-individ është 25.000 euro, ndërsa për shoqërinë drejtor i falimentimit 100.000 euro në kundërvlerë me denarë sipas kursit të mesëm të Bankës Popullore të Republikës së Maqedonisë. Me sigurimin e shoqërisë drejtor i falimentimit konsiderohen se janë siguruar edhe të punësuarit drejtorët e falimentimit të autorizuar në shoqëri.

(5) Nëse gjykatësi i falimentimit vlerëson se në procedurën konkrete të falimentimit lartësia e shumës për sigurim nga paragrafi (4) i këtij neni nuk është e mjaftueshme ta mbulojë dëmin eventual, mund ta detyrojë drejtorin e falimentimit për procedurën konkrete të falimentimit, në mënyrë plotësuese të sigurohet në shumën të cilën do ta caktojë gjykatësi i falimentimit, por jo më shumë se 500.000 euro në kundërvlerë me denarë sipas kursit të mesëm të Bankës Popullore të Republikës së Maqedonisë.

(6) Shpenzimet për sigurim i kompensohen drejtori i falimentimit.

Vazhdimi i licencës për drejtor falimentimi

Neni 29

(1) Drejtori i falimentimit, duke përfshirë edhe drejtorin e autorizuar të falimentimit të punësuar në shoqërinë drejtor falimentimi, në çdo dy vjet ka obligim që ta ndjekë kursin për aftësim profesional. Drejtorët e falimentimit të cilët e kanë ndjekur kursin për aftësim profesional dhe e kanë dhënë testin për njohuri plotësuese, kanë të drejtë ta aktivizojnë përsëri licencën dhe ta aktivizojnë regjistrimin e tyre në regjistrin e drejtorëve të falimentimit që mbahet në Odën e drejtorëve të falimentimit. Kursin për aftësim profesional e organizon Oda e drejtëve të falimentimit në bashkëpunim me Ministrinë e Ekonomisë.

(2) Drejtori i falimentimit, nga paragrafi (1) i këtij neni, i cili edhe pas dy herëve nuk do ta marrë testin për njohuri plotësuese në afat prej gjashtë muajve pas skadimit të afatit nga paragrafi (1) i këtij neni, e humb licencën.

(3) Ministri i Ekonomisë me vendim do ta marrë licencën për drejtor të autorizuar falimentimi në rast se ka pushuar që t'i plotësojë kushtet për drejtor falimentimi në pajtim me këtë ligj. Një kopje nga vendimi dërgohet në Regjistrin qendror. Para se t'ia marrë licencën për drejtor të autorizuar falimentimi, përveç në rastet e paragrafit (2) të këtij neni, ministri i Ekonomisë ka për obligim të kërkojë mendim për punën e tij nga Oda e drejtorëve të falimentimit, të dhënë sipas kushteve dhe mënyrës së përcaktuara në Statutin e Odës, si dhe nga gjykatësi i falimentimit në gjyqin në të cilin ka qenë si gjykatës falimentimi.

(4) Drejtori i falimentimit, i cili e ka humbur licencën, në pajtim me paragrafin (2) të këtij neni dhe/ose të cilit i është marrë licenca në pajtim me paragrafin (3) të këtij neni, përsëri nuk mund të japë provim as të marrë licencë për drejtor të autorizuar falimentimi pesë vitet e ardhshme nga dita e pranimit të vendimit për marrje të certifikatës për drejtor të autorizuar falimentimi.

Heqja e licencës shoqërisë drejtor falimentimi

Neni 30

(1) Ministri i Ekonomisë me aktvendim ia heq licencën për punë shoqërisë drejtor i falimentimit, nëse:

1) licenca është lëshuar në bazë të të dhënave jo të sakta;

2) në shoqëri ka të punësuar një drejtor falimentimi, të cilit i ka pushuar marrëdhënia e punës ose i është hequr licenca në pajtim me këtë ligj ose ka një jurist të diplomuar dhe një ekonomist të diplomuar të cilëve u ka pushuar marrëdhënia e punës, ndërsa shoqëria në afat prej 30 ditëve nuk punëson drejtor tjetër falimentimi dhe jurist ose ekonomist tjetër të diplomuar.

3) nuk sigurohet nga përgjegjësia për dëm e cila mund të shkaktohet gjatë kryerjes së autorizimeve që i ka drejtori i falimentimit në pajtim me këtë ligj dhe

4) drejtorët e autorizuar falimentimi dhe të punësuarit tjerë në punë nuk do t'i zbatojnë rregullat e përmbajtura në Kodeksin etik të drejtorëve të falimentimit dhe standardet profesionale;

5) shoqëria drejtor i falimentimit është dënuar për vepër penale që e bëjnë të papërshtatshme për drejtor falimentimi derisa të zgjasin pasojat juridike nga aktgjykimi;

6) nëse ndaj shoqërisë është ngritur procedura e falimentimit.

7) në raste tjera të përcaktuara me këtë ose ligj tjetër.

(2) Një kopje nga vendimi i paragrafit (1) të këtij neni dërgohet në Regjistrin qendror dhe në Odën e drejtorëve të falimentimit.

Emërimi i drejtorit të falimentimit

Neni 31

(1) Gjykatësi i falimentimit, me propozim për ngritjen e procedurës së falimentimit të dërguar nga kreditori, emëron drejtor falimentimi (në tekstin e mëtejshëm: propozuesi).

(2) Kur debitori paraqet propozim për ngritjen e procedurës së falimentimit, gjykatësi i falimentimit emëron drejtor falimentimi me mandat deri në mbajtjen e kuvendit të parë të kreditorëve.

(3) Nëse propozuesi me kërkesën për ngritjen e procedurës së falimentimit nga paragrafi (1) të këtij neni nuk paraqet propozim për emërim të drejtorit të falimentimit, gjykatësi i falimentimit me aktvendim do të emërojë drejtor falimentimi me mandat deri në mbajtjen e kuvendit të parë të kreditorëve.

(4) Drejtori i propozuar i falimentimit jep deklaratë me shkrim të vërtetuar te noteri se nuk ka kufizime të përcaktuara me këtë ligj dhe Kodeksit etik të drejtorëve të falimentimit i dërgon pasqyrë të procedurash falimentimi në të cilat është emëruar për drejtor falimentimi.

(5) Gjykatësi i falimentimit, gjatë emërimit të drejtorit të falimentimit në lëndë të re, do ta ketë parasysh numrin e procedurave të falimentimit për të cilat është emëruar dhe vëllimin e punëve në procedurë. Më pas gjykatësi i falimentimit do ta emërojë drejtorin e falimentimit në lëndë të re nëse drejtori i falimentimit ka vepruar në vendimin e punës së vet të lëndëve të falimentimit për të cilat ka qenë i emëruar për drejtor falimentimi në afatin e përcaktuar me këtë ligj dhe detyrat të cilat ia ka caktuar gjykatësi i falimentimit, këshilli i kreditorëve ose kuvendi i kreditorëve.

(6) Nëse gjykatësi i falimentimit nuk e pranon drejtorin e falimentimit të propozuar për shkak të kufizimeve të përcaktuara në këtë ligj, propozuesi menjëherë do të propozojë emërimin e drejtorit tjetër të falimentimit.

Emërimi i drejtorit tjetër të falimentimit

Neni 32

(1) Në kuvendin e parë të kreditorëve pas emërimit të drejtorit të falimentimit, në pajtim me nenin 31 të këtij ligji, kreditorët, në vend të drejtorit të falimentimit që është emëruar nga ana e gjykatësit të falimentimit, mund të emërojë drejtor tjetër falimentimi. Gjykatësi i falimentimit merr vendim me të cilin e vërteton emërimin e drejtorit të falimentimit, përveç nëse ekzistojnë kufizime të përcaktuara në këtë ligj. Nëse gjykatësi i falimentimit nuk merr vendim në afat prej tre ditëve nga dita e mbajtjes së kuvendit të kreditorëve, do të konsiderohet se e ka vërtetuar emërimin e drejtorit të falimentimit.

(2) Me emërimin e drejtorit të falimentimit nga ana e kuvendit të kreditorëve të falimentimit pushon të vlejë vendimi i drejtorit të falimentimit të emëruar nga ana e gjykatësit të falimentimit.

(3) Drejtori i mëparshëm i falimentimit është i detyruar t'ia dorëzojë detyrën e vet drejtorit të ri të falimentimit në afat prej tre ditëve nga marrja e vendimit për emërim të drejtorit të ri të falimentimit. Pranim-dorëzimi bëhet me procesverbal në formë të shkruar që e nënshkruan drejtori i mëparshëm i falimentimit dhe drejtori i ri i falimentimit. Nëse drejtori i falimentimit në këtë afat nuk e dorëzon detyrën, bën shkelje të rëndë që paraqet heqje licence për drejtor të autorizuar falimentimi në mënyrë dhe procedurë të përcaktuar me këtë ligj.

(4) Gjykatësi i falimentimit përcakton masa të veçanta për pranim-dorëzim të detyrave midis drejtorëve të falimentimit.

Autorizimet e gjykatësit të falimentimit

Neni 33

(1) Drejtorin e falimentimit e përfaqëson dhe e prezanton debitori vetëm për ato punë që kanë të bëjnë me procedurën e falimentimit dhe masën e falimentimit.

(2) Nëse debitori-person juridik vazhdon të punojë gjatë procedurës së falimentimit, punën e udhëheq drejtori i falimentimit.

(3) Drejtori i falimentimit i udhëheq vetëm ato punë të debitorit-individ që kanë të bëjnë me masën e falimentimit dhe e përfaqëson si debitor i falimentimit me autorizime të përfaqësuesit ligjor.

(4) Drejtori i falimentimit gjatë kryerjes së funksioneve të tij ka status të personit zyrtar dhe ka të drejtë mbrojtjeje që sipas ligjit e kanë personat zyrtarë. Drejtori i falimentimit ka legjitimacion zyrtar, formën dhe përmbajtjen e të cilit me akt e përcakton ministri i Ekonomisë.

(5) Drejtori i falimentimit legjitimohet me legjitimacion zyrtar që ia jep Oda sipas statusit të saj.

Detyrat e drejtorit të falimentimit

Neni 34

(1) Drejtori i falimentimit është i detyruar veçanërisht:

1) ta azhurnojë evidencën e kontabilitetit të debitorit deri në ditën e hapjes së procedurës së falimentimit;

2) të paraqesë propozim-llogarinë e shpenzimeve të procedurës së falimentimit dhe ta dërgojë për pëlqim të gjykatësit e falimentimit;

(3) të fillojë regjistrimin (inventarin) e pronës në afat prej 10 ditëve nga dita e emërimit dhe ta mbarojë regjistrimin në afat prej 30 ditësh nga dita e emërimit të tij;

4) ta përpilojë bilancin fillestar të falimentimit, si dhe bilancin tatimor me gjendje në ditën e hapjes dhe në ditën e mbarimit të procedurës së falimentimit që ka të bëjë me masën e falimentimit dhe shpenzimet e procedurës së falimentimit;

5) ta informojë Shtëpinë kliringe për punët ndërbankare dhe Bursën për letrat me vlerë për hapjen e procedurës së falimentimit;

6) të informohet Depozitari qendror i letrave me vlerë nëse debitori është shoqëri aksionare si dhe për aksionet që i posedon debitori;

7) si tregtar korrekt dhe i ndërgjegjshëm, të kujdeset për mbarimin e punëve të filluara dhe të pambaruara të debitorit dhe për punët që janë të nevojshme për ruajtjen dhe mbrojtjen e pronës së debitorit që të pengohet krijimi i dëmit ndaj mjeteve të debitorit;

8) të ndërmerr masa për pagimin e kërkesave të debitorit, dhe t'i shndërrojë në para me kujdesin e tregtarit të mirë, lëndët dhe të drejtat që hyjnë në masën e falimentimit.

9) në mënyrë të vetëdijshme ta udhëheqë punën e mëtejme të debitorit nëse ajo vazhdon;

10) t'i shfrytëzojë resurset dhe autorizimet e veta me kujdes të veçantë për interesat pronësore të të gjithë kreditorëve të masës e falimentimit;

11) ndaj masës së falimentimit të shpreh kujdes të pareshtur, vetëdije dhe përgjegjësi për interesat e kreditorëve në masën e falimentimit, si dhe ndaj të gjitha palëve të tjera që janë të interesuara për masën e falimentimit;

12) pozicionin e vet ta shfrytëzojë kryesisht në dobi të masës së falimentimit dhe të pamundësojë realizimin e cilitdo interes për vete ose për të tjerët;

13) të propozojë plan për ndarjen e mjeteve nga masa e falimentimit kreditorëve dhe me lejen e gjykatësit të falimentimit ta realizojë;

14) t'ia dorëzojë këshillit të kreditorëve llogari përfundimtare dhe raport përfundimtar;

15) të bëjë pagesat e mëtejme kreditorëve;

16) ta informojë regjistrin kompetent për hapjen e procedurës së falimentimit në rastet e parapara me këtë ligj;

17) ta azhurnojë punën rreth zgjedhjes dhe evidentimit të materialit arkivor dhe dorëzimin e tij në arkivin kompetent dhe të sigurojë mjete në llogaritjen e shpenzimeve të procedurës së falimentimit për shkak të rregullimit të materialit arkivor nëse është rregulluar në pajtim me dispozitat për punë arkivore për çka duhet ta informojë dhe është i detyruar të kërkojë mendim nga Arkivi shtetëror i Republikës së Maqedonisë në drejtim të plotësimi të detyrimeve nga kjo pikë;

18) të paraqesë propozim në organet kompetente të drejtorisë adekuate ose tek organet ligjdhënëse jashtë vendit, si përfaqësues zyrtar i autorizuar i masës së falimentimit, me të cilën kërkon konfiskimin, sekuestrimin, mbrojtjen ose kthimin e pronës së debitorit të falimentimit që gjendet jashtë vendit;

19) ta sigurojë dokumentacionin e duhur, që të bëhet regjistrimi në librat publikë në bazë të të cilit fitohet e drejta e patundshmërisë;

20) me leje të gjykatësit të falimentimit, e në barrë të masës së falimentimit, ta sigurojë pronën në tërësi ose pjesërisht, nëse është ajo e duhur, për shkak të mbrojtjes së pronës së debitorit të falimentimit;

21) të punësojë persona me certifikatë gjykatës falimentimi dhe të bëjë kontrollin e punës së tyre.

22) të bëjë edhe punë tjera në pajtim me këtë ligj.

(2) Drejtori i falimentimit është i detyruar të paraqesë raport mujor me shkrim për rrjedhën e procedurës së falimentimit dhe për gjendjen e masës së falimentimit që përmban:

1) listën e pronës që është shitur, bartur ose në mënyrë tjetër që është tjetërsuar;

2) listën e prurjes dhe derdhjes së parave të gatshme të kryer gjatë muajit të kaluar;

3) gjendjen fillestare dhe përfundimtare financiare të debitorit të falimentimit;

4) listën e punëve që i ka kryer gjatë muajit të kaluar;

5) listën e personave të angazhuar me emërimi të personave profesionalë dhe shumat që u janë paguar, si dhe
6) të dhëna për çështjet tjera për të cilat ka marrë obligime nga gjykatësi i falimentimit, respektivisht nga këshilli i kreditorëve.

(3) Raporti mujor përgatitet në formular sipas standardeve profesionale.

(4) Raporti mujor dërgohet te gjykatësi i falimentimit dhe te këshilli ose kuvendi i kreditorëve.

Kontrolli mbi punën e drejtorit të falimentimit

Neni 35

(1) Kontroll mbi punën e drejtorit të falimentimit bëjnë: gjykatësi i falimentimit, këshilli i kreditorëve, respektivisht kuvendi i kreditorëve në suazat e kompetencave të tyre të përcaktuara me këtë ligj.

(2) Gjykatësi i falimentimit, në secilën kohë mund të kërkojë nga drejtori i falimentimit informata plotësuese ose raport të veçantë për rrjedhën e procedurës së falimentimit dhe për gjendjen dhe administrimin me masën e falimentimit.

(3) Nëse drejtori i falimentimit nuk i kryen obligimet e veta të përcaktuara me këtë ligj, gjykata e falimentimit mund ta dënojë me para. Shuma e dënimit me para veç e veç nuk mund të jetë më e vogël se 10.000 denarë as më e madhe se 300.000 denarë. Kundër vendimit me të cilin është kumtuar dënimi në para, drejtori i falimentimit ka të drejtë ankese të veçantë në këshillin e falimentimit. Vendimin për shqiptimin e dënimit me para drejtorit të falimentimit ia dërgon gjykatësi i falimentimit.

(4) Gjykatësi i falimentimit, në vendimin me të cilin e shkarkon drejtorin e falimentimit, mund t'i urdhërojë ta kthejë atë që e ka pranuar gjatë procedurës dhe njëkohësisht t'i shqiptojë dënim me para nga paragrafi (3) i këtij neni, nëse nuk vepron sipas urdhëresës së gjyqit. Nëse drejtori i falimentimit nuk vepron sipas urdhëresës së gjyqit, gjykatësi i falimentimit me detyrë zyrtare do ta zbatojë përmbarrimin e vendimit për dënimin e shqiptuar me para dhe do t'ia dërgojë bartësit të qarkullimit të pagesave me qëllim arkëtimi nga llogaria e drejtorit të falimentimit.

Shkarkimi i drejtorit të falimentimit

Neni 36

(1) Gjykatësi i falimentimit, sipas detyrës zyrtare ose me kërkesë të këshillit ose kuvendit të kreditorëve, mund ta shkarkojë drejtorin e falimentimit nëse konstaton se:

1) nuk i kryen obligimet e veta;

2) nuk i respekton afatet e përcaktuara me këtë ligj;

3) vepron njëanshëm ndaj kreditorëve të caktuar;

4) nuk ka bërë përparim të kënaqshëm në shndërrimin në para të pronës që hyn në masën e falimentimit dhe pas skadimit të nëntëdhjetë ditëve nga dita e marrjes së vendimit për shndërrim në para, përveç nëse shtyrja është nën kontrollin e tij;

5) nuk ka paraqitur raport për shndërrim si dhe për rrjedhën e procedurës së falimentimit;

6) nuk e ka siguruar pronën në rast të shkaktimit të dëmit sipas instruksioneve edhe pas dy paralajmërimeve nga gjykatësi i falimentimit ose nga këshilli i kreditorëve;

7) nuk ka kërkuar pëlqim ose nuk ka vepruar sipas pëlqimit të marrë në të gjitha rastet e këtilla kur me këtë ligj është paraparë pëlqim i detyrueshëm i këshillit të kreditorëve;

8) punon kundër interesave të kreditorëve ose të debitorit të falimentimit;

9) nëse me aktgjykim të plotfuqishëm është dënuar për veprë penale që e bën të panevojshëm për drejtor falimentimi derisa zgjasin pasojat e aktgjykimit dhe

10) në raste të tjera të përcaktuara me këtë ligj.

(2) propozim për shkarkimin e drejtorit të falimentimit mund të paraqesë kreditori që ka së paku 5% nga kërkesat e përgjithshme të përcaktuara. Propozimi domosdo duhet të arsyetohet.

(3) Gjykatësi i falimentimit para se të marrë vendim për shkarkimin e drejtorit të falimentimit do ta thërrasë ta dëgjojë përmes njoftimit në tabelën e shpalljeve në gjyq. Nëse drejtori i falimentimit nuk paraqitet në ditën e caktuar për dëgjim, gjykatësi i falimentimit do ta marrë vendimin pa dëgjim të drejtorit të falimentimit.

(4) Drejtori i falimentimit nuk ka të drejtë ankese kundër vendimit me të cilin shkarkohet.

(5) Drejtori i falimentimit shkarkohet nga detyra edhe me kërkesë të tij. Kundër vendimit për refuzim të kërkesës për shkarkim drejtori i falimentimit ka të drejtë ankese deri te këshilli i falimentimit në afat prej tetë ditësh nga pranimi i vendimit.

(6) Gjykatësi i falimentimit, me propozim të këshillit të kreditorëve, emëron drejtor falimentimi në vend të drejtorit të shkarkuar të falimentimit.

Shpërblimi dhe kompensimi i shpenzimeve të drejtorit të falimentimit

Neni 37

(1) Drejtori i falimentimit ka të drejtë në shpërblim për punën e vet dhe të drejtën e kompensimit të shpenzimeve reale të duhura që paguhen menjëherë pas mbarimit të fazave të veçanta në procedurën e falimentimit.

(2) Ministri i Ekonomisë me akt i përcakton shpërblimin dhe kompensimin e shpenzimeve reale të duhura drejtorit të falimentimit dhe mënyrën e caktimit të lartësisë së tij.

(3) Shpenzimet reale të krijuara paguhen së paku një herë në muaj sipas llogaritjes së shpenzimeve të procedurës së falimentimit të lejuara nga gjykatësi i falimentimit në pajtim me nenin 34, paragrafi (1) pika 2 nga ky ligj.

(4) Lartësia e shpërblimit e drejtorit të falimentimit përcaktohet sipas lartësisë së vlerës në para në përmbushjen e kërkesave të kreditorëve të falimentimit, shkallës së përmbushjes së kreditorëve të falimentimit, komplikimit të procedurës së falimentimit, respektivisht lartësisë së masës së falimentimit, kohëzgjatjes së procedurës së falimentimit, mënyrës së zbatimit të procedurës së falimentimit, respektivisht a bëhet shndërrimi në para i pronës ose a zbatohet plani për riorganizim, sukcesi nga zbatimi i planit për riorganizim.

(5) Lartësinë e shpërblimit gjatë kohës së mbarimit të procedurës së falimentimit e përcakton gjykatësi i falimentimit me vendim në pajtim me normat dhe standardet e përcaktuara me dispozitat nga paragrafi (2) dhe (4) të këtij neni, pas lejimit paraprak nga këshilli i kreditorëve.

(6) Nëse këshilli i kreditorëve nuk jep leje vendimit nga paragrafi (5) të këtij neni vendim merr këshilli i falimentimit, me kërkesë të drejtorit të falimentimit.

(7) Vendimi nga paragrafi (5) dhe aktvendimi nga paragrafi (6) i këtij neni i dërgohet drejtorit të falimentimit, këshillit të kreditorëve dhe debitorit dhe vendoset në tabelën e shpalljes në gjyq.

KËSHILLI I KREDITORËVE

Themelimi i këshillit të kreditorëve nga ana e gjykatësit të falimentimit

Neni 38

(1) Për shkak të mbrojtjes së interesit të kreditorëve në procedurën e falimentimit, para mbajtjes së kuvendit të parë të kreditorëve, gjykatësi i falimentimit me vendim themelon këshill të kreditorëve dhe i emëron anëtarët e tyre. Një kopje nga vendimi dërgohet në Regjistrin qendror.

(2) Në këshillim e kreditorëve doemos duhet të përfaqësohen përfaqësuesit e kreditorëve të ndryshëm, kreditorët e falimentimit me kërkesa më të mëdha dhe kreditorët e falimentimit me kërkesa të vogla. Në këshillin e kreditorëve, Republikën e Maqedonisë e përfaqëson Avokati publik i Republikës së Maqedonisë, nëse shteti ka kërkesa.

(3) Përbërjen e këshillit të kreditorëve e përcakton gjykatësi i falimentimit. Me propozim të këshillit të kreditorëve, gjykatësi i falimentimit për anëtarë të këshillit mund të emërojë edhe persona që nuk janë kreditorë, nëse me njohuritë e tyre profesionale mund të kontribuojnë në punën e këshillit, me atë që ata nuk kanë të drejtë vote.

(4) Numri i anëtarëve të këshillit të kreditorëve, që e përcakton gjykatësi i falimentimit, është e detyrueshme që të mos jetë çift dhe jo më shumë se shtatë. Në numrin e anëtarëve të këshillit të kreditorëve nuk hyjnë personat nga paragrafi (3) i këtij neni.

(5) Këshilli i kreditorëve vendos me shumicën e dy të tretave nga anëtarët prezent me të drejtë vote. Secili anëtar i kreditorëve ka një votë dhe detyrimisht duhet të votojë "për" ose "kundër" vendimit për të cilin vendos këshilli i kreditorëve.

Themelimi i këshillit të kreditorëve

Neni 39

Në kuvendin e parë të kreditorëve vendoset nëse këshilli i kreditorëve i emëruar nga gjykatësi i falimentimit, ngel në përbërjen e njëjtë dhe a do ta ndryshojë numrin. Numri i këshillit të kreditorëve nuk mund të jetë më i madh se 11 anëtarë. Në këtë numër nuk hyjnë anëtarët e këshillit të kreditorëve nga neni 38, paragrafi (3) nga ky ligj.

Të drejtat dhe obligimet e këshillit të kreditorëve

Neni 40

(1) Këshilli i kreditorëve është i detyruar t'i bëjë punët për të cilat është i autorizuar me këtë ligj, e veçanërisht ta përcjellë rrjedhën e punëve dhe ta kontrollojë shumën e parave të gatshme. Për kryerjen e disa punëve nga sfera e veprimtarisë së tij, këshilli i kreditorëve mund të autorizojë anëtarët e vet të veçantë.

(2) Në suazat e sferës së veprimtarisë këshilli i kreditorëve veçanërisht:

1) i shqyrton raportet e drejtorit të falimentimit për rrjedhën e procedurës së falimentimit dhe për gjendjen e masës së falimentimit;

2) i kontrollojnë librat tregtarë dhe dokumentacionin e plotë që e ka marrë drejtori i falimentimit;

3) mund të paraqesë kundërshtim të gjykatësi i falimentimit, për punën e drejtorit të falimentimit;

4) i propozon gjykatësit të falimentimit mënyrën e shndërrimit në para të pronës së debitorit;

5) i propozon gjykatësit të falimentimit nëse duhet të vazhdojnë punët e filluara, respektivisht puna e debitorit të falimentimit;

6) i jep mendim gjykatësit të falimentimit për pranimin e arsyetuar të mungesës së inventarit.

(3) Këshilli i kreditorëve është i detyruar, me kërkesë të kuvendit të kreditorëve, t'i informojë kreditorët për rrjedhën e procedurës së falimentimit dhe për gjendjen e masës së falimentimit.

Shkarkimi i anëtarëve të këshillit të kreditorëve

Neni 41

Gjykatësi i falimentimit mund të shkarkojë anëtarë të këshillit të kreditorëve, për shkak të moskryerjes së obligimeve të veta të përcaktuara me këtë ligj, me çka e ngarkon ose e zgjat procedurën e falimentimit, ose kur ka pushuar baza të jetë emëruar për anëtarë të këshillit të kreditorëve edhe atë sipas detyrës zyrtare ose me kërkesë të anëtarit të këshillit ose të kuvendit të kreditorëve. Para se ta marrë vendimin në lidhje me shkarkimin, gjykatësi i falimentimit do ta dëgjojë anëtarin e këshillit të kreditorëve. Anëtarin i shkarkuar i këshillit ka të drejtë në ankesë të veçantë kundër vendimit të gjykatësit të falimentimit të këshilli i falimentimit. Një kopje nga vendimi dërgohet në Regjistrin qendror.

Përgjegjësia e anëtarëve të këshillit të kreditorëve

Neni 42

Nëse anëtarët e këshillit të kreditorëve nuk veprojnë me kujdes në mënyrë të vetëdijshme dhe të ndershme, atëherë janë të detyruar t'ua kompensojnë dëmin kreditorëve të veçantë dhe kreditorëve të falimentimit. Dispozitat për parashkrimin e kërkesës për kompensim të dëmit nga neni 27 paragrafi (5) dhe (6) të këtij ligji ndaj drejtorit të falimentimit në mënyrë adekuate zbatohen edhe për parashkrimin e kërkesës për kompensim të dëmit ndaj anëtarëve të këshillit të kreditorëve.

Mbledhjet e këshillit të kreditorëve dhe marrja e vendimeve

Neni 43

(1) Këshilli i kreditorëve për çështjet nga sfera e veprimtarisë së vet vendos në mbledhje. Mbledhjen e parë të këshillit të kreditorëve e thërret gjykatësi i falimentimit me detyrë zyrtare në afat prej tetë ditëve nga themelimi. Në atë seancë anëtarët e këshillit zgjedhin kryetar.

(2) Seancën e ardhshme të këshillit të kreditorëve mund ta thërret edhe kryetari i këshillit të kreditorëve.

(3) Anëtarin e këshillit të kreditorëve në seanca mund ta zëvendësojë personi që ai do ta autorizojë për atë me autorizim të vërtetuar.

(4) Në mbledhjet e këshillit të kreditorëve thirren gjykatësi i falimentimit dhe drejtori i falimentimit. Këshilli i kreditorëve mund të vendosë që mbledhja e këshillit të mbahet edhe pa prezencën e gjykatësit të falimentimit ose të drejtorit të falimentimit.

(5) Këshilli i kreditorëve mund të mbajë mbledhje nëse janë prezent shumica nga numri i përgjithshëm i anëtarëve të këshillit. Prezenca në mbledhje është e detyrueshme, ndërsa mungesa e paarsyeshme është bazë për shkarkimin e anëtarit të këshillit të kreditorëve.

(6) Për punën në mbledhje përpilohet procesverbal që do t'i dërgohet gjykatësit të falimentimit, drejtorit të falimentimit dhe të gjithë anëtarëve të këshillit të kreditorëve.

(7) Anëtarët e këshillit të kreditorëve mund të marrin pjesë dhe të vendosin në mbledhje të organizuar me shfrytëzimin e lidhjes telefonike të konferencës ose me shfrytëzimin e pajisjes tjetër të komunikimit audio-vizual, me atë që të gjithë personat të cilët marrin pjesë në mbledhjen e tillë të organizuar mund të dëgjojnë, të shihen dhe të bisedojnë njëri me tjetrin, përveç kur ajo nuk është e ndaluar me ligj. Pjesëmarrja në mbledhje të tilla konsiderohet për prezent dhe pjesëmarrje personale e personave që janë të lidhur në këtë mënyrë.

(8) Pjesëmarrja në mbledhje regjistrohet në procesverbal të këshillit të kreditorëve që e nënshkruajnë të gjithë anëtarët që kanë marrë pjesë në mbledhjen e organizuar në mënyrë të përcaktuar me paragrafin (7) të këtij neni.

Shpërblimi për punën e kompensimit të shpenzimeve

Neni 44

(1) Anëtarët e këshillit të kreditorëve kanë të drejtë në shpërblim për punën e vet, si edhe në kompensim për shpenzimet reale të duhura.

(2) Shpërblimi për punë dhe kompensim të shpenzimeve të anëtarëve të këshillit të kreditorëve i përcakton gjykatësi i falimentimit, sipas normativave dhe standardeve të përcaktuara në aktin për përcaktimin e shpërblimit të drejtorit të falimentimit dhe për anëtarët e këshillit të kreditorëve. Kundër vendimit të gjykatësit të falimentimit për shpërblimin për punën dhe për kompensimin e shpenzimeve, anëtarët e këshillit të kreditorëve kanë të drejtë në ankesë te këshilli i falimentimit.

KUVENDI I KREDITORËVE**Thirrja e kuvendit të kreditorëve**

Neni 45

(1) Kuvendin e parë të kreditorëve dhe kuvendin e fundit përmbyllës e thërret gjykatësi i falimentimit. Të drejtë pjesëmarrjeje kanë të gjithë kreditorët e falimentimit, kreditorët me të drejtë të përmbushjes së ndarë, drejtori i falimentimit dhe debitori.

(2) Koha dhe vendi i mbajtjes, si dhe rendi i ditës, publikisht informohen. Informimi publik mund të mungojë, nëse diskutimi i kuvendit të kreditorëve shtyhet.

(3) Kur kuvendin e thërret këshilli i kreditorëve, koha dhe vendi i mbajtjes, si dhe rendi i ditës, publikisht informohen. Informimi publik mund të mungojë, nëse diskutimi i kuvendit të kreditorëve shtyhet.

Subjektet të cilët mund të thyrin kuvendin e kreditorëve

Neni 46

(1) Kuvendet e tjera të kreditorëve i thërret gjykatësi i falimentimit me propozim:

- 1) të drejtorit të falimentimit;
- 2) të këshillit të kreditorëve;

3) të një ose më shumë kreditorëve të falimentimit me kusht shuma e kërkesave të tyre të tejkalojë një të pestën e shumës së kërkesave të të gjithë kreditorëve të falimentimit.

(2) Nëse është paraqitur propozim në pajtim me paragrafin (1) nga ky nen, kuvendi thirret në afat prej 30 ditëve nga paraqitja e propozimit.

(3) Nëse gjykatësi i falimentimit nuk e thërret kuvendin në pajtim me paragrafin (2) të këtij neni, kuvendin sipas vendimit të këshillit të kreditorëve e thërret kryetari i këshillit të kreditorëve në afat prej 8 ditëve. Për kuvendin e thirrur informohet gjykatësi i falimentimit.

(4) Gjykatësi i falimentimit, nëse për atë ekzistojnë me ligj shkaqe të caktuara, mund të marrë vendim, me të cilin do ta anulojë vendimin e marrë në kuvend. Kundër vendimit të gjykatësit të falimentimit me të cilin anulohet vendimi i kuvendit, propozuesi nga paragrafi (1) i këtij neni mund të paraqesë ankesë deri te këshilli i falimentimit që është i detyruar të vendosë në afat prej tre ditëve nga dita e pranimit të ankesës. Kundër vendimit të këshillit të falimentimit nuk lejohet ankesë.

Mbledhjet e kuvendit të kreditorëve dhe vendimmarrja

Neni 47

(1) Kuvendin e kreditorëve e drejton gjykatësi i falimentimit, e nëse kuvendi thirret në pajtim me nenin 46, paragrafi (3) nga ky ligj me kuvendin udhëheq kryetari i këshillit të kreditorëve.

(2) Vendimi i kuvendit të kreditorëve ka të bëjë me shumicën e kërkesave të përcaktuara të përfaqësuara nga kreditorët prezent.

E drejta e votës

Neni 48

(1) Të drejtën e votës e kanë kreditorët, kërkesat e të cilëve nuk i ka kontestuar as drejtori i falimentimit, as ndonjë nga kreditorët me të drejtë vote. Të drejtën e votës e kanë edhe kreditorët, kërkesat e të cilëve nuk janë të kontestuara në tërësi edhe atë në proporcion me pjesën jokontestuese të kërkesave. Secili kreditor, kërkesat e të cilit nuk i ka kontestuar drejtori i falimentimit as ndonjë nga kreditorët me të drejtë vote që ka të drejtën e votës në proporcion me pjesëmarrjen e vlerës së kërkesës së tij në vlerën e përgjithshme të përcaktuar të kërkesave.

(2) Konsiderohet se kreditori ka të drejtë vote edhe në rast kur kërkesa e tij është kontestuar, nëse ekzistimin e kërkesës së tij e dëshmon me dokument përmbarues ose nëse kërkesa e tij është e siguruar me të drejtë të veçantë të regjistruar në libër publik, përveç nëse debitori me dokument të vërtetuar nuk dëshmon ndërprerjen e asaj kërkesë.

(3) Se cilëve prej kreditorëve me kërkesa të kontestuara, përveç kreditorëve të përcaktuar në paragrafin (2) nga ky nen, do t'u pranohet e drejta e votës, vendos gjykatësi i falimentimit para fillimit të kuvendit të kreditorëve me vendim kundër të cilit kreditorët nuk kanë të drejtën e ankesës.

(4) Në kuvendet e ardhshme të kreditorëve, me propozim të drejtorit të falimentimit ose të ndonjë nga kreditorët prezent me të drejtë vote, gjykatësi i falimentimit mund ta ndërrojë vendimin e vet për të drejtën e votës së kreditorëve me kërkesa të kontestuara.

(5) Dispozita e paragrafit (2) të këtij neni në mënyrë adekuate zbatohet edhe ndaj kreditorëve, kërkesat e të cilëve janë me kusht të shtyrë.

(6) Kreditorëve të ndryshëm, të cilët në kuvendin raportues janë deklaruar se nuk do të marrin pjesë në planin e riorganizimit dhe se kanë hyrë në realizimin e të drejtës së pengut, u pushon anëtarësia në këshillin e kreditorëve dhe e drejta e votës së kuvendit të kreditorëve që mbahen pas kuvendit raportues.

Anulimi i vendimit të kuvendit të kreditorëve

Neni 49

(1) Nëse me ndonjë vendim të kuvendit të kreditorëve cenohen interesat e kreditorëve ose nëse pamundësohet qasje e barabartë e të gjithë kreditorëve në përmbushjen kolektive, me kërkesë të drejtorit të falimentimit ose të debitorit të falimentimit, të drejtat e të cilit janë cenuar, gjykatësi i falimentimit mund ta anulojë atë vendim. Të drejtë në kërkesë për mbrojtje ka vetëm kreditori i cili nuk ka votuar për vendimin që kontestohet.

(2) Vendimi me të cilin anulohet aktvendimi i kuvendit të kreditorëve shpallet publikisht. Kundër atij vendimit të drejtën e ankesës e ka vetëm kreditori i veçantë të drejtat e të cilit janë prekur me vendim, si dhe secili kreditor i falimentimit. Të drejtën e ankesës e ka edhe kreditori, kërkesa e të cilit për anulimin e vendimit të kuvendit të kreditorëve ka qenë e refuzuar nga ana e gjykatësit të falimentimit.

Autorizimet e kuvendit të kreditorëve

Neni 50

(1) Kuvendi i kreditorëve është i autorizuar në kuvendin e parë raportues që:

1) të themelojë këshillin e kreditorëve, nëse ai nuk ka qenë i themeluar, respektivisht të vendosë nëse kuvendi i kreditorëve i emëruar nga ana e gjykatësit të falimentimit do të ngelë në të njëjtën përbërje edhe më tej dhe a do ta ndryshojë numrin e anëtarëve.

2) në vend të drejtorit të falimentimit, që është emëruar nga ana e gjykatësit të falimentimit, të emërojë drejtor tjetër të falimentimit në pajtim me nenin 32, paragrafi (1) nga ky ligj;

3) të vendosë për vazhdimin e ndërmarrjes afariste të debitorit dhe për mënyrën e shndërrimit në para të pronës; dhe

4) të vendosë nëse do të hyjë në përgatitjen e planit për riorganizim.

(2) Për çështjet nga paragrafi (1), përveç për çështjen nga paragrafi (1) pika 2 nga ky nen, kreditorët mund të vendosin edhe në kuvendin e ardhshëm që domosdo duhet të mbahet në afatin e caktuar në kuvendin e parë raportues, por jo më gjatë se 60 ditë.

(3) Kuvendet e kreditorëve mund t'i marrin të gjitha vendimet në kompetencë të këshillit të kreditorëve në rast kur ai nuk është i formuar.

(4) Gjykatësi i falimentimit mund të kërkojë nga drejtori i falimentimit informata plotësuese ose raport të veçantë për rrjedhën e procedurës së falimentimit dhe për gjendjen dhe administrimin me masën e falimentimit. Nëse nuk është themeluar këshilli i kreditorëve, atëherë kuvendi i kreditorëve mund të bëjë kontrollin e qarkullimit dhe të shumës së parave të gatshme me të cilat disponon drejtori i falimentimit.

Kreu i katërt

NGRITJA E PROCEDURËS SË FALIMENTIMIT Propozim për hapjen e procedurës së falimentimit

Neni 51

(1) Procedura e falimentimit ngrihet me propozim të kreditorit, debitorit ose personit tjetër të autorizuar me ligj (në tekstin e mëtejshëm: propozuesi) kur janë plotësuar kushtet e përcaktuara me këtë ligj.

(2) Kreditori është i autorizuar të paraqesë propozim për hapjen e procedurës së falimentimit nëse gjyqit i paraqet dëshmi se janë plotësuar kushtet e përcaktuara me këtë ligj për hapjen e procedurës së falimentimit në pajtim me nenin 5 nga ky ligj.

(3) Propozim për hapjen e procedurës së falimentimit mbi pronën e debitorit-person juridik, në emër të debitorit, mund të paraqesë secili person i autorizuar për përfaqësimin e personit juridik sipas ligjit si dhe çdo likuidues.

(4) Nëse propozimi për hapjen e procedurës së falimentimit nga paragrafi (3) i këtij neni nuk është paraqitur nga ana e të gjithë personave të autorizuar për përfaqësim të personit juridik sipas ligjit ose likuiduesit, propozimi do të lejohet vetëm nëse paraqitësi i propozimit e bën të arsyeshëm ekzistimin e ndonjë nga arsytet për falimentim. Gjykatësi i falimentimit, në atë rast, mund t'i dëgjojë personat e tjerë të autorizuar për përfaqësim të personit juridik ose likuidatorët.

(5) Nëse propozimi për hapjen e procedurës së falimentimit ka të bëjë për shoqërinë publike tregtare, shoqërinë komanditore ose shoqërinë komanditore me aksione, në të cilat asnjë bashkëpronar me përgjegjësi të pakufizuar nuk është person fizik, paragrafi (3) nga ky nen në mënyrë adekuate zbatohet në këshillin e drejtorëve, në këshillin drejtues ose në këshillin mbikëqyrës, të udhëheqësve, bashkëpronarëve me përgjegjësi të pakufizuara ose likuidatorët, të atyre bashkëpronarëve me përgjegjësi të pakufizuar (persona juridik) që janë të autorizuar për përfaqësimin e debitorit.

(6) Dispozita nga paragrafi (5) të këtij neni në mënyrë adekuate zbatohet edhe kur paraqitet propozimi edhe pas paraqitjes së propozimit për hapjen e procedurës së falimentimit grupimit të personave juridik vazhdon të ekzistojë në mënyrë tjetër të ngjashme.

(7) Debitori-individ personalisht paraqet propozim për hapjen e procedurës së falimentimit mbi pronën e vet.

(8) Personat dhe organet e autorizuar për administrim, përfaqësim dhe mbikëqyrje të shoqërive tregtare dhe personat tjerë juridikë do të jenë përgjegjës personalisht, në mënyrë solidarë dhe të pakufizuar për dëmet që u kanë shkaktuar kreditorëve të shoqërive tregtare ose personave tjetër juridikë, nëse nuk kanë paraqitur propozim për

hapjen e procedurës së falimentimit, edhe pse e kanë ditur ose është dashur detyrimisht të dinë për mbingarkimin e shoqërisë tregtare ose personit tjetër juridik. Përgjegjësinë e pronës për dëmet e personave dhe organeve nuk e përjashtojnë dhe nuk ndikon mbi përgjegjësinë e mundshme ndëshkuese (penale) të atyre personave.

(9) organet e debitorit të autorizuar për përfaqësimin e tij sipas ligjit janë të detyruar të paraqesin propozim për hapjen e procedurës së falimentimit më së voni në afat prej 21 ditëve nga dita e paraqitjes së shkaqeve për hapjen e procedurës së falimentimit. Së bashku me propozimin për hapjen e procedurës së falimentimit debitori do të ofrojë:

1) vërtetim nga banka që e bën qarkullimin e pagesave për debitorin për gjendjen e mjeteve në llogari dhe për kërkesat e papërbushura që duhet të paguhën nga llogaria;

2) raport për pronën me dëshmi për pronësinë;

3) vërtetim nga organet kompetente për gjendjen në lidhje me tatimet dhe kontributet e paguara.

Tërheqja e propozimit

Neni 52

(1) propozimi për hapjen e procedurës së falimentimit mund të tërhiqet deri në vendosjen e shpalljes për hapjen e procedurës së falimentimit në tabelën e shpalljes, respektivisht deri në marrjen e vendimit për hedhjen poshtë ose për refuzimin e propozimit.

(2) Nëse propozuesi e tërheq propozimin për hapjen e procedurës së falimentimit, gjykatësi i falimentimit do ta ndërpresë procedurën. Në atë rast shpenzimet e krijuara të procedurës i bart propozuesi.

Avancimi i shpenzimeve të procedurës paraprake

Neni 53

(1) Propozuesi është i detyruar ta avancojë shumën që do ta përcaktojë gjykatësi i falimentimit për mbulimin e shpenzimeve të procedurës paraprake. Gjykatësi do ta përcaktojë shumën e avancimit sipas Rregullores për avance në procedurën e falimentimit të cilën e miraton ministri i Ekonomisë.

(2) Nëse propozuesi nuk ofron avancë në afatin që i është caktuar, gjykatësi i falimentimit me vendim do ta hedhë poshtë propozimin.

(3) Nëse procedura e falimentimit hidhet poshtë, shumata e avancuar hyn në shpenzimet e procedurës e falimentimit.

Kreu i pestë

PROCEDURA PARAPRAKE Ngritja e procedurës paraprake

Neni 54

(1) Në bazë të propozimit për hapjen e procedurës së falimentimit, gjykatësi i falimentimit fillimisht kontrollon nëse i njëjti është në rregull dhe se propozuesi i ka dërguar të gjitha dëshmitë e duhura që të mund të veprojnë ndaj tyre. Nëse konstaton se propozimi është jo i plotë ose nuk janë paraqitur të gjitha dëshmitë e duhura në pajtim me këtë ligj do t'ia kthejë propozuesit të njëjtën ta rregullojë në afat prej 8 ditëve. Nëse propozuesi në atë afat nuk e rregullon propozimin, gjykatësi i falimentimit do të marrë vendim me të cilin do ta hedh poshtë. Kundër këtij vendimi nuk lejohet ankesë.

(2) Gjykatësi i falimentimit do të marrë vendim për ngritjen e procedurës paraprake, nëse propozimi për hapjen e procedurës së falimentimit është në rregull.

(3) Me vendimin për ngritjen e procedurës paraprake gjykatësi i falimentimit do ta caktojë edhe datën për mbajtjen e seancës për shikimin e kushteve për hapjen e procedurës së falimentimit. Nëse propozimi për hapjen e procedurës së falimentimit është paraqitur nga kreditori, së bashku me vendimin për ngritjen e procedurës paraprake, të debitorit do t'i dërgohet edhe propozimi.

(4) Gjykatësi i falimentimit është i detyruar të veprojë ndaj propozimit për hapjen e procedurës së falimentimit në afat prej tetë ditëve pas paraqitjes së saj në gjyq.

(5) Kundër vendimit për ngritjen e procedurës paraprahe nuk lejohet ankesë.

(6) Një kopje e vendimit nga paragrafi (2) i këtij neni dërgohet në Regjistrin qendror.

Obligimi për dhënien e informatës gjatë procedurës paraprahe

Neni 55

(1) Pas paraqitjes së propozimit për hapjen e procedurës së falimentimit, debitorin do t'ia vë në dispozicion dhe do t'ia japë gjykatësit të falimentimit të gjitha të dhënat dhe informatat e duhura për marrjen e vendimit në lidhje me propozimin e paraqitur. Ndaj obligimit për dhënien e informatës nga ky nen në mënyrë adekuate zbatohen dispozitat nga neni 56 dhe 57 të këtij ligji.

(2) Kur procedura e falimentimit ngrihet me propozim të debitorit, gjykatësi i falimentimit do të marrë vendim me të cilin do ta obligojë debitorin, respektivisht organin e tij, në afat prej 8 ditëve t'i dërgojë raport me shkrim për gjendjen e tij financiare-ekonomike. Për saktësinë e raportit të dhënë, anëtarët e organeve të debitorit, respektivisht debitorit-tregtar, përgjigjen në mënyrë penale dhe materiale.

Obligimi i debitorit të bashkëpunojë dhe t'i vërë në dispozicion të gjitha informatat e domosdoshme

Neni 56

(1) Debitorin, respektivisht anëtarët e organit të administrimit dhe të organit mbikëqyrës, si dhe personalisht bashkëpronarët përgjegjës të debitorit, të cilët kanë autorizim për përfaqësim, janë të detyruar t'ua japin të gjitha informatat e duhura për rrethanat që kanë të bëjnë për procedurën e gjykatësit të falimentimit, drejtorit të përkohshëm të falimentimit, respektivisht drejtorit të falimentimit, këshillit të debitorëve dhe me urdhër të gjykatësit të falimentimit, kuvendit të kreditorëve. Ai është i detyruar t'i paraqesë të gjitha faktet që mund të sjellin edhe deri te ndjekja e tij penale. Faktet që debitorin i ka zbuluar, për shkak të obligimit të dhënë me këtë nen, nuk mund të shfrytëzohen kundër debitorit pa pëlqimin e tij në procedurën gjyqësore, administruese ose procedurën tjetër të ngritur kundër tij.

(2) Debitorin është i obliguar t'i ndihmojë drejtorit të përkohshëm, respektivisht drejtorit të falimentimit gjatë përbushjes së detyrave të tij.

(3) Debitorin është i detyruar, me urdhëresë të gjykatësit të falimentimit, të japë informata dhe të bashkëpunojë në çdo kohë. Është i detyruar të përmbahet nga të gjitha aktivitetet me të cilat do të vështirësohej plotësimi i atyre obligimeve.

(4) Obligimet e parapara me paragrafin (1) të këtij neni, në mënyrë adekuate do të zbatohen edhe ndaj anëtarëve të organeve që kanë qenë të zgjedhur para zgjidhjes së organeve të fundit.

Arrestimi, paraburgimi dhe dënimi me para

Neni 57

(1) Nëse është e duhur të merren deklarata, gjykatësi i falimentimit mund të caktojë arrestimin e debitorit, respektivisht të anëtarëve të organit të administrimit dhe të organit mbikëqyrës, si dhe bashkëpronarët personal përgjegjës të debitorit që kanë autorizim për përfaqësim, si dhe personat që e kanë humbur atë cilësi gjatë dy viteve të fundit para paraqitjes së propozimit për hapjen e procedurës së falimentimit,

(2) Paraburgimi përcaktohet me vendim të gjykatësit të falimentimit pas dëgjimit të debitorit nëse:

1) ka refuzuar t'i japë informatat e duhura ose ka refuzuar të bashkëpunojë me drejtorin e falimentimit në plotësimin e detyrave të tija;

2) largohet ose ka qëllim t'i largohet dhënies së informatave dhe bashkëpunimit, e veçanërisht nëse përgatitet për ikje; ose

3) është e nevojshme të pengohet debitorin në marrjen e aktiviteteve, me çka do të pamundësohej ose vështirësohej grumbullimi i dokumenteve dhe informatave të duhura, e veçanërisht grumbullimi dhe mbrojtja e masës së falimentimit.

(3) Në bazë të vendimit të gjykatësit të falimentimit, personat përgjegjës të debitorit nga neni 56 nga ky ligj, mund të mbahen në paraburgim së paku 30 ditë nga dita e privimit nga liria. Kundër vendimit për paraburgim lejohet ankesë në këshillin e falimentimit në afat prej tre ditëve nga pranimi i vendimit, sipas së cilës këshilli është i detyruar të vendosë në afat prej 48 orëve nga pranimi i ankesës. Pas skadimit të paraburgimit të caktuar nga ana e gjykatësit të falimentimit, me kërkesë të tij, këshilli i falimentimit mund ta vazhdojë paraburgimin së paku 30 ditë. Kundër vendimit të këshillit të falimentimit lejohet ankesë në afat prej tre ditëve në gjykatën e apelit, sipas së cilës gjykata është e detyruar të vendosë në afat prej 48 orëve nga pranimi i ankesës.

(4) Në lidhje me paraburgimin e debitorit, të theksuar në paragrafin (2) të këtij neni në mënyrë adekuate zbatohen dispozitat për paraburgim në procedurën penale. Paraburgimi hiqet sipas detyrës zyrtare, pasi që të mënjanohen shkaqet për shkak të cilave është caktuar.

(5) Gjyqi mund plotësimin e detyrave nga ky nen personave përgjegjës të debitorit t'ua kushtëzojë me kumtimin e dënimit në para. Shuma e dënimit me para veç e veç nuk mund të jetë më e vogël se 20.000 denarë as më shumë se 200.000 denarë. Ndaj kumtimin dhe përbarimit të dënimit të kumtuar në para nga ky paragraf në mënyrë adekuate zbatohen rregullat për përbarim për shkak të realizimit të veprimeve që mund t'i kryejë vetëm debitorin.

(6) Debitorin si person juridik, që nuk i përbush obligimet e veta nga ky nen, gjykatësi i falimentimit mund, pavarësisht nga dispozitat e paragrafit (4) nga ky nen, t'i kumtojë dënim në para prej 500.000 denarë.

Masat e sigurisë

Neni 58

(1) Gjykatësi i falimentimit me kërkesë të propozuesit ose sipas detyrës zyrtare, me vendim për ngritjen e procedurës paraprahe, mund t'i përcaktojë të gjitha masat e duhura me të cilat, deri në marrjen e vendimit ndaj propozimit për hapjen e procedurës së falimentimit, do të pengohet të paraqiten ndryshime të tilla në statusin financiar dhe në gjendjen pronësore të debitorit të cilat për kreditorët do të mund të jenë të pavolitshme.

(2) Gjykatësi i falimentimit veçanërisht mund:

1) të emërojë drejtor të përkohshëm të falimentimit nga lisat e drejtorëve të falimentimit që kanë fituar titullin drejtor të autorizuar të falimentimit;

2) të caktojë ndalesë të përgjithshme për dispozicion me pronën e debitorit ose të caktojë se debitorin mund të disponojë me pronën e vet vetëm me leje paraprahe të gjykatësit të falimentimit ose të drejtorit të përkohshëm të falimentimit;

3) ta ndalojë ose përkohësisht ta shtyjë caktimin ose zbatimin e përbarimit ose sigurimin me detyrim kundër debitorit; dhe

4) t'i ndalojë pagesat nga llogaria e debitorit.

(3) Gjykatësi i falimentimit mund, nëse për atë ekzistojnë shkaqe të arsyeshme, masat nga paragrafët (1) dhe (2) të këtij neni t'i përcaktojë edhe para marrjes së vendimit për ngritjen e procedurës paraprahe.

(4) Nëse masat tjera nuk janë të mjaftueshme, gjykatësi i falimentimit mund të caktojë me detyrim të paraburgosen personat përgjegjës të debitorit.

Drejtori i përkohshëm i falimentimit

Neni 59

(1) Nëse gjykatësi i falimentimit me vendim emëron drejtor të përkohshëm të falimentimit dhe nëse debitorit i cakton ndalesë të përgjithshme për dispozicion, autorizimi për dispozicion me pronën e debitorit kalon te drejtori i përkohshëm i falimentimit. Në atë rast drejtori i përkohshëm i falimentimit është i detyruar:

1) ta mbrojë pronën e debitorit me të gjitha mjetet adekuate;

2) t'u japë pëlqim organeve të drejtorisë së debitorit, respektivisht debitorit nëse është tregtar-individ për udhëheqjen e punës deri në marrjen e vendimit për hapjen e procedurës së falimentimit me qëllim që t'i shmanget zvogëlimit të dukshëm të pronës; dhe

3) të hulumtojë se nga prona e debitorit a mund të mbulohen shpenzimet e procedurës.

(2) Gjykatësi i falimentimit mund të kërkojë nga drejtori i përkohshëm i falimentimit, si person profesional, të hulumtojë a ekziston arsye për hapjen e procedurës së falimentimit.

(3) Nëse gjykatësi i falimentimit emëron drejtor të përkohshëm të falimentimit, në rast në të cilin nuk është caktuar masa e përgjithshme për dispozicion, ai do t'i përcaktojë detyrat e drejtorit të përkohshëm të falimentimit. Ato nuk guxojnë t'i tejkalojnë detyrat e përcaktuara në paragrafin (1) të këtij neni.

(4) Debitori-individ, respektivisht organet e debitorit-person juridik, janë të detyruar drejtorit të përkohshëm të falimentimit t'i lejojnë të hyjë në lokalet afariste që të mund t'i kryejë veprimet e duhura, si dhe të bëjë shikim në librat tregtarë dhe në dokumentacionin afarist.

Shpallja e kufizimit për dispozicion

Neni 60

(1) Vendimi me të cilin janë përcaktuar kufizimet për dispozicion të përcaktuara në nenin 58 paragrafi (2) pika 2) nga ky ligj dhe me të cilin emërohet drejtori i përkohshëm i falimentimit, publikisht do të shpallet. Vendimi do t'i dërgohet debitorit dhe drejtorit të përkohshëm të falimentimit. Njëkohësisht do të ftohen debitorët e debitorit, obligimet e tyre t'i përmbushin, duke pasur llogari për vendimin e shpallur, ndërsa garantuesit dhe bashkëdebitorët solidarë të debitorit do të thirren, pa shtyrje, t'i plotësojnë obligimet e tyre ndaj debitorit në atë mënyrë siç do të jetë e caktuar në mënyrë të precizuar në vendim.

(2) Vendimin nga paragrafi (1) i këtij neni gjykatësi i falimentimit do ta dërgojë në Regjistrin qendror në të cilin është regjistruar debitorit.

(3) Për regjistrimin e kufizimeve për dispozicion në librat publikë, në të cilat bëhet regjistrimi i të drejtave ndaj patundshmërive (kadastrës), Regjistrin qendror dhe në regjistrat tjerë përkatës, në mënyrë adekuate zbatohen dispozitat e këtij ligji për regjistrim në hapjen e procedurës së falimentimit në ato regjistra.

Veprimi juridik i kufizimeve për dispozicion

Neni 61

(1) Në rast të cenimit të kufizimit për dispozicion nga neni 58 të këtij ligji në mënyrë adekuate zbatohen dispozitat e këtij ligji, për pasojat juridike nga cenimi i dispozicionit pas hapjes së procedurës së falimentimit.

(2) Nëse autorizimi për dispozicionin me pronën e debitorit ka kaluar te drejtori i përkohshëm i falimentimit, te ndërgjyqësitë dhe në procedurat tjera në vijim dhe në marrjen e tyre, në mënyrë adekuate zbatohen dispozitat e këtij ligji për marrjen e ndërgjyqësisë pas hapjes së procedurës së falimentimit.

Anulimi i masave të sigurisë

Neni 62

Vendimi për anulimin e masave të sigurisë do të shpallet, respektivisht do të dërgohet në mënyrë në të cilën është shpallur edhe vendimi me të cilin janë përcaktuar.

Obligimet e drejtorit të përkohshëm të falimentimit para shkarkimit

Neni 63

(1) Para shkarkimit, drejtori i përkohshëm i falimentimit ka të drejtë dhe obligim në emër dhe në llogari të debitorit t'i përmbushë shpenzimet e paraqitura dhe t'i plotësojë obligimet që i ka marrë për debitorin. E njëjta vlen edhe për obligimet me marrëdhënie të përhershme obligative, nëse drejtori i përkohshëm i falimentimit ka pranuar kundërvlerë për pronën me të cilën udhëheq pas emërimit të tij.

(2) Nëse hapet procedura e falimentimit, gjykatësi i falimentimit mund t'i caktojë të drejtat dhe obligimet nga paragrafi (1) të këtij neni që në vend të drejtorit të përkohshëm të falimentimit t'i kryejë drejtori i falimentimit.

Kreu i gjashtë**HAPJA E PROCEDURËS SË FALIMENTIMIT****Seanca për deklarim ndaj propozimit për hapjen e procedurës së falimentimit**

Neni 64

(1) Pasi që të marrë vendim për ngritjen e procedurës paraprake, gjykatësi i falimentimit, më së voni në afat prej 30 ditëve, i thërret propozuesin, përfaqësuesit e debitorit-person juridik, respektivisht debitorin-individ dhe drejtorin e përkohshëm të falimentimit.

(2) Në seancën e paragrafit (1) të këtij neni personat e thirrur do të deklarohen ndaj propozimit për hapjen e procedurës së falimentimit.

(3) Gjykatësi i falimentimit mund të caktojë person ekspert i cili në afat prej së paku 15 ditëve, së bashku me drejtorin e përkohshëm të falimentimit, do të shohë nëse debitorit është i paaftë për pagim.

(4) Pas pranimit të konstatimit dhe mendimit të personit ekspert për paaftësinë për pagesën e debitorit dhe raportit nga drejtori i përkohshëm i falimentimit, gjykatësi i falimentimit do të marrë vendim ndaj propozimit për hapjen e procedurës së falimentimit.

(5) Gjykatësi i falimentimit nuk do të caktojë persona ekspert se a janë plotësuar kushtet për hapjen e procedurës së falimentimit pa hulumtimin paraprak të aftësisë së debitorit për pagesë.

(6) Gjykatësi i falimentimit merr vendim për hapjen e procedurës së falimentimit ose për refuzimin e propozimit për hapjen e asaj procedure në afat prej jo më shumë se 3 ditë pas përfundimit të seancës.

(7) Në vendimin për refuzimin e propozimit për hapjen e procedurës së falimentimit, gjykatësi i falimentimit do të caktojë se cili është i obliguar t'i bart shpenzimet e procedurës.

(8) Kundër vendimit të gjykatësit të falimentimit lejohet e drejta e ankesës në këshillin e falimentimit.

Ndërmarrja e borxhit

Neni 65

(1) Nëse në seancë ndonjë person i tretë jep deklaratë për ndërmarrjen e borxhit të debitorit të falimentimit, personi së bashku me deklaratën duhet të dërgojë edhe garanci bankare. Gjykatësi i falimentimit do ta vlerësojë deklaratën dhe sipas nevojës do ta kontrollojë garancinë bankare. Për atë qëllim mund ta shtyjë seancën, por jo më shumë se 8 ditë.

(2) Nëse tregohet se deklarata për marrjen e borxhit është pa mbulesë, dhënësi i saj përgjigjet për dëmin e shkaktuar dhe për shpenzimet e procedurës.

(3) Dhënësi i deklaratës për ndërmarrjen e borxhit dhe garantuesit e tij, pasi që gjykatësi i falimentimit do ta lejojë ndërmarrjen e borxhit, përgjigjen në mënyrë solidare me debitorin për obligimet e tij që janë paraqitur deri në dhënien e deklaratës për ndërmarrjen e borxhit.

(4) Me vendimin, me të cilin lejohet ndërmarrja e borxhit, gjykatësi i falimentimit do ta ndërpresë procedurën paraprake. Kundër atij vendimi propozuesi ka të drejtën e ankesës në këshillin e falimentimit. Një kopje nga vendimi dërgohet në Regjistrin qendror.

Vendimarrja ndaj fletëparaqitjes

Neni 66

(1) Gjykatësi i falimentimit është i detyruar të marrë vendim ndaj propozimit për hapjen e procedurës së falimentimit më së voni në afat prej 30 ditëve nga pranimi i propozimit.

(2) Nëse konstatohet se deri në mbarimin e procedurës paraprake debitori është bërë i aftë për pagesë, gjykatësi i falimentimit me vendim do ta ndërpresë procedurën. Një kopje nga vendimi dërgohet në Regjistrin qendror.

(3) Shpenzimet për procedurën e kryer në atë rast i bart debitori.

Hapja e drejtpërdrejtë e procedurës së falimentimit

Neni 67

Nëse propozimin për hapjen e procedurës së falimentimit e ka paraqitur debitori i falimentimit ose likuidatori, gjykatësi i falimentimit vendos për hapjen e procedurës së falimentimit pa ndërmarrë procedurë paraprake.

Rastet në të cilat procedura e hapur e falimentimit nuk zbatohet

Neni 68

(1) Nëse vërtetohet se prona e debitorit që do të kishte hyrë në masën e falimentimit nuk është e mjaftueshme as për mbulimin e shpenzimeve për atë procedurë ose është e një vlere jo të rëndësishme, gjykatësi i falimentimit, me përjashtim të nenit 67 nga ky ligj, ngit procedurë paraprake. Pas realizimit të procedurës paraprake gjykatësi i falimentimit do të marrë vendim për hapjen dhe mbylljen e procedurës së falimentimit. Në atë rast procedura e falimentimit nuk do të zbatohet. Vendimi botohet në "Gazetën zyrtare të Republikës së Maqedonisë".

(2) Propozuesi që ka propozuar hapjen e procedurës së falimentimit nga secili person, me përgjegjësi për paraqitjen e propozimit jo në kohë për ngritjen e procedurës së falimentimit, mund të kërkojë kompensim për shumën e avancuar dhe për dëmin e pësuar. Ndaj atij personi bie barra e dëshimit se nuk ka vepruar në kundërshtim me detyrat e veta dhe se nuk është përgjegjës për atë. E drejta e propozuesit të kërkojë kompensim të shpenzimeve dhe të dëmit të pësuar parashkruhet me skadimin e pesë vjetëve nga botimi i vendimit në pajtim me paragrafin (1) nga ky nen.

(3) Nëse konstatohet se prona e debitorit nga paragrafi (1) të këtij neni është e pamjaftueshme, gjykatësi i falimentimit do të marrë vendim për ngritjen e procedurës për shndërrimin në para të pronës dhe mjetet e fituara do t'i përdorë për përmbushjen e shpenzimeve të krijuara të procedurës së falimentimit, e nëse ka tepër do t'i derdhë në Buxhetin e Republikës së Maqedonisë.

(4) Kundër vendimit nga paragrafi (1) të këtij neni, kreditorët kanë të drejtë në ankesë të veçantë në këshillin e falimentimit në afat prej 8 ditësh nga dita e botimit të vendimit në "Gazetën zyrtare të Republikës së Maqedonisë".

Vendimi për hapjen e procedurës së falimentimit

Neni 69

(1) Gjykatësi i falimentimit me vendim për hapjen e procedurës ndaj debitorit e emëron edhe drejtorin e falimentimit në mënyrë dhe me kushte të përcaktuara me këtë ligj.

(2) Në vendimin për hapjen e procedurës së falimentimit do të shënohen të dhënat për:

1) firmën, lëndën e punës, selinë, adresën, numrin unik amë të subjektit për regjistrim (NUAS), numrin tatimor dhe numrin e llogarisë së debitorit,

2) emrin, mbiemrin dhe adresën e drejtorit të falimentimit, dhe

3) ditën dhe orën e hapjes së procedurës së falimentimit. Nëse në vendim nuk është përcaktuar dita dhe ora e hapjes së procedurës së falimentimit, si moment i hapjes së asaj procedure do të konsiderohet ora 12:00 në mesditë kur është marrë vendimi.

(3) Me vendimin për hapjen e procedurës së falimentimit thirren kreditorët, në afat prej 30 ditësh nga botimi i vendimit në "Gazetën zyrtare të Republikës së Maqedonisë", t'i paraqesin kërkesat e tyre te drejtori i falimentimit.

(4) Me vendimin për hapjen e procedurës së falimentimit do të thirren kreditorët e drejtorit të falimentimit në afat prej 15 ditëve, t'i paraqesin të drejtat e tyre të ndryshme mbi sendet e tundshme dhe të drejtat e debitorit, si dhe të drejtat e ndryshme të debitorit që nuk janë regjistruar në librat publikë, respektivisht të drejtat e ndryshme të patundshmërive që janë regjistruar në librat publikë. Kreditorët janë të obliguar t'i paraqesin edhe të drejtat e tyre të ndryshme mbi sende të tundshme dhe mbi të drejtat e debitorit që janë shënuar në regjistrat në të cilat ato sende, respektivisht të drejta janë regjistruar. Në fletëparaqitje është e detyrueshme të shënohen lënda mbi të cilën ekziston e drejta e ndryshme, mënyra dhe baza e themelimit të asaj të drejte, si dhe mjetet për sigurimin e kërkesave. Nëse kreditori, pa shkas të arsyeshëm, qëllimisht lëshon të paraqesë ose zvarrit me paraqitjen e fletëparaqitjes, përgjigjet për dëmin që për shkak asaj do të mund të paraqitet.

(5) Me vendimin e hapjes së procedurës së falimentimit thirren debitorët e debitorit të falimentimit t'i plotësojnë obligimet e tyre që i kanë ndaj debitorit të drejtorit të falimentimit.

(6) Në vendimin e hapjes së procedurës së falimentimit, gjykatësi i falimentimit do të caktojë hapjen e procedurës së falimentimit të regjistrohet në regjistrin tregtar, në librat publikë në të cilat janë regjistruar të drejtat mbi kompetencat dhe në regjistrat tjerë adekuate.

Caktimi i seancës hulumtuese dhe i kuvendit raportues

Neni 70

(1) Me vendimin e hapjes së procedurës së falimentimit gjykatësi i falimentimit do të caktojë:

1) seancë për hulumtimin dhe përcaktimin e kërkesave të paraqitura (seancë hulumtuese),

2) kuvend të kreditorëve, në të cilin në bazë të raportit të drejtorit të falimentimit do të vendoset për rrjedhën e mëtejme të procedurës së falimentimit (kuvendit raportues).

(2) Seanca dhe kuvendi nga paragrafi (1) i këtij neni mund të bashkohen. Në atë rast fillimisht hulumtohet kërkesat e paraqitura, e më pas mbahet kuvendi i kreditorëve (kuvendi raportues).

(3) Nëse seanca dhe kuvendi nga paragrafi (1) i këtij neni nuk bashkohen afati midis seancës së kuvendit hulumtues dhe atij raportues është më së shumti tetë ditë.

Shpallja për hapjen e procedurës së falimentimit

Neni 71

(1) Për hapjen e procedurës së falimentimit, kreditorët informohen me shpallje.

(2) Shpallja botohet në tabelën e shpalljeve, në "Gazetën zyrtare të Republikës së Maqedonisë", si dhe në dy gazeta ditore që distribuohen në territorin e Republikës së Maqedonisë. Shpallja është e detyrueshme të jetë e vendosur në tabelën e shpalljeve të njëjtën ditë kur është marrë vendimi për hapjen e procedurës së falimentimit.

(3) Drejtori i falimentimit është i detyruar shpalljen, që botohet në dy gazeta ditore në Republikën e Maqedonisë, ta botojë në afat prej 3 ditëve nga pranimi i vendimit me të cilin është ndryshuar.

(4) Shpallja për hapjen e procedurës së falimentimit përmban;

1) emrin e gjyqit që e ka marrë vendimin për hapjen e procedurës së falimentimit;

2) emrin e gjykatësit të falimentimit;

3) ditën e vendosjes së shpalljes në tabelën e shpalljeve të gjyqit;

4) emrin dhe adresën e drejtorit tatimor;

5) firmën, selinë, numrin unik amë të subjektit të regjistruar (NUAS), numrin tatimor dhe numrin e llogarisë së debitorit;

6) informimin që kreditorët t'i paraqesin kërkesat e tyre në afat prej 30 ditëve nga dita e botimit në shpallje;

7) vendin, ditën dhe orën e seancës së kuvendit hulumtues dhe raportues nëse bashkohen, dhe

8) thirrjen e borxhlinjve të debitorëve që t'i përmbushin detyrimet e tyre pa shtyrje.

Dërgimi dhe botimi i vendimit për hapjen e procedurës së falimentimit

Neni 72

(1) Vendimi për hapjen e procedurës së falimentimit i dërgohet propozuesit, debitorit dhe bankës te e cila debitori e mban llogarinë.

(2) Vendimi për hapjen e procedurës së falimentimit do t'u dërgohet edhe organeve të cilat i udhëheqin regjistrat, respektivisht librat publikë nga neni 69 paragrafi (6) nga ky ligj. Atyre organeve do t'u dërgohet vendimi për hapjen e procedurës së falimentimit nga neni 68 të këtij ligji.

(3) Organet nga paragrafi (2) të këtij neni janë të detyruar sipas detyrës zyrtare në bazë të vendimeve të dërguara ta shënojnë hapjen e procedurës së falimentimit.

(4) Nëse debitori individ, gjykatësi i falimentimit do ta udhëzojë se, në pajtim me këtë ligj, mund të kërkojë lirim nga obligimet e veta të ngelura.

Mjetet juridike

Neni 73

(1) Nëse gjykatësi i falimentimit e refuzon propozimin për hapjen e procedurës falimentuese, propozuesi ka të drejtën e ankesës.

(2) Nëse procedura e falimentimit hapet, vetëm debitori ka të drejtën e ankesës në këshillin e falimentimit.

Pjesa e tretë

MASA E FALIMENTIMIT, ADMINISTRIMI DHE DISPOZICIONI ME PRONËN QË HYN NË MASËN E FALIMENTIMIT

Kreu i parë

MASA E FALIMENTIMIT

Nocioni i masës së falimentimit

Neni 74

(1) Masa e falimentimit e përfshin pronën e përgjithshme të debitorit në ditën e hapjes së procedurës së falimentimit, si dhe pronën që ai do ta fitojë gjatë procedurës së falimentimit.

(2) Masa e falimentimit shërben për përmbushjen e shpenzimeve të procedurës së falimentimit, si dhe për përmbushjen e kreditorëve të debitorit të falimentimit, respektivisht të kërkesave, përmbushja e të cilëve është siguruar me të drejta të caktuara mbi pronën e debitorit.

Prona që nuk hyn në masën e falimentimit

Neni 75

Në masën e falimentimit nuk hynë sendet dhe të drejtat e debitorit-individ mbi të cilat nuk do të mund të zbatohet përbarimi nëse debitori nuk ka qenë tregtar ose zejtar.

Prona e çifteve bashkëshortore

Neni 76

(1) Kur çiftet bashkëshortore me shkrim janë marrë vesh që administrimi dhe dispozicioni me pronën e përbashkët ose me ndonjë pjesë të saj ta bëjë njëri prej tyre edhe kur procedura e falimentimit hapet mbi pronën e atij çiftit bashkëshortor, prona e përbashkët e çifteve bashkëshortore ose e pjesës që ka të bëjë marrëveshja hyn në masën e falimentimit.

(2) Kur çiftet bashkëshortore bashkërisht dhe me marrëveshje kanë administruar dhe kanë disponuar me pronën e përbashkët edhe kur procedura e falimentimit është hapur mbi pronën e njërit prej cilitdo qoftë çifti bashkëshortor, prona e përbashkët e çiftit bashkëshortor nuk do të hyjë në masën e falimentimit.

(3) Në procedurën e falimentimit nuk do të bëhet ndarje e pronës së përbashkët e çifteve bashkëshortore.

(4) Dispozita nga paragrafi (1) i këtij neni në mënyrë adekuate do të zbatohet edhe në bashkësinë e përhershme jetësore.

Kreu i dytë

SIGURIMI I PRONËS QË HYN NË MASËN E FALIMENTIMIT

Ndërmarrja e pronës që hyn në masën e falimentimit

Neni 77

(1) Pas hapjes së procedurës së falimentimit, drejtori i falimentimit menjëherë e merr në zotërim dhe administrim tërë pronën që hyn në masën e falimentimit.

(2) Nëse debitori i falimentimit refuzon që ta dorëzojë në zotërim dhe administrim pronën e tundshme e të patundshme, gjykatësi i falimentimit me aktvendim do të caktojë dorëzimin e pronës me zbatim të detyrueshëm, e me propozimin e drejtorit të falimentimit. Kundër këtij aktvendimi të gjykatësit i falimentimit nuk lejohet ankesë. Me urdhëresën për dorëzim, gjyqi me detyrë zyrtare mund të caktojë edhe masa detyrimi kundër përfaqësuesit që e përfaqëson debitorin – person juridik ose debitorin - individ.

Vulosja

Neni 78

Me qëllim që t'i sigurojë sendet që paraqesin pjesë të pronës që hyn në masën e falimentimit, drejtori i falimentimit mund të formojë komisionin që do ta bëjë vulosjen e sendeve. Procesverbalin që e vërteton dhe dëshmon vulosjen e atillë ose zhvulosjen, drejtori i falimentimit e depoziton në dosjen e falimentimit. Gjyqi e vë për inspektim procesverbalin për secilin pjesëmarrës në procedurë.

Llogaritë e debitorit

Neni 79

(1) Në ditën e hapjes së procedurës së falimentimit, Regjistri qendror i njofton bankat në të cilat debitori i falimentimit ka llogari, se i shuhen llogaritë debitorit dhe se ndërpriten të drejtat e personave që kanë qenë të autorizuar që të disponojnë me mjetet e debitorit në ato llogari.

(2) Drejtori i falimentimit në të njëjtën kohë do të hapë llogari të re në denarë ose sipas nevojës llogari të re devizore dhe për këtë do ta njoftojë Regjistrin qendror. Regjistri qendror do t'i njoftojë bankat që mjetet nga llogaritë e shuara nga paragrafi (1) i këtij neni, t'i bartin në llogarinë e re në denarë përkatësisht devizore që e ka hapur drejtori i falimentimit.

Drejtori i falimentimit nuk mundet të lëshojë urdhëresa në ngarkesë të llogarive nga paragrafi (1) i këtij neni.

Firma e debitorit

Neni 80

(1) Pas hapjes së procedurës së falimentimit përveç firmës ose emrit të debitorit, shtohet shenja "në falimentim".

(2) Ndryshimi nga paragrafi (1) i këtij neni regjistrohet në Regjistrin qendror e në regjistrin përkatës dhe shpallet në mënyrën si shpallen të dhënat nga regjistri përkatës.

Paratë, letrat me vlerë dhe sendet me vlerë

Neni 81

(1) Këshilli i kreditorëve mund të caktojë se ku dhe në cilat kushte paratë, letrat me vlerë dhe sendet e çmueshme do të deponohen ose depozitohen. Nëse këshilli i kreditorëve nuk është themeluar ose nëse ende nuk ka marrë vendim, gjykatësi i falimentimit do të marrë aktvendim.

(2) Nëse është themeluar këshilli i kreditorëve, drejtori i falimentimit do të autorizohet që nga këshilli të marrë para, letra me vlerë ose sende me vlerë nga personi (agjencia, banka e ngjashëm), te i cili ose përmes të cilit është kryer depozitimi ose investimi, por vetëm nëse vërtetimin për pranimin e atyre pagesave, letrave me vlerë ose sendeve e ka nënshkruar edhe anëtari i autorizuar i këshillit të kreditorëve. Urdhëresa e lëshuar nga drejtori i falimentimit te personi i shënuar (agjencia, banka e ngjashëm), doemos duhet të nënshkruhet edhe nga anëtari i këshillit të kreditorëve që të mund të rezultojë veprim juridik dhe të bëhet juridikisht obligues.

(3) Kuvendi i kreditorëve me vendimin e vet edhe ndryshe mund t'i rregullojë mënyrën dhe kushtet në të cilat do të depozitohen ose investohen paratë, letrat me vlerë dhe sendet e tjera me vlerë (sende të çmueshme).

Regjistrimi i pronës që hyn në masën e falimentimit

Neni 82

(1) Drejtori i falimentimit obligohet të bëjë regjistrimin (inventarin) e të gjitha sendeve dhe të drejtave që paraqesin pronën që hyn në masën e falimentimit. Debitori individual dhe përfaqësuesit ligjor të debitorit - person juridik, obligohen që të bashkëpunojnë me drejtorin e falimentimit, nëse kjo është e mundur pa zvarritjen e dëmshme të procedurës.

(2) Në regjistrim veç e veç do të shënohet edhe vlera e secilit send ose secilës të drejtë. Vlerësimin e pronës së tundshme e të patundshme që hyn në masën e falimentimit do ta verifikojë drejtori i falimentimit me angazhimin e personit ekspert (vlerësues). Vendimin se kush do të angazhohet si vlerësues e miraton këshilli i kreditorëve, e nëse nuk është formuar, vendimin e miraton gjykatësi i falimentimit.

(3) Vlerësuesi personalisht dhe në mënyrë të pakufizuar është përgjegjës me tërë pronën e tij, për saktësinë e të dhënave në raportin për vlerësimin dhe i nënshtrohet përgjegjësisë penale nëse nuk i zbaton Kodeksin për etikën e vlerësuesve të autorizuar dhe standardet ndërkombëtare për vlerësim. Gjatë zgjedhjes së metodës së vlerësimit, vlerësuesi do ta ketë parasysh nëse vlerësimin e ka kryer për shkak të shitjes ose vazhdimin të ndërmarrjes afariste.

(4) Vlerësuesi i autorizuar përpilon raportin për vlerën e përcaktuar në pajtim me standardet ndërkombëtare për vlerësim. Raporti për vlerësim përmban përshkrimin e pronës së vlerësuar dhe të metodës me të cilën është kryer vlerësimi i pronës. Raporti i bashkëngjitet edhe dëshmia për pronësinë e patundshmërive, si dhe e sendeve të tundshme për të cilat me ligj është caktuar obligimi për evidencë (regjistër).

Lista e kreditorëve

Neni 83

(1) Drejtori i falimentimit obligohet që ta bëjë listën e të gjithë kreditorëve të debitorit për të cilët ai ka kuptuar përmes kontrollit të librave tregtarë dhe dokumenteve të tjera afariste të debitorit, nga të dhënat e tjera që i ka debitori, paraqitja e kërkesave të tyre ose në çfarëdo mënyre tjetër.

(2) Në listën e shënuar në paragrafin (1) të këtij neni, drejtori i falimentimit do të bëjë klasifikimin e kreditorëve sipas radhëve së pagesave. Në regjistrim do të shënohet adresa e secilit kreditor, si dhe baza, shkaqet dhe shuma e kërkesës së tij. Për kreditorët me të drejtën e përmbushjes së ndarë, në mënyrë të veçantë do të shënohet sendi nga i cili do të përmbushet kreditori i veçuar, si dhe shuma e mundshme e pjesës nga kërkesa e tij që eventualisht nuk do të përmbushet. Në këtë rast në mënyrë përkatëse do të zbatohet neni 82 paragrafi (2) i këtij ligji.

(3) Përveç kësaj, në regjistrim do të shënohet çdo situatë që mundëson të kryhet kompensimi i ndërsjellë i kërkesave.

Bilanci fillestar i falimentimit

Neni 84

(1) Drejtori i falimentimit obligohet që të përpilojë tabelën (pasqyrën) krahasuese në të cilën do ta shënojë vlerën e pronës nga masa e falimentimit (aktivën) dhe obligimet e debitorit (pasivën) dhe vlerësimin e tyre që paraqet bilancin fillestar të falimentimit, duke marrë parasysh ditën e hapjes së procedurës së falimentimit. Përcaktimi i vlerës së pronës që hyn në masën e falimentimit do të bëhet sipas dispozitave nga neni 82 paragrafi (2), ndërsa përcaktimi i vlerës së obligimeve sipas dispozitave të nenit 83 paragrafi (2) i këtij ligji.

(2) Pas përpilimit të tabelës (pasqyrës) së aktivës dhe pasivës, me propozimin e drejtorit të falimentimit, gjykatësi i falimentimit me aktvendim do ta detyrojë debitorin që të paraqesë deklaratë me shkrim lidhur me gjithëpërfshirjen, tërësinë dhe besueshmërinë e tabelës (pasqyrës) së atillë të përpiluar. Në këtë rast në mënyrë përkatëse zbatohen dispozitat e neneve 57 paragrafi (1) dhe 58 të këtij ligji.

Depozitimi në dosjen e falimentimit

Neni 85

Regjistrimi (inventari) i pronës që hyn në masën e falimentimit, lista e kreditorëve, raporti për gjendjen ekonomike-financiare të debitorit dhe bilanci fillestar i falimentimit, do të depozitohen në dosjen e falimentimit dhe u ofrohen për inspektim palëve së paku 8 ditë para mbajtjes së kuvendit për paraqitjen e raportit.

Kontabiliteti sipas dispozitave ligjore

Neni 86

(1) Me hapjen e procedurës së falimentimit, debitori i mban dhe ruan librat afariste, llogaritë dhe dokumentet e tjera afariste dhe raportet sipas ligjit. Lidhur me pronën që hyn në masën e falimentimit, obligimet e këtilla paraqesin detyrë të drejtorit të falimentimit. Mbajtja e kontabilitetit kryhet sipas ligjit.

(2) Drejtori i falimentimit obligohet që të përgatisë llogarinë vjetore për periudhën nga dita e paraqitjes së fundit vjetore të dorëzuar nga debitori para hapjes së procedurës së falimentimit deri në ditën e hapjes së procedurës së falimentimit, në afat prej 60 ditësh nga hapja e procedurës së falimentimit të njëjtën ta dorëzojë në regjistrin e llogarive vjetore që i udhëheq Regjistri qendror.

(3) Viti i ri afarist dhe llogaritar do të fillojë në ditën kur është hapur procedura e falimentimit. Periudha për të cilën është përgatitur llogaria vjetore nga paragrafi (2) i këtij neni, nuk do të merret parasysh gjatë përgatitjes dhe dorëzimit të llogarisë vjetore organeve kompetente për vitet vijuese.

(4) Në rastin kur procedura e falimentimit përmbyllet para skadimit të obligimit për përgatitjen dhe paraqitjen e llogarisë vjetore sipas ligjit, drejtori i falimentimit obligohet që të njëjtën ta përgatisë për periudhën nga hapja deri në përmbylljen e procedurës së falimentimit dhe ta dorëzojë në organin nga paragrafi (2) i këtij neni.

(5) Në rastin e emërimit të revizorit për bilancin e gjendjes, në procedurën e falimentimit zbatohen dispozitat përkatëse ligjore, në mënyrë që revizori i atillë do të emërohet nga gjykatësi i falimentimit, me kërkesën e drejtorit të falimentimit. Nëse për vitin afarist para hapjes së procedurës së falimentimit është emëruar revizori, emërimi i atillë mbetet i plotfuqishëm edhe pas hapjes së procedurës së falimentimit.

Pjesa e katërt

PËRMBUSHJA E KËRKESAVE TË KREDITORËVE NË PROCEDURËN E FALIMENTIMIT

Kreu i parë

VERIFIKIMI I KËRKESAVE

Paraqitja e kërkesave

Neni 87

(1) Të gjithë kreditorët në procedurën e falimentimit, me shkrim i paraqesin kërkesat e veta të drejtori i falimentimit. Fletëparaqitjes i bashkëngjiten dëshmia për kërkesën dhe dëshmia për kërkesën e siguruar.

(2) Në fletëparaqitje shënohet baza juridike, shumata e kërkesës, firma, përkatësisht emri i kreditorit, selia, numri unik amë i subjektit të regjistrimit (NUAS), numri tatimor dhe numri i llogarisë. Nëse kreditori është person fizik, në fletëparaqitje shënohet adresa dhe NUAQ i tij.

(3) Nëse paraqiten kërkesa për të cilat zhvillohet kontest gjyqësor ose procedurë tjetër, në fletëparaqitje duhet të shënohet gjyqi ose organi tjetër ku zhvillohet kontesti gjyqësor me shënimin e numrit të shkresës.

(4) Kreditorët që kanë të drejtë për përmbushje të ndarë, në fletëparaqitje e shënojnë pjesën e pronës së debitorit për të cilën ka të bëjë e drejta e tyre dhe lartësinë e shumës së kërkesës.

(5) Pas paraqitjes së kërkesave të tyre, kreditorëve të radhitur në pozitë më të ulët, do t'u tregohet për radhitjen e tyre në pozitë më të ulët.

(6) Kreditorët obligohen që ta paraqesin kërkesën e tyre në afatin e përcaktuar me shpalljen për hapjen e procedurës së falimentimit. Nëse kreditori e lëshon këtë afat, drejtori i falimentimit do të kërkojë që drejtori i falimentimit me aktvendim ta hedhë poshtë fletëparaqitjen si të paraqitur jo në kohën e duhur. Kundër këtij aktvendimi lejohet e drejta për ankesë te këshilli i falimentimit. Këshilli i falimentimit obligohet që të vendosë në afat prej tetë ditësh nga pranimit i ankesës dhe lëndës me të cilën ka të bëjë ankesa.

Fletëparaqitja e parregullt

Neni 88

(1) Nëse kreditori dorëzon fletëparaqitje te drejtori i falimentimit që nuk i përmban të dhënat e nevojshme sipas nenit 87 të këtij ligji, drejtori i falimentimit do t'ia kthejë fletëparaqitjen kreditorit me vërejtje që ta rregullojë në afat prej 8 ditësh. Drejtori i falimentimit do ta njoftojë gjykatësin e falimentimit për të gjitha fletëparaqitjet e dorëzuara jo në kohën e duhur dhe jo të plota.

(2) Nëse kreditori nuk e rregullon fletëparaqitjen në afatin e paraparë ligjor, gjykatësi i falimentimit me aktvendim do ta hedhë poshtë.

(3) Shqyrtimin e fletëparaqitjeve, sipas nenit 87 të këtij ligji, e kryen drejtori i falimentimit.

Proncimi pas kërkesave të paraqitura

Neni 89

(1) Drejtori i falimentimit obligohet që të prononcohet për secilën kërkesë të paraqitur, duke shënuar nëse e pranon ose e konteston, me atë që do ta përcaktojë radhën e pagesës. Shqyrtimin e këtillë të kërkesës, drejtori i falimentimit do ta regjistrojë në tabelën e veçantë (skemë) me shënimin e bazës juridike, shumën e kërkesës së

konfirmuar, firmën përkatësisht emrin e kreditorit, selinë e tij, numrin e llogarisë, me shënimin edhe të numrit të kontestit gjyqësor ose procedurës tjetër nëse e atillë zhvillohet.

(2) Tabela e veçantë nga paragrafi (1) i këtij neni do të dorëzohet te të gjithë kreditorët që me kohë i kanë paraqitur kërkesat e tyre dhe kërkesat e të cilëve janë shqyrtuar. Kreditorët kanë të drejtë kundërshtimi për skemën e përpiluar nga drejtori i falimentimit. Kundërshtimi paraqitet në afat prej tetë ditësh nga pranimit i skemës, te gjykatësi i falimentimit.

(3) Kreditori mundet ta kontestojë kërkesën e pranuar të kreditorit tjetër, vetëm në rast se dëshmon se ka interes që duhet ta arsyetojë, si dhe të paraqesë dokument origjinal ose të vërtetuar te noteri, ose dëshmi tjetër me të cilin dëshkohet pohimi i tij.

(4) Nëse kreditori e ka kontestuar kërkesën e kreditorit tjetër të pranuar nga drejtori i falimentimit, kreditori që e konteston kërkesën udhëzohet në kontest gjyqësor. Kreditori që është dërguar në kontest gjyqësor, është përgjegjës për dëmin që do të mund të shkaktohet me udhëheqjen e kontestit gjyqësor nëse kërkesëpadia refuzohet si e pabazë. Afati i paraqitjes së padisë është tetë ditë. Me kërkesën e drejtorit të falimentimit ose të kreditorit, kërkesa e të cilit kontestohet, kreditori që e konteston kërkesën obligohet që bashkë me aktadinë të paraqesë dëshmi për sigurimin e kompensimit të dëmit, së paku në shumën e një të pestës nga shumata e kërkesës së kontestuar. Nëse nuk ofron siguri në afatin në të cilin paraqitet edhe aktpadia, konsiderohet se kreditori ka hequr dorë nga kontestimi i kërkesës. Nëse kërkesëpadia e kreditorit pranohet në kontestin gjyqësor, shpenzimet e procedurës bien në llogari të masës së falimentimit.

(5) Gjykatësi i falimentimit, në bazë të kundërshtimeve të paraqitura, konvokon seancë gjyqësore për shqyrtim. Në seancën gjyqësore për shqyrtim, shqyrtohen vetëm kërkesat e kontestuar të kreditorëve, me atë që drejtori i falimentimit sërish prononcohet pas dëshmive të paraqitura me shkrim nga kreditorët.

(6) Gjykatësi i falimentimit merr aktvendim me të cilin konfirmohet se cilëve kreditorë u është konfirmuar kërkesa, e cilëve u është kontestuar. Aktvendimi u dorëzohet kreditorëve.

Tabela e veçantë (skema)

Neni 90

Drejtori i falimentimit do t'i regjistrojë të gjitha kërkesat e paraqitura në tabelë të veçantë (skemë) nga neni 89 paragrafi (1) të këtij ligji me shënimin elementeve të përmbajtura në fletëparaqitjen e kërkesave. Kjo tabelë (skemë), bashkë me dokumentet shoqëruese e dokumentet dhe e dëshmitë e bashkëngjitura, do të depozitohet në dosjen e falimentimit për inspektim nga pjesëmarrësit e interesuar në afat prej 10 ditësh pas skadimit të afatit për paraqitjen e kërkesave.

Ngritja e procedurës në gjyq

Neni 91

(1) Kreditori kërkesa e të cilit është kontestuar nga drejtori i falimentimit, ka të drejtë të ngritë procedurë për konfirmimin e kërkesës së kontestuar, në afat prej 8 ditësh nga dita e pranimit të aktvendimit.

(2) Procedura nga paragrafi (1) i këtij neni është urgjente, dhe lëndët doemos duhet të merren për punë më së voni në afat deri 15 ditë, nga dita e pranimit të lëndës.

(3) Nëse për kërkesën kontestuese ekziston dokument zbatues, gjykatësi i falimentimit do ta udhëzojë drejtorin e falimentimit ose atë që e konteston kërkesën nga dokumenti zbatues, të dëshmojë se kërkesa nga dokumenti zbatues është shuar, përkatësisht se nuk ekziston më tej.

(4) Nëse personi i udhëzuar që të ngritë kontest gjyqësor, nuk e ngrit në afatin e përcaktuar me këtë ligj, përkatësisht me aktvendim gjyqësor, do të konsiderohet se ka hequr dorë nga e drejta për udhëheqjen e kontestit gjyqësor.

(5) Pas aktpadive për kërkesat e kontestuara, të paraqitura gjatë procedurës së falimentimit nga paragrafi 1 i këtij neni, kompetent për vendimmarrje është gjyqi që e zhvillon procedurën e falimentimit.

Vazhdimi i kontestit gjyqësor

Neni 92

(1) Nëse në ditën e hapjes së procedurës së falimentimit zhvillohet procedurë gjyqësore për kërkesën e paraqitur në procedurën e falimentimit, procedura për konfirmimin e asaj kërkesë do të vazhdojë me ndërmarrjen e atij kontesti gjyqësor nga drejtori i falimentimit. Propozim për vazhdimin e kontestit gjyqësor mund të paraqesë kreditori kërkesa e të cilit është kontestuar ose ai që e konteston kërkesën.

(2) Ai që e konteston kërkesën, procedurën e vazhdon në emër dhe për llogari të debitorit. Lartësia e kërkesës së paraqitur në procedurën e falimentimit nuk mund të jetë më e madhe nga shumata e kërkesëpadisë, për të cilën ka filluar procedura gjyqësore.

Vlera e sendit të kontestit

Neni 93

Kur është paraqitur aktpadia për konfirmimin e kërkesës, baza juridike e së cilës është kontestuar nga drejtori i falimentimit ose nga kreditori në procedurën e falimentimit, vlera e sendit të kontestit do të përcaktohet sipas shumës së kërkesës.

Veprimi juridik i aktgjykimit për konfirmim

Neni 94

(1) Aktgjykimi i plotfuqishëm me të cilin konfirmohet ose refuzohet kërkesa, ka veprim juridik ndaj drejtorit të falimentimit dhe ndaj të gjithë kreditorëve të falimentimit.

(2) Pala në dobi të së cilës është marrë aktgjykimi i plotfuqishëm, do ta dorëzojë te gjykatësi i falimentimit dhe drejtori i falimentimit për evidentim në tabelë.

(3) Kreditorët që kanë zhvilluar kontest gjyqësor pa pjesëmarrjen e drejtorit të falimentimit, mund të kërkojnë kompensimin e të gjitha shpenzimeve nga masa e falimentimit, nëse zhvillimi i kontestit ka kontribuar që ajo masë të rritet, së paku për shumën e shpenzimeve.

Aktpadia për konfirmimin e kërkesës së kontestuar nga debitori

Neni 95

Nëse në seancën gjyqësore të shqyrtimit (verifikimit), drejtori i falimentimit e konteston ndonjë kërkesë, kreditori mundet të paraqesë aktpadi për konfirmimin e kërkesës së kontestuar. Nëse në ditën e hapjes së procedurës së falimentimit, nga më parë zhvillohet procedurë kontestuese lidhur me atë kërkesë, kreditori mund ta vazhdojë atë procedurë kundër debitorit.

Kreu i dytë

VENDIMI PËR MËNYRËN E DISPOZICIONIT

Raporti për gjendjen ekonomike-financiare të debitorit

Neni 96

(1) Drejtori i falimentimit në kuvendin e parë në të cilin paraqitet raporti (kuvendi raportues), do të paraqesë raport me shkrim për gjendjen ekonomike-financiare të debitorit dhe për shkaqet e gjendjes së atillë.

(2) Drejtori i falimentimit raportin nga paragrafi (1) i këtij neni, do ta dorëzojë te këshilli i kreditorëve dhe te përfaqësuesi i të punësuarve.

(3) Raportin nga paragrafi (1) i këtij neni, drejtori i falimentimit obligohet që ta dorëzojë te gjykatësi i falimentimit dhe ta bashkëngjisë në dosjen e falimentimit për inspektim nga kreditorët e masës e falimentimit. Drejtori i falimentimit do të shpallë në tabelën e shpalljeve në gjyq, se raporti ofrohet për inspektim në dosjen e falimentimit. Me kërkesën e kreditorit, drejtori i falimentimit obligohet që t'i ofrojë edhe kopjen e raportit.

Vendimi për veprimin e mëtejme

Neni 97

(1) Kuvendi i parë raportues i kreditorëve, mbahet në afat prej 15 ditësh nga dita e dorëzimit të raportit nga neni 96 i këtij ligji.

(2) Në kuvendin nga paragrafi 1 i këtij neni, kreditorët do të vendosin nëse ndërmarrja afariste (sipërmarrja) e debitorit do të mbyllet ose do të vazhdohet përkohësisht.

(3) Nëse sipas këtij ligji, nga dita e mbajtjes së kuvendit të kreditorëve nga paragrafi (1) i këtij neni, nuk është paraqitur propozim-plani për riorganizim, kuvendi i kreditorëve do të vendosë nëse do ta pranojë iniciativën për përgatitjen e planit për riorganizim.

(4) Nëse kuvendi i kreditorëve nuk e pranon iniciativën për përgatitjen e planit për riorganizim sipas paragrafit (2) të këtij neni, do të miratojë vendim për mbylljen e ndërmarrjes afariste dhe menjëherë do ta përcaktojë mënyrën dhe kushtet për shndërrimin e pronës së debitorit në para (shndërrim në para).

Mënyra dhe procedura për shndërrimin në para të pronës nga masa e falimentimit

Neni 98

(1) Nëse merret vendim për shndërrimin në para të pronës dhe të drejtave pronësore nga masa e falimentimit, fillohet me shitjen e pronës së debitorit. Shitja kryhet me shpallje publike për grumbullimin e ofertave, me ankand publik ose me marrëveshje të drejtpërdrejtë.

(2) Shitja e aksioneve që janë pjesë e masës së falimentimit, kryhet përmes bursës sipas ligjit dhe rregullave të bursës. Pjesëmarrjet që janë pjesë e masës së falimentimit, shiten sipas Ligjit për shoqëri tregtare. Nëse personat që kanë përparësi gjatë blerjes së pjesëmarrjes, e refuzojnë blerjen e pjesës, atëherë ajo shitet me ankand publik.

(3) Shitja e pronës nga masa e falimentimit përmes shpalljes publike për grumbullimin e ofertave ose me ankand publik, shpallet në së paku një gazetë nga tri gazetat me tirazh më të madh që shpërndahen në tërë territorin e Republikës së Maqedonisë, e sipas nevojës edhe në gazetë të huaj.

(4) Shitja e parë e pronës nga masa e falimentimit përmes shpalljes publike për grumbullimin e ofertave ose me ankand publik, shpallet me çmimin e përcaktuar fillestar.

(5) Shitja e dytë e pronës nga masa e falimentimit përmes shpalljes publike për grumbullimin e ofertave ose me ankand publik, mund të shitet edhe pa përcaktimin e çmimit fillestar.

(6) Prona nga paragrafi (1) i këtij neni, mund të shitet me marrëveshje të drejtpërdrejtë, nëse pas dy procedurave të realizuara të njëpasnjëshme të shpalljes publike për grumbullimin e ofertave ose në ankand publik, nuk është kryer shitja e pronës nga masa e falimentimit. Vendimin për shitje me marrëveshje të drejtpërdrejtë e merr kuvendi i kreditorëve me propozimin e këshillit të kreditorëve. Gjykatësi i falimentimit e konfirmon vendimin e shitjes.

(7) Procedura dhe afatet për shitje të pronës nga masa e falimentimit, më afërsisht rregullohen sipas standardeve profesionale.

(8) Me përjashtim, e para ankandit të parë publik përkatësisht shitjes përmes marrëveshjes së drejtpërdrejtë, me propozimin e drejtorit të falimentimit, me vendimin e

këshillit të kreditorëve, me çmim më të ulët se vlera e përcaktuar, mund të bëhet shitja e sendeve të tundshme (pjesa e pajisjes e cila nuk e cenon procesin teknologjik: lëndët e para, produktet e papërfunduara, inventari, materialet e hedhurinave e ngjashëm).

(9) Nëse edhe pas tri orvatjeve nuk mund të mbahet kuvendi i kreditorëve për shkak të mungesës së kreditorëve, vendimin për shpërndarjen e masës së falimentimit e merr gjykatësi i falimentimit me detyrë zyrtare.

(10) Gjykatësi i falimentimit, drejtori i falimentimit, të autorizuarit e palëve nuk mundin në çfarëdo baze të bëhen blerës të pronës së debitorit të falimentimit, si dhe familjarët e tyre nga gjaku në vijë të drejtë në çfarëdo shkalle, ndërsa nga vija anësore deri në shkallën e katërt, familjarët sipas krushqisë deri në shkallën e dytë, ose bashkëshort-ja/i e/i gjykatësit i falimentimit, drejtorit i falimentimit dhe anëtarët e këshillit të falimentimit ose të autorizuarit e tyre.

Çmimi i shitjes

Neni 99

(1) Prona nga masa e falimentimit shitet sipas vlerës së përcaktuar.

(2) Nëse gjatë shitjes së pronës përmes shpalljes publike për grumbullimin e ofertave, ofrohet çmimi më i ulët se vlera e përcaktuar, me propozimin e drejtorit të falimentimit, e me mendimin e marrë paraprakisht nga këshilli i kreditorëve, kuvendi i kreditorëve mund të vendosë që prona nga masa e falimentimit të shitet edhe me çmim më të ulët nga vlera e përcaktuar.

(3) Për marrjen e vendimit sipas paragrafit (2) të këtij neni, kuvendi i kreditorëve do të konvokohet në afat prej 15 ditësh nga dita e hapjes së ofertave.

(4) Nëse nuk mbahet kuvendi i kreditorëve në afatin nga paragrafi (3) i këtij neni, vendimin nga paragrafi (2) i këtij neni e merr gjykatësi i falimentimit në afat prej tetë ditësh, nga dita e caktuar për mbajtjen e kuvendit të kreditorëve.

(5) Vendimi nga paragrafi (4) i këtij neni, dorëzohet të këshilli i kreditorëve dhe të drejtorit i falimentimit.

(6) Pas vendimit nga paragrafi (5) i këtij neni, kreditorët kanë të drejtë ankese të këshilli i falimentimit.

(7) Nëse gjatë ankandit të parë publik për shitjen e pronës nuk arrihet çmimi në lartësinë e vlerës së përcaktuar, ankandi publik përsëritet, me ç'rast çmimi i shitjes nuk mund të jetë më i vogël nga gjysma e vlerës së përcaktuar ose mund të shitet edhe pa përcaktimin e çmimit fillestar, nëse për këtë merr vendim kuvendi i kreditorëve.

(8) Nëse prona e masës së falimentimit nuk mund të shitet, kuvendi i kreditorëve me propozimin e këshillit të kreditorëve, mund të vendosë që kreditorët të përbushen me ndarjen e pronës dhe të drejtave të debitorit.

Vendimi për shitje

Neni 100

(1) Kur sipas këtij ligji, vendimin për shitjen e pronës e ka marrë kuvendi i kreditorëve, përkatësisht këshilli i kreditorëve, gjykatësi i falimentimit me vendim që duhet ta marrë në afat prej tri ditësh, e konfirmon vendimin për shitje dhe kjo paraqet bazë juridike për bartjen e të drejtës së pronësisë dhe regjistrimin në librat publikë.

(2) Të drejtë ankese për vendimin nga paragrafi (1) i këtij neni, ka pjesëmarrësi në afat prej tri ditësh nga dita e dorëzimit të vendimit për shitje, te pjesëmarrësit e shitjes. Ankesa paraqitet të këshilli i falimentimit që merr vendim më së voni në afat prej tri ditësh.

Bartja e pronësisë

Neni 101

(1) Nëse për shitjen e pronës ka marrë vendim gjykatësi i falimentimit, nuk lidhet marrëveshje. Vendimi i plotfuqishëm i gjyqit është bazë për bartjen e pronësisë dhe për regjistrimin në librat publikë.

(2) E drejta për bartjen e pronësisë dhe për regjistrimin në librat publikë, realizohet pasi që blerësi i kryen obligimet nga vendimi për shitje dhe vendimi për shitje do të bëhet i plotfuqishëm.

Veprimet juridike me rëndësi të veçantë

Neni 102

(1) Drejtori i falimentimit obligohet që të marrë leje nga këshilli i kreditorëve për veprimet juridike me rëndësi për procedurën e falimentimit. Nëse këshilli i kreditorëve nuk ka qenë fare i themeluar, lejen e përmendur për ndërmarrjen e veprimeve juridike me rëndësi për procedurën e falimentimit, drejtori i falimentimit doemos duhet ta marrë nga kuvendi i kreditorëve.

(2) Leja e përmendur në paragrafin (1) të këtij neni, veçanërisht do të nevojitet nëse:

1) veprimi juridik paraqet propozimin për shitjen e tërë ndërmarrjes ose një pjesë të ndërmarrjes, të gjitha rezervave, të një pjesë të patundshmërive, të pjesëve të debitorit dhe aksioneve në ndërmarrjet e tjera, nëse pjesët dhe aksionet marrin pjesë me më tepër se 10% në kryegjënë bazë të ndërmarrjeve të tjera.

2) veprimi juridik paraqet propozim që të lidhet marrëveshje për hua që do të paraqesë ngarkesë me rëndësi për pronën që hyn në masën e falimentimit, dhe

3) veprimi juridik paraqet propozim për paraqitjen e aktpadisë ose ndërhyrjes në procedurën gjyqësore, kur bëhet fjalë për vlerë të madhe të kontestit, ose propozim për mosparaqitjen e aktpadisë së atillë, hyrje në marrëveshje për zgjidhjen jashtëgjyqësore të kontestit ose barazimit, ose propozim që të refuzohet aktpadia e tillë.

Ndalimi i përkohshëm për ndërmarrjen e veprimeve juridike

Neni 103

Në të gjitha rastet e shënuara në nenin 102 të këtij ligji, nëse këshilli i kreditorëve, përkatësisht kuvendi i kreditorëve, ka dhënë pëlqim paraprakisht në kërkesën e debitorit ose në kërkesën e një të pestës së kreditorëve pas dëgjimit me drejtorin e falimentimit, gjykatësi i falimentimit përkohësisht mund ta ndalojë ndërmarrjen e mëtejme të veprimit juridik të propozuar dhe të konvokojë kuvendin e kreditorëve që të marrë vendim lidhur me ndërmarrjen e veprimeve juridike të mëtejme.

Shitja e tërë ndërmarrjes ose e një pjesë të ndërmarrjes personave me interesa të veçanta edhe nën çmimin e saj

Neni 104

(1) Ndërmarrja ose një pjesë e ndërmarrjes së debitorit mund të shiten vetëm me lejen paraprake të kuvendit të kreditorëve, nëse blerësi ose personi posedon së paku një të pestën nga kapitali i debitorit:

1) u takon personave të afërt të debitorit sipas nenit 180 të këtij ligji, ose

2) nëse është kreditor me të drejtën e përbushjes së ndarë ose kreditor në procedurën e falimentimit me kërkesa të ranguara më lart, për të drejtat e të cilit për përbushje të ndarë ose kërkesat, gjykatësi i falimentimit ka vlerësuar se arrijnë gjithsej një të pestën nga shuma e të gjitha të drejtave të përbushjes së ndarë ose një të pestën nga shuma e përgjithshme e kërkesave të të gjithë kreditorëve në procedurën e falimentimit me kërkesa të ranguara më lart.

(2) Sipas paragrafit (1) të këtij neni, gjithashtu do të konsiderohet se personi posedon pjesë ose aksione të blerësit, nëse ka ndikim mbizotërues të drejtpërdrejtë ose të tërthortë.

(3) Me kërkesën e debitorit ose me kërkesën e një të pestës së kreditorëve nga neni 46 paragrafi (1) pika 3 e këtij ligji dhe pas dëgjimit të drejtorit të falimentimit, gjykatësi i falimentimit mund të vendosë që të kërkohet leje paraprake nga kuvendi i kreditorëve, për shitjen e propozuar të tërë ndërmarrjes së debitorit ose të një pjesë

nën vlerën e saj, nëse propozuesi që e ka paraqitur kërkesën paraqet vlerësimin e përgatitur nga vlerësuesi i autorizuar, sipas të cilit gjykatësi mund të konfirmojë se shitja ndonjë blerësi tjetër do të ishte shumë më e volitshme për pronën që hyn në masën e falimentimit.

Qarkullimi i kërkesave

Neni 105

(1) Kërkesat mund të shiten dhe të blihen sipas kushteve të përcaktuara në Ligjin për raportet obliguese dhe në këtë ligj.

(2) Kreditori që ka shitur kërkesë, përkatësisht blerësi që ka blerë kërkesë, doemos duhet ta njoftojë gjykatësin e falimentimit dhe drejtorin e falimentimit për shitblerjen e kërkesës dhe të ofrojë dëshmi përkatëse për shitblerjen.

(3) Gjykatësi i falimentimit, drejtori i falimentimit dhe kreditorët nuk mund ta kontestojnë shitjen nga paragrafi (2) i këtij neni, nëse është notifikuar nga noteri.

(4) Gjykatësi i falimentimit, drejtori i falimentimit dhe të autorizuarit e tyre, si dhe personat e tyre të afërt, nuk mund të blejnë kërkesa.

Plotfuqishmëria e veprimeve të ndërmarra juridike

Neni 106

(1) Tjetërsimi i pronës së debitorit në kundërshtim me nenet 102 deri 105 të këtij ligji, nuk ndikon në plotfuqishmërinë e veprimeve juridike të ndërmarra nga drejtori i falimentimit.

(2) Veprimet juridike që i ka ndërmarrë drejtori i falimentimit në emër të debitorit të falimentimit, mund të hedhen poshtë sipas rregullave të përgjithshme për hedhje poshtë të veprimeve juridike, përkatësisht punëve juridike jashtë falimentimit.

Kreu i tretë

SHNDËRRIMI NË PARA I SENDEVE NDAJ TË
CILAVE SHITË FITUAR E DREJTA PËR PËRMBUSHJE
TË NDARË

Dispozicioni me patundshmëritë

Neni 107

(1) Drejtori i falimentimit mund t'i propozojë gjykatësit të falimentimit shitjen publike të patundshmërisë që paraqet pjesë të pronës e cila hyn në masën e falimentimit, nëse ndaj asaj patundshmërie është fituar e drejta për përmbushje të ndarë, përveç nëse nuk vepohet sipas nenit 147 të këtij ligji. Në shitje në mënyrë përkatëse do të zbatohen dispozitat nga neni 98 deri 100 të këtij ligji.

(2) Në aktvendimin për shitjen e patundshmërive, gjykatësi i falimentimit do të shënojë se patundshmëria shitet në procedurën e falimentimit. Në librat publikë do të bëhet shënimi i aktvendimit për shitjen e patundshmërive.

(3) Nëse kreditori me të drejtën për përmbushjen e ndarë ka ngritur procedurë për zbatim të patundshmërisë për përmbushjen e detyrueshme të kërkesës së vet para hapjes së procedurës së falimentimit, patundshmëria do të shitet sipas procedurës për zbatim që e ka ngritur kreditori me të drejtën e përmbushjes së ndarë.

(4) Pas shndërrimit në para të pronës ose të së drejtës ndaj së cilës ekziston e drejta për përmbushje të ndarë të regjistruar në librin publik, zbatuesi kompetent së pari i përmbush shpenzimet nga zbatimi i realizuar dhe mjetet e mbetura do t'i dorëzojë në llogarinë e falimentimit.

(5) Nga mjetet e realizuara nga paragrafi (4) i këtij neni, drejtori i falimentimit së pari i përmbush kërkesat e kreditorëve me të drejtën e përmbushjes së ndarë sipas radhës së paraparë me rregullat e procedurës zbatuese.

Dispozicioni me sendet e tundshme

Neni 108

Drejtori i falimentimit pa kufizime mund të disponojë me sendet e tundshme ndaj të cilave debitori ka fituar të drejtën e përmbushjes së ndarë, nëse sendi i tundshëm përkatës gjendet në zotërimin e tij.

Njoftimi i kreditorit

Neni 109

(1) Nëse drejtori i falimentimit është i autorizuar të disponojë me sendet e tundshme, me kërkesën e kreditorit të veçuar, ai do ta njoftojë për gjendjen në të cilën gjendet sendi përkatës i tundshëm, ndaj të cilit ekziston e drejta e përmbushjes së ndarë. Në vend të njoftimit, drejtori i falimentimit mund t'i lejojë kreditorit të veçuar që vet ta bëjë kontrollin e sendit të tundshëm.

(2) Nëse drejtori i falimentimit autorizohet që të pranojë pagesa dhe në mënyrë tjetër të disponojë me kërkesat e debitorit, me kërkesën e kreditorit të veçuar ai do ta njoftojë për kërkesën përkatëse. Në vend të njoftimit, drejtori i falimentimit mund t'i lejojë kreditorit që vetë ta bëjë kontrollin e librave tregtarë dhe dokumenteve të tjera afariste të debitorit.

Njoftimi për shitjen e propozuar

Neni 110

(1) Para se t'ia kryejë shitjen e sendit të shënuar në nenin 108 të këtij ligji ndonjë personi të tretë, drejtori i falimentimit do ta njoftojë kreditorin me të drejtën e përmbushjes së ndarë, për mënyrën në të cilën planifikon që ta kryejë shitjen. Drejtori i falimentimit do t'i ofrojë mundësi këtij kreditori që ai vetë në afat prej tetë ditësh të propozojë ndonjë tjetër mënyrë më të volitshme për atë për shitjen e sendit.

(2) Nëse kreditori në afat prej 8 ditësh para shitjes, e ka dorëzuar njoftimin e kërkuar me të cilin ai propozon ndonjë tjetër mënyrë më të volitshme të shitjes për të, drejtori i falimentimit do ta pranojë propozimin për shitje më të volitshme, nëse kreditori ofron ofertë obliguese (marrëveshje, garanci ose siguri tjetër) për blerjen e pronës së lënë peng.

(3) Mundësia më e volitshme nga paragrafi (2) i këtij neni, mund të shprehet me dorëzimin e sendit vet kreditorit.

Mbrojtja e kreditorit nga zvarritja e shitjes

Neni 111

Nëse në bazë të nenit 58 të këtij ligji, gjykatësi i falimentimit ka marrë aktvendim me të cilin kreditorit ia ka ndaluar që të disponojë me sendin deri në hapjen e procedurës së falimentimit, atij kreditori do t'i paguhet kamata më së voni deri në skadimin e 90 ditëve pas marrjes së aktvendimit për hapjen e procedurës së falimentimit. Dispozitat e këtij ligji nuk do të zbatohen, duke pasur parasysh shumën e kërkesës së kreditorit të veçuar, kur vlerën e sendit ndaj të cilit ekziston e drejta e veçimit dhe të drejtat e tjera eventuale që e ngarkojnë atë send, hyrjet që do të realizoheshin me shitjen e sendit ka gjasa të mos jenë të mjaftueshme për përmbushjen e kreditorit të veçuar.

Shpërndarja e të hyrave

Neni 112

(1) Nëse gjykatësi i falimentimit ka marrë aktvendim me të cilin kreditorit deri në hapjen e procedurës së falimentimit ia ka ndaluar që të disponojë me sendin ndaj të cilit ka pasur të drejtë për përmbushje të ndarë dhe me atë send të tundshëm ka disponuar drejtori i falimentimit, shpenzimet që do të shkaktohen me dispozicionin e atij sendi do të përmbushen nga masa e falimentimit paraprakisht dhe me shfrytëzimin e hyrjeve të realizuara me dispozicionin. Pas përmbushjes së atyre shpenzimeve, shuma e mbetur pa prolongim do të shfrytëzohet për përmbushjen e kreditorit me të drejtën e përmbushjes së ndarë.

(2) Nëse sendin e shënuar në nenin 110 paragrafi (3) i këtij ligji, drejtori i falimentimit ia ka bartur kreditorit me qëllim që ai të disponojë me të, kreditori do të obligohet që në masën e falimentimit paraprakisht, duke shfrytëzuar hyrjet e realizuara me dispozicionin, t'i paguajë shumat me të cilat do të përmbushen shpenzimet për përcaktimin e kërkesës dhe për pagesën e tatimit në qarkullim, sipas nenit 113 paragrafi (2) i këtij ligji.

Përlllogaritja e shpenzimeve

Neni 113

(1) Shpenzimet për dispozicionin me sendin përcaktohen në mënyrë paushalle, në shumë prej pesë për qind nga hyrjet e realizuara. Nëse shpenzimet e bëra të domosdoshme reale për të disponuar me sendin kanë qenë shumë më të vogla ose shumë më të mëdha nga shumata e përcaktuar në mënyrë paushalle, atëherë ato shpenzime të bëra të domosdoshme do të merren si bazë.

(2) Nëse dispozicioni me sendin i nënshtrohet tatimit të përcaktuar me ligj dhe kur ai tatim bie në llogari të masës së falimentimit, shumës së përcaktuar paushalle ose shumës së shpenzimeve të kryera reale të domosdoshme, do t'u shtohet edhe shumata e duhur për arkëtimin e tatimit.

Përdorimi tjetër i sendeve të tundshme

Neni 114

(1) Kur drejtori i falimentimit sipas nenit 109 të këtij ligji është i autorizuar që të disponojë me sendin e tundshëm, obligohet ta shfrytëzojë lidhur me pronën që hyn në masën e falimentimit, ta bashkojë dhe transformojë me sendet e tjera nëse nuk rrezikohet siguria e kreditorit me të drejtën e përmbushjes së ndarë dhe në kuadër të lejes për të disponuar me sendin e tundshëm.

(2) Nëse kreditori pajtohet që sigurimin e sendit të tundshëm ta bartë te ndonjë send tjetër, bartja e sigurimit të ri mund të kryhet deri në vlerën e sigurisë paraprake.

Dispozicioni i kreditorit

Neni 115

(1) Nëse drejtori i falimentimit nuk është i autorizuar që të disponojë me sendin e tundshëm ose me kërkesën ndaj së cilës ekziston e drejta për përmbushje të ndarë, e drejta për të disponuar me sendin e atillë ose kërkesën, i takon kreditorit të veçantë.

(2) Me kërkesën e drejtorit të falimentimit dhe pas dëgjimit të kreditorit, gjykatësi i falimentimit do ta përcaktojë afatin në të cilin kreditori doemos duhet të disponojë me sendin. Pas skadimit të atij afati, drejtori i falimentimit është i autorizuar që të disponojë me atë send ose kërkesë.

Kreu i katërt

KREDITORËT E FALIMENTIMIT

Rangimi i kreditorëve të falimentimit

Neni 116

(1) Kërkesat e kreditorëve të falimentimit kategorizohen në radhë më të larta e më të ulëta të pagesave.

(2) Kërkesat e kreditorëve të falimentimit nga radha e pagesave më e ulët mund të përmbushen pasi që në tërësi do të përmbushen kërkesat e kreditorëve nga radha paraprake të pagesave (më e lartë). Kërkesat e kreditorëve të falimentimit nga radha e njëjtë e pagesave përmbushen proporcionalisht me madhësinë e kërkesës.

Kërkesat nga radha e pagesave më e lartë

Neni 117

Në kërkesat nga radha më e lartë e pagesave bëjnë pjesë rrogat neto, kontributet nga rroga për sigurimin pensional dhe invalidor dhe kompensimet për periudhën prej tre muajsh të fundit, para hapjes së procedurës së falimentimit, zhdëmtimet për lëndimet në punë që punëtori i ka pësuar të debitorit, si dhe sëmudjet profesionale dhe kompensimet e papaguara të rrogave për kohëzgjatjen e pushimit vjetor të rregullt të pashfrytëzuar për vitin kalendarik në vijim.

Kërkesat nga radhët e pagesave më të ulëta

Neni 118

(1) Kërkesat nga radhët më të ulëta të pagesave përmbushen sipas radhitjes si vijon:

1) kamatat e kërkesave të kreditorëve të falimentimit që kanë arritur nga dita e hapjes së procedurës së falimentimit;

2) shpenzimet që për kreditorët e veçantë do të bëhen me pjesëmarrjen e tyre në procedurë;

3) dënimet me para për veprë penale ose kundërvajtje si pasoja sekondare nga vepra penale ose kundërvajtja me të cilat imponohet obligimi për pagesën e parave;

4) kërkesat për punën pa pagesë të debitorit, dhe

5) kërkesat për kthimin e huas ose kërkesa tjetër përkatëse me të cilat kompensohet prona e bashkëpronarit përkatësisht aksionarit.

(2) Kamatat e kërkesave të kreditorëve të falimentimit nga radhët më të ulëta pagesore dhe shpenzimet që do të bëhen për ata kreditorë me pjesëmarrjen e tyre në procedurë janë nga radha e njëjtë, si edhe kërkesat e atyre kreditorëve.

Kërkesat e paarritura

Neni 119

(1) Kërkesat e paarritura arrijnë me ditën e hapjes së procedurës së falimentimit.

(2) Nëse për kërkesat nga paragrafi (1) i këtij neni, nuk ka filluar obligimi për pagesën e kamatës, do të konsiderohet sikur për ato të jetë paguar kamata ligjore dhe kërkesat do të zvogëlohen për shumën e kamatës ligjore të përlllogaritur nga koha e hapjes së procedurës së falimentimit deri në arrijtjen e kërkesës.

Kërkesat e nënshtuara kushtit të ndërprerjes ose prolongimit

Neni 120

(1) Kërkesat e nënshtuara kushtit të ndërprerjes do të merren parasysh në procedurën e falimentimit, si kërkesa që nuk i nënshtrohen kushtit të ndërprerjes nëse kreditori ofron mjete për të siguruar se do ta kthejë atë që e ka marrë nga prona që hyn në masën e falimentimit kur do të arrijë ai kusht.

(2) Kreditorit kërkesa e të cilit lidhet me kushtin e prolongimit i sigurohen mjetet përkatëse nga prona që hyn në masën e falimentimit. Nëse kushti i prolongimit nuk arrin deri në ndarjen përfundimtare të pronës, kërkesa e atillë shuhet, ndërsa mjetet e siguruar do t'u shpërndahen kreditorëve të tjerë.

Përgjegjësia e më tepër personave

Neni 121

Kreditori të cilit më tepër persona i përgjigjen për plotësimin e punës së njëjtë në tërësi, në procedurën e falimentimit kundër secilit debitor mund ta paraqesë deri në përmbushjen e plotë, tërë shumën që e ka kërkuar në kohën e hapjes së procedurës së falimentimit.

Të drejtat e garantëve dhe bashkëdebitorëve solidarë

Neni 122

(1) Bashkëdebitorët solidarë dhe garantët e debitorit mund ta paraqesin kërkesën e vet që do ta fitojnë në të ardhmen kundër debitorit në bazë të së drejtës për regres, vetëm nëse debitori nuk e ka paraqitur kërkesën e vet.

(2) Bashkëdebitorët solidarë dhe garantët e debitorit si kreditorë të falimentimit mund të kërkojnë t'u kthehet ajo që e kanë paguar për debitorin para ose pas ditës së hapjes së procedurës së falimentimit, nëse u takon e drejta e regresit ndaj debitorit.

(3) Debitorët solidarë dhe garantët mund të paraqesin kërkesë që t'u sigurohet edhe shumata që do ta paguajnë për debitorin proporcionalisht me shumën që do t'u takonte si kreditorë të falimentimit.

(4) Dispozitat nga paragrafi (3) i këtij neni në mënyrë përkatëse zbatohen edhe për kërkesat e bankave dhe të personave të tjerë, për sigurimin e mjeteve për arkëtimin e kërkesave të mundshme dhe atë në bazë të garancive bankare ose akreditivave të parevokueshme të dokumentuara që do të paguhet për debitorin.

Përlloraritja e kërkesave

Neni 123

(1) Kërkesat jomonetare paraqiten në vlerën që mund të vlerësohet në kohën e hapjes së procedurës së falimentimit. Kërkesat e caktuara paraqiten në vlerën që e kanë paraqitur para hapjes së procedurës së falimentimit.

(2) Kërkesat e shprehura në valutë të huaj ose në njësi përlloraritëse, llogariten në valutën së vendit sipas kursit të mesëm valutor në ditën a hapjes së masës së falimentimit në vendin e caktuar për pagesë.

Dhëniet e përkohshme

Neni 124

Kërkesat që kanë si lëndë dhëniet e herëpashershme, shumata dhe afati i të cilave janë të përcaktuara, paraqiten në shumë që fitohet kur të mblihdhen të gjitha pagesat e ardhshme periodike, të zvogëluara për kamatat e shënuara në nenin 119 të këtij ligji.

Kreu i pestë

KREDITORËT E PËRJASHTUAR

Të drejtat e largimit

Neni 125

(1) Personi i cili në bazë të së drejtës së tij reale ose personale mund të argumentojë se ndonjë send nuk bën pjesë në masën e falimentimit, nuk është kreditor i falimentimit. E drejta e tij për veçimin e sendit do të përcaktohet sipas rregullave që vlejné për realizimin e atyre të drejtave jashtë procedurës së falimentimit.

(2) E drejta e veçimit, nga paragrafi (1) i këtij neni, do të përcaktohet për pjesët, letrat me vlerë përveç aksioneve, si dhe për kolateralët e tjerë financiarë.

(3) Nëse e drejta e personit nga paragrafi (1) i këtij neni është regjistruar në librin publik, debitori i falimentimit doemos duhet të argumentojë se sendi për të cilin ka të bëjë ajo e drejtë bën pjesë në masën e falimentimit.

(4) Shitësi të cilit çmimi blerës nuk i është paguar në tërësi, mund të kërkojë që t'i kthehet malli që i është dërguar debitorit nga vendi tjetër, para ditës së hapjes së procedurës së falimentimit, ndërsa deri në ditën e hapjes së asaj procedure nuk ka arritur në vendin e destinuar, përkatësisht nëse deri në atë ditë debitori nuk e ka ndërmarrë (e drejta e kërkimit-gjurmimit).

(5) Të drejtën e kërkimit-gjurmimit e ka edhe komisionari për blerjen e mallit.

(6) Nëse debitori e ka ndërmarrë mallin që ka arritur në vendin e destinuar vetëm për ruajtje, para ditës së hapjes së procedurës së falimentimit, shitësi ka të drejtë për ta kthyer, por ka të drejtë që në procedurë të rregullt t'i realizojë të drejtat e veta lidhur me atë mall si kreditor i përjashtuar.

Truallit bujqësor në pronësi shtetërore

Neni 126

(1) Për truallin bujqësor që e ka shfrytëzuar debitori i falimentimit, i cili në evidencën e Entit Shtetëror për Punë Gjeodezike llogaritet si truall i Republikës së Maqedonisë, gjykatësi i falimentimit merr aktvendim për shuarjen e të drejtës së shfrytëzimit nga debitori i falimentimit dhe ia kthen në zotërim Republikës së Maqedonisë, në afat prej 8 ditësh nga plotfuqishmëria e aktvendimit për hapjen e procedurës së falimentimit, përveç nëse në truall ka investime të përhershme (mbjellje shumëvjeçare, objekte, sisteme irigative dhe infrastrukturë tjetër).

(2) Në rast se truallit në pronësi shtetërore ka investime të përhershme (mbjellje shumëvjeçare, objekte, sisteme irigative dhe infrastrukturë tjetër), pas përcaktimit të vlerës së investimeve afatgjata që hyjnë në masën e falimentimit, nëse shiten, blihen mbjelljet shumëvjeçare, blerësi obligohet që në afat prej 3 muajsh nga dita e shitblerjes të lidhë marrëveshje me organin e administratës shtetërore,

kompetent për punët nga sfera e bujqësisë, pylltarisë dhe ekonomisë së ujërave për rregullimin e mënyrës së mëtejme të shfrytëzimit të truallit bujqësor. Shfrytëzuesi i ri i truallit bujqësor ka obligim që t'ia paguajë debitorit të falimentimit shumën e vlerës së përcaktuar të investimeve të përhershme.

(3) Nëse në truallin nga paragrafi (1) i këtij neni ka investime të përhershme që janë masë e falimentimit e debitorit dhe ato shndërrohen në para, blerësi obligohet që pas plotfuqishmërisë së aktvendimit të gjykatësit të falimentimit, të lidhë marrëveshje me ministrinë kompetente për shfrytëzimin e mëtejme të truallit ndërtimor.

(4) Në rast se është e hapur procedura e falimentimit, e nuk është miratuar aktvendimi nga paragrafi (1) i këtij neni, gjyqi do ta marrë aktvendimin në afat prej 30 ditësh, por më së voni deri në përfundimin e procedurës së falimentimit.

(5) Nëse miratohet plani për riorganizimin e debitorit të falimentimit, e drejta e shfrytëzimit të truallit bujqësor në pronësi shtetërore, bashkë me investimet e përhershme nga paragrafi 1 i këtij neni, kalon te personi i caktuar me planin për riorganizim që është miratuar dhe ai obligohet që në afat prej dy muajsh nga dita e pranimit të planit për riorganizim, të lidhë marrëveshje për qiramarrje për shfrytëzimin e mëtejme të truallit bujqësor, me ministrinë që udhëheq me organin e administratës shtetërore kompetent për punët nga sfera e bujqësisë, pylltarisë dhe ekonomisë së ujërave.

Kompensimi për të drejtat e përjashtuara

Neni 127

(1) Nëse para hapjes së procedurës së falimentimit debitori në mënyrë të paautorizuar e ka tjetërsuar sendin veçimi i të cilit ka mundur të kërkohe, kreditori i përjashtuar mund të kërkojë që t'i bartet e drejta për kundërvlerë, nëse kjo ende nuk është kryer. Ai mund të kërkojë kundërvlerë nga masa e falimentimit nëse ajo ende mund të ndahet nga ajo masë. Kreditori mund të kërkojë edhe kompensimin e dëmit që e ka pësuar me tjetërsimin e paautorizuar edhe atë si kreditor i falimentimit, nëse tjetërsimin e ka kryer debitori para hapjes së procedurës së falimentimit, ndërsa si kreditor i masës së falimentimit nëse tjetërsimin e ka kryer drejtori i përkohshëm i falimentimit pas ngritjes së procedurës së falimentimit, përkatësisht drejtori i falimentimit pas hapjes së procedurës së falimentimit.

(2) Nëse nuk janë plotësuar kushtet nga paragrafi (1) i këtij neni, kreditori i përjashtuar si kreditor i falimentimit mund të kërkojë kompensim për dëmin e pësuar, nëse sendi është tjetërsuar në mënyrë të paautorizuar para hapjes së procedurës së falimentimit.

Kreu i gjashtë

KREDITORËT E VEÇUAR

E drejta e përmbushjes së ndarë nga sendet dhe të drejtat e regjistruara në librat publikë

Neni 128

(1) Kreditorët që kanë të drejtën e pengut ose të drejtën e përmbushjes së ndonjë sendi ose të drejte që janë regjistruar në librat publikë (në Entin Shtetëror për Punë Gjeodezike, Regjistrin qendror, në regjistrat tjerë përkatës dhe ngjashëm), kanë të drejtën e përmbushjes së ndarë të atij sendi ose të drejte sipas ligjit.

(2) Me të drejtën nga paragrafi (1) i këtij neni, unifkohet edhe e drejta e përmbushjes nga aksionet, pjesët, letrat tjera me vlerë dhe kolateralët e tjerë financiarë.

E drejta e përmbushjes nga marrëveshjet për kolateral financiar

Neni 129

(1) Marrëveshja për kolateralin financiar dhe të drejtat e fituara në bazë të saj, kanë veprim juridik (mbesin në fuqi) edhe pas hapjes së procedurës së falimentimit ose zbatimit të planit për riorganizim.

(2) Тë drejtat e fituara në bazë të marrëveshjes për kolateral financiar ose çfarëdo aranzhamani për kolateral financiar, kanë veprim juridik përkatësisht mbesin në fuqi në aspektin e sigurimit që nuk ka arritur me hapjen e procedurës së falimentimit dhe me zbatimin e planit të riorganizimit.

(3) Netingu (aranzhamani) ka veprim juridik përkatësisht mbetet në fuqi, edhe nëse është hapur procedura e falimentimit ose ka filluar zbatimin e planit të riorganizimit ndaj debitorit, përkatësisht edhe nëse shfrytëzuesi i kolateralit e ndan, ngarkon ose në mënyrë tjetër disponon me kërkesën e siguruar.

(4) Kolaterali financiar i marrëveshjes i lidhur ose zbatuar në ditën e hapjes së procedurës së falimentimit ose në ditën kur propozimi për zbatimin e planit për riorganizim është paraqitur, ka veprim juridik përkatësisht nuk mund të kontestohet nëse është kontraktuar para marrjes së vendimit për hapjen e procedurës së falimentimit ose para miratimit të propozim-planit për riorganizim.

(5) Kolaterali financiar i marrëveshjes i lidhur ose zbatuar pas hapjes së procedurës së falimentimit ose pas miratimit të planit për riorganizim, ka veprim juridik përkatësisht nuk mund të kontestohet nëse shfrytëzuesi i kolateralit argumenton se kur është lidhur marrëveshja për kolateral financiar ose në kohën e lejimit të kolateralit financiar nuk ka ditur ose nuk ka mundur të dijë për këto veprime.

(6) Obligimi për bartjen e kolateralit plotësues financiar në rast të zvogëlimin të vlerës së kolateralit financiar ose zmadhimit të kërkesës së siguruar, si dhe ekzistimit të dispozitës me të cilën konfirmohet ekzistimi i të drejtës së zëvendësimit të kolateralit financiar, kanë veprim juridik përkatësisht nuk mund të kontestohen, nëse kanë ndodhur në ditën kur është paraqitur propozimi për hapjen e procedurës së falimentimit ose në ditën kur është paraqitur propozimi për zbatimin e planit të riorganizimit, por para hapjes së procedurës së falimentimit, duke mos marrë parasysh se kërkesa e siguruar ka arritur.

(7) Në rastet e tjera dispozitat nga paragrafi (1) deri në paragrafin (7) të këtij neni, nuk e përfshojnë zbatimin e dispozitave të këtij ligji në aspektin e kontestimit të veprimeve juridike në falimentim.

E drejta e përbushjes së ndarë të kreditorëve të tjerë të pengut

Neni 130

(1) Kreditorët që të ndonjë send nga masa e falimentimit kanë ndonjë të drejtë pengu që nuk është regjistruar në librin publik sipas këtij ligji, kanë të drejtën e përbushjes së ndarë të kërkesës së vet, kamatave dhe shpenzimeve nga vlera e sendit jombizotërues të pengut.

(2) Pas hapjes së procedurës së falimentimit, qiradhënësi i patundshmërisë mund t'i paraqesë kërkesat e qirasë ende të papaguar, por më së shumti për 3 muajt e fundit para hapjes së procedurës së falimentimit. Ai nuk ka të drejtë të paraqesë kërkesë në emër të kompensimit të dëmit për shkak të ndërprerjes së parakohshme të marrëveshjes për qira nga drejtori i falimentimit. Kufizimet e përmendura lidhur me periudhën për të cilën doemos ka të bëjë kërkesa e qirasë së papaguar dhe lidhur me kërkesën për kompensimin e dëmit për shkak të ndërprerjes së parakohshme të marrëveshjes nga drejtori i falimentimit, nuk do të zbatohen për qiradhënësin nëse lënda e marrëveshjes për qira është truall bujqësor.

Kreditorët e tjerë të veçuar

Neni 131

Me kreditorët e shënuar në nenin 132 të këtij ligji janë të barazuar:

1) kreditorët të cilëve debitori për t'ua siguruar kërkesat e tyre u ka dhënë ndonjë send të tundshëm ose bartur ndonjë të drejtë;

2) kreditorët që kanë të drejtën e mbajtjes së ndonjë sendi, pasi diçka kanë përdorur në dobi të atij sendi, në atë masë në të cilën kërkesa e tyre sipas asaj baze ende nuk e tejkalon dobinë ekzistuese;

3) kreditorët të cilët të drejtën e mbajtjes e kanë në bazë të ligjit, dhe

4) Republika e Maqedonisë ose personi i autorizuar prej saj, nëse sendi për të cilin ekziston obligimi për pagesën e doganës ose tatimit shërben për sigurimin e tyre nëse e drejta e atillë është përcaktuar me ligj.

Kreditorët e veçuar si kreditorë të falimentimit

Neni 132

Kreditorët me të drejtën e përbushjes së ndarë mund të vazhdojnë që t'i realizojnë të drejtat e tyre si kreditorët e tjerë të falimentimit, vetëm nëse heqin dorë nga realizimi i kërkesës së vet përmes përbushjes së ndarë ose nëse nuk kanë sukses që në mënyrë të ndarë të përbushen deri në shpërndarjen e masës së falimentimit.

Kreu i shtatë

KREDITORËT E MASËS SË FALIMENTIMIT

Obligimet e masës së falimentimit

Neni 133

(1) Nga masa e falimentimit së pari përbushen shpenzimet e procedurës së falimentimit dhe obligimet e tjera të masës së falimentimit.

(2) Shpenzimet e procedurës së falimentimit përbushen para të gjitha obligimeve të tjera të masës së falimentimit sipas madhësisë së tyre.

(3) Obligimet e tjera të masës së falimentimit përbushen proporcionalisht me madhësinë e tyre pasi që të paguhet kërkesat e kreditorëve të rinj-kreditorëve që kanë fituar cilësinë e kreditorit pas hapjes së procedurës së falimentimit.

Shpenzimet e procedurës së falimentimit

Neni 134

(1) Në shpenzime të procedurës së falimentimit bëjnë pjesë:

1) shpenzimet gjyqësore të procedurës së falimentimit;

2) shpërblimet dhe kompensimet për shpenzimet e drejtorit të përkohshëm të falimentimit, të drejtorit të falimentimit dhe të anëtarëve të këshillit të kreditorëve;

3) shpenzimet për mirëmbajtjen teknike dhe të komunaleve të pronës së debitorit të falimentimit;

4) shpenzimet e tjera për të cilat me këtë ligj është përcaktuar se do të përbushen si shpenzime të procedurës së falimentimit;

5) shpenzimet e bëra për regjistrimin në librat publikë.

(2) Nëse drejtori i falimentimit përfundon se është me interes më të mirë për kreditorët që debitori të vazhdojë me punën afariste me të cilën do të mënjanohej dëmet që mund të ndodhin nëse ajo ndërpritet dhe për këtë merr leje nga gjykatësi i falimentimit, atëherë ai mund të marrë kredi të pasiguruar dhe të krijojë borxh të pasiguruar, si shpenzime të procedurës së falimentimit. Gjykatësi i falimentimit, para se ta ofrojë lejen, obligohet të marrë pajtimin nga këshilli i kreditorëve nëse është i bazuar.

(3) Nëse drejtori i falimentimit nuk mund të marrë kredi të pasiguruar, gjykatësi i falimentimit pas lejes paraprake të kuvendit të kreditorëve, të miratuar në mënyrë si votohet për miratimin e planit për riorganizim, me aktvendim do të lejojë që drejtori i falimentimit të marrë kredi të siguruar si shpenzime të procedurës së falimentimit: me vendosjen e të drejtës së pengut në pronën që hyn në masën e falimentimit, ndaj së cilës nuk është vendosur e drejta e pengut dhe me vendosjen e së drejtës së pengut me përparësi më të vogël mbi pronën nga masa e falimentimit ndaj së cilës tanimë ekziston e drejta e pengut.

Obligimet e tjera të masës së falimentimit

Neni 135

(1) Në obligimet e tjera të masës së falimentimit bëjnë pjesë:

1) obligimet e krijuara me veprimet e drejtorit të falimentimit ose në mënyrë tjetër me administrimin, me shndërrimin në para dhe me ndarjen e masës së falimentimit, e të cilat nuk bëjnë pjesë në shpenzimet e procedurës së falimentimit;

2) kërkesat e avokatëve për shërbimet e ofruara sipas tarifës së avokatëve gjatë gjashtë muajve të fundit para hapjes së procedurës së falimentimit, lidhur me mbrojtjen dhe realizimin e të drejtave të debitorëve që hyjnë në masën e falimentimit;

3) obligimet nga marrëveshjet dypalëshe detyruese, nëse plotësimi i tyre kërkohet nga masa e falimentimit ose doemos duhet të rezultojë pas hapjes së procedurës së falimentimit;

4) obligimet në bazë të pasurimit të pabazë të masës ose të fitimit të pabazë, dhe

5) obligimet në bazë të marrëveshjeve për punë të të punësuarve të debitorit i falimentimit pas hapjes së procedurës së falimentimit.

Pjesa e pestë**PASOJAT JURIDIKE NGA HAPJA E PROCEDURËS SË FALIMENTIMIT****Kreu i parë****PASOJAT E BAZUARA JURIDIKE****Dita e fillimit të pasojave juridike**

Neni 136

(1) Pasoja juridike pas hapjes së procedurës së falimentimit fillojnë ditën e ardhshme pasi që shpallja për hapjen e procedurës së falimentimit do të vihet në tabelën e shpalljeve.

(2) Nëse aktvendimi për hapjen e procedurës së falimentimit pas ankesës do të anulohet, ndërsa pas procedurës së përsëritur procedura e falimentimit do të hapet përsëri, do të konsiderohet se pasojat juridike nga hapja e procedurës së falimentimit kanë filluar nga dita kur aktvendimi i parë për hapjen e procedurës së falimentimit ka qenë i vendosur në tabelën e shpalljeve.

(3) Me ditën e hapjes së procedurës së falimentimit, pushon të rrjedhë kamata e kërkesave të pasiguruara.

(4) Për kërkesat e siguruar llogarit kamata nëse është kontraktuar, por me të drejtën e arkëtimit të kamatës vetëm deri në shumën e vlerës së pronës që shërben për të siguruar kërkesën.

(5) Nëse pas përmbushjes së të gjitha kërkesave të mbetura ka mjete në disponim për pagesë, gjykatësi i falimentimit mund të lejojë përlllogaritjen dhe pagesën e kamatave edhe pas paraqitjes së propozimit për ngritjen e procedurës së falimentimit.

(6) Kamata nga paragrafi (4) dhe (5) të këtij neni llogaritet sipas ligjit, përveç nëse nuk është kontraktuar ndryshe.

Kalimi i të drejtave nga debitorit të drejtorit i falimentimit

Neni 137

Me hapjen e procedurës së falimentimit pushojnë të drejtat e anëtarëve të organeve të administrimit, udhëheqësit përkatësisht drejtorit ose organit tjetër të administrimit, përfaqësuesve dhe të autorizuarve, si dhe të anëtarëve të organeve të mbikëqyrjes. Të drejtat e anëtarëve të organeve të administrimit, udhëheqësit, përkatësisht drejtorit ose organit tjetër të administrimit, përfaqësuesve dhe të autorizuarve në aspektin e dispozicionit me pronën e debitorit të falimentimit dhe të drejtave të tjera të cilat realizohen në mënyrë përkatëse për zbatimin e procedurës së falimentimit, kalojnë të drejtorit i falimentimit dhe në atë mënyrë, masë dhe sipas kushteve të përcaktuara me këtë ligj.

Ndalimi për tjetërsim ose ngarkim

Neni 138

(1) Ndalimi për tjetërsim ose ngarkim të pronës së debitorit, që është përcaktuar me dispozitat e ligjeve të tjera vetëm për mbrojtjen e interesave të personave të caktuar, në procedurën e falimentimit nuk vlen.

(2) Dispozita nga paragrafi (1) i këtij neni nuk ka të bëjë me ndalimin për tjetërsim dhe ngarkim të pronës së debitorit që ka ndodhur lidhur me procedurën e zbatimit apo të sigurimit.

Dispozicioni i debitorit

Neni 139

(1) Dispozicioni i përfaqësuesve të mëparshëm të debitorit-person juridik, përkatësisht të debitorit individual me pronën nga masa e falimentimit pas fillimit të pasojave juridike nga hapja e procedurës së falimentimit, nuk ka veprim juridik.

(2) Me kërkesën e palës tjetër do t'i kthehet kundërvlera e saj nga masa e falimentimit nëse për atë është rritur vlera e masës së falimentimit.

(3) Nëse përfaqësuesi i mëparshëm i debitorit-person juridik përkatësisht i debitorit individual, disponon me pronën nga masa e falimentimit në kundërshtim me paragrafin (1) të këtij neni, për obligimet e ndërmarrura mban përgjegjësi personalisht me pronën e tij.

Përmbushja në dobi të debitorit

Neni 140

Nëse pas hapjes së procedurës së falimentimit ndonjë person drejtpërdrejt e përmbush obligimin e përfaqësuesit të debitorit-person juridik ose të debitorit individual para ditës së paraqitjes së shpalljes për hapjen e procedurës së falimentimit, edhe pse obligimi është dashur të plotësohet në dobi të masës së falimentimit, me plotësimin e atillë lrohet nga obligimi i tij, nëse argumenton se në kohën e plotësimit nuk e ka ditur se procedura e falimentimit është hapur.

Trashëgimia

Neni 141

(1) Nëse debitorit para hapjes ose gjatë procedurës së falimentimit ka trashëguar pronë ose ka marrë legatë, vetëm ai ka të drejtë që ta pranojë ose të heq dorë nga trashëgimia ose nga legata. Gjithashtu vetëm debitorit ka të drejtë të heq dorë nga pjesët e trashëgimisë për të cilat ai mund të kërkojë veçim në bazë të jetesës në amvisëri të përbashkët ose në bazë të ekonomizimit të përbashkët me trashëgimlënësin.

(2) Nëse në vend të debitorit si trashëgimtar mund të paraqitet ndonjë person tjetër, drejtorit i falimentimit nuk guxon të disponojë me sendet që paraqesin pjesë nga prona e trashëguar, nëse sipas dispozitave që e rregullojnë trashëgiminë ajo bartje nuk do të jetë e plotfuqishme në rast se trashëgimtari përkatës ka sukses në kërkesën e tij të trashëgimisë juridike.

Ndarja e pronës në bashkësinë juridike

Neni 142

(1) Nëse debitorit me ndonjë person të tretë është në bashkësi bashkëpronësie ose bashkësi tjetër juridike ose ortakëri, ndarja e pronës do të kryhet jashtë procedurës së falimentimit. Për obligimet nga kjo marrëdhënie mund të kërkohet përmbushje e ndarë nga pjesa e debitorit.

(2) Në procedurën e falimentimit pa veprim janë dispozitat nga marrëveshja me të cilën në bashkësitë juridike nga paragrafi 1 i këtij neni, përjashtohet në mënyrë të përhershme ose për kohë të caktuar e drejta e ndërprerjes së bashkësisë së atillë ose me të cilat për këtë përcaktohet afati i skadimit. E njëjta gjë vlen edhe për dispozitat e testamentit në të cilin bazohet bashkësia, si dhe për marrëveshjen përkatëse të bashkëtrashëgimtarëve.

Ndërmarrja e kontestëve gjyqësore

Neni 143

(1) Kontestet gjyqësore që gjatë hapjes së procedurës së falimentimit kanë qenë në vijim për pronën që hyn në procedurën e falimentimit, do t'i ndërmerret drejtori i falimentimit, në emër dhe për llogari të debitorit.

(2) Nëse drejtori i falimentimit menjëherë pas vazhdimit të kontestit gjyqësor që është ndërprerë e pranon kërkesëpadinë ose heq dorë nga kërkesëpadia, pala kundërshtare do të mund t'i realizojë shpenzimet e procedurës kontestuese vetëm si kreditor i falimentimit. Në të kundërtën, shpenzimet e kontestit gjyqësor do të përmbushen si borxhe të masës së falimentimit.

Kërkesat e kreditorëve të falimentimit

Neni 144

Kreditorët e falimentimit mund t'i realizojnë kërkesat e tyre ndaj debitorit vetëm në procedurën e falimentimit.

Shuarja e të drejtave të fituara me zbatim ose sigurim

Neni 145

Nëse kreditori i falimentimit gjatë 90 ditëve të fundit para paraqitjes së propozimit për hapjen e procedurës së falimentimit ose pas kësaj, me zbatim gjyqësor ose me sigurim fiton ndonjë të drejtë të veçuar ose të ngjashme ndaj pronës së debitorit që hyn në masën e falimentimit, kjo e drejtë shuhet me hapjen e procedurës së falimentimit.

Ndalimi për zbatim dhe sigurim

Neni 146

(1) Pas hapjes së procedurës së falimentimit kreditorët e veçantë të falimentimit kundër debitorit nuk mund të kërkojnë sigurimin e kërkesave ose zbatimin e pjesëve të pronës që hyn në masën e falimentimit, as të pronës tjetër të debitorit.

(2) Kreditorët që nuk janë kreditorë të falimentimit gjatë procedurës së falimentimit, nuk janë të autorizuar që të kërkojnë zbatimin e detyrueshëm ose sigurimin e kërkesave të ardhshme të debitorit individual në bazë të marrëveshjes për punë ose të punëve të ngjashme juridike, përveç zbatimit të detyrueshëm ose sigurimit për arkëtimin e kërkesës për mbajtje dhe të kërkesave të tjera që mund të përmbushen nga ajo pjesë e hyrjeve të debitorit nga marrëdhënia e punës, nga e cila nuk mund të përmbushen kërkesat e kreditorëve të tjerë.

(3) Procedurat e zbatimit dhe sigurimit nga paragrafi (1) dhe (2) të këtij neni që janë në vijim, në kohën e hapjes së procedurës së falimentimit ndërpriten.

(4) Pas hapjes së procedurës së falimentimit, kreditorët e përjashtuar përkatësisht të veçuar, për realizimin e të drejtave të veta mund të ngritin kundër debitorit procedura të zbatimit dhe sigurimit sipas rregullave për zbatim dhe sigurim. Procedurat e ndërprera të zbatimit dhe sigurimit që ata kreditorë i kanë ngritur para hapjes së procedurës së falimentimit, do të vazhdojnë dhe do të zbatohen sipas rregullave për zbatim dhe sigurim.

Aktvendimi i gjykatësit të falimentimit për ndërprerjen e procedurës për zbatim

Neni 147

(1) Me kërkesën e kreditorit të veçuar ose të drejtorit të falimentimit, gjykatësi i falimentimit mund të marrë aktvendim me të cilin do ta ndërpresë procedurën e zbatimit sipas nenit 146, paragrafi (4) i këtij ligji, nëse kreditori i siguron mbrojtjen përkatëse të kërkesës së siguar. Me mbrojtje përkatëse të kërkesës së siguar, nënkuptohet sigurimi i përcaktuar me vendimin e gjyqit me të cilin vlera e garancive është më e madhe nga vlera e kërkesave të kreditorit, kështu që në çfarëdo baze nuk do të zvogëlohet mundësia që kreditori ta arkëtojë kërkesën e vet dhe të pësojë humbje gjatë procedurës.

(2) Me mbrojtjen nga paragrafi (1) i këtij neni, kreditorit të veçuar doemos duhet t'i sigurohet:

1) kompensimi përkatës për çdo zvogëlim të mundshëm të kërkesës së siguar përmes pagesave të gatshme, ose

2) zëvendësimi përkatës ose sigurimi plotësues me posedimin e pjesës së pronës, ose

3) garancia për kamatën që do të akumulohet, kështu që vlera e garancisë në momentin e paraqitjes së kërkesës do ta sigurojë kërkesën.

(3) Nëse kreditori ose personi tjetër përmbush kërkesën e siguar të kreditorit të siguar sipas obligimit të ndërmerret në planin e falimentimit, kreditorit të siguar i pushon e drejta që të kërkojë zbatimin e kërkesës së siguar. Plotësimi i obligimit konstatohet në vendimin gjyqësor të gjykatësit të falimentimit, që është bazë juridike për shlyerjen nga librat publikë të kontestimit të masës së falimentimit.

Ndalimi i zbatimit për realizimin e kërkesave ndaj masës së falimentimit

Neni 148

(1) Në periudhën prej gjashtë muajsh nga momenti i hapjes së procedurës së falimentimit nuk do të lejohet zbatimi i detyrueshëm për përmbushjen e kërkesave që paraqesin obligime të masës së falimentimit në procedurën e falimentimit, përveç rasteve kur kërkesa rezulton nga puna juridike e ndërmerret nga drejtori i falimentimit.

(2) Dispozita nga paragrafi (1) i këtij neni nuk ka të bëjë me:

1) obligimet e masës së falimentimit nga marrëveshjet dypalëshe ngarkuese që drejtori i falimentimit ka vendosur t'i plotësojë;

2) obligimet me raport të përhershëm obligues për kohën pas afatit të parë në të cilin drejtori i falimentimit ka mundur të heqë dorë nga marrëveshja, dhe

3) obligimet me raport të përhershëm obligues nëse drejtori i falimentimit ka pranuar kundërvlerën në dobi të masës së falimentimit.

Përjashtimi i formave të tjera të përfitimeve juridike

Neni 149

(1) Pas hapjes së procedurës së falimentimit në mënyrë të plotfuqishme nuk mund të përfitohen të drejta për pjesë të pronës që hyn në masën e falimentimit edhe kur ai përfitim nuk bazohet në dispozicionin e debitorit ose në zbatimin e detyrueshëm ose sigurimin në dobi të kreditorit të falimentimit.

(2) Dispozita nga paragrafi (1) të këtij neni nuk ka të bëjë me rastet e përfitimit në bazë të dispozicionit të drejtorit të falimentimit, në shitjen gjyqësore, punët e kreditorëve të përjashtuar dhe të veçuar në pajtim me këtë ligj, si dhe në rastet e përfitimit me mirëbesim në librat publikë.

Dëmi i përbashkët

Neni 150

Kompensim të dëmit që e kanë pësuar bashkërisht kreditorët e falimentimit për shkak të zvogëlimit të pronës që hyn në masën e falimentimit para ose pas hapjes së procedurës së falimentimit (dëmi i përbashkët) gjatë procedurës së falimentimit mund të kërkojë vetëm drejtori i falimentimit. Nëse kërkesat për kompensimin e dëmit janë drejtuar kundër drejtorit të falimentimit, kërkesat e atilla mund t'i paraqesë vetëm drejtori i ri i falimentimit i emëruar.

Përgjegjësia personale e bashkëpronarëve me përgjegjësi të pakufizuar

Neni 151

Nëse procedura e falimentimit është hapur ndaj pronës së personit juridik të cili ekzistojnë bashkëpronarë me përgjegjësi të pakufizuar përkatësisht anëtarë, përgjegjësia personale të pakufizuar të atyre bashkëpronarëve përkatësisht anëtarëve, për obligimet e atij personi juridik gjatë procedurës së falimentimit, mund ta kërkojë vetëm drejtori i falimentimit.

Mbajtja e së drejtës së kompensimit

Neni 152

Nëse kreditori i falimentimit gjatë kohës së hapjes së procedurës së falimentimit ka pasur të drejtën e kompensimit në bazë të ligjit ose marrëveshjes, hapja e procedurës së falimentimit nuk e kufizon këtë të drejtë.

Fitimi i së drejtës së kompensimit gjatë procedurës së falimentimit

Neni 153

(1) Nëse në kohën e hapjes së procedurës së falimentimit, kërkesat ose njëra nga kërkesat që duhet të kompensohen ende janë nën kushtin e prolongimit ose ende nuk kanë arritur, ose kërkesat nuk janë drejtuar për punë të llojit të njëjtë, të kompensimi mund të vijë pasi të plotësohen kushtet e nevojshme për këtë. Në raste të këtylla nuk do të zbatohen dispozitat e neneve 119 dhe 123 të këtij ligji. Kompensimi përjashtohet nëse kërkesa me të cilën duhet të kryhet kompensimi bëhet e pakushtëzuar dhe ka arritur përpara se kompensimi të bëhet i mundshëm.

(2) Lejohet kompensimi i kërkesave që janë në valuta të ndryshme ose njësi përlllogaritëse. Përlllogaritja kryhet sipas kursit që vlen në vendin e pagesës në kohën e pranimit të deklaratës për kompensim.

Palejueshmëria e kompensimit

Neni 154

Nuk lejohet kompensimi nëse:

1) kreditori i falimentimit është bërë garant në dobi të masës së falimentimit pas hapjes së procedurës së falimentimit;

2) kreditori i falimentimit e ka fituar kërkesën e vet nga kreditori tjetër, pas hapjes së procedurës së falimentimit;

3) kreditori i falimentimit e ka fituar kërkesën me cesion për vitin e fundit para hapjes së procedurës së falimentimit, ndërsa e ka ditur ose doemos duhej ta dinte se debitori është bërë i paafte për pagesë ose kundër tij është paraqitur propozimi për hapjen e procedurës së falimentimit. Ekskluzivisht kompensimi do të lejohet nëse bëhet fjalë për kërkesë që është ceduar lidhur me plotësimin e marrëveshjeve të paplotësuara, ose për kërkesë që është aktivizuar me përgënjeshttrimin e suksesshëm të punës juridike të debitorit.

4) kreditori i falimentimit e ka fituar mundësinë për kompensim me punën juridike që mund të përgënjeshtrohet, dhe

5) kreditori kërkesa e të cilit duhet të përmbushet nga prona e debitorit- individ që nuk hyn në masën e falimentimit, ndërsa debitori ia ka borxh masës së falimentimit.

Ndalimi për pranimin e dërgesave postare

Neni 155

(1) Që të zbulohen ose të pengohen punët juridike të debitorit në dëm të kreditorëve, gjykatësi i falimentimit me kërkesën e drejtorit të falimentimit ose me detyrë zyrtare, do të marrë aktvendim me të cilin do të urdhërojë që dërgesa të caktuara postare ose të gjitha dërgesat postare për debitorin t'i dorëzohen atij, drejtorit të falimentimit. Gjykatësi i falimentimit do ta marrë aktvendimin e këtillë pasi që ta dëgjojë debitorin, përveç nëse për shkak të rrethanave të veçanta të rastit, dëgjimi i atillë do të mund ta rrezikojë qëllimin e marrjes së vendimit të atillë. Nëse debitori nuk është dëgjuar paraprakisht, gjykatësi i falimentimit me kërkesën e kreditorit obligohet që të arsyetojë përse ka vepruar ashtu dhe në mënyrë plotësuese ta dëgjojë debitorin, menjëherë pasi të pushojnë së ekzistuari shkaqet për të cilat dëgjimi i atillë nuk është realizuar.

(2) Drejtori i falimentimit ka të drejtë t'i hapë dërgesat që do t'i dorëzohen, por obligohet që dërgesat që nuk kanë të bëjnë me masën e falimentimit, pa prolongim t'ia dëgjojë gjykatësit të falimentimit. Gjykatësi i falimentimit ka të drejtë inspektimi në dërgesat e tjera.

(3) Kundër aktvendimit për caktimin e ndalimit për pranimin e dërgesave postare, debitori ka të drejtë për ankesë të veçantë. Pasi ta dëgjojë drejtorin ose kreditorin e falimentimit, gjykatësi i falimentimit me aktvendim do ta anulojë ndalimin nëse vlerëson se nuk nevojitet më tej.

Shpenzimet nga masa e falimentimit

Neni 156

(1) Kuvendi i kreditorëve vendos se në çfarë mase do t'i ofrohen shpenzime për mbajtje nga masa e falimentimit, debitorit individual dhe familjes së tij.

(2) Deri në vendimin e kuvendit të kreditorëve, gjykatësi i falimentimit me propozimin e drejtorit të falimentimit mund t'i caktojë shpenzime të domosdoshme debitorit. Në mënyrë të njëjtë shpenzimet e mbajtjes u garantohen edhe personave të cilët ai obligohet me ligj që t'i mbajë.

(3) Dispozitat e këtij neni, në mënyrë përkatëse zbatohen për bashkëpronarët përgjegjës personalë të debitorit të cilët kanë autorizim për përfaqësim.

Kreu i dytë**PLOTËSIMI I PUNËVE JURIDIKE****E drejta e drejtorit të falimentimit për zgjedhje**

Neni 157

(1) Nëse debitori dhe bashkëkontraktuesi i tij në ditën e hapjes së procedurës së falimentimit nuk e kanë plotësuar ose nuk e kanë plotësuar në tërësi ndonjë marrëveshje dypalëshe ngarkuese, drejtori i falimentimit mund ta plotësojë marrëveshjen në vend të debitorit dhe të kërkojë plotësimin nga pala tjetër kontraktuese.

(2) Nëse drejtori i falimentimit e refuzon plotësimin, pala tjetër kontraktuese mund t'i realizojë kërkesat e veta për shkak të mosplotësimit, vetëm si kreditor i falimentimit. Nëse pala tjetër kontraktuese është e obliguar që e para ta plotësojë marrëveshjen dhe nëse ajo e thërret drejtorin e falimentimit që të pranonohet për të drejtën e vet për zgjedhje, drejtori obligohet që në afat prej tetë ditësh me dërgesë rekomanduese ta njoftojë atë palë kontraktuese nëse ka ndërmend të kërkojë plotësimin e marrëveshjes. Nëse nuk vepron ashtu, drejtori i falimentimit nuk do të mund të kërkojë plotësimin.

Marrëveshjet fikse dhe marrëveshjet e afatizuara

Neni 158

(1) Nëse dërgesa e mallit që ka çmim tregu ose burse është kontraktuar për kohë fikse të caktuar ose afat të fiksuar, ndërsa ajo kohë ose skadimi i afatit fillon pas hapjes së procedurës së falimentimit, pala tjetër kontraktuese nuk mund të kërkojë plotësim, por vetëm kompensim për mosplotësimin e marrëveshjeve fikse.

(2) Nëse për plotësimin financiar që ka vlerë tregu ose burse është e caktuar koha ose afati, ndërsa ajo kohë ose skadimi i afatit fillon pas hapjes së procedurës së falimentimit, pala tjetër nuk mund të kërkojë plotësimin, por vetëm kompensim për mosplotësimin e marrëveshjeve fikse.

(3) Si plotësim financiar nga paragrafi (2) i këtij neni posaçërisht konsiderohen:

1) dërgesa e metaleve fisnike;

2) dorëzimi letrave me vlerë ose të drejtave të ngjashme, nëse fitimi i pjesës në ndonjë shoqëri tregtare nuk është bërë me qëllim të vendosjes së lidhjes së fshehtë me atë shoqëri;

3) pagesat me para që përmbushen me valutë të huaj ose me ndonjë njësi përlllogaritëse;

4) pagesat me para shumat e të cilave drejtpërdrejt ose tërthorazi janë të përcaktuara me kursin e valutës së huaj ose nësisë përlllogaritëse, me shkallën e kamatës së kërkesës ose me çmimin e mallrave të tjera ose shërbimeve, dhe

5) opcionet dhe të drejtat e tjera të dërgimit ose punëve monetare sipas dispozitave nga pikat (1) deri (4) të këtij paragrafi.

(4) Nëse punët për plotësim financiar janë përfshirë me një marrëveshje kornizë me të cilën parashihet se në rast të cenimit të dispozitave kontraktuese ajo mund të ndërpritet vetëm tërësisht, të gjitha ato punë do të konsiderohen si një marrëveshje dypalëshe ngarkuese sipas dispozitës nga neni 157 paragrafët (1) dhe (2) të këtij ligji.

(5) Kompensimi për mosplotësimin e punëve të shënuara në këtë nen, përbëhet nga dallimi ndërmjet çmimit të kontraktuar dhe çmimit të tregut ose të bursës, që ditën e dytë pas hapjes së procedurës së falimentimit në vendin e plotësimit vlen për marrëveshjet me kohë të përcaktuar të plotësimit. Pala tjetër kërkesën e vet të kompensimit të atillë mund ta realizojë vetëm si kreditor i falimentimit.

Vlera të ndashme

Neni 159

Nëse vlera debitoare është e ndashme dhe nëse pala tjetër vlerën e vet në kohën e hapjes së procedurës së falimentimit tanimë pjesërisht e ka plotësuar, ajo kërkesën e vet të kundërvlerës që i përgjigjet punës së saj të plotësuar pjesërisht do të mund ta realizojë si kreditor i falimentimit edhe nëse drejtori i falimentimit kërkon plotësimin e pjesës së mbetur të vlerës. Pala tjetër nuk ka të drejtë që për mosplotësimin e kërkesës së vet të kundërvlerës nga masa e falimentimit, të kërkojë kthimin e asaj që me plotësimin e pjesëshëm të vlerës së saj para hapjes së procedurës së falimentimit ka kaluar në pronën e debitorit.

Shënimi

Neni 160

(1) Nëse në librin publik është regjistruar shënimi për sigurimin e kërkesës për marrjen ose heqjen e të drejtave të disa patundshmërive të debitorit ose të ndonjë të drejte të regjistruar në dobi të debitorit, ose për sigurimin e kërkesës për ndryshimin e përbajtjes ose të radhës së asaj të drejte, kreditori mund ta përmbushë kërkesën e vet si kreditor i masës së falimentimit. E njëjta vlen edhe nëse debitori ka ndërmarrë obligime të mëtejme ndaj kreditorit, e në tërësi ose pjesërisht nuk i ka plotësuar.

(2) Dispozita nga paragrafi (1) i këtij neni, në mënyrë përkatëse do të zbatohet edhe për shënimet e regjistruara në Regjistrin qendror dhe në regjistrat e tjerë përkatës.

Mbajtja e së drejtës së pronësisë

Neni 161

(1) Nëse debitori para hapjes së procedurës së falimentimit ka shitur send të tundshëm me mbajtjen e së drejtës së pronësisë dhe blerësit ia ka dorëzuar sendin në zotërim, blerësi mund të kërkojë plotësimin e marrëveshjes për shitje. E njëjta vlen edhe nëse debitori ka ndërmarrë obligime të mëtejme ndaj blerësit, e në tërësi ose pjesërisht nuk i ka plotësuar.

(2) Nëse para hapjes së procedurës së falimentimit debitori ka blerë send të tundshëm, e me këtë rast shitësi edhe pas dorëzimit të sendit e ka mbajtur të drejtën e pronësisë, drejtori i falimentimit ka të drejtë zgjedhjeje në pajtim me dispozitat e nenit 149 të këtij ligji. Drejtori i falimentimit nuk obligohet të paraqesë deklaratë lidhur me zgjedhjen e tij deri në mbajtjen e kuvendit raportues, pas kësaj ai doemos duhet ta bëjë këtë pa prolongim. Dispozita e këtij paragrafi nuk do të zbatohet nëse deri në mbajtjen e kuvendit raportues, pritet zvogëlim i konsiderueshëm i vlerës së sendit të tundshëm, ndërsa kreditori e ka njoftuar drejtorin e falimentimit për këtë rrethanë.

Raportet obliguese të afatizuara

Neni 162

(1) Marrëveshjet për qiramarrje të patundshmërive ose lokaleve në të cilat debitori paraqitet si qiradhënës, mbesin në fuqi në dobi të masës së falimentimit.

(2) Këshilli i kreditorëve mund të vendosë që të priset marrëveshja për qira nga paragrafi (1) i këtij neni dhe ta obligojë drejtorin e falimentimit që të heqë dorë nga marrëveshja.

(3) Nëse qiramarrësi nuk largohet pas skadimit të fatit të prishjes së marrëveshjes, gjykatësi i falimentimit merr aktvendim me të cilin e urdhëron që të largohet. Kundër këtij aktvendimi mund të paraqitet ankesë te këshilli i falimentimit.

(4) Të drejtat që kanë të bëjnë me kohën para hapjes së procedurës së falimentimit, pala tjetër kontraktuese mund t'i realizojë vetëm si kreditor i falimentimit.

Dispozicion me kërkesat nga marrëdhënia e qirasë

Neni 163

(1) Nëse debitori si qiradhënës i patundshmërisë ose lokalit para hapjes së procedurës së falimentimit ka disponuar me kërkesat nga marrëdhënia e qirasë për ndonjë kohë më të vonshme, ky dispozicion është juridikisht i plotfuqishëm vetëm në pjesën që ka të bëjë me qiranë e muajit kalendarik që vijon në kohën e hapjes së procedurës së falimentimit. Nëse hapja e procedurës ka filluar pas ditës së pesëmbëdhjetë të muajit, dispozicion rezulton veprim juridik edhe për muajin vijues kalendarik.

(2) Dispozicion nga paragrafi (1) i këtij neni, posaçërisht ka të bëjë me arkëtimin e qirasë. Dispozicion në bazë të zbatimit të detyrueshëm barazohet me dispozicionin kontraktues.

(3) Me përjashtim nga neni 153 paragrafi (2) dhe neni 154 pika 4 e këtij ligji, qiramarrësi mund t'i kompensojë kërkesat e veta ndaj debitorit me kërkesat e debitorit nga marrëdhënia e qirasë sipas dispozitës nga paragrafi (1) i këtij neni.

Debitori si qiramarrës

Neni 164

(1) Marrëveshjet për qira të patundshmërisë ose lokalit në të cilat debitori është qiramarrës, drejtori i falimentimit mund t'i anulojë duke iu përbajtur afatit ligjor të skadimit, pa dallim se në marrëveshjen konkrete ka qenë i kontraktuar ndonjë afat tjetër i skadimit. Nëse drejtori i falimentimit paraqet dorëheqje, pala tjetër kontraktuese si kreditor i falimentimit mund të kërkojë kompensim të dëmit të shkaktuar nga ndërprerja e parakohshme e marrëdhënies kontraktuese.

(2) Secila palë obligohet që në afat prej 15 ditësh ta njoftojë palën tjetër për atë nëse ka për qëllim që të heqë dorë nga marrëveshja, e nëse këtë nuk e bën e humb të drejtën e dorëheqjes.

(3) Nëse debitori në kohën e hapjes së procedurës së falimentimit ende nuk e ka marrë patundshmërinë ose lokalit, drejtori i falimentimit dhe pala tjetër kundërshtare mund të heqin dorë nga marrëveshja. Nëse drejtori i falimentimit heq dorë nga marrëveshja, pala tjetër si kreditor i falimentimit mund të kërkojë kompensim të dëmit të shkaktuar nga ndërprerja e parakohshme e marrëveshjes.

Ndalimi për dorëheqje nga marrëveshja e qirasë

Neni 165

(1) Nëse debitori është qiramarrës, pala tjetër kontraktuese nuk mund të heqë dorë nga marrëveshja për qira, pas paraqitjes së propozimit për hapjen e procedurës së falimentimit:

1) për shkak të vonimit të pagesës së qirasë që ka ndodhur para hapjes së procedurës së falimentimit, dhe

2) për shkak të përkeqësimit të gjendjes pronësore të debitorit.

(2) Me përjashtim nga paragrafi (1) i këtij neni, pala tjetër kontraktuese mund të heqë dorë nga marrëveshja për qira, pas paraqitjes së propozimit për hapjen e procedurës së falimentimit, nëse për këtë pajtohet këshilli i kreditorëve. Nëse marrëveshja për qira mbetet në fuqi,

debitori i falimentimit ka për obligim që rregullisht ta paguajë qiranë e kontraktuar, ndërsa kërkesa në bazë të asaj marrëveshje bie në radhën e parë të pagesave si shpenzim i procedurës së falimentimit.

(3) Nëse procedura e falimentimit është ngritur përpara debitori i falimentimit ta marrë në zotërim patundshmërinë si qiramarrës, drejtori i falimentimit dhe qiradhënësi mund ta anulojnë marrëveshjen.

Marrëveshjet për punësim

Neni 166

(1) Me ditën e hapjes së procedurës së falimentimit, marrëveshjet e punësimit të lidhura ndërmjet punëtorit dhe punëdhënësit-debitor pushojnë.

(2) Drejtori i falimentimit merr aktvendim me të cilin konstaton se marrëveshja për punësimin e punëtorit ka pushuar. Kundër këtij aktvendimi nuk lejohet ankesë.

(3) Drejtori i falimentimit për t'i realizuar të drejtat e punëtorit, një ekzemplar të aktvendimit nga paragrafi (2) i këtij neni e dorëzon në shërbimin kompetent për ndërmjetësim gjatë punësimit, në rajonin e të cilit gjendet selia e debitorit të falimentimit në afat prej tri ditësh nga dita e miratimit.

(4) Me ditën e hapjes së procedurës së falimentimit pushojnë edhe marrëveshjet me të cilat rregullohen marrëdhëniet ndërmjet shoqërisë me anëtarët ekzekutiv të këshillit të drejtorëve, anëtarët e këshillit drejtues, përkatësisht drejtuesve.

(5) Drejtori i falimentimit pas pajtimit të marrë me shkrim paraprakisht nga gjykatësi i falimentimit, mund të lidhë marrëveshje të reja për punësim në kohë të caktuar për përfundimin e punëve të filluara dhe për mënjanimin e dëmeve të mundshme. Nëse ka nevojë për lidhjen e marrëveshjeve të reja, përparësi kanë punëtorët e mëparshëm që kanë qenë të punësuar te debitori.

(6) Rrogat dhe kompensimet e punëtorëve i cakton drejtori i falimentimit në pajtim me ligjin dhe marrëveshjen kolektive, e në bazë të pajtimit me shkrim të marrë paraprakisht nga gjykatësi i falimentimit.

(7) Rrogat dhe kompensimet nga paragrafi (6) i këtij neni, përmbushen si obligime të masës së falimentimit.

Pushimi i urdhëresës dhe marrëveshjes për kryerjen e punëve

Neni 167

(1) Urdhëresa e debitorit që ka të bëjë me pronën që hyn në masën e falimentimit, pushon me hapjen e procedurës së falimentimit.

(2) Urdhërmarrësi obligohet që për mënjanimin e dëmit të vazhdojë me kryerjen e punës që nuk duron prolongim edhe pas hapjes së procedurës së falimentimit, derisa drejtori i falimentimit nuk e ndërmerr kryerjen e punës. Kërkesat e urdhërmarrësit lidhur me kryerjen e vazhduar të punës së atillë, përmbushen si kërkesa të kreditorit të masës së falimentimit.

Ofertat

Neni 168

Ofertat e ofruara debitorit ose ofertat që i ka ofruar debitori, pushojnë të vlejnjë në ditën e hapjes së procedurës së falimentimit, nëse deri në atë ditë nuk janë pranuar.

Pushimi i autorizimit

Neni 169

(1) Autorizimi i debitorit që ka të bëjë me pronën që hyn në masën e falimentimit, pushon me hapjen e procedurës së falimentimit.

(2) Dispozitat nga neni 167 i këtij ligji, në mënyrë përkatëse zbatohen edhe për autorizimin.

Likuidimi

Neni 170

Nëse shoqëria publike tregtare, shoqëria komanditore, shoqëria komanditore me aksione ose personi tjetër juridik në të cilin ekzistojnë bashkëpronarë me përgjegjësi të

pakufizuar, përkatësisht anëtarë, do të likuidohen për shkak të hapjes së procedurës së falimentimit ndaj pronës së njërit nga bashkëpronarët me përgjegjësi të pakufizuar, përkatësisht anëtarët, bashkëpronari përkatësisht anëtarë me të drejtë të përfaqësimit të shoqërisë përkatëse, përkatësisht personi juridik për kërkesat e veta që kanë dalë nga vazhdimi i përkohshëm i punëve që nuk durojnë prolongim ose mosndërmarrja e të cilave mund të shkaktojë dëme të konsiderueshme, do të rangohet ndërmjet kreditorëve të masës së falimentimit.

Pavlefshmëria e dispozitave të marrëveshjes

Neni 171

Dispozitat e marrëveshjes me të cilat paraprakisht përjashtohet ose kufizohet zbatimi i dispozitave nga nenet 157 deri 170 të këtij ligji nuk kanë veprim juridik.

Kreu i tretë

HEDHJA POSHTË E VEPRIMEVE JURIDIKE TË DEBITORIT TË FALIMENTIMIT

Dispozita të përgjithshme

Neni 172

(1) Veprimet juridike të ndërmarrja para hapjes së procedurës së falimentimit me të cilat cenohet përmbushja e barazuar e kreditorëve (dëmtimi i kreditorëve), përkatësisht me të cilat kreditorët e veçantë vihen në pozitë më të volitshme, drejtori i falimentimit në emër të debitorit të falimentimit dhe kreditorëve të falimentimit mund t'i hedhë poshtë në pajtim me dispozitat e këtij ligji.

(2) Moskryerja e kësaj do të trajtohet në mënyrë të barabartë sikur kryerja, përkatësisht si veprim juridik sipas paragrafit (1) të këtij neni do të nënkuptohet edhe lëshimi i kryerjes së atyre veprimeve.

Përmbushja e lejuar

Neni 173

(1) Puna juridike e ndërmarrë në tre muajt e fundit para paraqitjes së propozimit për hapjen e procedurës së falimentimit, me të cilën njërit kreditor të falimentimit i ofrohet ose mundësohet sigurimi ose përmbushja në pajtim me përmbajtjen e të drejtave të tij, mund të hedhet poshtë nëse në kohën kur është ndërmarrë, debitori ka qenë i paafit për pagesë dhe nëse kreditori në atë kohë e ka ditur ose doemos është dashur të dijë për atë paafësi.

(2) Mund të hedhet poshtë edhe puna juridike me të cilën njërit kreditor të falimentimit i ofrohet ose mundësohet sigurimi ose përmbushja në pajtim me përmbajtjen e të drejtave të tij, nëse puna juridike është ndërmarrë pas paraqitjes së propozimit për hapjen e procedurës së falimentimit dhe nëse kreditori në kohën e ndërmarrjes së saj, e ka ditur ose doemos është dashur të dijë për paafësinë për pagesë ose për propozimin për hapjen e procedurës së falimentimit.

(3) Do të konsiderohet se kreditori e ka ditur për paafësinë për pagesë ose për propozimin për hapjen e procedurës së falimentimit, nëse ka ditur për rrethanat prej të cilave detyrimisht mund të përfundohej se ekziston paafësia për pagesë ose që është paraqitur propozimi për hapjen e procedurës së falimentimit.

(4) Për personin që me debitorin ka qenë i afërt në kohën e ndërmarrjes së punës (neni 180), supozohet se ka ditur për paafësinë për pagesë ose për propozimin për hapjen e procedurës së falimentimit.

Përmbushja e palejuar

Neni 174

(1) Puna juridike me të cilën një kreditor i falimentimit i ofrohet ose mundësohet sigurimi ose përmbushja, që ai nuk ka pasur të drejtë ta kërkojë ose nuk ka pasur të drejtë ta kërkojë në atë mënyrë ose në atë kohë, mund të hedhet poshtë nëse puna është ndërmarrë gjatë:

1) 30 ditëve të fundit para paraqitjes së propozimit për hapjen e procedurës së falimentimit ose pas kësaj, ose

2) 90 ditë para paraqitjes së propozimit për hapjen e procedurës së falimentimit, ndërsa debitori në atë kohë ka qenë i paafhtë për pagesë, ose

3) 90 ditë para paraqitjes së propozimit për hapjen e procedurës së falimentimit, ndërsa kreditori në kohën e ndërmarrjes së saj e ka ditur se me atë dëmtohen kreditorët e falimentimit.

(2) Do të konsiderohet se kreditori e ka ditur se me punën dëmtohen kreditorët, paragrafi (1) pika 3, nëse ka ditur për rrethanat në bazë të të cilave doemos ka mundur të konstatohet se me atë kreditorët dëmtohen. Për personin që me debitorin ka qenë i afërt në kohën e ndërmarrjes së punës (neni 185), supozohet se ka ditur për dëmtimin e kreditorëve të falimentimit.

Punët juridike me të cilat kreditorët dëmtohen në mënyrë të drejtpërdrejt

Neni 175

(1) Puna juridike e debitorit me të cilën kreditorët e falimentimit dëmtohen në mënyrë të drejtpërdrejt, mund të hedhet poshtë:

1) nëse është ndërmarrë gjatë 90 ditëve të fundit para paraqitjes së propozimit për hapjen e procedurës së falimentimit, nëse në kohën e ndërmarrjes së saj debitori ka qenë i paafhtë për pagesë dhe nëse pala tjetër në atë kohë ka ditur për atë paafhtësi, ose

2) nëse është ndërmarrë pas paraqitjes së propozimit për hapjen e procedurës së falimentimit, ndërsa pala tjetër në kohën e punës juridike ka ditur ose doemos është dashur të dijë për paafhtësinë për pagesë ose për propozimin për hapjen e procedurës së falimentimit.

(2) Me punën juridike me të cilën kreditorët e falimentimit dëmtohen drejtpërdrejt, barazohet veprimi juridik i debitorit me të cilin debitori e humb ndonjë të drejtë të tij ose për shkak se më tej nuk mund t'i realizojë, ose veprimi në bazë të të cilit mund të mbetet në fuqi ose të realizohet ndonjë kërkesë juridike pronësore kundër debitorit.

(3) Në rastet nga paragrafët (1) dhe (2) të këtij neni, në mënyrë përkatëse zbatohen dispozitat nga neni 173 paragrafi (3) dhe (4) i këtij ligji.

Dëmtimi i qëllimshëm

Neni 176

(1) Puna juridike që debitori e ka ndërmarrë në dhjetë vitet e fundit para paraqitjes së propozimit për hapjen e procedurës së falimentimit ose pas kësaj me qëllim që t'i dëmtojë kreditorët e vet, mund të hedhet poshtë nëse pala tjetër në kohën e ndërmarrjes së asaj pune ka ditur për qëllimet e debitorit. Njohuria për qëllimin supozohet nëse pala tjetër ka ditur se debitori i kërcënohet paafhtësia për pagesë dhe se me atë punë dëmtohen kreditorët.

(2) Marrëveshja dypalëshe ngarkuese e lidhur ndërmjet debitorit dhe personit të afërt të tij sipas nenit 180 të këtij ligji, mund të hedhet poshtë nëse me atë drejtpërdrejt dëmtohen kreditorët e falimentimit. Ajo marrëveshje nuk mund të hedhet poshtë, nëse është lidhur dy vjet para paraqitjes së propozimit për hapjen e procedurës së falimentimit, ose nëse pala tjetër argumenton se në kohën e lidhjes së marrëveshjes nuk ka pasur njohuri për qëllimin e debitorit që t'i dëmtojë kreditorët.

Punët juridike pa kompensim ose me kompensim të parëndësishëm

Neni 177

(1) Puna juridike e debitorit pa kompensim ose me kompensim të parëndësishëm mund të hedhet poshtë, përveç nëse është ndërmarrë katër vjet para paraqitjes së propozimit për hapjen e procedurës së falimentimit.

(2) Nëse bëhet fjalë për dhuratë rasti të zakonshme me vlerë të pakonsiderueshme, puna nuk mund të hedhet poshtë.

Shoqëria e fshehtë

Neni 178

(1) Mund të hedhet poshtë puna juridike me të cilën bashkëpronarit të fshehtë në shoqërinë e fshehtë, depozitimi në tërësi ose pjesërisht i është kthyer, ose me të cilën tërësisht ose pjesërisht i është falur pjesa e tij në humbjen e shkaktuar, nëse marrëveshja në të cilën bazohet puna, është lidhur në vitin e fundit para paraqitjes së propozimit për hapjen e procedurës së falimentimit ndaj pronës së bashkëpronarit publik ose pas kësaj. Kjo dispozitë do të zbatohet edhe nëse marrëveshja ka shkaktuar, ose nëse si pasojë e marrëveshjes është shkaktuar likuidimi i shoqërisë së fshehtë.

(2) Puna juridike nga paragrafi (1) i këtij neni, nuk mund të hedhet poshtë nëse shkak për hapjen e procedurës së falimentimit ka ndodhur pas lidhjes së marrëveshjes.

Pagesa e obligimeve me kambiale ose çeqe

Neni 179

(1) Nga pranuesi në rastin e përmbushjes së lejuar sipas nenit 173 të këtij ligji, nuk mund të kërkohej kthimi i asaj që debitori ia ka paguar në bazë të kambialit, nëse sipas së drejtës së kambialit në rast se refuzon që ta pranojë pagesën, pranuesi do ta humbte kërkesën e kambialit ndaj debitorëve të tjerë të kambialeve.

(2) Shuma e paguar e kambialit doemos duhet ta përmbushë debitorin e fundit regresiv, ose nëse ai kambialin e ka shitur për llogari të personit të tretë ai person i tretë, nëse debitori i fundit regresiv ose personi i tretë në kohën kur e ka shitur kambialin ose e ka ofruar për shitje, kanë ditur për paafhtësinë e debitorit për pagesë ose për propozimin për hapjen e procedurës së falimentimit. Dispozitat nga neni 173 paragrafët (3) dhe (4) të këtij ligji, zbatohen në mënyrë përkatëse.

(3) Paragrafët (1) dhe (2) të këtij neni, në mënyrë përkatëse zbatohen në pagesat e debitorit në bazë të çeqeve.

Personat e afërt

Neni 180

(1) Për persona të afërt fizikë të debitorit individual sipas këtij ligji konsiderohen:

1) bashkëshorti/ja i/e debitorit, edhe nëse martesë është lidhur pas punës juridike ose nëse është shuar në vitin e fundit para ndërmarrjes së punës;

2) familjarët e debitorit ose të bashkëshortit/es në vijë të drejtë, vëllezërit dhe motrat përkatësisht vëllezërit dhe motrat nga nëna ose babai të debitorit ose bashkëshorti/ja nga pika 1) e këtij paragrafi, si dhe bashkëshortët/et e atyre personave dhe

3) personat që jetojnë në amvisëri të përbashkët ose në bashkësi të përhershme jetësore me debitorin ose kanë jetuar me debitorin në vitin e fundit që i ka paraprirë punës.

(2) Për persona të afërt të debitorit-person juridik sipas këtij ligji konsiderohen:

1) drejtuesi përkatësisht drejtuesit, anëtarët e organeve të administrimit dhe anëtarët e organeve mbikëqyrëse dhe bashkëpronarët përgjegjës personalë të debitorit dhe personat që në kapitalin e debitorit marrin pjesë me më tepër se një të katërtën;

2) personi që për shkak të lidhjes së tij statusore juridike ose kontraktuese të punës me debitorin, ka mundësi të njihet me gjendjen ekonomike të debitorit, dhe

3) personat që kanë lidhje personale të shënuara në paragrafin (1) të këtij neni me njërin nga personat e shënuar në pikën 1 ose 2 të këtij paragrafi, përveç nëse personat e shënuar në pikën 1 ose 2 janë të obliguar me ligj që ta ruajnë fshehtësinë e fakteve lidhur me punën e debitorit.

(3) Për persona të lidhur konsiderohen personat e caktuar me Ligjin për shoqëritë tregtare.

Përllogaritja e afateve para paraqitjes së propozimit për hapjen e procedurës së falimentimit

Neni 181

(1) Afatet e përcaktuara në dispozitat e neneve 173 deri 180 të këtij ligji, përllogariten nga fillimi i ditës së muajit që me numër i përgjigjet ditës në të cilën është pranuar në gjyq, propozimi për hapjen e procedurës së falimentimit. Nëse ajo ditë me atë numër nuk ekziston, afati përllogaritet nga fillimi i ditës së ardhshme.

(2) Nëse janë paraqitur më tepër propozime për hapjen e procedurës së falimentimit, si propozim merret propozimi i parë i paraqitur në pajtim me këtë ligj dhe me arsyetim përkatës edhe nëse procedura është hapur me rastin e ndonjë propozimi më të vonshëm.

Koha e ndërmarrjes së veprimit juridik

Neni 182

(1) Konsiderohet se veprimi juridik është ndërmarrë kur do të fillojnë pasojat juridike të tij.

(2) Kur për shkak të plotfuqishmërisë së ndonjë pune juridike nevojitet regjistrimi në libër publik ose në regjistrin përkatës, do të konsiderohet se puna juridike është ndërmarrë kur do të plotësohen predispozitat e tjera për plotfuqishmërinë e saj, kur deklarata e vullnetit për regjistrim do të bëhet obliguese për debitorin dhe nëse pala tjetër do të paraqesë kërkesë për regjistrimin e ndryshimit juridik.

(3) Nëse është paraqitur kërkesë për regjistrimin e shënimit për sigurimin e së drejtës së ndryshimit juridik, në mënyrë përkatëse do të zbatohet dispozita nga paragrafi (2) i këtij neni.

(4) Nëse veprimi juridik është me kusht ose me afat, e pranueshme është koha e ndërmarrjes së saj, e jo koha e fillimit të kushtit ose skadimi i afatit.

Dokumenti zbatues

Neni 183

Mund të hedhet poshtë edhe veprimi juridik për të cilin është marrë dokumenti zbatues dhe veprimi që është ndërmarrë në procedurën e zbatimit të detyrueshëm, nëse kjo është përcaktuar me ligj.

Pagesa me para të gatshme

Neni 184

Nëse debitori për punën e vet ka marrë kundërvlerë me vlerë të barabartë që drejtpërdrejt ka hyrë në pronën e tij, veprimi juridik me rastin e të cilit puna është kryer mund të hedhet poshtë vetëm në kushtet nga neni 176 të këtij ligji.

Mjetet juridike dhe pasojat juridike nga hedhja poshtë

Neni 185

(1) Kreditorët e falimentimit dhe drejtori i falimentimit në emër të debitorit të falimentimit, mund t'i hedhin poshtë veprimet juridike të debitorit të falimentimit.

(2) Aktpadija nga paragrafi (1) i këtij neni, mund të paraqitet më së voni deri në përfundimin e procedurës së falimentimit.

(3) Aktpadija nga paragrafi (2) i këtij neni paraqitet kundër personit ndaj të cilit është ndërmarrë veprimi i hedhur poshtë dhe kundër debitorit nëse ai nuk është paditës.

(4) Nëse kërkesa nga paragrafi (2) i këtij neni është pranuar, veprimi juridik i hedhur poshtë nuk ka veprim ndaj masës së falimentimit dhe pala kundërshtare obligohet që t'i kthejë në masën e falimentimit të gjitha interesat pronësore të fituara në bazë të veprimit të hedhur poshtë.

(5) Pranuesi i punës pa kompensim ose me kompensim të pakonsiderueshëm doemos duhet ta kthejë atë që e ka marrë, nëse ka ditur ose doemos është dashur të dijë se me punën e atillë i dëmton kreditorët.

(6) Veprimet juridike të debitorit mund të hedhen poshtë edhe me paraqitjen e kundërshtimit në kontestin gjyqësor pa përkufizim kohor, nga paragrafi (2) i këtij neni.

Të drejtat e kundërshtarit për hedhje poshtë

Neni 186

(1) Nëse kundërshtari i hedhjes poshtë e kthen prapa atë që e ka marrë, kërkesa e tij sërish mund të përmbushet.

(2) Kundërshtari i hedhjes poshtë ka të drejtë të kërkojë kundërvlerën e tij që t'i kthehet nga masa e falimentimit, nëse nga ajo masë ende mund të ndahet ose nëse masa është pasuruar me vlerën e punës. Përndryshe kundërshtari i hedhjes poshtë të drejtën e vet për kthim të kundërvlerës mund ta realizojë si kreditor i falimentimit.

Hedhja poshtë kundër trashëgimtarëve juridikë

Neni 187

(1) Veprimi juridik i debitorit mund të hedhet poshtë edhe kundër trashëguesit ose trashëguesit tjetër juridik të përgjithshëm të kundërshtarit të hedhjes poshtë.

(2) Veprimi juridik mund të hedhet poshtë kundër trashëguesve të tjerë juridikë të kundërshtarit të hedhjes poshtë, nëse:

1) trashëguesi juridik në kohën e arritjes ka ditur për rrethanat në të cilat bazohet mundësia e hedhjes poshtë të arritjeve të paraardhësit të tij juridik.

2) trashëguesi juridik në kohën e arritjes u ka takuar personave që janë të afërt me debitorin sipas nenit 180 të këtij ligji, përveç nëse dëshmon se në atë kohë nuk ka ditur për rrethanat në të cilat bazohet mundësia për hedhje poshtë të arritjeve të paraardhësit të tij juridik, dhe

3) trashëguesit juridik i është dhënë ajo që është arritur pa kompensim ose me kompensim të pakonsiderueshëm.

Veprimet juridike pas hapjes së procedurës së falimentimit

Neni 188

(1) Veprimi juridik i ndërmarrë pas hapjes së procedurës së falimentimit që mbetet në fuqi sipas rregullave për vërtetësi të asaj që është regjistruar në librat publikë, mund të hedhet poshtë sipas rregullave për hedhje poshtë të veprimit juridik të ndërmarrë para hapjes së falimentimit.

(2) Afati për aktpadi nga neni 185 i këtij ligji fillon të rrjedhë nga fillimi i pasojave juridike të veprimit juridik.

Kreu i katërt

SHPËRNDARJA

Përmbushja ndaj kreditorëve të falimentimit

Neni 189

(1) Kreditorët e falimentimit do të përmbushen pas përfundimit të seancës shqyrtuese (verifikuese). Përmbushja e kreditorëve të falimentimit kryhet përmes shpërndarjes së mjeteve me avancë, si dhe me shpërndarjen përfundimtare.

(2) Kur në masën e falimentimit do të grumbullohen mjete monetare të nevojshme, menjëherë shpërndahen ndërmjet kreditorëve në procedurën e falimentimit (shpërndarja me avancë).

Plani për shpërndarje

Neni 190

(1) Para se të fillojë shpërndarja e mjeteve, drejtori i falimentimit do të përpilojë propozim-planin për shpërndarje.

(2) Propozim-planin për shpërndarje, përmban shumën e përgjithshme të kërkesave, shumën e mjeteve monetare të arritshme për shpërndarje nga masa e falimentimit, listën e kërkesave që do të merren parasysh gjatë shpërndarjes, përqindjen e përmbushjes së kreditorëve, si dhe shumën e mjeteve monetare që do të ndahen për përmbushjen e kërkesave të kreditorëve, kërkesat e të cilëve kanë qenë të kontestuara. Ky plan do të depozitohet në dosjen e falimentimit për inspektim të pjesëmarrësve në procedurën e falimentimit.

Plani për shpërndarje me avancë

Neni 191

(1) Pas arritjes së mjeteve në llogari, drejtori i falimentimit obligohet që në afat prej tetë ditësh të përpilojë propozim-planin për shpërndarjen me avancë. Ky propozim-plan menjëherë u dërgohet anëtarëve të këshillit të kreditorëve për miratim. Pas miratimit nga këshilli i kreditorëve, drejtori i falimentimit e dërgon propozim-planin te gjykatësi i falimentimit dhe të gjithë kreditorët e përfshirë në plan. Në propozim-plan drejtori i falimentimit e ndan shumën përkatëse që duhet për pagesën e shpenzimeve të papaguara dhe të parapara në masën e falimentimit.

(2) Në afat prej 8 ditësh nga dita e dorëzimit të planit për shpërndarje me avancë, kreditorët kanë të drejtë në kundërshtim te gjykatësi i falimentimit.

(3) Gjykatësi i falimentimit obligohet që t'i shqyrtojë kundërshtimet e kreditorëve, nëse ka nevojë të bëjë përmirësime të caktuara në këtë plan dhe të marrë aktvendim me të cilin do ta miratojë planin për shpërndarje me avancë.

(4) Aktvendimi me të cilin miratohet plani për shpërndarje me avancë, dorëzohet te drejtori i falimentimit i cili obligohet që në afat prej 8 ditësh ta bëjë pagesën e mjeteve monetare në llogaritë e kreditorëve. Pas pagesës së kryer të mjeteve, drejtori i falimentimit obligohet që të përpilojë raport të veçantë për pagesën e kryer dhe ta dorëzojë te gjykatësi i falimentimit, këshilli i kreditorëve, si dhe ta depozitojë në dosjen e falimentimit të debitorit për inspektim nga kreditorët.

Shqyrtimi i kërkesave të kontestuara

Neni 192

(1) Kreditori, kërkesa e të cilit nuk është konfirmuar, në afat prej 8 ditësh nga dita e dorëzimit të planit për shpërndarjen me avancë, drejtorit të falimentimit mund t'i dorëzojë dëshmi se ka paraqitur akt padi për konfirmimin e kërkesës dhe për çfarë shume, ose që është përfshirë në procedurën që udhëhiqet lidhur me atë kërkesë.

(2) Nëse kreditori nga paragrafi (1) i këtij neni e dorëzon dëshminë nga paragrafi (1) i këtij neni, drejtori i falimentimit do të ndajë pjesën proporcionale të mjeteve për përmbushjen e kërkesës përkatëse. Pjesa e këtyllë e ndarë nuk do të shpërndahet, ndërsa do të mbahet derisa nuk miratohet vendimi i plotfuqishëm lidhur me kërkesën e kontestuar.

(3) Nëse kreditori nuk e ka paraqitur dëshminë në afatin e paraparë në paragrafin (1) të këtij neni te drejtori i falimentimit, e humb të drejtën që të përmbushet në procedurën e falimentimit për kërkesën që nuk është konfirmuar.

Përmbushja e kreditorëve me të drejtë në përmbushje të ndarë

Neni 193

(1) Kreditori me të drejtë në përmbushje të ndarë që nuk është përmbushur tërësisht me shitjen e pronës ndaj së cilës ka vendosur të drejtën e përmbushjes së ndarë, obligohet që në afat prej 15 ditësh nga dita e shitjes së kryer ta njoftojë drejtorin e falimentimit. Drejtori i falimentimit obligohet që ta fusë kreditorin në planin e shpërndarjes për mbetjen e kërkesës së papaguar. Nëse kreditori nuk e njofton me kohë drejtorin e falimentimit dhe nuk i ofron dëshmi, kërkesa e papërmbushur e atij kreditori nuk do të merret parasysh gjatë shpërndarjes së mëtejme.

(2) Paragrafi (1) i këtij neni nuk do të zbatohet nëse drejtori i falimentimit autorizohet që të disponojë me sendin ndaj të cilit ekziston e drejta për përmbushje të ndarë.

Përmbushja e kërkesave që i nënshtrohen kushtit të prolongimit

Neni 194

(1) Gjatë shpërndarjes me avancë do të merret parasysh tërë shuma e kërkesës lidhur me kushtin e prolongimit. Gjatë kësaj shpërndarje do të ndahet nga mjetet e destinuar për shpërndarje dhe do të mbahet pjesa e nevojshme për përmbushjen e asaj kërkesë.

(2) Gjatë shpërndarjes përfundimtare nuk do të merren parasysh kërkesat e lidhura me kushtin e prolongimit, nëse mundësia për fillimin e atij kushti është aq e largët dhe e pabesueshme saqë ajo kërkesë në ditën e shpërndarjes është e pavlefshme. Në këtë rast, pjesa që sipas paragrafit (1) të këtij neni është ndarë dhe mbajtur për përmbushjen e asaj kërkesë, lirisht mund të bartet në mjetet e destinuar për shpërndarjen përfundimtare.

(3) Kërkesat e lidhura me kushtin e shkëputjes merren parasysh gjatë shpërndarjes, nëse kreditori ofron mjete për sigurim se do ta kthejë atë që e ka marrë nga masa e falimentimit kur do të fillojë ai kusht.

Përmbushja e plotësuese

Neni 195

Kreditorëve që nuk janë marrë parasysh gjatë shpërndarjes me avancë, e të cilët i plotësojnë kushtet e shënuara në nenet 192 dhe 193 të këtij ligji, gjatë shpërndarjes së ardhshme plotësuese do t'u avancohet shuma nga mbetja e masës së falimentimit, në mënyrë që ato do t'i vë në rrafsh të njëjtë me kreditorët tanimë të avancuar. Pastaj do të mund të fillojë me përmbushjen e kreditorëve të tjerë.

Shpërndarja përfundimtare e mjeteve

Neni 196

(1) Shpërndarja përfundimtare e mjeteve do të kryhet me planin për shpërndarjen përfundimtare, menjëherë pas shndërrimit të tërësishëm në para të pronës që hyn në masën e falimentimit.

(2) Propozim-planin për shpërndarjen përfundimtare përgatitet me procedurën e njëjtë dhe në mënyrë si edhe propozim-planin për shpërndarjen me avancë.

(3) Drejtori i falimentimit e përgatit propozim-planin nga paragrafi (1) i këtij neni, në afat prej 8 ditësh nga dita e arritjes së mjeteve në llogarinë e debitorit të falimentimit. Drejtori i falimentimit obligohet që të përpilojë edhe llogarinë përfundimtare edhe raportin përfundimtar.

(4) Drejtori i falimentimit menjëherë i dorëzon propozim-planin për shpërndarjen përfundimtare, llogarinë përfundimtare dhe raportin përfundimtar te anëtarët e këshillit të kreditorëve për pajtim. Pas pajtimit të dhënë, drejtori i falimentimit i dorëzon propozim-planin, llogarinë përfundimtare dhe raportin përfundimtar te gjykatësi i falimentimit, i cili i paraqet në tabelën e shpalljeve në gjyq.

(5) Kundër propozim-planit të paraqitur për shpërndarjen përfundimtare, kreditorët e falimentimit kanë të drejtë kundërshtimi në afat prej 8 ditësh nga dita e paraqitjes në tabelën e shpalljeve në gjyq. Kundërshtimi paraqitet te gjykatësi i falimentimit.

(6) Gjykatësi i falimentimit në afat prej 8 ditësh vendos pas kundërshtimeve nga paragrafi (5) i këtij neni dhe me aktvendim e lejon propozim-planin për shpërndarjen përfundimtare. Aktvendimi dorëzohet te kreditorët që kanë paraqitur kundërshtim kundër propozim-planit për shpërndarjen përfundimtare dhe te drejtori i falimentimit, ndërsa depozitohet edhe në dosjen e falimentimit për inspektim nga të gjithë kreditorët.

(7) Pas aktvendimit nga paragrafi (6) i këtij neni, kreditorët të cilëve u janë refuzuar kundërshtimet kanë të drejtë ankese te këshilli i falimentimit.

Kuvendi përfundimtar i kreditorëve

Neni 197

(1) Gjykatësi i falimentimit në tri ditët e ardhshme nga dita e miratimit të planit për shpërndarjen përfundimtare, konvokon kuvendin përfundimtar të kreditorëve në të cilin ata:

1) do të debatojnë për llogarinë përfundimtare dhe raportin përfundimtar;

2) do ta konfirmojnë planin për shpërndarjen përfundimtare të mjeteve dhe

3) do të vendosin për sendet dhe të drejtat që paraqesin pjesë të pronës që bën pjesë në masën e falimentimit që nuk kanë qenë të tjetërsuara, arkëtuara ose shndërruara në para.

(2) Vendimet e kuvendit përfundimtar miratohen me shumicën e kërkesave të konfirmuara, të paraqitura nga kreditorët e pranishëm.

(3) Nëse kuvendi i kreditorëve nuk e përcakton planin për shpërndarjen përfundimtare, vendim përfundimtar miraton gjykatësi i falimentimit. Gjatë miratimit të vendimit, gjykatësi i falimentimit do t'i vlerësojë shkaqet e refuzimit të planit për shpërndarjen përfundimtare.

(4) Planin për shpërndarjen përfundimtare të mjeteve dhe vendimet e kuvendit përfundimtar të kreditorëve i zbaton drejtori i falimentimit. Drejtori i falimentimit obligohet që menjëherë pas përcaktimit të planit të kryejë pagesën e mjeteve monetare në llogaritë e kreditorëve. Pas pagesës së kryer të mjeteve, drejtori i falimentimit obligohet që të përpilojë raport të veçantë për pagesën e kryer dhe ta dorëzojë të gjykatësi i falimentimit, këshilli i kreditorëve, si dhe ta depozitojë në dosjen e falimentimit të debitorit për inspektim nga kreditorët.

Depozitimi i mjeteve të mbajtura

Neni 198

Mjetet të cilat në shpërndarjen përfundimtare janë ndarë dhe mbajtur, drejtori i falimentimit me pëlqim të gjyqtarit të falimentimit do t'i depozitojë në bankë përkatëse për shpërndarje të mëtejshme, në mënyrën dhe kushtet e përcaktuara në këtë ligj.

Teprica që ka dalë nga shpërndarja përfundimtare

Neni 199

(1) Nëse kërkesat e të gjithë kreditorëve në procedurën e falimentimit me shpërndarjen përfundimtare përbushen në tërësi, drejtori i falimentimit tërë tepricën nga masa e falimentimit ose nga mjetet në para do t'ia mbart debitorit.

(2) Nëse debitorit nuk është person fizik, të gjithë personave të cilët zotërojnë pjesë apo aksione në kryegjënë bazë të debitorit, drejtori i falimentimit do t'ua bartë pjesën nga teprica që do t'u takonte këtyre personave gjatë likuidimit të debitorit në përputhje me Ligjin për shoqëri tregtare.

Kreu i pestë

PËRMBYLLJA E PROCEDURËS SË FALIMENTIMIT

Aktvendimi për përmbylljen e procedurës së falimentimit

Neni 200

(1) Menjëherë pas zbatimit të shpërndarjes përfundimtare të mjeteve, përkatësisht edhe të pronës tjetër të debitorit, gjyqtari i falimentimit do të marrë aktvendim për përmbyllje të procedurës së falimentimit.

(2) Aktvendimi nga paragrafi (1) i këtij neni, shpallet në përputhje me nenin 10 të këtij ligji dhe dispozitivave të nenit 69, paragrafit (6) dhe nenit 72 paragrafit (2), të këtij ligji. Në aktvendimin për përmbyllje të procedurës së falimentimit gjyqtari i falimentimit përcakton që përmbyllja e procedurës së falimentimit të regjistrohet në Regjistrin tregtar, në librat publikë në të cilët regjistrohen

të drejtat mbi patundshmëritë dhe në regjistra të tjerë përkatës. Nga një ekzemplar nga aktvendimi u dërgohet organeve të cilat i mbajnë regjistrat, përkatësisht librat publikë.

(3) Me përmbylljen e procedurës së falimentimit dhe me shlyerjen nga Regjistri tregtar, përkatësisht nga ndonjë regjistër tjetër, në të cilin është i regjistruar debitorit, personi juridik-debitor, pushon së ekzistuari. Nëse procedura e falimentimit ka përfunduar me miratimin e planit për riorganizimin e debitorit, bëhet regjistrim përkatës në regjistrin tregtar, përkatësisht në regjistër tjetër në të cilin është regjistruar debitorit me qëllim të zbatimit të planit të miratuar për riorganizim.

(4) Debitorit tregtar individ (në tekstin e mëtejshme: debitor-individ) me përmbylljen e procedurës së falimentimit e humb cilësinë e tregtarit-individ. Debitorit-individ koshient, me përmbylljen e procedurës së falimentimit mund të kërkojë të lirohet nga obligimet tjera, nën kushtet e parapara me këtë ligj.

(5) Drejtori i falimentimit pas shpërndarjes së plotë duhet detyrimisht:

1) ta njoftojë bankën dhe të kërkojë shlyerje të faturës, ndërsa nëse ka mjete të cilat ende nuk janë shpërndarë sipas cilësdo qoftë baze të këtij ligji, t'i depozitojë si depozitim gjyqësor;

2) ta rregullojë dokumentacionin arkivor në përputhje me Ligjin për dokumente arkivore dhe dokumentet arkivore në gjendje burimore, të plotë dhe gjendje rregulluar me regjistrim dhe përshkrim, si dhe materialin dokumentar ma afate më të gjata për ruajtje, listat e pagave, EVT-2 kartonët, formularët M-4 dhe fletëparaqitjet e fletëlargimet e punonjësve t'i dorëzojë në Arkivin Shtetëror të Republikës së Maqedonisë.

(6) Drejtori i falimentimit duhet detyrimisht të veprojë sipas paragrafit 5) të këtij neni, në mënyrë përkatëse me Ligjin për dokumente arkivore dhe me standardet profesionale për ruajtjen e dokumentacionit.

(7) Gjyqtari i falimentimit nuk do t'i japë pëlqim shpërblimit të drejtorit të falimentimit nëse nuk i përbush detyrimet nga paragrafi (5) i këtij neni.

Aktvendimi për zbatimin e shpërndarjes plotësuese (së prolonguar)

Neni 201

(1) Me kërkesë të drejtorit të falimentimit ose me kërkesë të kreditorit të falimentimit apo me detyrë zyrtare, gjyqtari i falimentimit do të marrë aktvendim për zbatimin e shpërndarjes plotësuese ose shpërndarjes së prolonguar, nëse pas asamblesë përfundimtare:

1) mjetet e ndara dhe të mbajtura janë bërë të arritshme për shpërndarje;

2) mjetet e paguara nga masa e falimentimit përsëri kthehen pas, dhe

3) identifikohen (përcaktohen) sendet dhe të drejtat që paraqesin pjesë të pronës që bën pjesë në masën e falimentimit.

(2) Përmbyllja e procedurës së falimentimit nuk e ndalon gjyqtarin e falimentimit të marrë aktvendim për zbatimin e shpërndarjes së prolonguar.

(3) Gjyqtari i falimentimit mund të mos marrë një aktvendim të këllillë dhe mjetet që kanë arritshmëri ose sendet e identifikuar t'ia mbartë debitorit, nëse konsideron se duke e pasur parasysh vlerën e vogël të shumës ose të sendit dhe shpenzimet e shpërndarjes eventuale plotësuese, t'i dorëzohen debitorit do të ishte një veprim shumë më përkatës. Marrjen e aktvendimit për shpërndarje të prolonguar (plotësuese) gjyqtari i falimentimit mund ta kushtëzojë me avancimin e mjeteve për përbushjen e shpenzimeve të kësaj shpërndarjeje plotësuese.

(4) Mjetet nga paragrafi (1) i këtij neni, ruhen në depozitën gjyqësore nga neni 200, paragrafi (5), të këtij ligji.

Ankesa

Neni 202

(1) Aktvendimin me të cilin refuzohet zbatimi i shpërndarjes plotësuese, gjyqtari i falimentimit do t'ia dërgojë propozuesit. Kundër aktvendimit të gjyqtarit të falimentimit propozuesi ka të drejtë të paraqesë ankesë pranë këshillit të falimentimit brenda tetë ditësh.

(2) Aktvendimin me të cilin lejohet zbatim i shpërndarjes plotësuese, gjyqtari i falimentimit do t'ia dërgojë drejtorit të falimentimit dhe debitorit. Kundër këtij aktvendimi debitori mund të paraqesë ankesë pranë këshillit të falimentimit, brenda tetë ditësh pas pranimit të aktvendimit.

Zbatimi i shpërndarjes plotësuese

Neni 203

Kur gjyqtari i falimentimit ka marrë aktvendim për zbatimin e shpërndarjes plotësuese, drejtori i falimentimit do ta shpërndajë shumën që ka arritshmëri ose hyrjet e realizuara nga dispozicioni i sendit të identifikuar (të përcaktuar), në bazë të raportit përfundimtar. Për këtë shpërndarje, drejtori i falimentimit do t'i paraqesë raport të veçantë dhe llogari të veçantë gjyqtarit të falimentimit.

Përmbushja e detyrimeve në mënyrë plotësuese proporcionale

Neni 204

Kreditorët e masës së falimentimit mund të kërkojnë përmbushje shtesë të kërkesave të tyre vetëm nga mjetet që kanë mbetur në masën e falimentimit, ndërkaq për mjete për të cilat drejtori i falimentimit ka mësuar:

1) pas përcaktimit të pjesës së dedikuar për shpërndarje me avancë;

2) gjatë kohës së shpërndarjes përfundimtare, ose

3) kur është marrë aktvendimi për zbatimin e shpërndarjes plotësuese (së prolonguar), pas shpalljes së tij.

Kreu i gjashtë**NDËRPRERJA E PROCEDURËS SË FALIMENTIMIT****Ndërprerja për shkak të mosekzistimit të pronës e cila bën pjesë në masën e falimentimit**

Neni 205

(1) Nëse pas hapjes së procedurës së falimentimit konstatohet se prona e cila bën pjesë në masën e falimentimit nuk do të jetë e mjaftueshme për përmbushjen e shpenzimeve të procedurës, gjyqtari i falimentimit do ta ndërpresë këtë procedurë dhe do të marrë aktvendim për përmbyllje të procedurës së falimentimit. Gjyqtari i falimentimit nuk do ta ndërpresë procedurën nëse jepet një avancë e mjaftueshme e mjeteve nga ana e kreditorit.

(2) Para se ta ndërpresë procedurën e falimentimit, gjyqtari i falimentimit do t'i dëgjojë kuvendin e kreditorëve, drejtorin e falimentimit dhe kreditorët e masës së falimentimit.

(3) Të gjitha mjetet monetare që janë të arritshme në masën e falimentimit, para ndërprerjes së procedurës, drejtori i falimentimit do t'i përdorë për përmbushjen e shpenzimeve të procedurës të bëra deri në atë kohë, proporcionalisht me shumën e tyre. Drejtori i falimentimit më nuk do të jetë i obliguar që ta ketë në dispozicion pronën që bën pjesë në masën e falimentimit, përkatësisht ai më nuk do të jetë i obliguar që këtë pronë ta shndërrojë në pronë, ndërkaq shpërndarja bëhet pa shndërrim në para.

Njoftimi për pamjaftueshmërinë e pronës që bën pjesë në masën e falimentimit

Neni 206

(1) Nëse shpenzimet e procedurës së falimentimit janë mbuluar, por prona e cila bën pjesë në masën e falimentimit nuk mjafton për përmbushjen e obligimeve tjera të arritura të masës së falimentimit, drejtori i

falimentimit do ta njoftojë këshillin e falimentimit për pamjaftueshmërinë e pronës që bën pjesë në masën e falimentimit. Kjo dispozitë do të aplikohet edhe atëherë kur ekziston vetëm probabiliteti se në ditën e arritjes së tyre, prona nuk do të jetë e mjaftueshme për përmbushjen e obligimeve të tjera ekzistuese të masës së falimentimit.

(2) Obligimet e drejtorit të falimentimit që të drejtojë dhe ta ketë në dispozicion pronën që bën pjesë në masën e falimentimit, vazhdojnë edhe pas njoftimit për pamjaftueshmërinë e pronës.

(3) Gjyqtari i falimentimit njoftimin për pamjaftueshmërinë e pronës që bën pjesë në masën e falimentimit, e shpall në përputhje me nenin 10 të këtij ligji. Ky njoftim, personalisht do t'u dorëzohet kreditorëve të masës së falimentimit.

Përmbushja e detyrimeve ndaj kreditorëve të masës së falimentimit

Neni 207

(1) Drejtori i falimentimit i përmbush obligimet e masës së falimentimit sipas radhtjes në vijim dhe në mënyrë proporcionale me shumën e obligimeve të klasifikuara në mënyrë të barabartë:

1) shpenzimet e procedurës së falimentimit;

2) obligimet e masës së falimentimit që janë bërë juridikisht të detyrueshme sipas njoftimit për pamjaftueshmërinë e pronës që bën pjesë në masën e falimentimit, e që nuk klasifikohen si shpenzime të masës së falimentimit, dhe

3) obligime të tjera të masës së falimentimit, duke e përfshirë si të fundit asistencën e dhënë sipas nenit 156 të këtij ligji.

(2) Obligime të masës së falimentimit sipas paragrafit (1) pikës 2 të këtij neni, konsiderohen:

1) obligimet prej marrëveshjeve me ngarkesë dypalëshe, për përmbushjen e të cilave drejtori i falimentimit është prononcuar pas dërgimit të njoftimit për pamjaftueshmëri të pronës e cila bën pjesë në masën e falimentimit;

2) obligimet që dalin nga marrëveshjet për qiramarrje, nga marrëveshjet për punë, marrëveshjet për vepër ose nga marrëdhënie tjera të ngjashme më të qëndrueshme, për periudhën pas ditës së parë në të cilën drejtori i falimentimit ka pasur të drejtë të prishë atë marrëveshje, pas njoftimit për pamjaftueshmërinë e pronës e cila bën pjesë në masën e falimentimit, dhe

3) obligimet që dalin nga marrëveshjet për qiramarrje, nga marrëveshjet për vepër, marrëveshje për punë ose marrëdhënie tjera të ngjashme më të qëndrueshme, nëse edhe deri në nivelin në të cilin drejtori i falimentimit ka kërkuar përmbushje të tyre në llogari të masës së falimentimit, pas njoftimit për pamjaftueshmërinë e pronës e cila bën pjesë në masën e falimentimit.

Ndalimi për zbatim

Neni 208

Nëse drejtori i falimentimit ka lëshuar njoftim për pamjaftueshmërinë e pronës e cila bën pjesë në masën e falimentimit, menjëherë pas këtij njoftimi nuk do të lejohet zbatimi për shkak të përmbushjes së kërkesave nga prona që bën pjesë në masën e falimentimit, të cekura në nenin 207 paragrafin (1) pikën 3, të këtij ligji.

Ndërprerja e procedurës pas njoftimit se nuk ekziston pronë që bën pjesë në masën e falimentimit

Neni 209

(1) Pasi që drejtori i falimentimit do ta shpërndajë pronën që bën pjesë në masën e falimentimit, sipas dispozitave të nenit 207 të këtij ligji, gjyqtari i falimentimit menjëherë do të marrë aktvendim për përmbyllje të procedurës së falimentimit.

(2) Për punën e tij pas njoftimit të dërguar për pamjaftueshmërinë e pronës e cila bën pjesë në masën e falimentimit, drejtori i falimentimit do të paraqesë llogari dhe raport të veçantë përfundimtar.

(3) Nëse pas përmbylljes së procedurës së falimentimit janë identifikuar disa sende të përcaktuara (të caktuara) ose të drejta që paraqisin pjesë përbërëse të pronës e cila bën pjesë në masën e falimentimit, gjyqtari i falimentimit, me kërkesë të drejtorit të falimentimit ose me kërkesë të kreditorit të masës së falimentimit apo sipas detyrës zyrtare, do të urdhërojë shpërndarje të prolonguar përkatësisht plotësuese. Në këtë shpërndarje të prolonguar në mënyrë përkatëse aplikohen nenet 201 paragrafi (3), 202 dhe 203, të këtij ligji.

Ndërprerja e procedurës për shkak të mosekzistimit të verifikuar plotësues të bazave për hapjen e procedurës së falimentimit

Neni 210

Me kërkesë të debitorit, gjyqtari i falimentimit do ta ndërpresë procedurën e falimentimit nëse debitori argumenton se pas hapjes së asaj procedure ai nuk është jolikuidit apo në mënyrë të drejtpërdrejtë nuk i kanoset jolikuiditet, nëse procedura e falimentimit është hapur për këto shkaqe. Gjyqtari i falimentimit do ta pranojë propozimin e debitorit për ndërprerje të procedurës së falimentimit nëse gjyqtarit të falimentimit i parashtron prova përkatëse se më nuk ekzistojnë shkaqet sipas të cilave është hapur procedura e falimentimit.

Ndërprerja e procedurës me pëlqimin e kreditorëve

Neni 211

(1) Me kërkesë të debitorit, gjyqtari i falimentimit do ta ndërpresë procedurën e falimentimit, nëse debitori, pas skadimit të afatit për paraqitjen e kërkesës parashtron deklarata me shkrim e të vërtetuara te noteri për pëlqimin e ndërprerjes së procedurës e të gjithë kreditorëve të falimentimit të cilët i kanë paraqitur kërkesat e tyre.

(2) Me propozim të debitorit, gjyqtari i falimentimit mund ta ndërpresë procedurën e falimentimit edhe para skadimit të afatit për paraqitjen e kërkesave, nëse nuk dihen kreditorët e tjerë, përveç atyre që kanë dhënë pëlqim sipas paragrafit 1, të këtij neni.

Procedura sipas propozimit për ndërprerje të procedurës së falimentimit

Neni 212

(1) Gjyqtari i falimentimit do ta shpallë kërkesën për ndërprerje të procedurës së falimentimit të cilën debitori e ka paraqitur sipas neneve 210 dhe 211, të këtij ligji. Kërkesa e paraqitur do të deponohet në dosjen e falimentimit dhe palëve do t'u vihet në këqyrje. Në rastet e cekura në nenin 211 të këtij ligji, kërkesa do të shoqërohet me deklarata për pëlqim të dhëna nga kreditorët. Secili kreditor i falimentimit mund të paraqesë kundërshtim kundër kërkesës për ndërprerje të procedurës brenda tetë ditësh nga dita e shpalljes së kërkesës për ndërprerje të procedurës së falimentimit.

(2) Para se ta marrë vendimin sipas kërkesës nga paragrafi (1) i këtij neni, gjyqtari i falimentimit do ta dëgjojë palën e cila e ka paraqitur kërkesën, drejtorin e falimentimit dhe kreditorëve, nëse një këshill i këtillë është themeluar. Nëse dikush nga kreditorët e falimentimit ka ngritur kundërshtim kundër kësaj kërkesë, gjyqtari i falimentimit para se ta marrë aktvendimin, do ta dëgjojë atë kreditor.

(3) Para ndërprerjes së procedurës së falimentimit, drejtori i falimentimit do t'i përmbyshë të gjitha obligimet dhe do t'i përmbyshë të gjitha kërkesat e pakontestuar të cilat janë obligime të masës së falimentimit. Për të gjitha kërkesat e kontestuar drejtori i falimentimit do të japë sigurim përkatës.

Shpallja dhe veprimi ligjor i ndërprerjes së procedurës së falimentimit

Neni 213

(1) Gjyqtari i falimentimit do ta shpallë aktvendimin me të cilin e ka ndërprerë, përkatësisht përmbyllur procedurën e falimentimit sipas neneve 205, 209, 210 ose 211 të këtij ligji, dhe shkaqet për ndërprerjen e kësaj procedure. Gjyqtari i falimentimit paraprakisht do ta njoftojë debitorin, drejtorin e falimentimit dhe këshillin e kreditorëve për datën prej të cilës do të fillojë ndërprerja e procedurës së falimentimit të prodhojë veprim ligjor në përputhje me nenin 10 paragrafin (1) të këtij ligji. Në këtë rast në mënyrë përkatëse do të aplikohet neni 199 i këtij ligji.

(2) Pas ndërprerjes së procedurës së falimentimit debitori përsëri e fiton të drejtën që lirshëm të menaxhojë dhe ta ketë në dispozicion pronën e cila bën pjesë në masën e falimentimit.

(3) Aktvendimin me të cilin gjyqtari i falimentimit e ka ndërprerë, përkatësisht përmbyllur procedurën e falimentimit, në përputhje me këtë ligj, e dërgon pranë Regjistrin tregtar, përkatësisht ndonjë regjistrin tjetër përkatës, me kërkesë që të bëhet evidentimi përkatës në regjistrin.

(4) Një ekzemplar të aktvendimit nga paragrafit (1) i këtij neni, i dërgohet Regjistrin qendror.

Ankesa

Neni 214

(1) Kundër aktvendimit me të cilin gjyqtari i falimentimit e ka ndërprerë, përkatësisht përmbyllur procedurën e falimentimit, në përputhje me nenet 205, 210 ose 211 të këtij ligji, secili kreditor mund të paraqesë ankesë pranë këshillit të falimentimit brenda tetë ditësh. Debitori gjithashtu mund të paraqesë ankesë brenda 8 ditësh, nëse procedura e falimentimit është ndërprerë në bazë të nenit 205 të këtij ligji.

(2) Debitori mund të paraqesë ankesë edhe kundër aktvendimit të gjyqtarit të falimentimit me të cilin refuzohet kërkesa e tij për ndërprerje të procedurës së falimentimit, e paraqitur sipas neneve 210 ose 211 të këtij ligji. Ankesa paraqitet brenda tetë ditësh pas pranimit të aktvendimit.

(3) Për ankesat e paraqitura nga paragrafi (1) dhe (2) të këtij neni, vendos këshilli i falimentimit.

Pjesa e gjashtë

PLANI PËR RIORGANIZIM

Kreu i parë

HARTIMI I PLANIT

Dispozita themelore

Neni 215

(1) Procedura e falimentimit e cila e ngërthen riorganizimin, zbatohet sipas planit për riorganizim i cili hartohet në formë të shkruar.

(2) Nëse janë përmbyshur kushtet e përcaktuara me këtë ligj, plani për riorganizim mund të paraqitet:

1) njëkohësisht me paraqitjen e propozimit për ngritje të procedurës së falimentimit nga ana e debitorit apo kreditorit;

2) me propozim të kreditorit pas hapjes së procedurës së falimentimit deri në ditën e mbajtjes së kuvendit raportues;

3) me propozim të drejtorit të falimentimit, sipas vendimit, përkatësisht sipas instruksioneve të asamblesë së kreditorëve.

(3) Plani për riorganizim në kuptimin e dispozitave të kësaj pjesë të ligjit, mund të zbatohet në këtë mënyrë:

1) do t'i mundësohet debitorit të menaxhojë ose ta ketë në dispozicion tërë pronën ose vetëm një pjesë të pronës së tij, përveç nëse me këtë ligj ndryshe nuk është rregulluar;

2) do të zbatohet ndryshim përkatës statusor me qëllim që prona e debitorit ose një pjesë e pronës së debitorit, t'i mbartet njërit apo më shumë personave të cilët ekzistojnë apo të cilët do të themelohen.

3) debitori do të bashkohet me një apo me më shumë persona;

4) do të shitet e tërë prona apo një pjesë e pronës së debitorit, me ose pa të drejtat e përbushjes së detyrimeve në mënyrë të ndarë;

5) do të ndahet e tërë prona apo një pjesë e pronës së debitorit ndërmjet kreditorëve;

6) do të përcaktohet mënyra e përbushjes së detyrimeve ndaj kreditorëve të falimentimit;

7) do të përbushen apo do të ndryshohen të drejtat e përbushjes së detyrimeve në mënyrë të ndarë;

8) do të zvogëlohen apo shtyhen pagesat e obligimeve të debitorit;

9) obligimet e debitorit do të shndërrohen në kredi;

10) do të përbushet ndonjë apo të gjitha obligimet e debitorit ndaj kreditorëve me pjesë ose aksione të cilat i zotërojnë bashkëpronarët, përkatësisht aksionarët;

11) do të merret garanci ose do të jepet siguri tjetër për përbushjen e obligimeve të debitorit;

12) do të shndërrohet ndonjëra apo të gjitha obligimet e debitorit ndaj kreditorëve me pjesë apo aksione brenda debitorit të riorganizuar, në një shumë sipas vlerësimit paraprak nga ana e vlerësuesit të autorizuar në neto vlerën e kryegjësë bazë të shoqërisë;

13) depozitim shtesë;

14) do të lejohet zmadhimi i kryegjësë bazë e shoqërisë përmes lëshimit të aksioneve dhe pjesëve për kreditorët ose për investitorë të rinj;

15) ndryshimi i marrëveshjes për shoqërinë, statutin përkatësisht aktin tjetër themelues apo aktin tjetër të debitorit të falimentimit me të cilin përcaktohen të drejta të veçanta të parashtruesit të planit për riorganizim;

16) pëlqim të debitorit të falimentimit që të pranojë menaxhim personal në përputhje me këtë ligj; dhe

17) çdo mënyrë ose masë tjetër që është në përputhje me ligjin.

(4) Mbartja e aksioneve bëhet pa ndërmjetësim të bursës. Për lëshimin e aksioneve të reja nuk nevojitet pëlqim prej Komisionit të letrave me vlerë.

(5) Pas fuqizimit të aktvendimit për miratim të planit për riorganizim, drejtori i falimentimit paraqet kërkesë për ndryshimin e regjistrimit në Depozitarin qendror të letrave me vlerë për mbartjen e aksioneve, si dhe për aksionet e lëshuara sipas planit për riorganizim dhe e njofton Komisionin e letrave me vlerë për rritjen e bërë mbi kryegjësë bazë.

Paraqitja e planit për riorganizim

Neni 216

(1) Subjekti i autorizuar për paraqitje të planit për riorganizim e ka për detyrë që gjyqtarit të falimentimit t'i paraqesë plan për riorganizim më së voni brenda 45 ditësh nga dita e pranimit të autorizimit.

(2) Me kërkesë të subjektit të autorizuar për paraqitje të planit për riorganizim, gjyqtari i falimentimit mund ta vazhdojë afatin e përgatitjes së planit edhe për 15 ditë. Me vendim paraprakisht të marrë nga këshilli i kreditorëve i miratuar me dy të tretën e numrit të përgjithshëm të këshillit të kreditorëve, këshilli i kreditorëve afatin mund ta vazhdojë më së shumti edhe për 60 ditë.

(3) Kur kuvendi i kreditorëve në seancën raportuese e ka ngarkuar subjektin e autorizuar të përgatitë plan për riorganizim, plani i përgatitur për riorganizim i dërgohet drejtorit të falimentimit dhe gjyqtarit të falimentimit, ndërsa kur drejtori i falimentimit është i obliguar sipas këtij ligji ta përgatit planin për riorganizim, planin e dërgon pranë gjyqtarit të falimentimit dhe pranë këshillit të kreditorëve menjëherë pas përpilimit të tij.

(4) Nëse brenda afatit të caktuar nuk paraqitet plani për riorganizim, me aktvendim të gjyqtarit të falimentimit procedura vazhdon menjëherë me shndërrimin e pronës në para.

(5) Në qoftë se janë paraqitur më shumë plane të ndryshme për riorganizim, gjyqtari i falimentimit do ta pranojë atë plan për të cilin ka dhënë pëlqim kuvendi i kreditorëve, përkatësisht këshilli i kreditorëve nëse është themeluar.

Përmbajtja e planit

Neni 217

Plani për riorganizim përmban pjesën përgatitore (deklarative) dhe pjesën zbatuese. Planit për riorganizim i bashkëngjiten edhe dokumentet e cekura në nenet 219 dhe 224 të këtij ligji.

Pjesa përgatitore (deklarative)

Neni 218

Pjesa përgatitore (deklarative) e planit për riorganizim do t'i përshkruajë masat që janë marrë dhe ato që duhet të ndërmerren pas hapjes së procedurë së falimentimit me qëllim që të krijohet bazë për t'i kënaqur të drejtat e pjesëmarrësve, të dhënat për bazat dhe për efektet e planit të falimentimit, informatat e tjera që do të mund të ishin relevante për vendimin e kreditorëve në lidhje me miratimin e planit dhe për dhënien e pëlqimit nga ana e gjyqtarit të falimentimit.

Përmbajtja e planit për riorganizim

Neni 219

(1) Planit për riorganizim përmban (pjesa zbatuese):

1) masa dhe mjete për realizimin e planit si dhe përshkrim të hollësishëm të masave që duhet të ndërmerren dhe mënyra me të cilën do të zbatohet riorganizimi;

2) lartësia e shumave në para ose prona e cila do të shërbejë për përbushje të pjeshme apo të tërësishme sipas radhës së pagesës, duke i inkuadruar edhe kreditorët e siguruar dhe ato të pasiguruar, si dhe procedurën për përbushje të kërkesave dhe për dinamikën kohore të pagesës së tyre (përbushje e detyrimit)

3) përshkrim i procedurës për shitjen e pronës me përcaktimin e pronës e cila do të shitet me të drejtë pengu apo pa të dhe me dedikim të hyrjeve nga kjo shitje, afatet brenda të cilave do të zbatohet plani për riorganizim dhe me afatet për realizimin e elementeve kryesore të planeve për riorganizim;

4) listë të anëtarëve të organeve të menaxhimit dhe shumëve e kompensimeve të tyre;

5) listë të personave profesionist të cilët do të angazhohen dhe shumëve e shpërblimit për punën e tyre, si dhe shumëve e shpërblimit për punën e drejtorit të falimentimit;

6) raporte financiare vjetore për vitet paraprake;

7) projekte financiare, përfshirë edhe bilancet e projektuara për sukses, bilancet e gjendjes dhe raportin për rrjedhat monetare për pesë vitet e ardhshëm;

8) vlerësim të mjeteve monetare të cilat priten pas shitjes së pronës në procedurën e falimentimit, nëse personi është në falimentim;

9) mundësinë për krijimin e borxhit të ri nga ana e debitorit dhe lloje të garancive të cilat mund t'u ofrohen kreditorëve dhe investitorëve;

10) shumëve deri te e cila debitori do të jetë i liruar nga obligimet ekzistuese;

11) përkufizimin e mënyrës dhe shpërndarjes së kompensimeve të ofruara;

12) përkufizimin e masave organizative, për menaxhim, masave ligjore, financiare, teknike-teknologjike dhe masave të tjera për zbatimin e planit për riorganizim;

13) pjesët që mund të vazhdojnë me punë, punësimin dhe sasinë e kënaqjes së kreditorëve nëse plani për riorganizim përmban shndërrim të pjesshëm në para të pronës dhe efektet që do të arrihen përmes kësaj;

14) mundësinë që njëri apo më shumë kreditorë t'i përmbushin kërkesat e kreditorëve të tjerë për shkak të realizimit të disa prej mënyrave të zbatimit të planit për riorganizim të përcaktuara në nenin 215 të këtij ligji;

15) datën e fillimit të aplikimit të planit për riorganizim; dhe

16) të dhëna dhe përmbajtje të tjera, ashtu siç është e përcaktuar me këtë ligj.

(2) Nëse plani për riorganizim parashikon vetëm një kreditor, përkatësisht sanues që ta vazhdojë punën e debitorit, në këtë rast plani i bashkëngjitet edhe deklaratë me shkrim në të cilën ai deklaron se do ta vazhdojë punën e debitorit dhe do të mbajë përgjegjësi për obligimet që në të ardhmen do të lindin nga kjo punë.

Grupimi i kreditorëve

Neni 220

(1) Gjatë përcaktimit të të drejtave të pjesëmarrësve në planin për riorganizim, do të bëhet dallimi ndërmjet kreditorëve me të drejtë në përmbushje të detyrimeve në mënyrë të ndarë, dhe të kreditorëve nga vendi më i lartë i listës së pagimit, nëse të drejtat e tyre janë prekur nga plani.

(2) Kreditorët e tjerë mund të organizohen në grupe sipas interesave të tyre.

(3) Në kuadër të secilit grup të kreditorëve, të gjithë pjesëmarrësve domosdo duhet t'u jepen të drejta të barabarta.

(4) Çdo trajtim i ndryshëm i pjesëmarrësve të cilët formojnë një grup do të kërkojë pëlqim prej të gjithë pjesëmarrësve të interesuar.

Kreditorë me të drejtë në përmbushje të detyrimeve në mënyrë ndarë

Neni 221

(1) Me planin për riorganizim nuk do të preket e drejta e kreditorëve të ndryshëm të cilëve detyrimet u përmbushen prej sendeve mbi të cilat ekziston e drejtë relevante e veçuar, përveç nëse plani për riorganizim nuk përcakton diçka tjetër.

(2) Në pjesën përmbajtësore të planit për riorganizim do të përcaktohen përqindja me të cilën do të paguhet këto kreditorë, përkatësisht shkalla deri te e cila do të zvogëlohen të drejtat e tyre, hollësitë për afatet e pagimit, përkatësisht për afatin deri te i cili shtyhet arkëtimi i kërkesave të tyre dhe dispozita të tjera të ndryshme që do të jenë të obligueshme për këtë lloj të kreditorëve, nëse plani nuk parashikon diçka tjetër.

Përgjegjësia e debitorit

Neni 222

(1) Nëse plani për riorganizim nuk përcakton diçka tjetër, pas përmbushjes së detyrimeve ndaj kreditorëve në procedurën e falimentimit sipas dispozitave të pjesës përmbajtësore të planit për riorganizim debitorit do të lirohet nga obligimet e tij të mbetura ndaj këtyre kreditorëve.

(2) Kur debitorit është shoqëri tregtare në të cilën ka pakufi bashkëpronarë me përgjegjësi, paragrafi (1) i këtij neni do të aplikohet në mënyrë përkatëse edhe mbi përgjegjësinë personale të pakufizuar të këtyre bashkëpronarëve.

Të drejtat pronësore dhe të drejta të tjera reale

Neni 223

Kur në lidhje me zbatimin e planit për riorganizim duhet të sigurohen, ndryshohen, mbarten ose tjetërsohen të drejtat pronësore ose të drejtat e tjera reale mbi sende të tundshme apo mbi patundshmëri, pjesa përmbajtësore e

planit për riorganizim domosdo duhet të shoqërohet me të gjitha deklaratat e nevojshme juridike për dëshirën e pjesëmarrësve. Kur plani për riorganizim ka të bëjë me patundshmëri dhe me të drejtat mbi patundshmëritë, ai patjetër duhet t'i përmbajë udhëzimet e domosdoshme për të gjitha veprimet që duhet të ndërmerren në lidhje me regjistrimin e këtyre të drejtave apo ngarkesave në librat publikë përkatës në të cilët janë evidentuar të drejtat mbi patundshmëritë. Kjo dispozitë do të aplikohet në mënyrë përkatëse edhe atëherë kur bëhet fjalë për të drejta të regjistruara në regjistra tjerë përkatës.

Shtojca të mëtejme

Neni 224

(1) Kur plani për riorganizim parashih se debitorit do të vazhdojë me punën e ndërmarrë afariste të vet (ndërmarrja) dhe nëse debitorit është individ, plani do të shoqërohet me deklaratë të debitorit për atë se ai është i përgatitur që të vazhdojë me punën e ndërmarrë afariste (ndërmarrja) në mënyrë dhe nën kushtet e përcaktuara në planin e propozuar për riorganizim. Nëse debitorit është shoqëri tregtare në të cilën ekzistojnë pakufi bashkëpronarë me përgjegjësi, plani për riorganizim do të shoqërohet me deklaratë të ngjashme të të gjithë pakufi bashkëpronarëve me përgjegjësi. Kjo deklaratë e debitorit nuk nevojitet në situatat në të cilat vetë debitorit e ka paraqitur planin për riorganizim.

(2) Kur plani për riorganizim parashikon se kreditorët e debitorit do të përfitojnë aksione, pjesë, të drejta apo interesa në shoqërinë tregtare, pa marrë parasysh se a bëhet fjalë për aksione, pjesë, të drejta apo interesa në debitorin ose në ndonjë person të tretë, plani për riorganizim do të shoqërohet me deklarata për pëlqim të të gjithë kreditorëve të këtyrë.

(3) Kur ndonjë person i tretë ka rënë dakord që t'i ndërmarrë obligimet e kreditorëve pas miratimit të planit për riorganizim, plani për riorganizim do të shoqërohet me deklarata për pëlqim të këtij personi të tretë.

(4) Kur me planin për riorganizim janë paraparë ndryshime statusore të debitorit (bashkëngjijte, bashkim, ndarje), planit duhet t'i bashkëngjiten edhe deklaratat e personave juridikë të cilët do të marrin pjesë në ndryshimet statusore.

Prononcimi për planin

Neni 225

(1) Planin për riorganizim do të paraqitet në shqyrtim dhe për mendim pranë këshillit të kreditorëve dhe pranë përfaqësuesve të punonjësve.

(2) Gjyqtari i falimentimit pas pranimit të planit për riorganizim e dërgon pranë këshillit të debitorëve dhe pranë drejtorit të falimentimit që të prononcohen për planin brenda 15 ditësh nga dita e dërgimit.

Ndërprerja e dispozicionit dhe e përmbushjes së detyrimeve

Neni 226

(1) Me kërkesë të debitorit ose me kërkesë të drejtorit të falimentimit, gjyqtari i falimentimit me aktvendim do të urdhërojë ndërprerjen e të pasurit në dispozicion ose ndërprerje të shpërndarjes së pronës, e cila bën pjesë në masën e falimentimit, deri në shkallën deri te e cila ky dispozicion apo shpërndarje mund ta rrezikojnë apo t'i shkaktojnë dëm zbatimit të planit të paraqitur për riorganizim.

(2) Me kërkesë të debitorit, drejtorit të falimentimit, këshillit të kreditorëve apo personit i cili ka paraqitur propozim-plan për riorganizim, gjyqtari i falimentimit me aktvendim do të urdhërojë që të mos ngrihet procedurë për heqjen e të drejtës së shfrytëzimit të truallit të pandërtuar ndërtimor, nëse truallin ndërtimor është pjesë e planit për riorganizim.

Deponimi i planit për riorganizim

Neni 227

Plani për riorganizim, së bashku me të gjitha shtojcat dhe me të gjitha mendimet e pranuar, do të paraqitet në gjykatë për ta shqyrtuar pjesëmarrësit. Afati për shqyrtim zgjat tetë ditë nga dita e paraqitjes së planit në gjykatë.

Kreu i dytë**MIRATIMI DHE PËLQIMI I PLANIT PËR RIORGANIZIM****Kuvend për diskutim dhe për votim të planit të propozuar për riorganizim**

Neni 228

(1) Gjyqtari i falimentimit do të konvokojë kuvend të kreditorëve për diskutim dhe për votim të planit të propozuar për riorganizim (në tekstin e mëtejshëm kuvend për diskutim dhe për votim të planit për riorganizim) në tre ditët e ardhshme nga dita e skadimit të shqyrtimit të planit për riorganizim, të përcaktuar në nenin 227 të këtij ligji.

(2) Kuvendi për diskutim dhe për votim të planit për riorganizim do të mbahet brenda afatit i cili nuk është më i shkurtër se 21 ditë, por dhe jo më i gjatë se 30 ditë, nga dita e konvokimit të kuvendit të kreditorëve.

(3) Gjyqtari i falimentimit do ta shpallë datën e mbajtjes së kuvendit nga paragrafi (2) i këtij neni, dhe do të çekë se plani i propozuar për riorganizim dhe prononcimet e pranuar janë të arritshme për shqyrtim për pjesëmarrësit në dosjen e falimentimit.

(4) Kreditori i falimentimit, kreditorët me të drejtë në përmbushje të detyrimeve në mënyrë të ndarë, debitori dhe përfaqësuesit e punonjësve do të njoftohen për mbajtjen e kuvendit përmes shpalljes publike në një nga tre gazetave të përditshme me tirazh më të madh e cila shpërndahen në territorin e Republikës së Maqedonisë dhe përmes publikimit në tabelën e shpalljeve në gjykatën apo te debitori.

(5) Në kuvendin e konvokuar nga paragrafi (2) i këtij neni, shqyrtohet plani i propozuar për riorganizim, përcaktohen të drejtat e votuesve të kreditorëve dhe votohet për planin e propozuar për riorganizim.

Bashkimi me seancën shqyrtuese me kuvendin për diskutim dhe për votim për planin për riorganizim

Neni 229

Kuvendi për diskutim dhe për votim për planin për riorganizim nuk guxon të konvokohet para se të mbahet seanca shqyrtuese (verifikuese). Seanca shqyrtuese dhe kuvendi për diskutim dhe për votim për planin për riorganizim mund të mbahen njëkohësisht.

Të drejtat e votimit të kreditorëve të falimentimit

Neni 230

Gjatë votimit për planin për riorganizim, e drejta e votës e kreditorëve të falimentimit realizohet me aplikimin përkatës të nenit 48 paragrafëve (1), (2) dhe (3) të këtij ligji. Kreditorët me të drejtë në përmbushje të detyrimeve në mënyrë të ndarë mund të votojnë vetëm nëse si kreditorë të falimentimit, debitori personalisht u përgjigjet dhe nëse ato heqin dorë nga e drejta e tyre në përmbushje të detyrimeve në mënyrë të ndarë vetëm për pjesën e papërmbushur të detyrimit.

Të drejtat e votimit të kreditorëve me të drejtë në përmbushje të detyrimit në mënyrë të ndarë

Neni 231

(1) Nëse statusi juridik i kreditorëve me të drejtë në përmbushje të detyrimeve në mënyrë të ndarë është inkorporuar në planin për riorganizim, në kuvendin për diskutim dhe për votim për planin për riorganizim do të

diskutohet edhe për të drejtat e votimit të secilit prej këtyre kreditorëve në mënyrë të ndarë. Secilit kreditor me të drejtë në përmbushje të detyrimeve në mënyrë të ndarë do t'i jepet e drejta e votës nëse kjo e drejtë nuk është kontestuar as nga ana e drejtorit të falimentimit as nga ana e kreditorëve me të drejtë në përmbushje të detyrimeve në mënyrë të ndarë, e as nga ana e kreditorëve të falimentimit. Mbi të drejtat e kontestuara, të prolonguara dhe mbi të drejtat e paarritura në përmbushje të detyrimeve në mënyrë të ndarë, do të aplikohet neni 48 paragrafët (2) dhe (3) dhe neni 120 të këtij ligji.

(2) Kreditorët të cilët deri në momentin e paraqitjes së shkakut për hapje të procedurës së falimentimit, një të drejtë të caktuar e kanë poseduar bashkërisht apo të drejtat e të cilëve kanë paraqitur një të drejtë të vetme, gjatë votimit do të konsiderohen si një kreditor. Dispozita nga ky paragraf do të aplikohet edhe kur mbi të drejtën ekziston e drejtë pengu apo e drejtë në gëzimin e të mirave.

Shumica e nevojshme

Neni 232

(1) Konsiderohet se plani për riorganizim është miratuar nëse i njëjti miratohet me shumicë relative nga shumica e përgjithshme e kërkesave të kreditorëve të pranishëm në kuvend, përveç nëse në planin nuk është përcaktuar shumicë më e madhe apo prononcime nëpër grupe.

(2) Kreditorët mund të votojnë përmes postës me deklaratë të vërtetuar te noteri në të cilën përfaqësuesi sipas ligjit, përkatësisht personi-individ, në mënyrë të qartë e ka shprehur qëndrimin se voton pro ose kundër miratimit të planit për riorganizim. Vota e dhënë do të merret në konsideratë nëse arrin deri në momentin e fillimit të seancës së kuvendit.

Ndalim i obstrukcionit

Neni 233

(1) Kur edhe gjatë votimit nuk arrihet shumica e nevojshme, do të konsiderohet se grupi votues të cilin e përbëjnë kreditorët të ndryshëm e ka dhënë pëlqimin e vet nëse:

1) kreditorët të cilët e formojnë këtë grup nuk pësojnë kurrfarë humbesh apo dëmsh, me miratimin e planit për riorganizim, në krahasim me situatën e tyre pa këtë plan, dhe

2) kreditorët të cilët e formojnë këtë grup, deri në një masë të arsyeshme marrin pjesë në vlerën ekonomike që u takon pjesëmarrësve sipas dispozitave të planit për riorganizim.

Pëlqimi i debitorit

Neni 234

Do të konsiderohet se debitori ka rënë dakord me planin e propozuar për riorganizim, nëse i njëjti më së voni deri në ditën e mbajtjes së kuvendit për diskutim dhe për votim për planin për riorganizim nuk i është kundërvënë planit në formë të shkruar, dhe as nuk ka parashtruar deklaratë të veçantë me shkrim pranë gjyqtarit të falimentimit.

Miratimi i planit për riorganizim

Neni 235

(1) Pas miratimit të planit për riorganizim nga ana e kreditorëve, përkatësisht pas dhënies së pëlqimit nga ana e debitorit, plani i propozuar për riorganizim duhet të miratohet nga ana e gjyqtarit të falimentimit.

(2) Aktvendimi me të cilin miratohet plani për riorganizim e përmban pjesën realizuese të planit të cilin kreditorët e kanë miratuar.

Shkelja e procedurës

Neni 236

Gjyqtari i falimentimit sipas detyrës zyrtare nuk do ta miratojë planin e propozuar për riorganizim nëse:

1) në esencë nuk janë respektuar dispozitat që e rregullojnë përmbajtjen e planit për riorganizim dhe procedurën për miratimin e tij, si dhe dispozitat që e rregullojnë miratimin e planit nga ana e kreditorëve dhe nga ana e debitorit, ndërsa mangësitë përkatëse nuk mund të shmangen;

2) plani i propozuar është miratuar në mënyrë të palejuar ose me mjete të palejuara, dhe veçanërisht nëse planin e propozuar për riorganizim e vë në situatë të volitshme ndonjërin nga kreditorët;

3) nuk është respektuar e drejta e përparësisë, përveç nëse kreditorët ndryshe nuk merren vesh;

4) të gjithë kreditorët të një grupi nuk janë trajtuar në mënyrë të barabartë;

5) ndonjë grup kreditorësh është trajtuar më keq në rastin kur debitori do të likuidohet, përkatësisht prona e debitorit do të shndërrohet në para; dhe

6) plani nuk është i përgatitur në përputhje me këtë ligj.

Dërgimi i aktvendimit

Neni 237

Pas përmbylljes së kuvendit për diskutim dhe për votim për planin e propozuar për riorganizim, gjyqtari i falimentimit do të marrë aktvendim me të cilin e miraton apo refuzon planin e propozuar, më së voni brenda tre ditësh. Aktvendimi i dërgohet drejtorit të falimentimit, debitorit dhe kreditorëve të falimentimit.

Ankesa

Neni 238

(1) Kundër aktvendimit të gjyqtarit të falimentimit me të cilin miratohet apo refuzohet miratimi i planit të propozuar për riorganizim, kreditorët përkatësisht debitori mund të paraqesin ankesë brenda tetë ditësh deri te këshilli i falimentimit.

(2) Debitori nuk mund t'i kundërvihet planit për riorganizim nëse:

1) me miratimin e planit për riorganizim debitori nuk vihet në situatë të pavolitshme në krahasim me situatën e tij pa këtë plan, dhe

2) asnjë kreditor nuk do të pranojë përfitim në pronë apo ndonjë përfitim tjetër që e tejkalon shumën e plotë të kërkesës së tij.

Kreu i tretë

VEPRIMI LIGJOR I PLANIT TË MIRATUAR PËR RIORGANIZIM DHE MBIKËQYRJE MBI ZBATIMIN E PLANIT

Prokurimi për zbatimin e veprimit ligjor të planit për riorganizim

Neni 239

(1) Aktvendimi i fuqizuar gjyqësor me të cilin miratohet plani për riorganizim është dokument ekzekutues. Personi i prokuruar me planin për riorganizim për zbatimin e planit mbi bazë të aktvendimit të fuqizuar me të cilin miratohet plani për riorganizim ka të drejtë dhe obligim ta zbatojë planin dhe obligim të paraqesë kërkesë për regjistrim në Regjistrin tregtar, në regjistra të tjerë dhe në regjistra të tjerë publikë përkatësisht libra publikë, në Depozitarin qendror të letrave me vlerë, në Komisionin e letrave me vlerë dhe në organe dhe organizata të tjera, nëse është e përcaktuar me rregull të veçantë.

(2) Pas fuqizimit të aktvendimit gjyqësor me të cilin miratohet plani i propozuar për riorganizim, dispozitat nga pjesa e përmbajtjes të planit bëhen të domosdoshme për të gjithë pjesëmarrësit. Deklaratat e dhëna sipas nenit 224 paragrafëve (2), (3) dhe (4) të këtij ligji, bëhen ekzekutive.

(3) Paragrafët 1 dhe 2 të këtij neni, aplikohen ndaj të gjithë atyre që janë inkuadruar në planin për riorganizim, mbi të cilët bazohet krijimi, ndryshimi, transferimi, kufizimi apo mbartja e të drejtave mbi sendet ose të drejtat ose transferimit të aksioneve apo pjesëve.

(4) Dispozitat nga paragrafët (1), (2) dhe (3) të këtij neni, aplikohen edhe ndaj kreditorëve të falimentimit të cilët nuk i kanë paraqitur kërkesat e tyre, si dhe ndaj pjesëmarrësve të cilët kanë votuar kundër planit të propozuar për riorganizim.

(5) Plani për riorganizim nuk do t'i prekë të drejtat të cilat kreditorët i kanë në procedurën e falimentimit kundër bashkëdebitorëve solidarë dhe dorëzanëve të debitorit, si dhe mbi të drejtat e këtyre debitorëve ndaj sendeve ose të drejtave që nuk paraqesin pjesë të pronës që bën pjesë në masën e falimentimit.

(6) Me planin për riorganizim debitori do të lirohet nga kërkesat e bashkëdebitorëve dhe dorëzanëve solidarë, si dhe nga të gjitha kërkesat me prapaveprim kundër tij, në mënyrë të njëjtë ashtu siç është liruar nga kërkesat e kreditorëve në masën e falimentimit.

(7) Kur kreditori ka marrë më shumë se e garantuara me planin për riorganizim, përkatësisht kur kreditorit i është përmbushur detyrimi në përqindje më të madhe apo në afat më të shkurtër nga afati i paraparë në plan, ai është i detyruar ta kthejë atë që e ka marrë.

Mospërmbushja e planit për riorganizim

Neni 240

(1) Kur mbi bazë të pjesës së përmbajtjes të planit për riorganizim afatet për arkëtim janë prolonguar apo është caktuar se kërkesat e kreditorëve në procedurën e falimentimit do të paguhen në një shumë të zvogëluar, afatet e prolonguara për arkëtim apo përqindja e përcaktuar për pagimin e kërkesave më nuk do të jenë të obligueshme për kreditorin nëse debitori në masë të konsiderueshme nuk i kryen obligimet e veta ndaj atij kreditori në mënyrë dhe në kushte të përcaktuara me planin për riorganizim. Moskryerja e obligimeve në masë të konsiderueshme do të ekzistojë vetëm kur debitori nuk do ta bëjë pagesën për përmbushje të kërkesës së arritur, edhe pse paraprakisht kreditori përmes njoftimit me shkrim e ka ftuar që ta bëjë këtë, duke i lënë afat për realizim prej më së paku 15 ditësh.

(2) Kur para zbatimit të tërësishëm të planit për riorganizim është hapur procedurë e re falimentimi mbi pronën e debitorit, afatet e prolonguara për arkëtim ose përqindja e pagesës së kërkesave të caktuara në planin e pasuksesshëm për riorganizim më nuk do të jenë obliguese për asnjë kreditor në procedurën e falimentimit.

(3) Plani për riorganizim mund të përmbajë edhe dispozita tjera dhe të parashikojë diçka tjetër, mirëpo plani në asnjë rast nuk guxon të përjashtojë aplikim të dispozitave nga paragrafi (1) i këtij neni, në dëm të debitorit.

Kërkesa të kontestuara - obligime ende të papërmbushura

Neni 241

(1) Kur kërkesa është kontestuar në seancën shqyrtuese (verifikuese) ose kur ende nuk është përcaktuar pjesa e kërkesës së kreditorit të veçuar të cilit nuk do t'i përmbushet detyrimi përmes përmbushjes së detyrimit në mënyrë të ndarë, për qëllimet e nenit 240 paragrafit (1) të këtij ligji nuk do të supozohet se gjatë zbatimit të planit për riorganizim debitori në masë të konsiderueshme nuk i ka kryer obligimet e veta ndaj kreditorëve relevantë, nëse debitori i ka pasur në konsideratë ato kërkesa deri në përcaktimin përfundimtar të kërkesës së kontestuar ose deri në përcaktimin përfundimtar të pjesës së kërkesës të kreditorit të veçuar të cilit nuk i është përmbushur detyrimi edhe pas përmbushjes së detyrimit në mënyrë të ndarë, deri në shkallën që përkon me vendimin e gjyqtarit të

falimentimit në lidhje me të drejtën e votës të këtyre kreditorëve gjatë votimit të planit. Nëse gjyqtari ende nuk ka marrë vendim në lidhje me të drejtat votuese të kreditorëve të përmendur, me kërkesë të debitorit apo kreditorit, gjyqtari i falimentimit në mënyrë plotësuese do ta përcaktojë shkallën deri te e cila debitori përkohësisht do t'i marrë parasysh këto kërkesa.

(2) Nëse përcaktimi përfundimtar i shumës së kërkesës tregon se debitori nuk e ka paguar në tërësi borxhin e tij, ai do të duhet patjetër ta paguajë borxhin e mbetur, përkatësisht kërkesën e përcaktuar e cila paraprkishtë është kontestuar dhe pjesën e kërkesës së kreditorit të veçuar të cilit nuk i është përbushur detyrimi me përbushjen e detyrimit në mënyrë të ndarë. Do të supozohet se debitori në masë të konsiderueshme nuk i ka kryer obligimet e veta që dalin nga plani për riorganizim vetëm nëse debitori nuk e paguan borxhin e mbetur, edhe pse kreditori paraprkishtë përmes njoftimit me shkrim e ka ftuar që ta bëjë këtë, duke i lënë afat për përbushje prej më së paku 15 ditësh.

(3) Nëse përcaktimi përfundimtar i shumës së kërkesës tregon se debitori ka paguar një shumë më të madhe nga shumata e kërkesës ose nga përqindja e caktuar në planin për riorganizim, apo se debitori ka paguar kërkesë të paarritur, ai mund të kërkojë kthim (restitucion) të shumës së paguar paraprkishtë apo të shumës që është paguar për përbushje të kërkesës që sipas dispozitave të planit për riorganizim ende nuk ka arritur.

Përbushja e detyrimit sipas planit

Neni 242

(1) Kërkesat e kreditorëve të falimentimit të verifikuara, e të pakontestuar nga ana e debitorit në seancën shqyrtuese (verifikuese), mund të realizohen për shkak të përbushjes së kërkesave të regjistruara në tabelën (skemën) e kërkesave të paraqitura të planit të fuqizuar të miratuar për riorganizim, si sipas aktgjykimit ekzekutiv. Kërkesat e kontestuar të cilat më vonë në mënyrë të plotfuqishme janë verifikuar do të trajtohen në mënyrë të barabartë si dhe kërkesat të cilat aspak nuk janë kontestuar. Në këtë rast në mënyrë përkatëse do të aplikohet neni 204 i këtij ligji.

(2) Dispozita nga paragrafi (1) i këtij neni, gjithashtu do të aplikohet edhe për përmbarim ndaj personit të tretë, nëse ai me deklaratë të veçantë me shkrim të dërguar gjyqtarit të falimentimit i ka dhënë garanci apo së bashku me debitorin ka ndërmarrë ndonjë obligim tjetër në lidhje me zbatimin e planit për riorganizim.

(3) Kur kreditori pohon se debitori në masë të konsiderueshme nuk i kryen obligimet e veta nga plani për riorganizim, ai do të duhet t'ia dëshmojë gjyqtarit se përmes shkresës e ka ftuar debitorin që ta përbushë obligimin e vet dhe se afati i paraprkishtë për këtë ka skaduar, por ai nuk është i obliguar të dëshmojë me fakte të tjera që do të paraqisnin lëshim në anën e debitorit me qëllim që të fitojë emërtimin ekzekutiv për kërkesën e tij dhe të kërkojë zbatim për shkak të përbushjes së detyrimit.

Përmbyllja e procedurës së falimentimit

Neni 243

1) Pas fuqizimit të aktvendimit me të cilin gjyqtari i falimentimit e ka miratuar planin e propozuar për riorganizim, gjyqtari i falimentimit do të marrë aktvendim të veçantë për përmbyllje të procedurës së falimentimit.

(2) Para përmbylljes së procedurës, drejtori i falimentimit do të përbushë kërkesat e kreditorëve të masës së falimentimit, nëse ato nuk janë kontestuar dhe do të japë sigurim për kërkesat e kontestuar.

(3) Gjyqtari i falimentimit do ta shpallë aktvendimin me të cilin e ka përmbyllur procedurën e falimentimit, së bashku me shkaqet e përmbyllje së tij. Debitori, drejtori i falimentimit dhe anëtarët e këshillit të kreditorëve do të

njoftohen për ditën prej të cilës do të fillojë përmbyllja e procedurës së falimentimit të prodhojë veprim ligjor, në përputhje me nenin 10 të këtij ligji. Në këtë rast në mënyrë përkatëse do të aplikohet neni 200 paragrafi (2) i këtij ligji.

(4) Gjyqtari i falimentimit aktvendimin nga paragrafi (3) i këtij neni, do ta dërgojë pranë Regjistris tregtar përkatësisht pranë regjistris përkatës, që të bëhet regjistrim përkatës në regjistr.

Veprimi ligjor i përmbylljes së procedurës së falimentimit

Neni 244

(1) Drejtori i falimentimit dhe anëtarët e këshillit të kreditorëve i kanë prokurimet e këtij ligji deri në përmbyllje të procedurës së falimentimit, përveç kur me këtë ligj ndryshe nuk është rregulluar. Pas përmbylljes së procedurës së falimentimit subjekti i cili riorganizohet sipas planit për riorganizim e fiton të drejtën pa pengesa ta ketë në dispozicion dhe të menaxhojë me pronë, përveç me pronë dhe të drejtat të cilat sipas nenit 215 , paragrafëve (3) dhe (4) të këtij ligji, janë përfshirë në planin e miratuar për riorganizim.

(2) Dispozitat e këtij ligji, sipas të cilave në planin për riorganizim rregullohet mbikëqyrja dhe kontrolli mbi zbatimin e planit për riorganizim, do të qëndrojnë në fuqi deri në kohën e caktuar në planin për riorganizim.

(3) Kur drejtori i falimentimit gjatë procedurës së falimentimit ka paraqitur padi për hedhjen poshtë të veprimeve ligjore të debitorit, ai mund ta vazhdojë procedurën sipas padisë edhe pas përmbylljes së procedurës së falimentimit, nëse kjo është e paraprkishtë në pjesën përmbajtësore të planit për riorganizim. Në këtë rast, procedura në lidhje me padinë do të mbahet në llogari të debitorit, përveç nëse plani për riorganizim nuk parashikon diçka tjetër.

Mbikëqyrja dhe kontrolli mbi zbatimin e planit për riorganizim

Neni 245

1) Pjesa përmbajtësore e planit për riorganizim mund të përmbajë dispozita që do ta rregullojnë mbikëqyrjen dhe kontrollin mbi zbatimin e planit pas përmbylljes së procedurës së falimentimit.

(2) Në rastin e paragrafit (1) të këtij neni, pas përmbylljes së procedurës së falimentimit, do të kryhet kontrolli mbi përbushjen e kërkesave të kreditorëve kundër debitorëve sipas dispozitave të pjesës përmbajtësore të planit për riorganizim.

(3) Nëse pjesa përmbajtësore e planit për riorganizim parashikon mbikëqyrje, ajo do ta përfshijë edhe përbushjen e kërkesave të kreditorëve sipas pjesës përmbajtësore të planit për riorganizim kundër shoqërive tregtare, përkatësisht personave të tjerë juridikë dhe fizikë të themeluara pas hapjes së procedurës së falimentimit me qëllim që ta ndërmarrin apo të vazhdojnë ta drejtojnë punën e ndërmarrë afariste të debitorit (ndërmarrjen) ose ndonjë pjesë të saj.

Të drejtat dhe obligimet e drejtorit të falimentimit

Neni 246

(1) Mbikëqyrja mbi zbatimin e planit për riorganizim pas përmbylljes së procedurës së falimentimit, mund t'i besohet drejtorit të falimentimit apo personave të tjerë (kontrollor). Për këtë qëllim edhe më tutje do të ekzistojnë prokurimet dhe obligimet e drejtorit të falimentimit dhe të anëtarëve të këshillit të kreditorëve, nëse këshill i këtillë është themeluar, si dhe mbikëqyrja e gjyqtarit të falimentimit. Në këtë rast do të aplikohet neni 59 paragrafi (4) i këtij ligji.

(2) Derisa zgjat mbikëqyrja mbi zbatimin e planit për riorganizim, më së paku një herë brenda vitit drejtori i falimentimit, përkatësisht kontrollori do të paraqesë raport

pranë këshillit të kreditorëve, nëse këshilli i këtyllë është themeluar, dhe pranë gjyqtarit të falimentimit për zbatimin dhe për rezultatet e mëtejme nga zbatimi i planit për riorganizim. Këshilli i kreditorëve dhe gjyqtari i falimentimit në çdo kohë kanë të drejtë të kërkojnë informata të veçanta apo raporte të tjera periodike nga drejtori i falimentimit, përkatësisht prej kontrollorit.

Obligimi për njoftimin e drejtorit të falimentimit

Neni 247

Kur drejtori i falimentimit do të verifikojë se kërkesat mbi përmbushjen e të cilave bën mbikëqyrje nuk janë përmbushur apo se nuk mund të përmbushen, ai pa prolongim për këtë do ta njoftojë këshillin e kreditorëve dhe gjyqtarin e falimentimit. Nëse këshilli i kreditorëve nuk është themeluar, do t'i njoftojë të gjithë kreditorët të cilët sipas pjesës përmbajtësore të planit për riorganizim kanë të drejta të caktuara kundër debitorit dhe shoqërisë tregtare, përkatësisht personit tjetër juridik, i cili e ka ndërmarrë ose ka vazhduar ta drejtojë punën e ndërmarrë afariste apo ndonjë pjesë të saj.

Veprime ligjore të cilat kërkojnë pëlqim paraprak

Neni 248

Pjesa përmbajtësore e planit për riorganizim mund të parashikojë se gjatë kohës së mbikëqyrjes mbi zbatimin e tij, ndërmarrja e disa veprimeve ligjore nga ana e debitorit apo nga ana e shoqërisë tregtare, përkatësisht personit tjetër juridik i cili e ka ndërmarrë punën afariste të debitorit, do të duhet të ketë pëlqim paraprak të drejtorit të falimentimit. Në këtë rast në mënyrë përkatëse zbatohen nenet 140 dhe 141 të këtij ligji.

Shuma maksimale e huas

Neni 249

(1) Pjesa përmbajtësore e planit për riorganizim mund të parashikojë status të rangut më të ulët për kreditorin e falimentimit ose status të rangut më të lartë për kreditorët kërkesat e të cilëve dalin nga hua apo kredi të tjera të dhënë gjatë kohës së mbikëqyrjes mbi zbatimin e planit për riorganizim të debitorit apo shoqërisë tregtare, përkatësisht personit juridik i cili e ka ndërmarrë punën afariste të debitorit. Në këtë rast, pjesa përmbajtësore e planit për riorganizim në mënyrë të saktë do ta caktojë shumën maksimale të këtyre huave apo kredive të tjera. Maksimumi i caktuar nuk guxon ta tejkalojë shumën e sendeve dhe të drejtave mbi pronësinë e debitorit të cekura në regjistrimin e pronës së debitorit e cila paraqet pjesë përbërëse të planit për riorganizim.

(2) Kreditorët e falimentimit mund të rangohen në pozitë më të ulët, sipas paragrafit (1) të këtij neni, vetëm në raport me ato kreditorë kërkesat e të cilëve dalin nga hua të dhëna pas përmbylljes së procedurës së falimentimit dhe gjatë kohës së mbikëqyrjes mbi zbatimin e planit për riorganizim dhe vetëm nëse shuma e kryegjësë, kamatës dhe shpenzimeve të huas të dhëna nga ana e tyre nuk e tejkalon shumën e caktuar maksimale. Marrëveshja për huan domosdo duhet të kontraktohet me shkrim dhe paraprakisht patjetër duhet ta ketë pëlqimin e drejtorit të falimentimit, përkatësisht kontrollorit.

(3) Në këtë rast në mënyrë përkatëse do të aplikohet edhe neni 118 paragrafi (1) pika 5) e këtij ligji.

Statusi i ranguar më ulët i kreditorëve të rinj

Neni 250

Kreditorët kërkesa e të cilëve del nga marrëveshje të ngarkuara dypalëshe të lidhura pas përmbylljes së procedurës së falimentimit gjatë kohës së mbikëqyrjes mbi zbatimin e planit për riorganizim, gjithashtu do të kenë status të ranguar më ulët në krahasim me kreditorët, kërkesat e të cilëve dalin nga hua të dhëna sipas nenit 249 të këtij ligji. Kërkesat e krijuara para përmbylljes së

procedurës së falimentimit, që dalin nga marrëveshjet për qiramarrje, nga marrëveshjet për vepër apo për punë dhe nga forma tjera të ngjashme me afat më të gjatë, gjithashtu do të kenë status më ulët të ranguar nëse pas përmbylljes së procedurës së falimentimit drejtori i falimentimit ka mundur t'i anulojë apo prishë, por ai këtë nuk e ka bërë. Këto kërkesa do ta marrin atë status më ulët të ranguar prej momentit kur drejtori i falimentimit ka mundur që ta anulojë apo prishë marrëveshjen relevante.

Shpallja e mbikëqyrjes

Neni 251

(1) Kur pjesa përmbajtësore e planit për riorganizim parashikon se pas përmbylljes së procedurës së falimentimit drejtori i falimentimit përkatësisht kontrollori do të bëjë mbikëqyrje mbi zbatimin e planit, ky fakt do të publikohet së bashku me aktvendimin me të cilin gjyqtari i falimentimit e ka përmbyllur procedurën e falimentimit.

(2) Gjatë shpalljes së aktvendimit me të cilin përmbyllet procedura e falimentimit, gjyqtari i falimentimit do t'i shpallë edhe:

1) faktet se mbikëqyrja ka të bëjë me shoqërinë tregtare ose me person tjetër juridik i cili e ka ndërmarrë apo ka vazhduar ta drejtojë punën afariste të debitorit apo ndonjë pjesë të saj, në rastin nga neni 245 paragrafi (3) i këtij ligji.

2) kriteret për përcaktimin e veprimeve ligjore të cilat kërkojnë pëlqim paraprak nga drejtori i falimentimit, në rastin nga neni 248 të këtij ligji, dhe

3) shumën maksimale të huas, në rastin nga neni 249 të këtij ligji.

(3) Në këtë rast në mënyrë përkatëse do të aplikohen edhe nenet 69 paragrafi (6) dhe 72 paragrafi (2), të këtij ligji. Kur në rastin e nenit 248 të këtij ligji, e drejta e mbartjes së patundshmërisë përkatësisht të drejtat e sendeve që regjistrohen në regjistra përkatës dhe të drejta të tjera i nënshtrohen pëlqimit paraprak, në mënyrë përkatëse aplikohen nenet 69 paragrafi (6) dhe 72 paragrafi (2), të këtij ligji.

Ndërprerja e mbikëqyrjes

Neni 252

(1) Gjyqtari i falimentimit do të marrë aktvendim të veçantë me të cilin do ta ndërpresë zbatimin e planit për riorganizim nëse:

1) mbikëqyrja ka të bëjë me kërkesat tani më të përmbushura në tërësi apo me kërkesat për përmbushjen e të cilave është dhënë sigurim përkatës, ose

2) kanë kaluar tre vjet nga përmbyllja e procedurës së falimentimit, ndërkaq nuk është kërkuar të hapet procedura e re falimentimi.

(2) Aktvendimi gjyqësor i cekur në paragrafin (1) të këtij neni, do të shpallet. Në këtë rast në mënyrë përkatëse do të aplikohet edhe neni 251 paragrafi (3) i këtij ligji.

Shpenzimet e mbikëqyrjes

Neni 253

Shpenzimet e mbikëqyrjes mbi zbatimin e planit për riorganizim bien mbi debitorin. Në rastin nga neni 245 paragrafi (3) i këtij ligji, shoqëria tregtare, përkatësisht personi juridik i cili e ka ndërmarrë punën afariste të debitorit, do t'i bartë shpenzimet për mbikëqyrjen e tij.

Iniciativa për hapje të procedurës së falimentimit

Neni 254

(1) Nëse gjatë mbikëqyrjes konstatohet se plani për riorganizim nuk zbatohet, cilido qoftë kreditor i falimentimit, përkatësisht drejtori i falimentimit mund të paraqesë kërkesë për hapje të sërishme të procedurës së falimentimit. Kërkesa paraqitet pranë gjyqtarit të

falimentimit. Në kërkesë patjetër duhet të justifikohen shkaqet për hapje të sërishme të procedurës së falimentimit, të cilat kanë të bëjnë me moszbatimin e planit për riorganizim.

(2) Gjyqtari i falimentimit do të marrë vendim për hapje të procedurës së falimentimit pa zbatimin e procedurës paraprake për hapje të procedurës së falimentimit të përcaktuar me këtë ligj.

Pjesa e shtatë

MENAXHIMI PERSONAL I DEBITORIT

Supozime

Neni 255

(1) Gjatë shqyrtimit të propozimit për hapje të procedurës së falimentimit, përkatësisht nëse kjo është paraparë me planin për riorganizim, gjyqtari i falimentimit mund t'i lejojë debitorit-person juridik të menaxhojë dhe ta ketë në dispozicion pronën që bën pjesë në masën e falimentimit nën mbikëqyrje të personit të besuar. Në këtë rast, në aktvendimin për miratimin e planit, gjyqtari i falimentimit do të cekë se ka dhënë pëlqim për menaxhim personal nën mbikëqyrje të personit të besuar. Kjo procedurë i nënshtrohet dispozitivave të përgjithshme të procedurës së falimentimit të përcaktuara me këtë ligj, përveç kur kjo pjesë e këtij ligji, nuk parashikon diçka tjetër.

(2) Gjyqtari i falimentimit do të marrë aktvendim me të cilin jep pëlqim për menaxhim personal nën mbikëqyrje të personit të besuar:

1) me kërkesë të debitorit;

2) nëse hapja e procedurës së falimentimit është kërkuar nga ana e kreditorëve, me pëlqimin e kreditorit në lidhje me kërkesën e cekur në pikën 1 të këtij paragrafi;

3) kur gjykata është siguruar se duke i pasur në konsideratë rrethanat e rastit, ky aktvendim ka të ngjarë të mos çojë deri në prolongim të procedurës apo deri në shkaktimin e dëmeve të tjera ndaj kreditorëve, dhe

4) kur kjo është paraparë me planin për riorganizim.

(3) Në rastin e paragrafit (1) të këtij neni, në vend të drejtorit të falimentimit do të emërohet person i besuar. Kreditorët në procedurën e falimentimit kërkesat e veta do t'i paraqesin pranë personit të besuar të emëruar. Në këtë rast nuk do të aplikohen dispozitat nga nenet 69 paragrafi (6) dhe 72 paragrafi (2), të këtij ligji.

Përcaktimi plotësues i menaxhimit personal

Neni 256

Edhe përkrah asaj që gjyqtari i falimentimit e ka refuzuar kërkesën e debitorit për menaxhim personal me pronën që bën pjesë në masën e falimentimit nën mbikëqyrje të personit të besuar, gjyqtari i falimentimit në mënyrë plotësuese mund ta lejojë këtë, nëse pas hapjes së procedurës së falimentimit kuvendi i kreditorëve në seancën e parë kërkon nga gjyqtari i falimentimit të lejojë menaxhim personal të debitorit. Në këtë rast drejtori i falimentimit paraprakisht i emëruar mund të emërohet si person i besuar.

Prishja e aktvendimit për menaxhim personal

Neni 257

(1) Gjyqtari i falimentimit do të prishë aktvendimin me të cilin jep pëlqim për menaxhim personal, me kërkesë të:

1) kuvendit të kreditorëve;

2) kreditorit me të drejtë në përbushje të detyrimit në mënyrë të ndarë apo kreditori i falimentimit, por vetëm nëse nuk ekziston rrezik i cekur në nenin 255 paragrafin (2) pikën 3 të këtij ligji, dhe

3) debitorit.

(2) Gjyqtari i falimentimit do ta miratojë kërkesën e kreditorit nëse ai e bind se menaxhimi personal i debitorit nën mbikëqyrje të personit të besuar e shtyn procedurën, e

pengon zbatimin e planit për riorganizim ose shkakton dëme të tjera ndaj kreditorit. Para se të marrë vendim në lidhje me kërkesën e kreditorit, gjyqtari i falimentimit do ta dëgjojë debitorin. Kundër aktvendimit të marrë me rastin e kërkesës për ndërprerjen e menaxhimit personal, kreditori dhe debitori mund të paraqesin ankesë pranë këshillit të falimentimit brenda tetë ditësh nga dita e pranimit të aktvendimit.

(3) Në rastin e paragrafit (1) të këtij neni, personi i besuar mund të emërohet për drejtor të falimentimit.

Shpallja publike

Neni 258

(1) Gjyqtari i falimentimit me detyrë zyrtare do ta shpallë aktvendimin me të cilin lejohet menaxhimi personal i debitorit dhe aktvendimin me të cilin abrogohet ky menaxhim personal, në përputhje me nenin 10 të këtij ligji.

(2) Ekzemplar nga aktvendimet të paragrafit 1 të këtij neni, do t'u dëgjojë organeve të cilat i mbajnë regjistrat, përkatësisht librat publikë nga neni 69 paragrafi (6) dhe neni 72 paragrafi (2), të këtij ligji.

Statusi ligjor i personit të besuar

Neni 259

(1) Në procedurën e emërimit të personit të besuar, të mbikëqyrjes së gjyqtarit të falimentimit, si dhe të përgjegjshmërisë dhe shpërblimit për punë, në mënyrë përkatëse aplikohen dispozitat e këtij ligji ndaj gjyqtarit të falimentimit.

(2) Personi i besuar do ta përcaktojë gjendjen ekonomike-financiare të debitorit dhe do të bëjë kontroll mbi mënyrën e menaxhimit me punën afariste (ndërmarrje) dhe mbi shpenzimet të cilat i bën debitori për mirëmbajtjen dhe jetesën e tij. Në këtë rast në mënyrë përkatëse do të aplikohet neni 59 paragrafi (4) i këtij ligji.

(3) Nëse personi i besuar konstaton apo mëson për rrethana të caktuara të cilat aludojnë në konkludim se menaxhimi i mëtutjeshëm personal nga ana e debitorit mund t'u sjellë dëme kreditorëve apo vënie e tyre në situatë më të pavolitshme, për këto rrethana personi i besuar menjëherë dhe pa prolongim do ta njoftojë këshillin e kreditorëve dhe gjyqtarin e falimentimit. Nëse nuk është themeluar këshilli i kreditorëve, për ekzistimin e rrethanave relevante personi i besuar do t'i njoftojë të gjithë kreditorët e falimentimit të cilët i kanë paraqitur kërkesat e veta dhe të gjithë kreditorët me të drejtë në përbushje të detyrimit në mënyrë të ndarë.

Pëlqimi paraprak i personit të besuar

Neni 260

(1) Kur personi i besuar është emëruar pas hapjes së procedurës së falimentimit, debitori nuk guxon të ndërmarrë asnjë veprim apo punë ligjore që nuk bëjnë pjesë në punën e rregullt pa pëlqim paraprak të personit të besuar të emëruar. Debitori nuk guxon t'i ndërmarrë ato veprime apo punë ligjore që bëjnë pjesë në punën e rregullt, nëse personi i besuar i është kundërvënë ndërmarrjes të këtij veprimi apo pune ligjore.

(2) Personi i besuar mund të kërkojë që ai t'i bëjë të gjitha pagesat dhe arkëtimet në para.

Pëlqimi i këshillit të kreditorëve

Neni 261

Debitori duhet patjetër të marrë pëlqim paraprak nga këshilli i kreditorëve për ndërmarrjen e të gjitha veprimeve dhe punëve ligjore që kanë peshë të veçantë për procedurën e falimentimit. Në këtë rast në mënyrë përkatëse aplikohen nenet 102, 103 dhe 106 të këtij ligji.

Kushtëzimi i plotfuqishmërisë së veprimeve ligjore me pranimin e pëlqimit paraprak

Neni 262

(1) Me kërkesë të kuvendit të kreditorëve, gjyqtari i falimentimit do ta kushtëzojë ndërmarrjen e disa veprimeve ligjore nga ana e debitorit përmes pranimit të pëlqimit paraprak nga personi i besuar i emëruar. Në këtë rast në mënyrë përkatëse aplikohen nenet 140 dhe 141 të këtij ligji. Në rastin kur personi i besuar ka dhënë pëlqim paraprak për ndërmarrjen e punës ligjore që i krijon obligime masës së falimentimit, në mënyrë përkatëse do të aplikohet neni 36 paragrafët (4), (5) dhe (6) të këtij ligji.

(2) Gjyqtari i falimentimit, gjithashtu mund ta kushtëzojë ndërmarrjen e disa veprimeve ligjore nga ana e debitorit përmes pranimit të pëlqimit paraprak nga personi i besuar i emëruar, me kërkesë të kreditorit me të drejtë në përmbushje të detyrimit në mënyrë të ndarë ose me kërkesë të kreditorit të falimentimit, nëse ky kushtëzim është urgjentisht i domosdoshëm me qëllim që të parandalohet dëmi ndaj kreditorëve apo vënia e tyre në situatë të pavolitshme. Gjyqtari i falimentimit do ta miratojë kërkesën e kreditorit nëse ai e siguron trupin gjykues në urgjencën dhe domosdoshmërinë e këtij kushtëzimi.

(3) Gjyqtari i falimentimit e shpall aktvendimin me të cilin është kushtëzuar ndërmarrja e disa veprimeve të caktuara ligjore nga ana e debitorit me pëlqim paraprak nga personi i besuar. Në këtë rast në mënyrë përkatëse do të aplikohen nenet 69 paragrafi (6) dhe 72 paragrafi (2), të këtij ligji. Në rastin kur pëlqimi paraprak i personit të besuar është i nevojshëm për ndërmarrjen e veprimeve ligjore në lidhje me mbartjen e patundshmërive përkatësisht sendeve të cilat regjistrohen nëpër regjistër përkatës, në lidhje me të drejtat mbi sendet e këtylla apo në lidhje me të drejtat, në mënyrë përkatëse aplikohen nenet 69 paragrafi (6) dhe 72 paragrafi (2), të këtij ligji.

Mjete për jetesë dhe për asistencë të debitorit

Neni 263

(1) Debitori-individ nga masa e falimentimit mund të shfrytëzojë mjete për asistencë të domosdoshme për atë dhe anëtarët e familjes së tij, në përputhje me nenin 156 të këtij ligji.

(2) Kur debitori është shoqëri tregtare, përkatësisht person tjetër juridik në të cilin ka pa kufi bashkëpronarë me përgjegjësi, paragrafi (1) i këtij neni, do të aplikohet në mënyrë përkatëse ndaj bashkëpronarëve me përgjegjësi të pakufizuar të prokuruar që ta përfaqësojnë debitorin.

Përgjegjësia për dëmin e shkaktuar

Neni 264

Vetëm personi i besuar do të ketë të drejtë të kërkojë përgjegjësi për dëmin e shkaktuar sipas neneve 150 dhe 151 të këtij ligji, në favor të masës së falimentimit dhe vetëm personi i besuar mund t'i përgënjestrojë veprimet ligjore të debitorit sipas neneve prej 172 deri 188 të këtij ligji.

Njoftimi i kreditorëve

Neni 265

(1) Debitori do të bëjë regjistrim (inventar) të pronës që bën pjesë në masën e falimentimit, listë të kreditorëve dhe pasqyrimin e pronës në përputhje me nenet prej 78 deri 83 të këtij ligji. Autenticiteti dhe gjithëpërfshirja e regjistrimit (inventarit), në listën e kreditorëve dhe në pasqyrimin e pronës do të verifikohen nga ana e personit të besuar i cili do të japë deklarata të veçanta në formë të shkruar për secilin nga dokumentet e cekur dhe për atë nëse rezultatet nga kontrolli i tij japin bazë për dyshim në autenticitetin apo gjithëpërfshirjen e këtyre dokumenteve.

(2) Në kuvendin për paraqitje të raportit, debitori paraqet raport për gjendjen ekonomike-financiare dhe për shkaqet e gjendjes së atillë. Në kuvendin e njëjtë, kreditori do të prononcohet për raportin e paraqitur.

(3) Mbajtja dhe ruajtja e librave tregtar, faturave, dokumenteve dhe raporteve të tjera afariste janë obligim i debitorit. Personi i besuar do ta verifikojë autenticitetin dhe gjithëpërfshirjen e përllogarive vjetore me dhënien e deklaratës së veçantë në formë të shkruar. Personi i besuar do të obligohet që në deklaratën me shkrim t'i tregojë të gjitha shkaqet që japin bazë për dyshim në autenticitetin dhe gjithëpërfshirjen e këtyre përllogarive vjetore.

Dispozicioni me sende apo të drejta mbi të cilat ekziston e drejta në përmbushje të detyrimit në mënyrë të ndarë

Neni 266

(1) E drejta e drejtorit të falimentimit që të disponojë sendet mbi të cilat ekziston e drejta e përmbushjes së detyrimit në mënyrë të ndarë do t'i jepet debitorit në përputhje me nenet prej 107 deri 115 të këtij ligji. Mirëpo, debitori nuk mund të kërkojë përmbushje të shpenzimeve për përcaktimin e sendit dhe për verifikimin e të drejtave që e ngarkojnë atë send në përputhje me nenin 113, paragrafi (1) të këtij ligji. Si shpenzime për dispozicion me sendin mund të përllogariten vetëm ato shpenzime që janë krijuar në mënyrë reale gjatë të pasurit në dispozicion dhe shuma e tatimit në qarkullim.

(2) Të drejtën që të disponojë me sendet mbi të cilat ekziston e drejta në përmbushje të detyrimit në mënyrë të ndarë, debitori do ta kryejë së bashku me personin e besuar.

Përmbushja e detyrimit ndaj kreditorëve të falimentimit

Neni 267

(1) Kërkesat e paraqitura mund t'i kontestojnë kreditorët e falimentimit, debitori dhe personi i besuar i emëruar. Kërkesa e kontestuar nga ana e kreditorit të falimentimit, nga ana e debitorit apo nga ana e të besuarit të emëruar do të konsiderohet se nuk është përcaktuar.

(2) Shpërndarjen do ta bëjë debitori. Plani për shpërndarje dhe planet për shpërndarje me avancë, me shpërndarje përfundimtare apo plotësuese patjetër duhet të verifikohen nga ana e të besuarit të emëruar, i cili për secilin rast të cekur do të japë deklaratë të veçantë në formë të shkruar në lidhje me mënyrën e shpërndarjes dhe do t'i theksojë të gjitha faktet që mund të qojnë në drejtim të dyshimit të bazuar se ekzistojnë parregullsi të caktuara gjatë kësaj shpërndarjeje.

Plani për riorganizim

Neni 268

(1) Kur gjatë shqyrtimit të propozimit për hapje të procedurës së falimentimit, gjyqtari i falimentimit i ka lejuar debitorit-person juridik që vetë të menaxhojë dhe të disponojë me pronën që bën pjesë në masën e falimentimit nën mbikëqyrje të personit të besuar, kuvendi i kreditorëve mund ta autorizojë debitorin apo personin e besuar të hartojë plan për riorganizim. Nëse kuvendi i kreditorëve e ka autorizuar debitorin, personi i besuar do të ketë cilësi të personit përgjegjës i cili mund të japë udhëzime të domosdoshme dhe të bëjë kontroll.

(2) Kontroll mbi zbatimin e planit për riorganizim pas përmblylljes së procedurës së falimentimit do të bëjë personi i besuar i emëruar.

Pjesa e tetë

LIRIMI NGA OBLIGIMET E MBETURA

Dispozita themelore

Neni 269

Në përputhje me dispozitat në nenet prej 270 deri 286 të këtij ligji, nëse debitori është individ mund të kërkojë që të lirohet nga obligimet e mbetura ndaj kreditorëve të falimentimit të cilat nuk janë përmbushur në këtë procedurë.

Kërkesa e debitorit

Neni 270

1) Që të lirohet nga obligimet e mbetura debitori duhet patjetër të paraqesë kërkesë të veçantë. Kjo kërkesë patjetër duhet t'i dërgohet gjyqtarit të falimentimit në formë të shkruar më së voni deri në mbajtjen e kuvendit për paraqitje të raportit. Kërkesa mund të shoqërohet me propozim për hapje të procedurës së falimentimit.

(2) Kërkesa do të shoqërohet me deklaratë me të cilën debitori i cedon kërkesat e veta në paga, kompensime apo në pagesa të ngjashme periodike të cilat ia kanë borxh sipas marrëveshjes për punë, marrëveshjes për vepër apo sipas marrëveshjeve të tjera të ngjashme që i zëvendësojnë ato, personit të besuar i cili do të emërohet nga ana e gjyqtarit për një periudhë kohore prej gjashtë vitesh, pas përmbylljes së procedurës së falimentimit. Nëse debitori para se ta paraqesë kërkesën për lirim nga obligimet e mbetura ia ka ceduara apo ia ka lënë peng këto kërkesa personit të tretë, në deklaratën e vet ai do ta cekë këtë cedium apo pengënie.

(3) Marrëveshjet me të cilat përjashtohet, kushtëzohet ose në mënyrë tjetër kufizohet cedimi i kërkesave nga ana e debitorit ndaj pagesave që dalin nga marrëveshja për punë, marrëveshja për vepër apo nga marrëveshje të tjera të ngjashme do të bëhen të pavlefshme nëse e pamundësojnë apo në mënyrë tjetër i shkaktojnë dëm deklaratës të cekur në paragrafin (2) të këtij neni, me të cilën cedohen kërkesat.

E drejta për propozim

Neni 271

Debitori dhe kreditori, gjyqtarit të falimentimit për person të besuar mund t'i propozojnë person fizik, i cili do të jetë i përshtatshëm duke i pasur në konsideratë rrethanat në rastin konkret.

Aktvendim i gjyqtarit të falimentimit

Neni 272

(1) Me kërkesë të debitorit në kuvendin përmbyllës të kreditorëve gjyqtari i falimentimit do t'i dëgjojë kreditorët e falimentimit dhe drejtorin e falimentimit. Gjyqtari i falimentimit me aktvendim të veçantë do të marrë vendim në lidhje me kërkesën e debitorit për lirim nga obligimet e mbetura.

(2) Debitori dhe të gjithë kreditorët e falimentimit të cilët në kuvendin përmbyllës kanë kërkuar që të refuzohet kërkesa për lirim nga obligimet e mbetura, brenda 8 ditësh mund të paraqesin ankesë kundër aktvendimit të cekur në paragrafin (1) të këtij neni. Gjyqtari i falimentimit nuk do ta përfundojë procedurën e falimentimit para fuqizimit të aktvendimit të miratuar në lidhje me kërkesën për lirim nga obligimet e mbetura. Aktvendimi gjyqësor i fuqizuar do të shpallet së bashku me aktvendimin me të cilin gjyqtari i falimentimit e ka përmbyllur procedurën e falimentimit.

(3) Kur procedura e falimentimit është përmbyllur për shkak të mospasjes së pronës e cila do të hynte në masën e falimentimit, gjyqtari i falimentimit mund të lejojë lirim nga obligimet e mbetura vetëm nëse pas përmbylljes së procedurës së falimentimit është bërë shpërndarje plotësuese në mënyrë të përcaktuar në nenin 209 të këtij ligji.

Refuzimi për lirim nga obligimet e mbetura

Neni 273

(1) Gjyqtari i falimentimit do ta refuzojë kërkesën e debitorit dhe nuk do të marrë aktvendim për lirim nga obligimet e mbetura, nëse në kuvendin përmbyllës kjo është kërkuar nga kreditori i falimentimit dhe nëse:

1) debitori me aktgjykim të fuqizuar është shpallur për fajtor për vepër të kryer penale kundër pronës apo për vepër penale kundër financave publike, qarkullimit të pagesave dhe ekonomisë derisa zgjasin pasojat ligjore të aktgjykimit;

2) debitori në tre vitet e fundit para paraqitjes së propozimit për hapje të procedurës së falimentimit apo pas paraqitjes së propozimit, me qëllim ose nga pakujdesia e skajshme në formë të shkruar ka dhënë deklaratë të rrejshme apo të paplotë në lidhje me gjendjen e tij ekonomike-financiare, me qëllim që të marrë hua apo mjete të pakthyeshme nga buxheti apo nga fondet e tjera publike ose me qëllim që t'i shmanget pagesës në buxhet apo në fondet e tjera publike;

3) debitori është liruar nga obligimet e mbetura në dhjetë vitet e fundit para se të paraqitet propozimi për hapje të procedurës së falimentimit apo pas paraqitjes së propozimit, ose nëse kërkesa për lirim nga obligimet e mbetura është refuzuar sipas nenit 279 ose 280 të këtij ligji.

4) debitori me qëllim apo me pakujdesi të skajshme e ka rrezikuar përmbylljen e detyrimit ndaj kreditorëve në procedurën e falimentimit në vitin e fundit para se të paraqitet propozimi për hapje të procedurës së falimentimit apo pas paraqitjes së propozimit përmes hyrjes në obligacione jopërkatëse, përmes sjelljes shkapërdërdhëse ndaj pronës apo përmes prolongimit të hapjes së procedurës së falimentimit, dhe së këndejmi pa pasur kurrfarë gjasash se do të vijë deri në përmirësim të gjendjes së tij ekonomike-financiare.

5) debitori me qëllim apo me pakujdesi të skajshme, gjatë procedurës së falimentimit, i ka shkelur obligimet që të bashkëpunojë dhe t'i vë në dispozicion të gjitha informatat e domosdoshme në mënyrë dhe nën kushtet e përcaktuara me këtë ligj.

6) në regjistrimin e pronës dhe hyrjeve të arritshme, në listën e kreditorëve ose në listën e borxheve të veta që duhet t'i paraqesë, debitori me qëllim apo me pakujdesi të skajshme ka dhënë të dhëna të rrejshme apo të paplota.

(2) Gjyqtari i falimentimit do ta miratojë kërkesën e debitorit me të cilën kërkohet që të mos e lirojë debitorin nga obligimet e mbetura, vetëm nëse ky kreditor në gjykatë dorëzon provë të besueshme për ekzistimin e shkaqeve për të cilat gjyqtari duhet të refuzojë që t'i japë lirim nga obligimet e mbetura.

Njoftimi për lirim nga obligimet e mbetura

Neni 274

(1) Kur nuk ekziston asnjëri nga kushtet e cekura në nenin 273, gjyqtari i falimentimit do të marrë aktvendim të veçantë në të cilin do të cekë se debitori do të lirohet nga obligimet e tij të mbetura nëse obligimet e veta i përmbyll sipas nenit 278 të këtij ligji, dhe nëse nuk ekzistojnë parakushte për refuzim të cekura në nenet 280 dhe 281 të këtij ligji.

(2) Me aktvendimin e cekur në paragrafin (1) të këtij neni, gjyqtari i falimentimit do të emërojë person të besuar të cilit do t'i cedohen kërkesat e debitorit në paga, kompensime ose në kërkesa të ngjashme që i zëvendësojnë ato, në përputhje me deklaratën e debitorit të cekur në nenin 270 paragrafin (2) të këtij ligji.

Statusi ligjor i personit të besuar

Neni 275

(1) Debitori dhe personi i besuar i emëruar bashkërisht do ta njoftojnë personin e obliguar që t'i paguajë pagat, kompensimet apo pagesat e ngjashme periodike të tjera, për cedimin e bërë. Shumat që i ka pranuar në bazë të këtyre kërkesave të ceduara, si dhe të gjitha shumat e tjera të paguara nga ana e debitorit ose nga ana e personave të tretë, personi i besuar i emëruar e ka për detyrë që t'i ndajë dhe ndaras t'i ruajë nga prona e tij personale dhe një herë në vit t'ua shpërndajë kreditorëve të falimentimit në mënyrë dhe nën kushtet e përcaktuara në raportin përfundimtar. Nga shumat që i ka pranuar në bazë të kërkesave të ceduara dhe nga shumat e pranuar nga debitori apo nga personi i tretë, mbi cilën do qoftë bazë, personi i besuar i emëruar pas skadimit të katër viteve nga

përmbyllja e procedurës së falimentimit do t'i paguajë debitorit dhjetë për qind, pas skadimit të pesë viteve nga përmbyllja e procedurës pesëmbëdhjetë për qind dhe pas skadimit të periudhës kohore prej gjashtë vitesh – njëzet për qind.

(2) Kuvendi i kreditorëve mund ta ngarkojë të besuarin e emëruar të bëjë mbikëqyrje mbi mënyrën në të cilën debitori i përmbush obligimet e veta. Në këtë rast, i besuari i emëruar do të jetë i obliguar që menjëherë t'i njoftojë kreditorët për secilin cenim të këtyre obligimeve. Personi i besuar do të jetë i obliguar të bëjë mbikëqyrje të këtillë vetëm nëse kreditorët obligohen se do t'i avancojnë apo plotësisht do t'ia përmbushin shpenzimet personit të besuar për këtë mbikëqyrje dhe nëse i sigurojnë shpërblim për kryerjen e këtij obligimi shtesë.

(3) Personi i besuar i emëruar, pas skadimit të afatit për të cilin është emëruar, do t'i paraqesë llogari gjyqtarit të falimentimit për punën e tij dhe raport të veçantë përfundimtar. Në këtë rast në mënyrë përkatëse aplikohen nenet 27 dhe 36 të këtij ligji, me atë që gjatë aplikimit të nenit 27 të këtij ligji, secili kreditor i falimentimit do të mund të kërkojë shkarkimin e personit të besuar dhe secili kreditor i falimentimit do të mundet brenda afatit të paraparë prej 8 ditësh të paraqesë ankesë pranë këshillit të falimentimit.

Shpërblimi për personin e besuar

Neni 276

(1) I besuari ka të drejtë shpërblimi për punën dhe të drejtë kompensimi të shpenzimeve realisht të nevojshme. Gjatë përcaktimit të lartësisë së shpërblimit do të merren parasysh koha e kryerjes dhe vëllimi i detyrave të tij.

(2) Në këtë rast zbatohet në mënyrë përkatëse neni 37 i këtij ligji.

Trajtimi i barabartë i kreditorëve

Neni 277

(1) Derisa zgjat deklarata e debitorit për cedimin e kërkesave, kreditorëve të caktuar të falimentimit nuk do t'u lejohet përmbartimi për shkak të kompensimit nga prona e debitorit.

(2) Janë të pavlefshme të gjitha marrëveshjet ndërmjet debitorit ose personit të tretë dhe kreditorëve të caktuar të falimentimit ose nënë kreditorit ose atyre kreditorëve u jepet ndonjë dobi e caktuar në pronë ose me të cilat vihen në pozitë më të favorshme.

(3) Personi i obliguar t'i paguajë rrogat, kompensimet ose pagimet e tjera të ngjashme periodike me të cilat ka të bëjë deklarata e debitorit për cedim, ato kërkesa të debitorit mund t'i kompensojë me kërkesat të cilat ai i ka kundër debitorit. Në këto situata nuk do të zbatohet neni 329, paragrafët (3) dhe (4) të Ligjit për marrëdhëniet obliguese.

Obligimet e debitorit

Neni 278

(1) Gjatë cedimit, debitori do të jetë i obliguar:

1) të angazhohet me punësim përkatës për rrogë ose të kërkojë punësim të atillë dhe të mos refuzojë asnjë aktivitet të kuptueshëm;

2) t'ia transferojë të besuarit gjysmën e vlerës së pronësisë që ai do ta fitojë me anë të trashëgimisë ose që ka të bëjë me statusin e tij të ardhshëm të trashëgimtarit;

3) menjëherë t'i njoftojë gjykatësin e falimentimit dhe të besuarin e emëruar për çdo ndryshim të vendbanimit ose vendit të punësimit, të mos fshehë rroga, kompensime dhe pagime tjera të ngjashme periodike me të cilat ka të bëjë deklarata e cedimit, as t'i fshehë dobitë pronësore të pranuar në bazë të pikës 2 të këtij paragrafi dhe, me kërkesë të gjykatësit ose të të besuarit të emëruar, të japë deklaratë për punësimin e tij ose për përpjekjet e tij për të gjetur punësim të atillë, si edhe deklaratë për të ardhurat e tij dhe për pronën e tij, dhe

4) shumat me të cilat duhet të kompensohen kreditorët e falimentimit t'ia dorëzojë vetëm të besuarit të emëruar, ndërsa kreditorëve të caktuar të mos u japë asnjëfarë lloji dobie në pronë ose privilegje të tjera të cilat ato i vënë në pozitë më të favorshme.

(2) Kur debitori ka status të personit të vetëpunësuar, ai do të jetë i obliguar t'i kompensojë kreditorët e falimentimit përmes pagimeve të të besuarit, në mënyrë krejtësisht të njëjtë sikur të bëhet fjalë për person të punësuar te punëdhënësi.

Cenimi i obligimeve

Neni 279

(1) Me kërkesë të kreditorit të falimentimit, gjykatësi i falimentimit do të refuzojë të lejojë lirim nga obligimet e mbetura nëse debitori gjatë cedimit cenon ndonjë obligim në mënyrë që e rrezikon kompensimin e kreditorëve të falimentimit. Kjo dispozitë nuk do të zbatohet kur debitori e ka cenuar obligimin e vet pa fajin e tij. Kërkesa e kreditorit mund të parashtrohet në afat prej një viti prej ditës kur kreditori ka kuptuar për cenimin e obligimit. Gjykatësi i falimentimit do ta pranojë kërkesën e parashtruar vetëm nëse kreditori e bind gjykatën për ekzistimin e shkaqeve për të cilat debitori nuk mund të lirohet nga obligimet e mbetura.

(2) Para se ta marrë vendimin e vet në lidhje me kërkesën e parashtruar, gjykatësi i falimentimit do ta dëgjojë të besuarin e emëruar, debitorin dhe kreditorët e falimentimit. Debitori do t'i vë në dispozicion të gjitha të dhënat dhe dokumentet që kanë të bëjnë me përmbushjen e obligimeve të veta dhe me kërkesë të kreditorit do ta vërtetojë autenticitetin dhe përfshirjen e tërësishme të deklaratave të veta me dhënien e deklaratës së veçantë në procesverbal. Gjykatësi i falimentimit do të refuzojë të lejojë lirim nga obligimet e mbetura nëse debitori pa shkak të arsyeshem nuk i vë në dispozicion të dhënat e kërkuara dhe dokumentet, as që e jep deklaratën e kërkuar në procesverbal në afatin e përcaktuar për atë qëllim ose nëse debitori pa shkak të arsyeshem nuk vjen në kuvendin e konvokuar, edhe pse ka qenë i thirrur me rregull nga ana e gjykatës.

(3) Kundër vendimit të gjykatësit të falimentimit të marrë për shkak të kërkesës të mos lejohet çlirim nga obligimet e mbetura, pjesëmarrësi i cili e ka parashtruar atë kërkesë dhe debitori mund të parashtronjë ankesë në afat prej tetë ditësh deri në këshillin e falimentimit. Gjykatësi i falimentimit do ta shpallë vendimin me të cilin ka refuzuar të lejojë çlirim nga obligimet e mbetura.

Dënimi për veprë të bërë penale

Neni 280

(1) Me kërkesë të debitorit në procedurën e falimentimit, gjykatësi i falimentimit do të refuzojë ta lirojë debitorin nga obligimet e mbetura nëse në periudhën ndërmjet kuvendit përfundimtar dhe përmbylljes së procedurës së falimentimit ose në periudhën e deklaratës për cedim të kërkesave të ardhshme debitori është dënuar për veprën penale të cekur në nenin 273, paragrafi (1), pika 1 e këtij ligji.

(2) Në këtë rast do të zbatohet në mënyrë përkatëse neni 279, paragrafi (1) dhe (3) i këtij ligji.

Shpërblimi minimal për të besuarin e emëruar

Neni 281

Me kërkesë të të besuarit të emëruar, gjykatësi i falimentimit do të refuzojë të lejojë lirim nga obligimet e mbetura nëse shuma që ai e ka pranuar për vitin paraprak në emër të shpërblimit për punën nuk e mbulon shpërblimin minimal dhe nëse debitori nuk e paguan shumën e pakompensuar edhe krahas asaj që kreditori me shkrim ka kërkuar pagim të atillë nga debitori, duke i lënë afat për përmbushjen i cili nuk ka qenë më i vogël se 15 ditë, me theksim të prerë të mundësisë që gjykatësi i falimentimit të refuzojë të lejojë lirim në rast të mospërmbushjes.

(2) Gjykatësi i falimentimit do ta dëgjojë debitorin para se ta marrë vendimin e vet që ka të bëjë me kërkesën e të besuarit të emëruar, të theksuar në paragrafin (1) të këtij neni. Gjykatësi i falimentimit do ta lirojë debitorin nga obligimet e mbetura nëse debitori, me kërkesë të gjykatësit të falimentimit në afat prej 15 ditësh e kompenson pjesën ende të pakompensuar të shpërbllimit për punën e të besuarit.

(3) Në rastet nga paragrafët (1) dhe (2) të këtij neni, do të zbatohet në mënyrë përkatëse neni 279, paragrafi (3) i këtij ligji.

Pasojat juridike kur gjykatësi i falimentimit ka refuzuar ta lirojë debitorin nga obligimet e mbetura

Neni 282

Kur gjykatësi i falimentimit sipas neneve 279, 280 ose 281 të këtij ligji ka refuzuar ta lirojë debitorin nga obligimet e mbetura, pas plotfuqishmërisë të vendimit gjyqësor, pushojnë autorizimet e të besuarit të emëruar, cedimi i kërkesave e humb veprimin juridik dhe pushojnë të gjitha kufizimet e të drejtave të kreditorëve.

Vendimi për lirim nga obligimet e mbetura

Neni 283

(1) Kur afati në të cilin janë ceduar kërkesat e debitorit ka skaduar në mënyrë normale, pas dëgjimit të kreditorëve të falimentimit, të besuarit dhe të debitorit, gjykatësi i falimentimit do të marrë vendim për lirim e debitorit nga obligimet e mbetura.

(2) Me kërkesë të kreditorit në procedurën e falimentimit, sipas kushteve të cekura në nenin 279, paragrafi (1) dhe (2) ose në nenin 280 të këtij ligji, ose me kërkesë të të besuarit të emëruar, gjykatësi i falimentimit do të refuzojë ta lirojë nga obligimet e mbetura sipas kushteve të cekura në nenin 281 të këtij ligji.

(3) Vendimi do të shpallet në përputhje me nenin 10 të këtij ligji, ndërsa nëse debitori ka qenë i liruar nga obligimet e mbetura, ekstrakti i vendimit gjyqësor do të shpallet edhe në "Gazetën zyrtare të Republikës së Maqedonisë". Kundër vendimit gjyqësor, në afat prej 8 ditësh, ankesë pranë Këshillit të falimentimit mund të parashtrorjnë debitori dhe kreditori i falimentimit i cili në dëgjimin e cekur në paragrafin (1) të këtij neni ka kërkuar që debitori të mos lirohet nga obligimet e mbetura.

Veprimi juridik i lirimit nga obligimet e mbetura

Neni 284

(1) Kur debitori është çliruar nga obligimet e mbetura, ai lirim do të jetë obligues për të gjithë kreditorët e falimentimit. Lirimi do të shkaktojë veprim obligues edhe për kreditorët të cilët nuk i kanë paraqitur kërkesat e veta.

(2) Lirimi i debitorit nga obligimet e mbetura nuk hyn në të drejtat e kreditorëve të falimentimit kundër bashkëdebitorëve solidarë të debitorit, garantëve dhe të obliguarve të regresit, as në të drejtat e tyre për kompensim të veçuar në procedurën e falimentimit. Mirëpo, debitori do të lirohet nga kërkesat e bashkëdebitorëve të tij solidarë, të garantëve dhe të obliguarve të regresit, në mënyrë krejtësisht të njëjtë siç është liruar nga kërkesat e kreditorëve të falimentimit.

(3) Nëse pas lirimit nga obligimet e mbetura kreditori i cili nuk ka pasur të drejtë në kërkesë, ndërsa ka pranuar përbushje të kërkesës, nuk është i obliguar ta kthejë të pranuarën.

Kërkesa të përjashtuara

Neni 285

(1) Lirimi nga obligimet e mbetura nuk do të ketë të bëjë me:

1) obligimet e debitorit të cilat dalin nga dëmi i bërë me qëllim, dhe

2) dënimet me para dhe obligimet e tjera të ngjashme në përputhje me nenin 118, paragrafi (1), pika 3 e këtij ligji.

Refuzimi i lejimit të lirimit nga obligimet e mbetura

Neni 286

(1) Me kërkesë të kreditorit të falimentimit, gjykatësi i falimentimit do të refuzojë të lejojë lirim nga obligimet e mbetura nëse kreditori rishtazi ka kuptuar se debitori ka bërë cenim të qëllimtë të ndonjë obligimi të vet me çka në masë të konsiderueshme e ka rrezikuar kompensimin e kreditorëve në procedurën e falimentimit.

(2) Gjykatësi i falimentimit do ta pranojë kërkesën e cekur në paragrafin (1) të këtij neni vetëm nëse kërkesa është parashtruar në afat prej një viti pas plotfuqishmërisë së vendimit me të cilin debitori është liruar nga obligimet e mbetura dhe vetëm nëse kreditori e bind gjykatësin se ekziston shkak i cekur në paragrafin (1) të këtij neni, ndërsa ai në kohën në të cilën aktgjykimi gjyqësor është bërë i plotfuqishëm nuk ka ditur për ekzistimin e atij shkak.

(3) Gjykatësi i falimentimit, para se ta marrë vendimin e vet në lidhje me kërkesën e parashtruar, do ta dëgjojë debitorin dhe personin e emëruar si i besuar. Kundër vendimit, në afat prej 8 ditësh, ankesë pranë Këshillit të falimentimit mund të deklarorjnë debitori dhe kreditori i cili e ka parashtruar kërkesën e cekur në paragrafin (1) të këtij neni. Gjykatësi i falimentimit, sipas detyrës zyrtare do ta shpallë vendimin me të cilin anulohet lirimi nga obligimet e mbetura.

Pjesa e nëntë

ORGANIZATA E DREJTORËVE TË FALIMENTIMIT

Oda e drejtorëve të falimentimit, statuti dhe organet

Neni 287

(1) Drejtorët e falimentimit në territorin e Republikës së Maqedonisë organizohen në Odën e drejtorëve të falimentimit të Republikës së Maqedonisë (në tekstin e mëtejme: Oda). Selia e Odës është në Shkup.

(2) Oda ka Statut, Kodeks të drejtorëve të falimentimit, rregulla profesionale dhe akte të tjera. Me Statutin e Odës rregullohet organizimi, drejtimi, puna, financimi i odës dhe kontrolli i brendshëm.

(3) Me Kodeksin e drejtorëve të falimentimit, rregullohen të drejtat dhe obligimet e drejtorëve të falimentimit; obligimi për edukim të vazhdueshëm; kushtet nën të cilat drejtori i falimentimit ka kapacitet të ndërmarrë mbajtjen e procedurave të falimentimit; sjellja profesionale dhe përgjegjësia, konflikti i interesave; sjellja profesionale ndaj gjykatës, ndaj organeve të procedurës së falimentimit, ndaj kreditorëve dhe ndaj debitorit, ndaj ndërmjetësimit; respektimi i parimeve të INSOL (Shoqata ndërkombëtare e odave të drejtorëve të falimentimit) dhe çështje të tjera.

(4) Organet e Odës janë: Kuvendi i Odës, Këshilli drejtues i Odës, Këshilli mbikëqyrës i Odës dhe kryetari i Odës.

(5) Oda ka cilësinë e personit juridik dhe regjistrohet në regjistrin në të cilin mbahen edhe personat tjerë juridikë.

Lista e emrave (regjistri) e drejtorëve të falimentimit

Neni 288

(1) Drejtorët e falimentimit të cilët kanë licencë, janë siguruar në mënyrën e përcaktuar me këtë ligj dhe i kanë përbushur të gjitha kushtet tjera të përcaktuara me këtë ligj për kryerjen e veprimtarisë drejtor i falimentimit, regjistrohen në listën e emrave (regjistrin) të drejtorëve të falimentimit.

(2) Drejtori i falimentimit të cilit i është kumtuar ndëshkimi disiplinor marrje e licencës të drejtorit të falimentimit dhe në të gjitha kushtet tjera të përcaktuar me këtë ligj, fshihet nga lista e emrave të drejtorëve të falimentimit.

Kuvendi i Odës

Neni 289

(1) Kuvendin e Odës e përbëjnë të gjithë drejtorët e falimentimit në territorin e Republikës së Maqedonisë.

(2) Kuvendi i Odës e ruan autoritetin dhe nderin në kryerjen e punëve të drejtorit të falimentimit dhe kujdeset që drejtorët e falimentimit t'i kryejnë detyrat e tyre në mënyrë të ndërgjegjshme dhe në përputhje me këtë ligj dhe me ligj tjetër, me kodeksin e drejtorëve të falimentimit dhe me aktet tjera të përcaktuara me këtë ligj për kryerjen e detyrës së drejtorit të falimentimit.

(3) Kuvendi i Odës:

1) nxjerr Statut dhe të akte të tjera të Odës, si dhe plotësimet dhe ndryshimet e tyre, me pëlqim paraprak të ministrit të Ekonomisë;

2) i propozon ministrit të Ekonomisë Kodeksin për etikën e drejtorëve të falimentimit, standardeve profesionale të nevojshme për udhëheqjen e procedurës së falimentimit, si dhe ndryshimet dhe plotësimet e tyre;

3) zgjedh anëtarë të Këshillit drejtues, kryetar të Odës dhe anëtarë të organeve të tjera të Odës;

4) shqyrton propozime, kërkesa dhe rekomandime për punën e suksesshme të drejtorëve të falimentimit;

5) vendos për mënyrën e organizimit të trajnimit profesional të drejtorëve të falimentimit;

6) miraton llogari vjetore për vitin e kaluar dhe propozim llogari për vitin e ardhshëm, shqyrton dhe miraton raport për aktivitetet e përgjithshme, të përpiluar nga kryetari i Odës;

7) vendos për lartësinë e kuotës së anëtarësisë, për mënyrën e pagimit dhe të shfrytëzimit të saj;

8) vendos për përdorimin e mjeteve të realizuara nga dënimet me para, në përputhje me dispozitat e këtij ligji;

9) vendos për mënyrën në të cilën bëhet revizioni (kontrolli) që të konstatohë nëse çdo drejtor i falimentimit ka vendosur sistem përkatës të kontrollit të brendshëm, sistem përkatës të drejtimit me pronën që e mbron dhe nëse mundëson drejtim në kohë të mjeteve dhe të pronës të masës së falimentimit, nëse vepron sipas ligjit, sipas Kodeksit të drejtorëve të falimentimit dhe akteve të tjera të përcaktuara me këtë ligj për ushtrimin e detyrës drejtor i falimentimit.

10) zgjedh revizor të llogarisë vjetore nga radhët e shoqërive të pavarura revizore; dhe

(11) vendos për të gjitha çështjet tjera të parapara me ligjin dhe me Statutin e Odës.

(4) Kuvendi i Odës takohet rregullisht një herë në vit edhe atë javën e parë të muajit shkurt. Në seancë nevojitet prania e së paku gjysmës së numrit të përgjithshëm të drejtorëve të falimentimit, ndërsa vendos me shumicën e votave të të pranishmëve.

(5) Në seancën e rregullt vjetore, Kuvendi vendos për llogarinë vjetore dhe për propozim për llogaritjen për vitin e ardhshëm dhe e shqyrton dhe e miraton raportin për aktivitetet e përgjithshme të drejtorëve të falimentimit.

(6) Seancë të jashtëzakonshme të Kuvendit të Odës mund të konvokojë kryetari i Odës, në bazë të vendimit të Këshillit drejtues ose të kërkesës me shkrim të së paku 20 anëtarëve të Odës. Nëse kryetari nuk e konvokon seancën në afat prej një muaji nga dita e marrjes së vendimit të Këshillit drejtues, përkatësisht parashtrimin të kërkesës së anëtarëve të Odës, seancën do ta konvokojë anëtari i Këshillit drejtues i përcaktuar nga ky organ, përkatësisht anëtarët e Odës të cilët e kanë parashtruar kërkesën.

(7) Seancë të jashtëzakonshme të Kuvendit të Odës mund të konvokojë edhe ministri i Ekonomisë, nëse Këshilli drejtues i Odës nuk e konvokon Kuvendin në afat prej 30 ditësh nga dita e parashtrimin të iniciativës për konvokimin e Kuvendit të parashtruar nga ministri.

(8) Anëtarët e Këshillit drejtues, kryetari i Odës dhe të organeve të tjera zgjidhen për periudhë trevjeçare, përveç organeve disiplinore nga neni 294 të këtij ligji.

(9) Të gjitha shpenzimet e bëra në lidhje me ushtrimin e funksioneve të drejtorëve të falimentimit në suazat e veprimtarisë të tyre në organet e Odës ose në grupe dhe komisione, bien mbi Odën.

(10) Nëse me këtë ligj nuk është përcaktuar ndryshe, organizimi, kompetenca, përbërja, mënyra e zgjedhjes, të drejtat dhe obligimet e organeve të Odës, rregullohen me Statutin dhe me aktet tjera të Odës.

Këshilli drejtues

Neni 290

(1) Këshilli drejtues:

1) përcakton propozim-statutin dhe propozimin për ndryshimin dhe plotësimin e Statutit dhe të akteve të tjera të Odës;

2) ndërmerr dhe zbaton iniciativa për shqyrtimin e çështjeve me interes të drejtorëve të falimentimit, siç janë çështjet për mbrojtjen sociale të drejtorëve të falimentimit, për themelimin e fondit solidar për ndihmën ekonomike të drejtorëve të falimentimit, si edhe fond për ndihmën e personave të cilët në mënyrë të përhershme aftësohen për kryerjen e pavarur të veprimtarisë dhe për çështjet e organizimit të sigurimit të drejtorëve të falimentimit.

3) e mbikëqyr punën e drejtorëve të falimentimit;

4) vendos sipas ankesave kundër vendimeve të Këshillit disiplinor të marra në procedurë disiplinore;

5) e mbikëqyr aftësimin profesional të drejtorëve të falimentimit dhe lëshon vërtetime për aftësim profesional të zbatuar, në bazë të vërtetimit të lëshuar nga drejtori i falimentimit të cilin bëhet aftësimi;

6) kujdeset për statusin e drejtorëve të falimentimit dhe për raportet ndaj organeve të tjera dhe në përgjithësi ndaj personave të tretë;

7) e organizon aftësimin profesional të vazhduar të drejtorëve të falimentimit me organizimin e seminareve dhe ligjëratave për çka përpilon program vjetor. Pjesëmarrja në seminarët dhe në ligjërimet është e obligueshme për të gjithë drejtorët e falimentimit, ndërsa mungesa e tyre e paarsyetuar paraqet cenim disiplinor;

8) mban listë të emrave të drejtorëve të falimentimit në formë elektronike ose në formë tjetër të shkruar;

9) i përgatit seancat e Kuvendit të Odës;

10) i zbaton vendimet e Kuvendit të Odës;

11) përpilon propozim të për llogaritjes vjetore dhe propozim për për llogaritjen e vitit të ardhshëm;

12) kujdeset për arkëtimin e kuotës së anëtarësisë; dhe

13) vendos për çështje të tjera të cilat me ligj ose me Statutin e Odës janë vënë në kompetencën e tij; vendos për të gjitha çështjet të cilat nuk janë vënë në kompetencën e ndonjë organi tjetër të Odës.

(2) Numrin e anëtarëve të Këshillit drejtues e përcakton Kuvendi në përputhje me Statutin. Numri i anëtarëve të Këshillit drejtues, duke e përfshirë edhe kryetarin e Odës, doemos duhet të jetë numër tek.

(3) Këshillin drejtues të Odës e konvokon kryetari i Odës ose me kërkesë të një të tretës së numrit të përgjithshëm të anëtarëve të Këshillit drejtues. Për plotfuqishmërinë e vendimeve të Këshillit drejtues nevojitet në seancën të jenë të pranishëm më shumë se gjysma e anëtarëve të Këshillit drejtues. Vendimet merren me shumicën e votave të anëtarëve të pranishëm të Këshillit drejtues. Me Statutin e Odës veçanërisht do të përcaktohen rastet kur nevojitet shumicë e kualifikuar e anëtarëve të Këshillit drejtues për marrjen e vendimit të plotfuqishëm.

(4) Kryetari dhe anëtarët e Këshillit drejtues, e kryejnë funksionin e tyre falas. Ato kanë të drejtë kompensimi të shpenzimeve që i kanë patë në lidhje me kryerjen e funksionit. Vendimin për atë e merr Këshilli drejtues i Odës. Këshilli drejtues nxjerr akt për lartësinë dhe kompensimin e shpenzimeve të rrugës.

Kryetari i Odës

Neni 291

(1) Kryetari i Odës njëkohësisht është edhe kryetar i Këshillit drejtues. Këshilli drejtues, nga anëtarët e vet zgjedh nënkryetar të Odës.

(2) Kryetari e prezanton dhe e përfaqëson Odën. Në rast të pengimit të tij, detyrat e tij i kryen nënkryetari, ndërsa në rast të pengimit të nënkryetarit, anëtari më i vjetër i Këshillit drejtues.

(3) Kryetari i Odës:

1) i zgjidh kontestet ndërmjet drejtorëve të falimentimit;

2) kujdeset që Oda të veprojë në përputhje me ligjin, dhe

3) i kryen punët tjera të parapara me Statutin e Odës.

Financimi i Odës

Neni 292

(1) Drejtorët e falimentimit, detyrimisht, për çdo vit paguajnë kuotë anëtarësie vjetore si paushall në shumë të tri rrogave mesatare të paguara në Republikë, ndërsa për shoqëritë e drejtorëve të falimentimit gjashtë rroga mesatare të paguara në Republikë në tre muajt e fundit të vitit dhe 1% të hyrjeve të realizuara në vitin paraprak të çdo drejtori të falimentimit.

(2) Nëse mjetet nga paragrafi (1) i këtij neni, nuk janë të mjaftueshme që t'i mbulojnë shpenzimet për punën e Odës sipas përpjesëtimit të njëjtë, Kuvendi mund ta ndryshojë lartësinë e pagimit.

(3) Oda realizon hyrje edhe nga donacionet edhe nga burime të tjera me të cilat nuk cenohet pavarësia dhe ndershmëria në kryerjen e punëve të drejtorit të falimentimit dhe të etikës profesionale.

(4) Pranimin e donacioneve e aprovon Këshilli drejtues.

Autorizimet e ministrit

Neni 293

(1) Mbikëqyrje mbi kryerjen e autorizimeve publike të Odës bën ministri i Ekonomisë sipas detyrës zyrtare. Me kërkesë të gjykatësit të falimentimit ose pas kundërshtimit të personit të interesuar, ai mund të përcaktojë kontrollim mbi punën e Odës, të drejtorëve të falimentimit dhe të ndërmarrë masa të nevojshme për mënjanimin dhe sanksionimin e parregullsisë të konstatuara në ushtrimin e funksionit drejtor i falimentimit dhe gjatë kësaj nuk ka të drejtë të përzihet në procedurën e falimentimit. Oda dhe personat janë të obliguar t'i mundësojnë ministrit kontrollim të shkresave dhe librave të cilat gjenden te ato. Gjatë kryerjes së mbikëqyrjes nga ana e ministrit, duhet të jetë i pranishëm kryetari i Odës ose personi i autorizuar nga ai.

(2) Për zbatimin e kontrollimeve të caktuara, ministri mund të autorizojë person nga Ministria e Ekonomisë.

(3) Çdo vit (në shkurt), Oda është e obliguar të paraqesë raport me shkrim pranë ministrit të Ekonomisë për punën e vet, me mendime të shtjelluara, me propozime dhe qëndrime për gjendjen e drejtorëve të falimentimit, si edhe propozim të masave që duhet të ndërmerren për avancimin e atyre gjendjeve.

(4) Me kërkesë të ministrit të Ekonomisë, revizionin e llogarisë vjetore mund ta bëjë edhe Enti Shtetëror i Revizionit.

(5) Ministri i Ekonomisë jep pëlqim për ndryshimet dhe plotësimet e Statutit, të Kodeksit të drejtorëve të falimentimit dhe të standardeve profesionale.

(6) Ministri, mund të kërkojë konvokim të kuvendit të jashtëzakonshëm, ta shpërndajë Këshillin drejtues dhe ta ndërrojë kryetarin e Odës, nëse në punën e këtyre organeve ka konstatuar parregullsi më të rënda dhe nëse ato, pas paralajmërimit nuk i kanë mënjeluar ato parregullsi ose vazhdimisht nuk i përmbushin obligimet e tyre ligjore. Në

vendimin e vet ministri do të përcaktojë afat për zgjedhjen e Këshillit drejtues, përkatësisht kryetarin e Odës, ndërsa do ta emërojë edhe përfaqësuesin e vet ndërmjet drejtorëve të falimentimit, i cili do t'i kryejë punët e atyre organeve derisa kryerjen e tyre nuk e ndërmarrin trupat e porsazgjedhur.

(7) Personat e autorizuar për kryerjen e veprimeve mbikëqyrëse mund t'i kumtojnë drejtorit të falimentimit dënim me qortim për cenime të lehta të detyrës dhe për sjellje të pashembullt dhe mund të kërkojnë nga Oda zbatimin e masave disiplinore për kumtimin e të cilave është kompetente ajo. Kundër dënimit qortim, drejtori i falimentimit mund të parashtrojë ankesë pranë Këshillit drejtues. Kumtimi i dënimit qortim nuk ndikon mbi parashtrimin e propozimit për ngritjen e procedurës disiplinore. Nëse është ngritur procedurë disiplinore, dënimi qortim i kumtuar nuk ka veprim juridik.

(8) Nëse për shkak të ankesës nga paragrafi 7 i këtij neni, vendimi i shkallës së parë për dënim qortim është abroguar, për veprën e njëjtë mund të ngrihet procedurë disiplinore vetëm në bazë të fakteve dhe provave të cilat nuk kanë qenë të ditura në procedurën para organit mbikëqyrës.

(9) Për shkak të zbatimit të këtij ligji, ministri i Ekonomisë formon organ këshillëdhënës nga personat profesionalë dhe kompetentë të vendit dhe të huaj nga lëmi i falimentimit, të drejtës tregtare dhe ekonomisë dhe nga radhët e nëpunësve shtetërorë udhëheqës.

Organet disiplinore

Neni 294

(1) Organet disiplinore të Odës janë Propozuesi për ngritjen e procedurës disiplinore dhe Këshilli disiplinor. Propozuesin për ngritjen e procedurës disiplinore dhe Këshillin disiplinor i zgjedh Kuvendi i Odës me mandat katërvjeçar, me të drejtë për edhe një rizgjedhje.

(2) Këshilli disiplinor e zbaton procedurën disiplinore me propozim të Propozuesit për ngritjen e procedurës disiplinore dhe merr vendim.

(3) Procedura disiplinore rregullohet me Statutin dhe me rregulloren për procedurën disiplinore që i nxjerr Kuvendi.

(4) Çështjet tjera që kanë të bëjnë me punën e Këshillit disiplinor rregullohen me Statutin dhe me aktet tjera të Odës.

Cenimet disiplinore dhe sanksione

Neni 295

(1) Nëse drejtori i falimentimit me sjelljen e tij në punë dhe në jetën private e cenon nderin dhe autoritetin ose e sjell në pyetje besimin e drejtorit të falimentimit, nëse e cenon detyrën zyrtare, veçanërisht nëse veprimet zyrtare i kryen kundërligjshëm ose me faj të tij i shtyn, do të dënohet për shkak të parregullsisë ose cenimit disiplinor.

(2) Drejtori i falimentimit mund të bëjë cenime shumë të rënda dhe cenime të rënda. Parregullsia është cenim më i lehtë i detyrës zyrtare dhe nuk është cenim disiplinor.

(3) Drejtori i falimentimit bën cenim disiplinor nëse:

1) e cenon detyrën e përcaktuar me këtë ligj dhe me këtë seriozisht e rrezikon besimin në paanshmërinë e tij dhe veçanërisht nëse ndërmerri veprim zyrtar për punë për të cilën sipas ligjit është përjashtuar, ose nëse e cenon obligimin për ruajtjen e fshehtësisë (cenim shumë i rëndë);

2) cenime të dispozitave nga Statuti, nga Kodeksi i etikës së drejtorëve të falimentimit, cenime të standardeve profesionale dhe akteve me të cilat janë përcaktuar obligime për drejtorët e falimentimit (cenim i rëndë);

3) në mënyrë të vrazhdë e cenon respektimin e detyrueshëm ndaj gjykatave dhe organeve mbikëqyrëse (cenim i rëndë);

4) nuk vepron sipas vendimeve të plotfuqishme të gjykatave dhe të organeve mbikëqyrëse (cenim i rëndë);

5) i mban librat në mënyrë të parregullt, veçanërisht nëse le rubrika të zbrazëta ose e drejton punën e vet pa kujdes (cenim i rëndë);

6) në shitje publike ose gjatë ndonjë procedure tjetër të cilën e udhëheq si drejtor i falimentimit, blen për vete ose për farefisin e tij sende ose blen të drejta të trashëguara ose të tjera (cenim i rëndë);

7) për rrogë kryen ndonjë veprimtari tjetër të përhershme ose merret me tregti dhe me punë ndërmjetësuese ose me profesion që nuk është në përputhje me autoritetin, nderin ose pavarësinë e drejtorit të falimentimit, nëse lidh marrëveshje në emër të tij për persona të tjerë ose në emër të huaj për vete, ose nëse është pjesëmarrës në punë në të cilën ndërmerret veprime zyrtare si drejtor i falimentimit, nëse paratë që i janë besuar për ruajtje i investon në emër të tij në kundërshtim me dispozitat e këtij ligji, nëse ndërmerret obligime garancie ose përgjegjësi në punë të cilat lidhen me pjesëmarrjen e tij në cilësinë të drejtorit të falimentimit (cenim shumë i rëndë).

(4) Me Statutin e Odës mund të përcaktohen edhe cenime të tjera disiplinore.

Dënim për cenime disiplinore

Neni 296

(1) Dënimet për cenime disiplinore të drejtorëve të falimentimit janë:

1) qortim me gojë i cili i drejtohet drejtorit të falimentimit në prezencën e kryetarit të Odës, me paralajmërim që cenimi të mos përsëritet;

2) paralajmërim me shkrim, i cili 30 ditë qëndron mbi derën e sallës për seanca në selinë e Odës;

3) dënim me para deri në lartësinë e tri rrogave mesatare mujore të paguara në Republikë, pagimi i të cilave mund të përcaktohet në së paku gjashtë këste të njëjta mujore;

4) heqja e përkohshme e të drejtës për ushtrimin e funksionit drejtor i falimentimit në kohëzgjatje prej një muaji deri më një vit, dhe

5) propozim pranë ministrit të Ekonomisë për heqjen e licencës për drejtor i falimentimit.

(2) Dënimet qortim me gojë dhe paralajmërim me shkrim kumtohen për cenime të lehta.

- dënimi me para kumtohet për cenime të rënda;

- dënimi heqja e përkohshme e të drejtës për ushtrimin e funksionit drejtor i falimentimit kumtohet për cenime të rënda;

- dënimi heqja e licencës për drejtor të falimentimit kumtohet për cenime shumë të rënda dhe në të gjitha rastet tjera të përcaktuara me këtë ligj për heqjen e licencës;

- në rast të cenimit disiplinor të përsëritur në periudhë prej një deri më pesë vjet, do të zbatohet dënimi më i rëndë, derisa të arrihet deri në dënimin heqja e licencës për drejtor të falimentimit.

(3) Nëse për cenimin e kryer disiplinor, drejtori i falimentimit ka fituar ndonjë dobi të palejuar pronësore, dënimi me para mund të kumtohet së paku në lartësinë e shumës së dyfishuar të lartësisë së asaj dobie.

(4) Kundër vendimit të Këshillit disiplinor, drejtori i falimentimit ka të drejtë ankese pranë Këshillit drejtues. Ankesa parashtrohet në afat prej tetë ditësh nga pranimi i vendimit për dënimin e kumtuar. Ankesa e shtyn ekzekutimin e vendimit për dënimin e kumtuar deri në marrjen e vendimit përfundimtar sipas ankesës i cili merret në afat prej 15 ditësh nga dita e pranimit të ankesës. .

(5) Kur nuk është marrë vendim sipas ankesës në afatin nga paragrafi (4) i këtij neni ose drejtori i falimentimit nuk është i kënaqur me vendimin e marrë sipas ankesës, në rastet kur bëhet fjalë për dënim të kumtuar për cenime të rënda dhe shumë të rënda, drejtori i falimentimit ka të drejtë të ngrejë kontest para gjykatës kompetente në afat prej 15 ditësh llogaritur nga dita e parashtrimit të ankesës nëse sipas ankesës nuk është vendosur, përkatësisht nga dita e pranimit të vendimit përfundimtar.

Parashkrimi

Neni 297

(1) Afati i parashkrimit për ngritjen e procedurës disiplinore është dy vjet pas kuptimit të cenimit, por jo më vonë se pesë vjet kur është bërë cenimi.

(2) Parashkrimi i ndjekjes fillon të rrjedhë prej ditës kur është kuptuar se është bërë cenimi disiplinor.

(3) Parashkrimi ndërpritet me çdo veprim procesor që ndërmerret për shkak të ngritjes së procedurës disiplinore.

Përmbartimi i vendimeve gjyqësore

Neni 298

(1) Vendimet e plotfuqishme të marra në procedurën disiplinore i përmbarton Këshilli drejtues.

(2) Vendimet e plotfuqishme disiplinore për dënimin me para të kumtuar dhe për shpenzimet e procedurës kanë fuqi të dokumentit përmbartues dhe të përmbartimit me detyrim nga Këshilli drejtues i Odës. Mjetet e fituara me përmbartimin me detyrim shkojnë në llogarinë e Odës dhe ato mund të shfrytëzohen vetëm për aftësimin profesional në suazat e Odës.

(3) Nëse me vendimin e plotfuqishëm disiplinor është kumtuar dënimi heqja e licencës, drejtori i falimentimit të cilit i është kumtuar ai dënim, fshihet nga lista e emrave e Odës. Vendimi i plotfuqishëm disiplinor me të cilin është kumtuar ndonjë dënim tjetër shënohet në listën e emrave të drejtorëve të falimentimit. Dënimet qortim me gojë dhe qortim me shkrim do të fshihen nga lista e emrave pas skadimit të një viti, dënimi me para pas skadimit të tre vjetëve, ndërsa dënimet tjera pas skadimit të pesë vjetëve.

(4) Nëse me vendimin e plotfuqishëm disiplinor është kumtuar dënimi heqja e licencës të drejtorit i falimentimit, Ministria e Ekonomisë i shpall dënimet e kumtuara në "Gazetën zyrtare të Republikës së Maqedonisë".

Pjesa e dhjetë

LLOJE TË VEÇANTA TË PROCEDURËS SË FALIMENTIMIT

Kreu i parë

PROCEDURA E FALIMENTIMIT MBI PRONËN E PERSONIT-TREGTAR TË VDEKUR

Kompetenca vendore

Neni 299

Gjykata në rajonin e të cilës personi i vdekur (trashëgimlënësi) ka pasur vendbanim, është kompetent vendor për procedurën e falimentimit që duhet të hapet mbi pronën e atij personi. Nëse personi i vdekur ka pasur veprimtari të regjistruar me seli në vend tjetër, kompetente është gjykata në rajonin e të cilës gjendet ajo seli.

Mundësitë për hapjen e procedurës së falimentimit

Neni 300

(1) Fakti që trashëgimtarët ende nuk e kanë pranuar trashëgiminë ose që ato janë personalisht përgjegjës të pakufizuar për obligimet e trashëgimisë, nuk ndikon mbi hapjen e procedurës së falimentimit mbi pronën e trashëgimlënësit.

(2) Nëse ekzistojnë më shumë trashëgimtarë, procedura e falimentimit mund të hapet edhe pas kryerjes së ndarjes të trashëgimisë.

(3) Nuk do të udhëhiqen procedura të veçanta të falimentimit për pjesët e ndryshme të trashëgimisë.

Personat të cilët kanë të drejtë të propozojnë hapje të procedurës së falimentimit

Neni 301

(1) Hapja e procedurës së falimentimit mbi trashëgiminë e trashëgimlënësit mund të kërkohet nga ana e cilitdo trashëgimtar, të besuar, person i autorizuar të drejtojë me atë pronë, përmbartuesi i testamentit ose kreditori i asaj prone.

(2) Kur kërkesa për hapjen e procedurës së falimentimit nuk është parashtruar nga ana e të gjithë trashëgimtarëve, gjykatësi i falimentimit do ta pranojë atë kërkesë vetëm nëse konstaton se ekzistojnë shkaqe për hapjen e procedurës së falimentimit. Para se ta marrë vendimin, gjykatësi i falimentimit do t'i dëgjojë edhe trashëgimtarët tjerë.

(3) Kur me trashëgiminë drejton personi i cili është emëruar për përbarues të testamentit të trashëgimlënësit, gjykatësi i falimentimit do ta dëgjojë atë person, nëse propozimi për hapjen e procedurës së falimentimit është parashtruar nga ana e trashëgimtarit ose do ta dëgjojë trashëgimtarin, nëse propozimi është parashtruar nga ana e personit të autorizuar të drejtojë me pronën e personit të vdekur.

E drejta për parashtrimin e propozimit për hapjen e procedurës së falimentimit mbi pronën e përbashkët bashkëshortore

Neni 302

(1) Nëse trashëgimia paraqet pjesë e pronës së përbashkët bashkëshortore, propozimi për hapjen e procedurës së falimentimit mund të parashtrohet nga bashkëshorti i cili është trashëgimtar, por edhe nga bashkëshorti i cili nuk është trashëgimtar, por i cili vetë ose me bashkëshortin tjetër ka administruar dhe disponuar me pronën e përbashkët të bashkëshortëve. Për parashtrimin e propozimit për hapjen e procedurës së falimentimit nuk do të kërkohej leje paraprake e bashkëshortit tjetër. Bashkëshortët do ta mbajnë të drejtën të parashtrimit propozim të këtillë edhe nëse martesë është shkëputur.

(2) Nëse propozimi për hapjen e procedurës së falimentimit nuk është parashtruar nga ana e të dy bashkëshortëve, gjykatësi i falimentimit do ta pranojë atë propozim vetëm nëse bindet se ekzistojnë shkaqe të bazuara për hapjen e procedurës së falimentimit. Para se të marrë vendim, gjykatësi i falimentimit do ta dëgjojë bashkëshortin i cili nuk pajtohet me propozimin e parashtruar.

Afati për parashtrimin e propozimit për hapjen e procedurës së falimentimit

Neni 303

Kreditori i trashëgimisë, mund të parashtrorë propozim për hapjen e procedurës së falimentimit më së voni në afat prej dy vjetësh pas pranimit të trashëgimisë nga ana e trashëgimtarit.

Shkaqet për hapjen e procedurës së falimentimit

Neni 304

Jolikuiditeti i trashëgimisë do të paraqesë shkak për hapjen e procedurës së falimentimit mbi pronën e personit të vdekur i cili ka pasur status të tregtarit. Jolikuiditeti i drejtpërdrejtë që pritet, gjithashtu do të paraqesë shkak për hapjen e procedurës së falimentimit mbi trashëgiminë e personit të vdekur nëse propozimi është parashtruar nga ana e trashëgimtarit, nga personi i cili drejton me trashëgiminë, nga i besuari ose nga përbaruesi i testamentit.

Përbarimi pas trashëgimisë

Neni 305

Pas pranimit të trashëgimisë nga ana e trashëgimtarit, përbarimi për shkak të sigurimit mbi trashëgiminë nuk jep të drejtë për kompensim të veçuar për kreditorin i cili ka kërkuar përbarim të atillë.

Hedhja poshtë e veprimeve juridike të trashëgimtarëve

Neni 306

Nëse trashëgimtarit para hapjes së procedurës së falimentimit mbi trashëgiminë e trashëgimtarit i ka kompensuar kërkesat e trashëgimtarëve të tjerë të pjesës së

domosdoshme të trashëguar e cila u takon atyre, ose legatët ose dhuratat e pas vdekjes e personave të cilëve u janë dedikuar ato, këto veprime juridike të ndërmarra nga ana e trashëgimtarit mund të hedhen poshtë në mënyrën e njëjtë si edhe dispozicionet e tjera falas të atij trashëgimtarit.

Shpenzimet e trashëgimtarit

Neni 307

Trashëgimtarit nuk mund të refuzojë përmbushje të asnjë obligimi të vet që ka të bëjë me trashëgiminë, as të kërkojë kompensim të obligimeve të veta me kërkesat që ai i ka nga trashëgimia në emër të kompensimit të shpenzimeve përkatëse të bëra.

Obligimet e masës së falimentimit

Neni 308

(1) Në pronën që hyn në masën e falimentimit, obligimet në vijim do të trajtohen si borxhe të ndërlidhura me masën e falimentimit:

1) shpenzimet e bëra në mënyrë përkatëse që duhet t'i kompensohen trashëgimtarit nga masa e falimentimit;

2) shpenzimet për varrimin e trashëgimtarit të ndjerë;

3) shpenzimet e nevojshme reale që kanë të bëjnë me procedurën me të cilën paraqitet dhe shpallet vdekja e personit të ndjerë;

4) shpenzimet e paraqitura që kanë të bëjnë me hapjen dhe shpalljen e testamentit të trashëgimtarit të ndjerë, me mbrojtjen dhe ruajtjen e trashëgimisë, me të besuarin mbi atë trashëgimi, me shpalljen e thirrjes të kreditorët e trashëgimisë për paraqitjen e kërkesave të tyre dhe regjistrimi (inventari) i asaj trashëgimie;

5) obligimet të cilat krijohen nga punët juridike të ndërmarra nga ana e të besuarit ose nga ana e përbaruesit të testamentit, dhe

6) obligimet e krijuara gjatë drejtimit të rregullt me trashëgiminë nga ana e të besuarit, nga ana e përbaruesit të testamentit ose nga ana e trashëgimtarit i cili nuk e ka pranuar trashëgiminë, deri në shkallën ku ato obligime do të bien mbi kreditorët e trashëgimisë, nëse është emëruar ndonjë person tjetër të administrojë me atë trashëgimi për llogarinë e tyre.

(2) Në rast se nuk ekziston pronë e cila hyn në masën së falimentimit, obligimet e cekura në paragrafin (1) të këtij neni do ta kenë rangun e përcaktuar me nenin 207, paragrafi (1), pika 3 e këtij ligji.

Obligimet e ndërlidhura me trashëgiminë

Neni 309

Në procedurën e falimentimit të hapur mbi trashëgiminë e personit të ndjerë, kreditorët mund t'i paraqesin vetëm ato kërkesa që janë të ndërlidhura me atë trashëgimi (pronë e cila hyn në masën e falimentimit).

Kërkesat e trashëgimtarëve

Neni 310

(1) Trashëgimtarit mund t'i paraqesë kërkesat që ai i ka patë kundër trashëgimlënësit.

(2) Nëse trashëgimtarit ka përmbushur ndonjë obligim të masës së falimentimit, kërkesën e vet kundër asaj mase trashëgimtarit do ta paraqesë si kreditor i falimentimit, përveç nëse ai trashëgimtar nuk është personalisht përgjegjës i pakufizuar për obligimet e masës së falimentimit.

(3) Nëse për obligimet e trashëgimlënësit trashëgimtarit është personalisht përgjegjës i pakufizuar ndaj ndonjërit të kreditorëve të asaj trashëgimie, në procedurën e falimentimit, të hapur mbi trashëgiminë e trashëgimlënësit, trashëgimtarit mund ta paraqesë kërkesën e kreditorit vetëm nëse ai kreditor nuk e ka bërë atë.

Kërkesa të ranguara më ulët

Neni 311

(1) Kërkesat në vijim do të kompensohen pas kompensimit të kërkesave të cekura në nenin 118 të këtij ligji edhe atë sipas rendit në vijim, me atë që kërkesat e ranguara në mënyrë të barabartë do të kompensohen në përpjesëtim me shumën e tyre:

- 1) kërkesat e trashëgimtarëve të domosdoshëm;
- 2) kërkesat e legatëve dhe të personave me të drejtë për praninë të dhuratave të pasvdekjes të cilat trashëgimtari i ka përcaktuar në testamentin e tij, dhe
- 3) kërkesat e personave të cilët mund ta hyjnë vendin e trashëgimtarëve.

(2) Nëse trashëgimlënësi në testamentin e tij ka përcaktuar se një legatë do të përmbarohet para ndonjë lege tjetër ose se një dhuratë do të jepet para ndonjë dhurate tjetër, legatat ose dhuratat e këtylla do të kenë përparësi.

Kthimi i sendeve

Neni 312

(1) Sendet e kthyerat në pronën që hyn në masën e falimentimit pas hedhjes poshtë të veprimit juridik të trashëgimtarit ose që ka të bëjë me mohimin e atillë nuk mund të shfrytëzohen për kompensimin e kërkesave të cekura në nenin 311, paragrafi (1) i këtij ligji.

(2) Sendet që trashëgimtari doemos duhet t'i kthejë në pronën që hyn në masën së falimentimit, kreditorët e trashëgimisë mund t'i kërkojnë edhe në bazë të dispozitave juridike të cilat e rregullojnë fitimin pa bazë (pasurimi i papabuar).

Kontestet e trashëguara

Neni 313

Neni 306 i këtij ligji zbatohet mbi trashëgimtarin, edhe atëherë kur sipas dispozitave të cilat e rregullojnë trashëgiminë, në vendin e atij trashëgimtarit ka hyrë person tjetër.

Blerja e trashëgimisë

Neni 314

(1) Nëse trashëgimtari e ka shitur trashëgiminë e trashëgimlënësit, për qëllimet e procedurës së falimentimit, blerësi i trashëgimisë do të hyjë në vendin e trashëgimtarit.

(2) Trashëgimtari mund të kërkojë hapje të procedurës së falimentimit si kreditor i trashëgimisë, për kërkesat e veta nga ajo trashëgimi që rrjedhin nga marrëveshja ngarkuese e dyanshme e lidhur ndërmjet trashëgimtarit dhe blerësit të trashëgimisë. Trashëgimtari do t'i ketë të drejtat e njëjta edhe në lidhje me kërkesat tjera nga trashëgimia, përveç nëse trashëgimtari është personalisht përgjegjës i pakufizuar për obligimet e asaj trashëgimie. Neni 318 i këtij ligji zbatohet mbi trashëgimtarin i cili e ka shitur trashëgiminë, madje edhe pas asaj shitjeje.

(3) Paragrafët (1) dhe (2) të këtij neni, në mënyrë përkatëse zbatohen edhe në rastet në të cilat personi e ka shitur trashëgiminë e fituar me anë të marrëveshjes ose në ndonjë mënyrë tjetër ka ndërmarrë obligim ta shesë trashëgiminë, të fituar me fuqi të ligjit ose në ndonjë mënyrë tjetër.

Josolventiteti i njëkohshëm i trashëgimtarit

Neni 315

(1) Në procedurën e falimentimit të hapur mbi pronën e trashëgimtarit, në kohën kur është hapur ose udhëhiqet procedurë falimentimi mbi trashëgiminë e trashëgimlënësit, mbi kreditorët e trashëgimisë të cilëve trashëgimtari u përgjigjet personalisht dhe në mënyrë të pakufizuar për obligimet e trashëgimisë, përkatësisht zbatohen nenet 133, 191, 195, 198 dhe 230 të këtij ligji.

(2) Kur njëri bashkëshort është trashëgimtar, ndërsa trashëgimia paraqet pjesë e pronës së përbashkët bashkëshortore me të cilën drejton vetëm bashkëshorti tjetër, dispozita nga paragrafi (1) e këtij neni do të zbatohet edhe në procedurën e falimentimit të hapur mbi pronën e atij bashkëshorti. Kur njëri bashkëshort është trashëgimtar, ndërsa trashëgimia paraqet pjesë e pronës së përbashkët bashkëshortore me të cilën bashkëshortët drejtojnë dhe disponojnë së bashku dhe me marrëveshje, dispozita nga paragrafi (1) e këtij neni do të zbatohet edhe në procedurën e falimentimit të hapur mbi pronën e përbashkët bashkëshortore edhe në procedurën e falimentimit të hapur mbi pronën e veçantë të bashkëshortit i cili nuk është trashëgimtar.

Kreu i dytë**PROCEDURA E FALIMENTIMIT MBI PRONËN E PËRBASHKËT TË BASHKËSHORTËVE****Udhëzimi i procedurës së falimentimit të hapur mbi pronën e personit të ndjerë**

Neni 316

(1) Mbi procedurën e falimentimit të hapur mbi pronën e përbashkët të bashkëshortëve në mënyrë përkatëse zbatohen nenet 299 deri 318 të këtij ligji.

(2) Në cilësinë e kreditorëve në procedurën e falimentimit të hapur mbi pronën e përbashkët bashkëshortore mund të paraqiten vetëm ata kreditorë kërkesat e të cilëve kanë ekzistuar si kërkesa nga prona e përbashkët e bashkëshortëve.

Kreu i tretë**PROCEDURA E FALIMENTIMIT MBI PRONËN E PËRBASHKËT BASHKËSHORTORE ME TË CILËN SË BASHKU DHE ME MARRËVESHJE KANË DREJTUAR DHE DISPONUAR TË DY BASHKËSHORTËT****E drejta për parashtrimin e kërkesës dhe bazat për hapjen e procedurës së falimentimit**

Neni 317

(1) Hapjen e procedurës e falimentimit mbi pronën e përbashkët të bashkëshortëve, e cila është drejtuar me marrëveshje dhe së bashku nga ana e të dy bashkëshortëve, mund ta kërkojë çdo kreditor i cili ka të drejtë të kërkojë përmbushje të obligimit nga prona e përbashkët e bashkëshortëve.

(2) Bashkëshorti, gjithashtu, ka të drejtë të parashtrorë kërkesë për hapjen e procedurës së falimentimit mbi pronën e përbashkët. Nëse kërkesa nuk është parashtruar nga ana e të dy bashkëshortëve, gjykatësi i falimentimit do ta pranojë kërkesën e parashtruar vetëm nëse bindet në jolikuiditetin e pronës së përbashkët. Para se ta marrë vendimin e vet, gjykatësi i falimentimit do ta dëgjojë edhe bashkëshortin tjetër. Nëse kërkesa është parashtruar nga ana e të dy bashkëshortëve, drejtpërdrejt para pritjes së jolikuiditetit, gjithashtu do të paraqesë bazë për hapjen e procedurës së falimentimit.

Përgjegjësia personale e bashkëshortëve

Neni 318

(1) Gjatë procedurës së falimentimit përgjegjësia personale e bashkëshortëve për obligimet e pronës së përbashkët bashkëshortore mund të kërkohet vetëm nga ana e drejtorit të falimentimit ose nga ana e të besuarit të emëruar.

(2) Në rast të planit për riorganizim, mbi përgjegjësinë personale të bashkëshortëve përkatësisht do të zbatohet neni 222, paragrafi (1) i këtij ligji.

Pjesa e njëmbëdhjetë
FALIMENTIMI NDËRKOMBËTAR

Kreu i parë
DISPOZITA TË PËRGJITHSHME

Vëllimi i zbatimit

Neni 319

(1) Falimentimi ndërkombëtar zbatohet kur:

1) gjykata e huaj ose përfaqësuesi i huaj (drejtori i huaj i falimentimit, kreditorë dhe të tjerë) kërkon ndihmë që ka të bëjë me procedurën që udhëhiqet në shtet të huaj;

2) shtet i huaj kërkon ndihmë që ka të bëjë me procedurën e cila udhëhiqet në Republikën e Maqedonisë në përputhje me këtë ligj;

3) procedura në shtetin e huaj udhëhiqet njëkohësisht me procedurën e cila udhëhiqet në Republikën e Maqedonisë në bazë të këtij ligji;

4) kreditorë ose persona të tjerë nga shteti i huaj kanë interes juridik, kërkojnë ngritje të procedurës ose marrin pjesë në procedura të cilat udhëhiqen në përputhje me këtë ligj;

(2) Dispozitat nga paragrafi (1) të këtij neni, që kanë të bëjnë me falimentimin ndërkombëtar, nuk zbatohet ndaj personave dhe pronës të cekur në dispozitat e nenit 4, paragrafi (3) i këtij ligji.

Kreu i dytë

KOMPETENCA NDËRKOMBËTARE E GJYKATËS SË REPUBLIKËS SË MAQEDONISË

Kompetenca ekskluzive ndërkombëtare

Neni 320

(1) Gjykata e Republikës së Maqedonisë është ekskluzivisht kompetente për zbatimin e procedurës së falimentimit kundër debitorit të falimentimit selia e të cilit është në Republikën e Maqedonisë.

(2) Supozohet se puna afariste kryesore e debitorit të falimentimit është në vendin ku e ka regjistruar selinë e vet.

(3) Nëse provohet se kryesisht puna afariste e drejtorit të falimentimit gjendet në vend të huaj, ndërsa selia e tij është regjistruar në Republikën e Maqedonisë, gjykata kompetente në Republikën e Maqedonisë është ekskluzivisht kompetente për zbatimin e procedurës së falimentimit kundër debitorit të falimentimit nëse sipas të drejtës së shtetit në të cilin debitori i falimentimit e ka punën afariste kryesore nuk mund të hapet procedurë falimentimi sipas asaj baze.

(4) Procedura nga paragrafi (1) i këtij neni e përfshin tërë pronën e debitorit, pa dallim nëse prona gjendet në Republikën e Maqedonisë ose në vend të huaj (procedura kryesore e falimentimit).

(5) Kur selia e regjistruar e debitorit të falimentimit gjendet në vend të huaj, ndërsa puna afariste kryesore e tij është në Republikën e Maqedonisë, për procedurën e falimentimit ekskluzivisht është kompetente gjykata në rajonin e të cilës gjendet puna afariste kryesore e debitorit të falimentimit.

Kompetenca ndërkombëtare ndaj njësisë afariste, përkatësisht ndaj pronës së debitorit të huaj të falimentimit në Republikën e Maqedonisë

Neni 321

(1) Nëse gjykata e Republikës së Maqedonisë nuk është kompetente sipas dispozitës nga neni 308, paragrafi (1) i këtij ligji, ajo gjykatë është kompetente për zbatimin e procedurës së falimentimit kundër debitorit të falimentimit nëse ai debitor ka njësi afariste pa cilësinë e personit juridik në Republikën e Maqedonisë.

(2) Nëse në Republikën e Maqedonisë nuk gjendet puna afariste kryesore, as njësia afariste e debitorit të falimentimit, por vetëm prona e tij, procedura e falimentimit në Republikën e Maqedonisë mund të hapet vetëm në rastet në vijim:

1) kur në shtetin në të cilin debitori i falimentimit e ka punën afariste kryesore, procedura e falimentimit kundër tij nuk mund të hapet për shkak të kushteve të parapara në të drejtën së falimentimit të atij shteti, edhe pse ekziston shkak për falimentim;

2) nëse sipas të drejtës së shtetit në të cilin debitori i falimentimit e ka punën afariste kryesore, procedura e falimentimit do ta përfshijë vetëm pronën e debitorit të falimentimit në atë shtet;

3) nëse hapja e procedurës së falimentimit në Republikën e Maqedonisë propozohet në bazë të nenit 315 të këtij ligji;

4) nëse hapja e procedurës së veçantë të falimentimit në Republikën e Maqedonisë propozohet në suazat e procedurës për pranimin e vendimit të huaj për hapjen e procedurës së falimentimit.

(3) Për zbatimin e procedurës nga paragrafi (1) dhe (2), pika 1, 2 dhe 3 të këtij neni, kompetente është gjykata në rajonin e të cilës gjendet njësia afariste e debitorit të falimentimit, ndërsa nëse debitori i falimentimit nuk ka njësi afariste në Republikën e Maqedonisë, gjykata në rajonin e të cilës gjendet prona e debitorit të falimentimit.

(4) Nëse më shumë gjykata do të ishin vendore kompetente, procedurën e zbaton gjykata te e cila së pari është parashtruar propozimi për hapjen e procedurës së falimentimit.

(5) Procedura nga paragrafët (1) dhe (2) të këtij neni e përfshin vetëm pronën e debitorit të falimentimit, e cila gjendet në Republikën e Maqedonisë (procedurë e veçantë e falimentimit).

(6) Nëse procedura e falimentimit është më e hapur në shtetin në të cilin debitori i falimentimit e ka punën afariste kryesore, gjatë hapjes së procedurës vendore të falimentimit, në bazë të paragrafit (1), përkatësisht të paragrafit (2) të këtij neni, gjykata nuk do t'i ekzaminojë kushtet për hapjen e procedurës së falimentimit.

Parimet themelore

Neni 322

Procedura e falimentimit dhe pasojat e saj juridike përcaktohen sipas të drejtës së shtetit në të cilin është hapur procedura, në qoftë se ky ligj në dispozitat e mëtejme nuk përcakton diçka tjetër.

Të drejtat e përjashtuara dhe të ndara

Neni 323

(1) Sa u takon të drejtave të përjashtuara dhe të ndara mbi sendet që gjenden në shtetin për pranimin e vendimit të huaj për hapjen e procedurës së falimentimit, do të zbatohet e drejta e shtetit të pranimit, nëse ato sende në çastin e hapjes së procedurës së huaj të falimentimit nuk kanë qenë në territorin e shtetit të hapjes së asaj procedure.

(2) Nëse të drejtat mbi sendet e pronës në falimentim janë regjistruar në regjistrin publik, konsiderohet se ato sende gjenden në shtetin në të cilin mbahet regjistri publik.

Kontratrat për punë

Neni 324

Sa i takon veprimin të procedurës së falimentimit mbi kontratat për punë të të punësuarve, kompetente është ekskluzivisht e drejta e falimentimit e shtetit i cili është kompetent për kontratat për punë.

Llogaritja

Neni 325

Kreditori mund ta mbajë atë që e ka pranuar në procedurën e veçantë të falimentimit e cila është hapur në shtet tjetër dhe e cila e përfshin vetëm pronën e debitorit të falimentimit i cili gjendet në atë shtet tjetër. E pranuar do të llogaritet në masën së falimentimit e cila bien në procedurën kryesore të falimentimit, pas zbritjes së

shpenzimeve të cilat i ka patë kreditori në realizimin e kompensimit në atë procedurë të veçantë të falimentimit. Llogaritje e atillë nuk do të bëhet nëse kreditori pjesërisht është kompensuar me kërkesat në procedurën e veçantë të falimentimit si kreditor i ndarë ose në bazë të kompensimit të lejuar.

Bashkëpunimi i drejtorëve të falimentimit

Neni 326

(1) Drejtori i falimentimit i procedurës së falimentimit të hapur pranë gjyqit në Republikën e Maqedonisë dhe drejtori i procedurës së falimentimit të hapur pranë gjyqit në shtet tjetër mbi debitorin e njëjtë të falimentimit, ndërmjet vetes do të bashkëpunojnë. Ata drejtorë ndërmjet vetes janë të obliguar që njëri -tjetrit t'ia japin të gjitha lajmërimet e lejuara juridike të cilat mund të jenë me rëndësi për zbatimin e atyre procedurave.

(2) Drejtori i falimentimit i procedurës kryesore të falimentimit të hapur në Republikën e Maqedonisë është i obliguar që kërkesën e paraqitur në atë procedurë ta paraqesë në procedurën e huaj të falimentimit, nëse atë nga ai e kërkon dhe e autorizon kreditori.

Kreu i tretë

SUPOZIMET DHE PROCEDURAT PËR PRANIMIN E VENDIMIT TË HUAJ PËR HAPJEN E PROCEDURËS SË FALIMENTIMIT

Zbatimi i rregullave të përgjithshme për pranimin e vendimit gjyqësor të huaj

Neni 327

Për pranimin e vendimit të huaj për hapjen e procedurës së falimentimit në mënyrë përkatëse zbatohen rregullat e përgjithshme të së drejtës së Republikës së Maqedonisë për pranimin e vendimeve gjyqësore të huaja, nëse me dispozitat e këtij ligji nuk është paraparë ndryshe.

Kompetenca vendore dhe përbërja e gjyqit

Neni 328

(1) Propozimi për pranimin parashtrohet pranë gjyqit në rajonin e të cilit gjendet njësia afariste e debitorit të falimentimit në Republikë e Maqedonisë, ndërsa nëse debitori i falimentimit nuk ka njësi afariste në Republikën e Maqedonisë, pranë gjyqit në rajonin ku gjendet prona ose pjesë e pronës të debitorit të falimentimit.

(2) Nëse debitori i falimentimit ka njësi afariste në rajone të gjykatave të ndryshme ose nëse prona e tij gjendet në rajonin e gjykatave të ndryshme, për marrjen e vendimit për pranim, kompetent vendor është gjykata të cilës së pari i është parashtruar propozimi për hapjen e procedurës së falimentimit.

(3) Nëse prona e debitorit të falimentimit në Republikën e Maqedonisë përbëhet në kërkesën, do të konsiderohet se kërkesa e debitorit të falimentimit gjendet në vendin në të cilin debitorët e debitorit të falimentimit e kanë selinë, përkatësisht vendqëndrimin e vet.

(4) Për pranimin e vendimit të huaj për hapjen e procedurës së falimentimit, si edhe për hapjen e procedurës së falimentimit në Republikën e Maqedonisë, në bazë të vendimit të huaj, vendos gjykata kompetente.

Propozimi për pranimin e vendimit të huaj për hapjen e procedurës së falimentimit

Neni 329

(1) Propozim për pranimin e vendimit të gjykatës së huaj ose të organit tjetër kompetent për hapjen e procedurës së falimentimit mund të parashtrorë drejtori i huaj i falimentimit ose kreditori i debitorit i falimentimit.

(2) Me propozimin për pranimin e vendimit të huaj për hapjen e procedurës së falimentimit duhet të bashkëngjisë):

1) vendimin autentik ose kopje të verifikuar të vendimit dhe përkthim të verifikuar;

2) vërtetim nga gjykata kompetente e huaj për zbatimin e tij;

3) regjistrim i pronës së ditur të debitorit të falimentimit në Republikën e Maqedonisë dhe regjistrim i kreditorëve të tij me prova përkatëse;

(3) Gjykata do ta refuzojë propozimin me të cilin nuk do të parashtrohen shtojcat nga paragrafi (2) i këtij neni, nëse mangësitë nuk mënjanohe në afatin e caktuar.

Supozime për pranimin e vendimit të huaj për hapjen e procedurës së falimentimit

Neni 330

(1) Vendimi i huaj për hapjen e procedurës së falimentimit do të pranohet nëse:

1) vendimi është marrë nga gjykata, përkatësisht organi i cili, sipas të drejtës së Republikës së Maqedonisë është kompetent për vendosjen sipas lëndëve me elemente ndërkombëtare;

2) vendimi është përbarues sipas të drejtës së shtetit në të cilin është marrë, edhe nëse nuk është i plotfuqishëm;

3) pranimi i vendimit të mos jetë në kundërshtim me rendin publik të Republikës së Maqedonisë;

4) të ekzistojë reciprocitet.

(2) Propozimin për pranimin e vendimit të huaj, gjykata do ta refuzojë nëse për shkak të kundërshtimit të debitorit të falimentimit ose të ndonjë pjesëmarrësi tjetër në procedurën, konstaton se debitorit të falimentimit akti me të cilin procedura është ngritur nuk i është dorëzuar në përputhje me ligjin e shtetit në të cilin është marrë vendimi dhe nëse në atë procedurë janë cenuar të drejtat e tij themelore për pjesëmarrje në procedurën e falimentimit.

(3) Vendimi i huaj për hapjen e procedurës së falimentimit do të pranohet nën kushtet e paragrafit (1), pika 2 e këtij neni edhe nëse nuk është e plotfuqishme.

Përcaktimi i masave të përkohshme dhe ndalesa e përbarimit dhe sigurimit

Neni 331

(1) Pas parashtrimit të propozimit për pranimin e vendimit të huaj, gjykata kompetente mund të përcaktojë masa të sigurimit, përkatësisht të emërojë drejtor të përkohshëm të falimentimit, në përputhje me dispozitat e këtij ligji për procedurën paraprake.

(2) Pas publikimit të shpalljes në tabelën e shpalljeve në gjykatë, sipas nenit 337, paragrafi (1) i këtij ligji, derisa rrjedh procedura për pranimin, nuk mund të ngrihet procedurë kontestuese as procedurë për përbarim dhe/ose sigurim në të cilën debitori i falimentimit është palë. Procedurat kontestuese dhe procedurat për përbarim dhe sigurim të cilat kanë qenë në rrjedhë, ndërpriten me ditën e publikimit të shpalljes.

(3) Me përjashtim të paragrafit (2) të këtij neni, kreditorët e përjashtuar dhe të ndarë nga neni 323 i këtij ligji, edhe gjatë kohëzgjatjes së procedurës për pranim mund të ngritin, përkatësisht të vazhdojnë procedurë ekzekutive të ndërprerë për shkak të realizimit të kërkesave të tyre kundër debitorit të huaj të falimentimit, por vetëm me kusht nëse me atë pajtohet drejtori i huaj i falimentimit.

(4) Gjykata kompetente me detyrë zyrtare përcakton që propozimi për pranimin e vendimit të huaj për hapjen e procedurës së falimentimit, si edhe vendimi për masat e përkohshme, përkatësisht për vendosjen e drejtorit të përkohshëm, menjëherë të shënohen në libër publik përkatës, gjegjësisht në regjistër.

Shpallja me rastin e propozimit për pranim

Neni 332

(1) Pas pranimin të propozimit për pranimin e vendimit të huaj, gjykata pa shtyrje do ta publikojë shpalljen në "Gazetën zyrtare të Republikës së Maqedonisë" dhe në tabelën e shpalljeve të gjykatës në të cilën do të shënojë:

1) të dhëna për gjykatën e cila e boton shpalljen me numrin e lëndës;

2) të dhëna për vendimin e huaj, pranimi i të cilit kërkohet dhe përmbajtja esenciale e tij;

3) të dhëna për drejtorin e falimentimit, si edhe të dhëna për vendimin për të cilin është emëruar, ndërsa nëse nuk është emëruar, vendim për hapjen e procedurës së falimentimit;

4) ftesë kreditorëve, debitorit të huaj të falimentimit dhe të gjithë personave të tjerë të cilët kanë interes juridik, që në afat prej 30 ditësh nga publikimi i shpalljes në "Gazetën zyrtare të Republikës së Maqedonisë" t'ia paraqesin gjykatës kërkesat e veta dhe me parashtrësën të prononcohen për ekzistimin e supozimeve për pranimin e vendimit të huaj dhe të vështirësive të mundshme për kompensimin e kërkesave në procedurën e huaj të falimentimit.

(2) Propozimin për pranimin e vendimit të huaj dhe shpalljen e publikuar nga paragrafi (1) i këtij neni, gjykata do t'ia dërgojë debitorit të huaj të falimentimit, drejtorit të huaj të falimentimit dhe atyre kreditorëve vendqëndrimi i të cilëve, përkatësisht selia e të cilëve në Republikën e Maqedonisë është e ditur.

Shqyrtimi i supozimeve për pranim

Neni 333

(1) Gjatë vendimmarrjes për propozimin për pranimin e vendimit të huaj, gjykata do të kufizohet në atë të shqyrtojë nëse janë përmbushur supozimet për pranim të theksuara në nenin 329, paragrafi (1) dhe (2) i këtij ligji. Sqarime të nevojshme, gjykata mund të kërkojë nga organi vendimi i të cilit duhet të pranohet, si edhe nga pjesëmarrësit në procedurën.

(2) Personin i cili në këtë procedurë e kundërshton pranimin, gjykata mund ta dëgjojë.

(3) Gjykata do t'i kushtojë vëmendje të veçantë nevojës së zgjidhjes urgjente të propozimit për pranimin e vendimit të huaj.

Vendimi për pranim

Neni 334

(1) Vendimi për pranimin e vendimit të huaj për hapjen e procedurës së falimentimit që ka të bëjë me rrethin e personave ndaj të cilëve vepron, ka efekt të njëjtë si edhe vendimi i gjykatës në Republikën e Maqedonisë për hapjen e procedurës së falimentimit.

(2) Në vendimin nga paragrafi (1) i këtij neni, gjykata do të prononcohet se cilat veprime juridike i ka vendimi i huaj i pranuar.

(3) Kur me vendimin për pranimin e vendimit të huaj për hapjen e procedurës së falimentimit si veprim juridik përcaktohet hapja e procedurës së falimentimit në Republikën e Maqedonisë, vendimi për pranimin njëkohësisht ka edhe rëndësi juridike si vendim për hapjen e procedurës së falimentimit.

(4) Për pranimin e vendimit të huaj për hapjen e procedurës së falimentimit do të publikohet shpallje në "Gazetën zyrtare të Republikës së Maqedonisë". Shpallja do të publikohet edhe me vënien në tabelën e shpalljeve në gjykatë.

(5) Vendimi nga paragrafi (1) i këtij neni dërgohet te propozuesi, te drejtori i huaj i falimentimit, te debitorin i falimentimit dhe te personat juridikë, të cilët për debitorin e falimentimit kryejnë punë nga qarkullimi i pagesave. Vendimi do të dërgohet edhe pranë organeve ku mbahen regjistrat publik të cilët me detyrë zyrtare, në bazë të vendimit të dërguar, do ta evidentojnë pranimin e vendimit të huaj për hapjen e procedurës së falimentimit.

Ankesa kundër vendimit për pranim

Neni 335

(1) Të drejtë anekese kundër vendimit për pranimin e vendimit të huaj për hapjen e procedurës së falimentimit kanë debitorin i huaj i falimentimit, drejtori i huaj i falimentimit dhe kreditorët, në afat prej 8 ditësh nga dita e pranimit të vendimit.

(2) Ankesa e paraqitur kundër vendimit për pranimin e vendimit të huaj për hapjen e procedurës së falimentimit nuk e ndal zbatimin e tij.

Pranimi i vendimit të huaj për hapjen e procedurës së falimentimit si çështje paraprake

Neni 336

(1) Nëse për pranimin e vendimit të huaj për hapjen e procedurës së falimentimit nuk është marrë vendim i veçantë, çdo gjykatë për pranimin e atij vendimi mund të vendosë në procedurë si për çështje paraprake, por vetëm me veprim në atë procedurë.

(2) Pasojat juridike nga pranimi i vendimit të huaj për hapjen e procedurës së falimentimit fillojnë me ditën e marrjes së atij vendimi në të cilin për pranimin e cekur është vendosur si për çështje paraprake. Lidhur me pasojat tjera juridike, në mënyrë përkatëse zbatohen nenet prej 338 deri 343 të këtij ligji.

Kreu i katërt

VLEFSHMËRIA E VENDIMIT TË HUAJ TË PRANUAR PËR HAPJEN E PROCEDURËS SË FALIMENTIMIT

Pranimi pas hapjes së procedurës së falimentimit në Republikën e Maqedonisë Pranimi i vendimit të huaj në rast të procedurës së falimentimit, paraprakisht të hapur në Republikën e Maqedonisë

Neni 337

(1) Vendimi i huaj për hapjen e procedurës së falimentimit, i cili i përmbush supozimet për pranimin sipas nenit 330 të këtij ligji, do të pranohet edhe nëse para parashtrimit të propozimit për pranim kundër debitorit është hapur procedurë e falimentimit në Republikën e Maqedonisë sipas dispozitës nga neni 321, paragrafi (1) ose (2) i këtij ligji.

(2) Vendimi i pranuar i huaj për hapjen e procedurës së falimentimit shkakton veprim të paraparë në dispozitat e neneve prej 346 deri 350 të këtij ligji. Drejtori i huaj i falimentimit nuk mund t'i kontestojë kërkesat të cilat janë përcaktuar më në procedurën paraprakisht të ngritur në Republikën e Maqedonisë.

(3) Nëse me ditën e parashtrimit të propozimit për pranimin e vendimit të huaj për hapjen e procedurës së falimentimit ka skaduar afati prej 15 ditësh prej ditës së përndarjes me avancë të masës së falimentimit në procedurën e falimentimit të hapur në Republikën e Maqedonisë, ndarja nuk do të zbatohet në bazë të vendimit për ndarje të marrë në procedurën e huaj të falimentimit.

Pranimi pa pasoja nga hapja e procedurës së falimentimit në Republikën e Maqedonisë Rregulli i përgjithshëm

Neni 338

(1) Vlefshmëria e vendimit të huaj të pranuar për hapjen e procedurës së falimentimit përcaktohet sipas të drejtës së shtetit në të cilin është hapur procedura në qoftë se nuk është në kundërshtim me parimet themelore të së drejtës të falimentimit në Republikën e Maqedonisë dhe në qoftë se me këtë ligj nuk është paraparë ndryshe.

(2) Vendimi i huaj i pranuar vlen prej ditës së shpalljes së vendimit për pranimin në tabelën e shpalljeve në gjykatën sipas nenit 334, paragrafi (4) i këtij ligji.

Përmbartimi dhe sigurimi

Neni 339

(1) Kompensimet e realizuara me anë të procedurës ekzekutive në Republikën e Maqedonisë në kohën ndërmjet ditës së hapjes së procedurës së huaj të falimentimit dhe ditës së publikimit të shpalljes për propozimin për pranimin e vendimit të huaj për hapjen e procedurës së falimentimit në tabelën e shpalljeve, në përputhje me nenin 332, paragrafi (1) i këtij ligji, si edhe të

drejtat e veçuara të cilat janë krijuar me anë të procedurës ekzekutive ose procedurës për sigurim në Republikën e Maqedonisë të cilat janë krijuar në atë kohë, e humbin veprimin juridik.

(2) Në rast të humbjes së veprimit juridik sipas paragrafit (1) të këtij neni, kreditori është i obliguar që atë që e ka fituar në atë bazë, pas heqjes së shpenzimeve të cilat janë paraqitur në procedurën ekzekutive, përkatësisht në procedurën e sigurimit, t'ia dorëzojë drejtorit të falimentimit.

(3) Dispozitat nga paragrafi (1) dhe (2) të këtij neni zbatohen mbi kompensimin përmbarues, përkatësisht në procedurën për përmbarim ose në procedurën për sigurimin e të drejtave të veçuara të krijuara të kreditorëve të cilët janë cekur në nenin 345, paragrafi (1) i këtij ligji.

(4) Dispozitat nga paragrafi (1) dhe (2) të këtij neni nuk zbatohen, sipas nenit 332, paragrafi (1) i këtij ligji, nëse ka kaluar më shumë se një vjet llogaritur nga dita e hapjes së procedurës së huaj të falimentimit dhe ditës së publikimit të shpalljes të propozimit për pranim në tabelën e shpalljeve të gjykatës.

Dispozicioni i debitorit të falimentimit

Neni 340

(1) Dispozicionet e debitorit të falimentimit të cilat janë ndërmarrë në kohën ndërmjet ditës së hapjes së procedurës së huaj të falimentimit dhe ditës së publikimit të vendimit për pranimin e vendimit të huaj për hapjen e procedurës së falimentimit në tabelën e shpalljeve në gjykatë, sipas nenit 334, paragrafi (4) i këtij ligji, e humbin veprimin juridik nëse janë në kundërshtim me interesat e kreditorëve të debitorit të falimentimit dhe nëse provohet se pala e kundërt ka ditur ose doemos duhet të ketë ditur, në çastin e disponimit të debitorit të falimentimit, se kundër tij në vend të huaj është hapur procedurë të falimentimit. Pala e kundërt ka të drejtë kundërveprimi nga ana e masës së falimentimit nëse me atë rritet vlera e masës së falimentimit.

(2) Nëse dispozicioni i debitorit të falimentimit ka filluar pas publikimit të shpalljes të propozimit për pranim në "Gazetën zyrtare të Republikës së Maqedonisë", sipas nenit 332, paragrafi (1) i këtij ligji, do të konsiderohet se pala e kundërt ka ditur ose doemos duhet të ketë ditur, në çastin e dispozicionit të debitorit të falimentimit, se kundër tij në vend të huaj është hapur procedurë falimentimi.

(3) Dispozicionet e debitorit të falimentimit të ndërmarra pas hapjes së procedurës së falimentimit nuk e humbin veprimin juridik nëse për to vlejnë rregullat e përgjithshme për mbrojtjen e besimit në libër publik. Ato dispozicione mund të mohohen sipas të drejtës të shtetit kompetent për mohim.

Shërbime në favor të debitorit të falimentimit

Neni 341

(1) Personi me seli, përkatësisht me vendqëndrim në Republikën e Maqedonisë, i cili është debitor i debitorit të huaj të falimentimit, është i obliguar që menjëherë kur do të kuptojë për procedurën e falimentimit në vend të huaj ta lajmërojë debitorin e huaj të falimentimit për ekzistimin e obligimit të tij dhe për çastin e arritjes së tij.

(2) Personi nga paragrafi (1) i këtij neni është i autorizuar që obligimin e tij të arritur drejtpërdrejt ta përmbushë ndaj debitorit të huaj falimentimit nëse prej ditës së dërgimit të lajmërimit për drejtorin e huaj të falimentimit kanë kaluar 8 ditë, ndërsa gjykata e Republikës së Maqedonisë deri në atë çast, në përputhje me nenin 331, paragrafi (1) i këtij ligji, nuk ka përcaktuar masë të sigurimit ose ka emëruar drejtor të përkohshëm të falimentimit. Shpenzimet eventuale për shtyrjen e përmbushjes së obligimeve të arritura, konsiderohen si shpenzime të masës së falimentimit.

(3) Nëse obligimi ndaj debitorit të huaj të falimentimit drejtpërdrejt është përmbushur në kohën ndërmjet ditës së hapjes së procedurës së huaj të falimentimit dhe ditës së publikimit të vendimit për pranimin e vendimit të huaj për hapjen e procedurës së falimentimit në tabelën e shpalljeve në gjykatë, sipas nenit 334, paragrafi (4) i këtij ligji, e pa lajmërimin e drejtorit të huaj të falimentimit për ekzistimin e obligimit, personi nga paragrafi (1) i këtij neni nuk do të lirohet nga obligimi i vet nëse dëshmohet se në çastin e përmbushjes së drejtpërdrejtë të obligimit ndaj debitorit të huaj të falimentimit ka ditur ose doemos duhet të ketë ditur, se kundër tij në vend të huaj është hapur procedurë e falimentimit.

(4) Nëse obligimi ndaj debitorit të huaj të falimentimit është përmbushur drejtpërdrejt pas publikimit të shpalljes për propozimin për pranim në "Gazetën zyrtare të Republikës së Maqedonisë", sipas nenit 332, paragrafi (1) i këtij ligji, do të konsiderohet se debitori i debitorit të falimentimit ka ditur ose doemos duhet të ketë ditur se kundër tij në vend të huaj është hapur procedurë falimentimi.

Kompensimi

Neni 342

(1) Kompensimi nuk lejohet nëse kërkesa është ceduar në kohën ndërmjet ditës së hapjes së procedurës së huaj të falimentimit dhe ditës së shpalljes së vendimit për pranimin e vendimit të huaj për hapjen e procedurës së falimentimit në tabelën e gjykatës sipas nenit 334, paragrafi (4) i këtij ligji, ndërsa do të provohet se kreditori i ri (cesionisti) në çastin e cedimit ka ditur ose doemos duhet të ketë ditur se kundër debitorit është hapur procedurë falimentimi në vend të huaj.

(2) Nëse kërkesa është ceduar pas publikimit të shpalljes për propozimin për pranim në "Gazetën zyrtare të Republikës së Maqedonisë", sipas nenit 332, paragrafi (1) i këtij ligji, do të konsiderohet se kreditori i ri (cesionisti) në çastin e cedimit ka ditur ose doemos duhet të ketë ditur se kundër debitorit është hapur procedurë falimentimi në vend të huaj.

Kërkesa të privileguara, kreditorë të përjashtuar dhe të veçar

Neni 343

(1) Pranimi i vendimit të huaj për hapjen e procedurës së falimentimit nuk ndikon mbi të drejtën e kreditorëve që kërkesat e tyre, të cekura në nenin 345, paragrafi (1), pika 1 dhe 2 të këtij ligji, t'i kompensojnë në shumën e plotë nëse për atë mjafton pjesa e pronës të debitorit të falimentimit i cili nuk është e ngarkuar me të drejta të personave të tretë të cilët në çastin e shpalljes të vendimit për pranim në tabelën e shpalljeve, sipas nenit 334, paragrafi (4) i këtij ligji, gjenden në Republikën e Maqedonisë.

(2) Për shkak të realizimit dhe sigurimit të së drejtave të veta, kreditorët nga paragrafi (1) i këtij neni janë të autorizuar edhe pas pranimit të vendimit të huaj për hapjen e procedurës së falimentimit të udhëheqin procedurë kontestuese kundër pronës së debitorit, si edhe procedurë për përmbarim dhe sigurim.

(3) Kreditorët e përjashtuar dhe të veçar nga neni 323 i këtij ligji, janë të autorizuar që në Republikën e Maqedonisë të ngritin procedura kontestuese dhe procedura për përmbarim, përkatësisht për sigurim në kushtet në të cilat do të mund t'i udhëhiqin edhe kur në Republikën e Maqedonisë do të hapej procedurë falimentimi.

(4) Me propozim të drejtorit të huaj të falimentimit organi kompetent për përmbarimin do ta shtyjë përmbarimin nga paragrafi (2) i këtij neni, nëse kjo është e domosdoshme që të realizohen kompensimet e kreditorëve të debitorit të falimentimit në përçindje më të madhe. Shtyrja mund të zgjasë deri në tre muaj me mundësi që të

përcaktohet shtyrje e re, por më së shumti deri në ndarjen e parë në procedurën e huaj të falimentimit. Organi kompetent për përmbarim në çdo çast, me propozim të kreditorëve ose të drejtorit të huaj të falimentimit, mund ta revokojë shtyrjen nëse më nuk ekzistojnë shkaqet për atë.

Pranimi i vendimit të huaj me pasojë për hapjen e procedurës së falimentimit në Republikën e Maqedonisë

Neni 344

(1) Në propozimin për pranimin e vendimit të huaj për hapjen e procedurës së falimentimit, drejtori i huaj i falimentimit, ose kreditori si pasojë të drejtpërdrejtë juridike mund të kërkojnë hapje të procedurës së falimentimit në Republikën e Maqedonisë. Hapjen e procedurës së veçantë të falimentimit në Republikën e Maqedonisë drejtori i falimentimit mund ta kërkojë edhe me parashtresë të dërguar pranë gjykatës në afat prej 15 ditësh nga pranimi i shkresës nga neni 348, paragrafi (2) i këtij ligji. Hapjen e asaj procedure të falimentimit kreditori mund ta kërkojë edhe me parashtresë të cilën e dërgon pranë gjykatës në bazë të nenit 331, paragrafi (1) pika 4 e këtij ligji.

(2) Në rastet nga paragrafi (1) i këtij neni, pasojat juridike i përcakton jashtëzakonisht e drejta e falimentimit në Republikën e Maqedonisë, përveç nëse me nenet 322 deri 326 dhe nenet 345 deri 350 të këtij ligji nuk është përcaktuar diçka tjetër në mënyrë të prerë. Në atë rast, në mënyrë përkatëse zbatohen nenet prej 339 deri 342 të këtij ligji.

Hapja e procedurës së veçantë të falimentimit në Republikën e Maqedonisë me propozim të kreditorëve

Neni 345

(1) Gjykata do të hapë procedurë falimentimi me propozim të:

1) fondit kompetent për sigurimin shëndetësor dhe fondet kompetente për sigurimin pensional dhe invalidor për kërkesa të cilat sipas ligjit detyrueshëm veçohen nga hyrjet përkatësisht nga rroga, si edhe organet në Republikën e Maqedonisë dhe njësitë e saj të vetëqeverisjes lokale dhe Drejtoria e Hyrjeve Publike dhe kërkesa të tjera të cilat hyjnë si hyrje në Buxhet dhe

2) të punësuarit të debitorit i falimentimit me vend të përhershëm të punës në Republikën e Maqedonisë.

(2) Me propozim të kreditorëve të cilët nuk u takojë kreditorëve nga paragrafi (1) i këtij neni, gjykata do të hapë procedurë falimentimi në Republikën e Maqedonisë vetëm nëse kreditorit i bëhet e sigurt se kompensimi i disa kërkesave në procedurën e huaj të falimentimit do të ndërlihej me vështirësi të posaçme.

(3) Me përjashtim të dispozitës në paragrafin (1) dhe (2) të këtij neni, për shkak të realizimit të kompensimit sa më të barabartë dhe sa më të tërësishëm të kreditorëve në nivel ndërkombëtar, gjykata nuk do të hapë procedurë falimentimi në Republikën e Maqedonisë nëse vlerëson se hapja e asaj procedure, duke e pasur parasysh madhësinë e kërkesave të kreditorëve nga paragrafi (1) dhe (2) të këtij neni, do të ishte ekonomikisht e paarsyeshme. Gjatë vlerësimit, gjykata mund të konsultohet me drejtorin e huaj të falimentimit.

Autorizimet e drejtorit të huaj të falimentimit

Neni 346

(1) Krahas drejtorit të falimentimit në procedurën e posaçme të falimentimit, kreditorët dhe drejtori i huaj i falimentimit kanë mundësi që në atë procedurë t'i kontestojnë kërkesat e paraqitura.

(2) E drejta e mohimit të veprimeve juridike të debitorit të falimentimit në procedurën e falimentimit në Republikën e Maqedonisë i takon edhe drejtorit të huaj të falimentimit.

(3) Shpenzimet e drejtorit të huaj të falimentimit, që do të krijohen në lidhje me kryerjen e autorizimeve nga paragrafi (1) dhe (2) të këtij neni, nuk llogariten si shpenzime të procedurës së falimentimit në Republikën e Maqedonisë.

Përbushja e kreditorëve

Neni 347

(1) Pas përbushjes së shpenzimeve dhe obligimeve të tjera të masës së falimentimit, të kreditorëve të veçuar dhe kreditorëve të ndarë, si dhe kreditorëve nga neni 345 paragrafi (1) i këtij ligji, masa e mbetur e falimentimit do t'u ndahet kreditorëve në pajtim me vendimin për ndarje, të cilin gjykata do ta marrë në bazë të vendimit për ndarje apo me bazë përkatëse për ndarje të saj, të miratuar në procedurën e huaj të falimentimit. Nëse gjatë përpilimit të vendimit të huaj apo bazës për ndarje nuk janë marrë parasysh kërkesat e përcaktuara të procedurës së falimentimit në Republikën e Maqedonisë, gjykata, masën e mbetur të falimentimit do t'ua ndajë kreditorëve, kërkesat e të cilëve janë të përcaktuara në procedurën e falimentimit në Republikën e Maqedonisë, duke mbajtur llogari në cilën shkallë disa prej tyre janë marrë parasysh gjatë ndarjes së masës së falimentimit në procedurën e huaj të falimentimit.

(2) Gjatë ndarjes së masës së mbetur të falimentimit, gjykata nuk do ta marrë parasysh vendimin e huaj për ndarje, nëse në atë, ndarja e paraparë është rezultati i zbatimit të rregullave që janë në kundërshtim me rregullimin publik në Republikën e Maqedonisë. E njëjta ka të bëjë edhe kur vendimi i huaj për ndarje nuk i është dorëzuar gjykatës brenda afatit që e ka caktuar ajo.

(3) Masa e falimentimit që do të mbetet pas përbushjes së kreditorëve, sipas dispozitës nga paragrafi (1) dhe (2) të këtij neni, menjëherë do t'i dorëzohet drejtorit të huaj të falimentimit.

(4) Nëse masa e falimentimit nuk është e mjaftueshme që të përbushen kërkesat e caktuara në procedurën e falimentimit në Republikën e Maqedonisë sipas paragrafit (1) dhe (2) të këtij neni, kreditorët kanë mundësi që pjesën e papërbushur të kërkesave të tyre ta përbushin vetëm në procedurën e huaj të falimentimit sipas rregullave të së drejtës së huaj të falimentimit.

Procedura e posaçme e falimentimit në shtet të huaj

Neni 348

(1) Nëse kreditori pjesërisht i përbush kërkesat e tij në procedurën e posaçme të falimentimit që është e hapur kundër debitorit të falimentimit në ndonjë shtet të huaj, dhe me të cilën është përfshirë vetëm prona e debitorit të falimentimit në atë shtet të huaj, ai mund ta mbajë pjesën e pranuar. Pas heqjes së shpenzimeve të cilat kreditori i ka pasur për realizimin e përbushjeve në procedurën e huaj të falimentimit, pjesa e pranuar në atë procedurë përlllogaritet në përqindje që i takon në procedurën e posaçme të falimentimit në Republikën e Maqedonisë. Përlllogaritje të këtillë nuk do të ketë, nëse kreditori përbushjen e pjesës në atë procedurë të huaj të falimentimit e ka realizuar si kreditor i ndarë apo në bazë të kompensimit të lejuar.

(2) Dispozitat nga paragrafi (1) i këtij neni do të zbatohen edhe kur kreditori pjesërisht e ka përbushur kërkesën e tij nëpërmjet procedurës ekzekutive në shtet të huaj.

Paraqitja e kërkesave në procedurën e huaj të falimentimit

Neni 349

(1) Drejtori i falimentimit në procedurën e posaçme të falimentimit të hapur në Republikën e Maqedonisë është i obliguar që kërkesën e paraqitur të kreditorit në atë procedurë ta paraqesë si procedurë të huaj të falimentimit, nëse kjo kërkohet nga ai dhe nëse kreditori e autorizon për atë.

(2) Drejtori i vendit i falimentimit është i autorizuar që në procedurën kryesore të huaj të falimentimit ta realizojë të drejtën e votës në bazë të kërkesave të paraqitura në procedurë të posaçme të falimentimit në Republikën e Maqedonisë, nëse kreditori për atë kërkesë nuk merr pjesë në votim.

Bashkëpunimi i drejtorëve të falimentimit

Neni 350

(1) Përveç këmbimeve të ndërsjella të njoftimeve, sipas nenit 342 të këtij ligji, drejtori i falimentimit i procedurës së posaçme të falimentimit në Republikën e Maqedonisë është i obliguar që drejtorit të falimentimit të procedurës kryesore të huaj të falimentimit t'i mundësojë që të deklarohet për transferimin e pronës në para të debitorit të falimentimit që është përfshirë në procedurën e posaçme të falimentimit të vendit.

(2) Drejtorit të falimentimit të procedurës kryesore të huaj të falimentimit do t'i dorëzohet edhe plani për riorganizim të procedurës së posaçme të falimentimit në Republikën e Maqedonisë. Ai ka të drejtë që vetë të propozojë plan për riorganizim të procedurës së posaçme të falimentimit.

Kreu i pestë

MOSPRANIMI I VENDIMIT TË HUAJ PËR HAPJEN E PROCEDURËS SË FALIMENTIMIT

Refuzimi i propozimit për pranim

Neni 351

(1) Nëse e refuzon propozimin për pranimin e vendimit të huaj për hapjen e procedurës së falimentimit, gjykata, me propozim të kreditorëve apo të debitorit të falimentimit, nëse ajo është e nevojshme për arsye të përmbushjes së barabartë të të gjithë kreditorëve të debitorit, do të hapë procedurë të falimentimit në Republikën e Maqedonisë.

(2) Propozimi nga paragrafi (1) i këtij neni mund të parashtrohet në afat prej 8 ditësh nga dita e shpalljes së vendimit për refuzim të propozimit për pranimin e vendimit të huaj në tabelën e shpalljes në gjykatën dhe në "Gazetën zyrtare të Republikës së Maqedonisë". Ai propozim mund të jetë i përfshirë në parashtrësë, që i dorëzohet gjykatës, në pajtim me nenin 332 paragrafin (1) pikën 4 të këtij ligji.

(3) Procedura e falimentimit nga paragrafi (1) i këtij neni e përfshin vetëm pronën e debitorit të falimentimit, i cili gjendet në Republikën e Maqedonisë.

Ankesa

Neni 352

(1) Kundër vendimit me të cilin është refuzuar propozimi për pranimin e vendimit të huaj për hapjen e procedurës së falimentimit, debitori i huaj i falimentimit, drejtori i huaj i falimentimit dhe kreditorët kanë të drejtë ankese në afat prej 8 ditësh nga dita e pranimit të vendimit.

(2) Ankesa nuk e ndalon ekzekutimin e vendimit.

Propozim për hapjen e procedurës së falimentimit kur vendimi i huaj për hapjen e procedurës së falimentimit nuk mund të pranohet

Neni 353

(1) Secili kreditor, si dhe debitori i falimentimit, janë të autorizuar të kërkojnë hapjen e procedurës së falimentimit në Republikën e Maqedonisë pavarësisht nga ajo që është hapur procedura kryesore e falimentimit në shtet të huaj nëse janë plotësuar kushtet për arsye të së cilave propozimi për pranimin e vendimit të huaj për hapjen e procedurës së falimentimit do të mund të ishte i refuzuar.

(2) Gjykata do të lejojë hapjen e procedurës së falimentimit në Republikën e Maqedonisë në rastin nga paragrafi (1) i këtij neni nëse atë e kërkon parimi për përmbushjen e barabartë të kreditorëve të debitorit.

(3) Gjatë marrjes së vendimit për hapjen e procedurës së falimentimit nga paragrafi (1) i këtij neni, gjykata në pamundësi për pranimin e vendimit të huaj për hapjen e procedurës së falimentimit do të vendosë sipas çështjes paraprake.

(4) Procedura e falimentimit nga paragrafi (1) i këtij neni e përfshin vetëm pronën e debitorit të falimentimit i cili gjendet në Republikën e Maqedonisë.

Kreu i gjashtë

BARAZIME TË HUAJA DHE PROCEDURA TË TJERA TË FALIMENTIMIT

Vendimi i huaj për lejimin e barazimit apo planit të huaj për riorganizim

Neni 354

Në pranimin e vendimit të huaj për miratimin e barazimit apo planit për riorganizim, si dhe pranimin e vendimit të huaj të marrë në ndonjë procedurë tjetër të ngjashme, në mënyrë përkatëse do të zbatohen dispozitat e këtij ligji për pranimin e vendimit të huaj për hapjen e procedurës së falimentimit.

Pjesa e dymbëdhjetë

DISPOZITAT NDËSHKUESE

Neni 355

(1) Me dënim me para prej 100 000 deri në 300 000 denarë do të dënohet për kundërvajtje debitori - person juridik, nëse:

1) ndërmerr ndonjë veprim juridik apo punë që nuk bie në punën e rregullt, pa leje paraprake të të besuarit të emëruar, apo ndërmerr veprime juridike apo punë që bien në punën e rregullt, nëse i besuari i është kundërshtuar ndërmarrjes së atij veprimi juridik apo asaj pune, (neni 260 paragrafi (1));

2) pa leje paraprake të këshillit të kreditorëve ndërmerr veprim juridik apo punë që ka domethënie të posaçme për procedurën e falimentimit, (neni 261) dhe

3) nëse nuk parashtron propozim për hapjen e procedurës së falimentimit në afat prej 21 ditëve nga dita e krijimit të kushteve për hapjen e procedurës së falimentimit, (neni 51 paragrafi (9)).

(2) Me dënim me para prej 50 000 deri në 200 000 denarë do të dënohet për kundërvajtje personi përgjegjës i debitorit - person juridik, për veprimet nga paragrafi (1) i këtij neni.

(3) Krahas dënimit me para nga paragrafi (2) i këtij neni, personit përgjegjës të personi juridik do t'i shqiptohet masë e sigurisë, ndalim për kryerjen e punëve me përgjegjësi dhe detyrave në afat prej tre muajve deri në një vit.

Neni 356

(1) Me dënim me para prej 30 000 deri në 100 000 denarë do të dënohet për kundërvajtje tregtari-individ nëse:

1) nuk i kryen obligimet e përcaktuara me nenin 278 paragrafin (1) të këtij ligji, dhe

2) nuk i vë në dispozicion të gjitha të dhënat dhe dokumentet në lidhje me plotësimin e obligimeve të tij dhe me kërkesë të kreditorëve nuk e vërteton autenticitetin dhe përfshirjen e gjithanshme të deklaratave të tij me dhënien e deklaratës së posaçme në procesverbal, në pajtim me nenin 279 paragrafin (2) të këtij ligji.

(2) Me dënim me para prej 5 000 deri në 50 000 denarë do të dënohet për kundërvajtje edhe personi përgjegjës i debitorit tregtar-individ për veprimet nga paragrafi 1 i këtij neni.

Zëvendësimi i dënimit të shqiptuar me para me dënim me burg;

Neni 357

Dënimi me para i shqiptuar sipas dispozitave të këtij ligji që nuk mund të arkëtohet me dhunë, do të zëvendësohet me dënim me burg në pajtim me dispozitat e Ligjit për kundërvajtje.

Pjesa e trembëdhjetë
DISPOZITAT KALIMTARE DHE PËRFUNDIMTARE

Zbatimi i së drejtës së deritanishme

Neni 358

(1) Procedurat e falimentimit të hapura deri në hyrjen në fuqi të këtij ligji do të mbarojnë sipas dispozitave që kanë pasur vlerë deri në ditën e hyrjes në fuqi të këtij ligji.

(2) Gjykatat kompetente për udhëheqjen e procedurës së falimentimit janë të obliguara që në afat prej 30 ditëve nga dita e hyrjes në fuqi të këtij ligji, Regjistrin Qendror të Republikës së Maqedonisë t'ia dorëzojnë vendimet për procedurat e hapura të falimentimit të cilat deri në ditën e hyrjes në fuqi të këtij ligji nuk kanë mbaruar, për arsye të evidencës së tyre në Regjistrin e vetëm tregtar.

Zbatimi i këtij ligji

Neni 359

Ky ligj zbatohet në procedura sipas propozimeve të parashtruara nga propozuesit, dhe për të cilat nuk është hapur procedurë e falimentimit para hyrjes në fuqi të këtij ligji.

Themelimi i dhomës së drejtorëve të falimentimit

Neni 360

(1) Kuvendi themelues i Dhomës do të konvokohet kur do të japin provimin për drejtor të falimentimit së paku 20 persona të cilët sipas kushteve për dhënie e provimit të përcaktuara me ligj, dhe të cilët do t'i plotësojnë kushtet tjera për drejtor të falimentimit në pajtim me këtë ligj.

(2) Kuvendin themelues e konvokon ministri i Ekonomisë së paku tetë ditë para mbajtjes së mbledhjes së kuvendit themelues të Dhomës.

(3) Në kuvendin themelues miratohet propozim-statuti dhe rregullorja për përgjegjësi disiplinore të drejtorëve të falimentimit të propozuar nga ministri i Ekonomisë. Në kuvendin themelues miratohet proklamata për pranimin e Kodeksit për drejtorët e falimentimit dhe të standardeve profesionale të nevojshme për udhëheqjen e procedurës së falimentimit.

Provimi i drejtorëve të falimentimit në periudhën kalimtare

Neni 361

(1) Drejtorët e falimentimit të cilët kanë vërtetim për drejtor përgjegjës të falimentimit të fituar sipas Ligjit për falimentim ("Gazeta zyrtare e Republikës së Maqedonisë", nr. 55/97, 53/2000, 37/2002 dhe 17/2004), kanë të drejtë të marrin licencë sipas këtij ligji, pas skadimit të afatit prej gjashtë muajve nga dita e shpalljes së akteve të përcaktuara në nenin 362 të këtij ligji nëse kanë vizituar kurs për drejtorë të autorizuar të falimentimit sipas Programit të miratuar nga ministri i Ekonomisë, në të cilin është përfshirë përmbajtja e dispozitave të këtij ligji, kodeksi etik për drejtorët e falimentimit dhe standardet profesionale dhe nëse japin provimin për drejtor të autorizuar të falimentimit sipas dispozitave të këtij ligji.

(2) Ministri i Ekonomisë do ta emërojë Komisionin për dhënie e provimit për drejtor të autorizuar të falimentimit në pajtim me nenin 23 të këtij ligji, në afat prej 30 ditëve nga dita e hyrjes në fuqi të këtij ligji.

(3) Ministri i Ekonomisë është i obliguar që me propozim të Komisionit për zbatimin e provimit për drejtor të autorizuar të falimentimit, ta miratojë Programin nga paragrafi (1) i këtij neni në afat prej 60 ditëve nga dita e hyrjes në fuqi të këtij ligji.

Nxjerrja e dispozitave më të përafërta të parapara me këtë ligj

Neni 362

(1) Kodeksin për drejtorët e falimentimit dhe për standardet profesionale të nevojshme për udhëheqjen e procedurës së falimentimit, ministri i Ekonomisë do ta nxjerrë në afat prej 60 ditëve nga dita e hyrjes në fuqi të këtij ligji.

(2) Dispozitat tjera dhe aktet e përcaktuara me këtë ligj do të nxirren në afat prej tre muajve nga dita e hyrjes në fuqi të këtij ligji.

(3) Deri në nxjerrjen e dispozitave dhe akteve të tjera nga paragrafi (2) i këtij neni, vlejnjë dispozitat ekzistuese.

Fitimi i licencës së drejtorëve të falimentimit

Neni 363

(1) Drejtori i falimentimit i cili udhëheq procedurë të falimentimit sipas Ligjit për barazim të dhunshëm, falimentim dhe likuidim ("Fleta zyrtare e RSFJ" nr. 84/89) nëse nuk ka vërtetim për drejtor të autorizuar të falimentimit të fituar sipas Ligjit për falimentim (Gazeta zyrtare e Republikës së Maqedonisë" nr. 55/97, 53/2000, 37/2002 dhe 17/2004) si dhe drejtor të autorizuar të falimentimit sipas Ligjit për falimentim ("Gazeta zyrtare e Republikës së Maqedonisë" nr. 55/97, 53/2000, 37/2002 dhe 17/2004) vazhdon me punë dhe e kryen obligimin drejtor i falimentimit deri në fitimin e licencës së re të drejtorit të autorizuar të falimentimit në pajtim me dispozitat e këtij ligji, dhe më së voni në afat të përcaktuar në nenin 361, paragrafin (1) të këtij ligji.

(2) Drejtori i falimentimit, i cili e udhëheq procedurën e falimentimit sipas ligjeve nga paragrafi (1) të këtij neni, si dhe drejtori i falimentimit që nuk do të fitojë licencë të re të drejtorit të autorizuar të falimentimit në afatin dhe në pajtim me dispozitat e këtij ligji, gjykatësi i falimentimit është i obliguar që me obligim zyrtar ta shkarkojë dhe të emërojë drejtor të ri të autorizuar të falimentimit që i plotëson kushtet për drejtor të autorizuar të falimentimit në pajtim me këtë ligj, ndërsa procedura e falimentimit të vazhdojë sipas dispozitave të ligjit sipas të cilit ka filluar.

Ligji i cili pushon të vlejë

Neni 364

Me ditën e hyrjes në fuqi të këtij ligji pushon të vlejë Ligji për falimentim ("Gazeta zyrtare e Republikës së Maqedonisë" nr. 55/97, 53/2000, 37/2002 dhe 17/2004)

Hyrja në fuqi

Neni 365

Ky ligj hyn në fuqi ditën e tetë nga dita e shpalljes në "Gazetën zyrtare të Republikës së Maqedonisë".

www.slvesnik.com.mk
contact@slvesnik.com.mk

Издавач: ЈП СЛУЖБЕН ВЕСНИК НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА, ц.о.-Скопје
бул. "Партизански одреди" бр. 29. Поштенски фах 51.
Директор и одговорен уредник - Борис Тренески.
Телефон: +389-2-3298-860.
Телефакс: +389-2-3112-267.

Претплатата за 2006 година изнесува 9.200,00 денари.
„Службен весник на Република Македонија“ излегува по потреба.
Рок за рекламаци 15 дена.
Жиро-сметка: 30000000188798.
Депонент на Комерцијална банка, АД - Скопје.
Печат: ЦЕТИС ПРИНТ ДООЕЛ увоз-извоз, Скопје.

ISSN 0354-1622

2006034